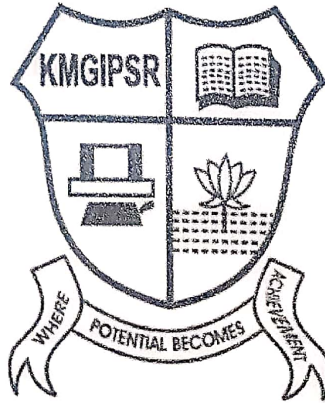

**சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய
மெய்ப்பாடுகள்**
(SANGA AGAPPADALGALIL ILAKKIYA MEIPPADUGAL)

(முனைவர் (Ph.D.) பட்டப்பேற்றிற்காகப் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு)

ஆய்வாளர்
கி. புனிதவதி
K. PUNIDAVATHI
பதிவெண் : 20191125002

நெறியாளர்
முனைவர் **வேல். கார்த்திகேயன்**
உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை
காஞ்சி மாமுனிவர் அரரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
புதுச்சேரி - 605 008.

ஜூலை - 2022

**சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய
மெய்ப்பாடுகள்**
(SANGA AGAPPADALGALIL ILAKKIYA MEIPPADUGAL)

(முனைவர் (Ph.D.) பட்டப்பேற்றிற்காகப் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு)

ஆய்வாளர்

கி. புனிதவதி

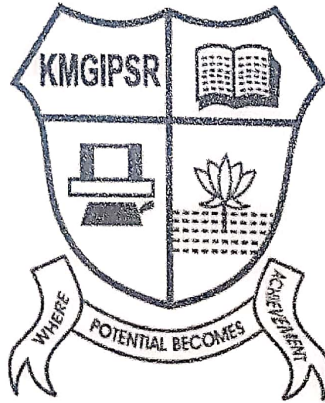
K. PUNIDAVATHI

பதிவெண் : 20191125002

நெறியாளர்

முனைவர் **வேல். கார்த்திகேயன்**

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

காஞ்சி மாமுனிவர் அரரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

புதுச்சேரி - 605 008.

ஜூலை - 2022

முனைவர் வேல். கார்த்திகேயன், எம்.ஏ., எம்.ஏ., பி.எட்., பி.எச்.டி., டிப். எம்.எஸ். & இடி.,

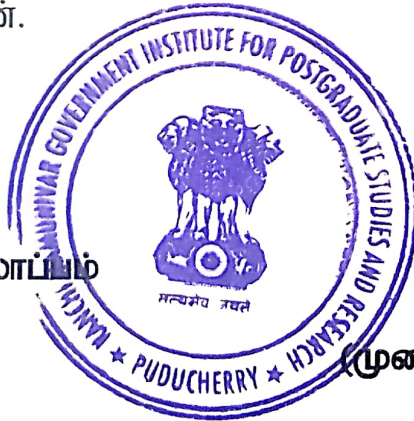
உதவிப் பேராசிரியர் மற்றும் நெறியாளர்,
தமிழியல் துறை,
காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு
மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
புதுச்சேரி - 605 008.

நெறியாளர் சான்றிதழ்

“சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்” என்னும் தலைப்பில் புதுவைப் பல்கலைக்கழக முனைவர் பட்டப்பேற்றிற்காகப் புதுச்சேரி, காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தமிழியல் துறையில் முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளரான கி. புனிதவதி (பதிவெண்: 20191125002) நவம்பர் 2019 முதல் ஜூலை 2022 வரை எனது நெறிகாட்டுதலின்கீழ் ஆய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார். இதற்கு முன் இவ் ஆய்வேடு வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும், ஆய்வு அரங்கிற்கும் அளிக்கப்பெறவில்லை. இஃது இவரின் சொந்த முயற்சியால் உருவானது எனச் சான்றளிக்கிறேன்.

துறைத்தலைவர் மேலொப்பம்

Head
Dept. of Tamil
KMGIPSR
PUDUCHERRY- 605 008.

நெறியாளர் கையொப்பம்

(முனைவர் வேல்.கார்த்திகேயன்)

இயக்குநர் மேலொப்பம்

DIRECTOR

KANCHI MAMUNIVAR GOVERNMENT INSTITUTE
FOR POSTGRADUATE STUDIES AND RESEARCH
(Autonomous), LAWSPET PUDUCHERRY - 605 008.

Dr. V. KARTHIKEYAN
M.A., M.A., B.Ed., Ph.D., Dip. MS & ED.,
ASSISTANT PROFESSOR OF TAMIL
KANCHI MAMUNIVAR GOVERNMENT
INSTITUTE FOR POST GRADUATE
STUDIES AND RESEARCH (AUTONOMOUS)
GOVT. OF PUDUCHERRY
LAWSPET, PUDUCHERRY - 605 008.

இடம் : புதுச்சேரி,

நாள் : 13.07.2022.

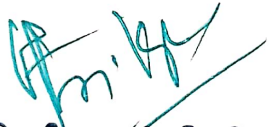
கி. புனிதவதி,

(பதிவேண்: 20191125002)

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழியல் துறை,
காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு
மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
புதுச்சேரி 605 008.

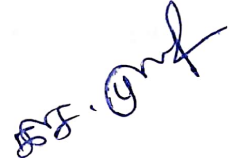
ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்” என்னும்
தலைப்பில் முனைவர் பட்டப்பேற்றிற்காக ஆக்கப்பட்டுள்ள இவ்
ஆய்வு எனது சொந்த முயற்சியில் உருவானதாகும். இதற்கு முன்
இவ் ஆய்வேடு வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும், ஆய்வு
அரங்கிற்கும் அளிக்கப்பெறவில்லை என உறுதி கூறுகிறேன்.

நெறியாளர் மேலொப்பம்

(முனைவர் வேல். கார்த்திகேயன்)

Dr. V. KARTHIKEYAN
M.A., M.A., B.Ed., Ph.D., Dip. MS & ED.,
ASSISTANT PROFESSOR OF TAMIL
KANCHI MAMUNIVAR GOVERNMENT
INSTITUTE FOR POST GRADUATE
STUDIES AND RESEARCH (AUTONOMOUS)
GOVT. OF PUDUCHERRY
LAWSPET, PUDUCHERRY - 605 008.

ஆய்வாளர் கையொப்பம்
(கி. புனிதவதி)

துறைத்தலைவர் மேலொப்பம்

Head
Dept. of Tamil
KMGIPSR
PUDUCHERRY- 605 008.

இடம் : புதுச்சேரி,

நாள் : 13.07.2022.

நன்றியுரை

காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தமிழியல் துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதியளித்த புதுவைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும், காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குநர் முனைவர் மு.செல்வராசு அவர்களுக்கும், தமிழியல் துறைத்தலைவர் முனைவர் ப.கொழந்தசாமி அவர்களுக்கும் முதற்கண் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என்னை ஆய்வாளராகத் தேர்ந்தெடுத்து “சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்” என்னும் தலைப்பில் ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கும், ஆய்வுச் சிறக்க ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து, ஆய்வுத் தொடர்பான ஐயங்களைப் போக்கிப் பல அரிய கருத்துக்களை வழங்கியதற்கும், ஆய்வேட்டினைச் செம்மையுற அமைய என்னை நெறிப்படுத்தியதற்கும் நெறியாளர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் முனைவர் வேல். கார்த்திகேயன் அவர்களுக்கும் உளம் கனிந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆய்விற்கு வழிகாட்டிய நெறியாள்கைக் குழு உறுப்பினர்களான புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் முன்னாள் இயக்குநர் முனைவர் இரா.சம்பத் அவர்களுக்கும் மற்றும் புதுவைப் பல்கலைக்கழக சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய உயராய்வுப்புலத்தின் உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் இரா.ஸ்ரீவித்யா

அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மற்றும் எம் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள் முனைவர் ம.ஏ.கிருட்டினகுமார், முனைவர் ம.சுஜாதா, முனைவர் மு.இளங்கோவன் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் நன்றியினை உரித்தாக்குகின்றேன்

ஆய்வுக்குரிய தரவுகளைத் திரட்டுவதற்குப் பற்பல நூல்களை அளித்துதவிய காஞ்சி மாமுனிவர் அரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் நூலகம், புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் நூலகம், புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழியற்புல நூலகம், புதுவை ரோமன் ரோலண்ட் நூலகம், புதுவைப் பிரெஞ்சு இந்திய ஆய்வு நிறுவன நூலகம் ஆகிய நூலகங்களின் நூலகர்களுக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

என்னை ஈன்றெடுத்து கல்வி உலகில் தனித்ததோர் இடத்தினைத்தக்க வைத்து முத்திரைப்பதிக்கச் செய்த அன்பு பெற்றோர்களான மு.கிருஷ்ணன்-கி.சகுந்தலா அவர்களுக்கு சிரந்தாழ்ந்த வணக்கத்தையும், நன்றியினையும் உரித்தாக்குகின்றேன். அத்தை இரா.இந்திராணி இரங்கநாதன், பேரன்பு கொண்ட தமக்கைகள் மு.குப்பம்மாள் முருகன், நா.ராணி நாராயணசாமி, என்னை முன்னிறுத்தி வெற்றிகாணும் கணவர் இர.வடிவேல், எங்களது மழலைச் செல்வங்கள் ம.நந்தினி மகேஸ்வரன், நா.கோபிகிருஷ்ணா, க.அஜய்குமார், நா.சுகந்தி, க.அனிதா, வ.பு.மதனா, வ.பு.காமேஷ் கிருஷ்ணன், சி.ஹர்ஷிதா, மு.கிர்த்திகா, சி.ஹரிஷ்வா ஆகியோருக்கும் நன்றி.

எனது ஆய்வேட்டினைத் திருத்தம்செய்து பிழைகளைந்து செப்பம் செய்த தமிழ்மாமணி முனைவர் சு.வேல்முருகன் அய்யா மற்றும் முனைவர் இரா.கந்தசாமி ஆகியோருக்கு என்றென்றும் நன்றி கூறுவேன்.

கல்வி புகட்டிய பேராசான்கள் புதுவை வேலா, ஆசிரியர் தமிழுலகன் ஆகியோருக்கு பணிவு கலந்த வணக்கமும் நன்றியும் என்றும் உரித்து. ஆய்வு சிறக்க அன்பு நெஞ்சங்கள் முனைவர் அரங்க. நலங்கிள்ளி, முனைவர் க.இளமதி ஜானகிராமன், முனைவர் சிவ.மாதவன், முனைவர் மு.பொன்னுசாமி, முனைவர் மு.கருணாநிதி, முனைவர் கோ.யுகி, முனைவர் சு.ஆனந்தன், முனைவர் தி.அன்புச்செல்வன், மருத்துவர் கி.விஜயலட்சுமி சிவானந்தம் ஆகியோருக்கு நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த நன்றி. தோழமைகளோடு ஆய்வு மெருகேற்றச்செய்த அன்பு இளவல்கள் முனைவர் இரா.மணிகண்டன், முனைவர் இரா.மணிக்கண்ணன், முனைவர் ம.ஷியாமளா மணி, சு.தமிழ்ச்செல்வி, அ.ஜெயபிணி, க.விமலா, மா.அருள் பிரகாசம், இரா.புவனேஷ்வரி, ந.பிரகாஷ் மற்றும் உடன் ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளர்களுக்கும் என் நன்றியினை உரித்தாக்குகின்றேன்.

ஆய்வேட்டை அழகுறவும் சிறக்கவும் செய்த அபி பிரிண்டர்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

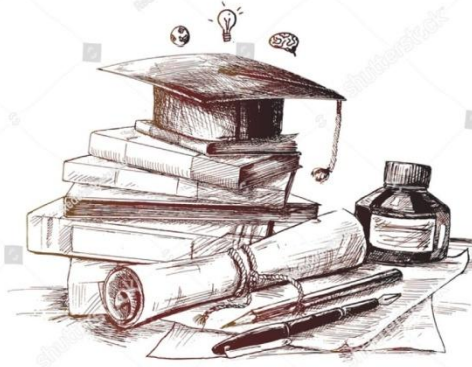
அகம்.	-	அகநானூறு
அணி.	-	அணியியல்
இடை.	-	இடையியல்
இளம்.	-	இளம்பூரணர்
உ.ஆ.	-	உரையாசிரியர்
உவம.	-	உவமவியல்
உரி.	-	உரியியல்
ஐங்.	-	ஐங்குறுநூறு
களவு.	-	களவியல்
குறுந்.	-	குறுந்தொகை
செய்யு.	-	செய்யுளியல்
சொல்.	-	சொல்லதிகாரம்
தண்டி.	-	தண்டியலங்காரம்
தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
நச்சர்.	-	நச்சினார்க்கினியர்
நற்.	-	நற்றிணை
நன்.	-	நன்னூல்
நி.க.	-	நிலைக்களன்

நூ.	-	நூற்பா
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
பா.	-	பாகம்
பதி.ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
பதி.ஆசி.	-	பதிப்பாசிரியர்கள்
பதிப்.	-	பதிப்பாளர்
புறம்.	-	புறநானூறு
பேரா.	-	பேராசிரியர்
பொரு.	-	பொருளியல்
பொருள்.	-	பொருளதிகாரம்
மர.	-	மரபியல்
மெய்.	-	மெய்ப்பாட்டியல்
மெய்ப்	-	மெய்ப்பாடு
மேற்.	-	மேற்கோள்
மொ.ஆ.	-	மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியர்
வ.	-	வரிசை
வினை.	-	வினையியல்

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1 - 8
ஒன்று	இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்	9 - 76
இரண்டு	குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	77 - 114
மூன்று	முல்லைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	115 - 132
நான்கு	மருதத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	133 - 153
ஐந்து	நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	154 - 175
ஆறு	பாலைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	176 - 208
	முடிவுரை	209 - 216
	துணைநூற்பட்டியல்	217 - 235
	பின்னிணைப்புகள்	236 - 333

முன்னுரை

முன்னுரை

மனித உள்ளம் உணர்வின் இயக்கமாகும். அவ்வியக்கத்தில் அவன் இளைப்பாறும் இடமாக அமைவன இலக்கியங்கள். அவ்விலக்கியம் படைப்பவர் பெற்ற உணர்வைப் படிப்பவர் பெற ஓர் ஒப்புமையுடன் எடுத்துரைப்பது இயல்பாகிறது. அதனை இலக்கணவியலார் உவமை என்பர். உள்ளம், உணர்வு, இலக்கியம், உவமை, படைப்பவர், படிப்பவர் அனைத்திலும் காலந்தோறும் சிறந்து விளங்கும் செவ்விலக்கிய உயர்வு பெற்றவை தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் உள்ளிட்டவையாகும். அவற்றுள் சங்க இலக்கியங்களின் சிறப்பு மேலும் செழுமையடையும் வகையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

தமிழின் தொன்மைக்கு முதல் ஊற்றாக அமைவது தொல்காப்பியம். அது தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணங்களை வகுத்தளித்ததோடு இலக்கியம் இயற்றுவதற்கான அடிப்படைக் கூறுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது. இலக்கியம் உயிர்ப்புடன் விளங்கிட, உணர்வு என்னும் ஊக்கத்தை அது பெற்றிருக்க வேண்டும். இலக்கியம் இயற்றுவதற்கான முப்பத்து நான்கு உறுப்புகளுள், உணர்வு என்னும் ஊக்கத்தை இலக்கியத்திற்கு அளிக்கும் இருபதாவது உறுப்பாக மெய்ப்பாடு சுட்டப்படுகிறது. **பொருளதிகாரப் பொருளியலில்** காட்டலாகாப் பொருட்களெனப் பன்னிரெண்டு உணர்வுகளை எடுத்துரைக்கிறது. அடுத்து **ஆறாவது இயலில் மெய்ப்பாட்டியல்** என்னும் ஓர் இயலை வகுத்து அதில் **இருபத்தேழு நூற்பாக்களில்** மெய்ப்பாடு எத்தனை அது எந்த உணர்வின் அடிப்படையில் தோன்றும், அதனை உணர்ந்துகொள்வோர் யாவர் என்பனவற்றை விரித்துரைக்கிறது. இம்மெய்ப்பாடு உவமையின் வாயிலாக எவ்வாறு உணர்த்தப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி உவமவியலில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. மரபியலில் இறுதி நூற்பாவில் நூலின் உத்திகளாக முப்பத்திரண்டினைச் சுட்டும்போது உண்மையை உணர்ந்துகொண்டு உணர்த்தல் வேண்டும் என்று சுட்டப்படுகிறது. இப்படிப் பொருளதிகாரத்தின் ஒன்பது இயல்களில் ஐந்து இயல்களில் இலக்கியத்திற்கான உணர்வு என்பது மெய்ப்பாடாக வெளிப்படுவதின் வாயிலாக முழுமையடைகிறது என்பது உய்த்துணரப்பட்டு உரைக்கப்படுகின்றது.

அம்மெய்ப்பாட்டினைச் சங்க அகப்பாடல்களில் பொருத்தி அதன் திப்பநுட்பத்தினை ஆராய்வதாக இவ்வாய்வு அமைகிறது.

ஆய்வுத் தலைப்புத் தேர்வு

சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களை அடியொற்றியும் தொல்காப்பிய இலக்கிய மெய்ப்பாடு அடிப்படையாகவும் கொண்டமைவதினால் **சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு** எனும் தலைப்புத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

சங்க அக இலக்கியங்களில் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் இலக்கிய மெய்ப்பாட்டினைப் பொருத்திப் பார்ப்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஒரே பாடலில் இரண்டு மெய்ப்பாடுகள் வெளிப்படும் நிலையில் எவ்வகையான மெய்ப்பாடு திணை அடிப்படையிலான உரிப்பொருளுக்கு ஏற்றதாக அமைகிறது என்பதை உய்த்துணர்ந்து எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

ஆய்வுச் சிக்கல்

சங்க அகப்பாடல்களில் உரிப்பொருளை உணர்த்துவதற்கு உவமை வழி வெளிப்படுத்தப்படும் மெய்ப்பாட்டுணர்வுகள் ஒத்துள்ளனவா அல்லது வேறுபடுகின்றனவா என்பதனைக் கண்டறிவதே இவ்வாய்வின் சிக்கலாகும்.

ஆய்வுக் கருதுகோள்

சங்க அகப்பாடல்களில் உவமைவழி வெளிப்படுத்தப்படும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் ஒத்து உரிப்பொருள் சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் கருதுகோளாகும்.

ஆய்வு எல்லை

தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியலும், சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகையில் இடம்பெறும் அகநூல்களில் நானூற்றுத் தொகையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று நூல்களும் ஆய்வு எல்லையாக அமைக்கப்படுகின்றன.

ஆய்வு மூலங்கள்

முதன்மை மூலங்கள்

சங்க எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்களில் நானூற்றுத் தொகையிலான குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலும் ஆய்விற்குரிய முதன்மை மூலங்களாக அமைகின்றன. மெய்ப்பாட்டியலுக்குத் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட இளம்பூரணர் உரையும் (2001), சாரதா பதிப்பகம் வெளியிட்ட பேராசிரியர் உரையும் (2018), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட டாக்டர் கு. சுந்தரமூர்த்தி உரையும் (2012), முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியன் உரையும் (1998), உ.வே.சா. உரையெழுதி, உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தால் வெளியிடப்பட்ட குறுந்தொகையும் (2012), பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் உரையெழுதி, வித்துவான் ஹெச். வேங்கடராமன் பதிப்பித்து, உ.வே.சாமிநாதையர் நூல் நிலையத்தால் வெளியிடப்பட்ட நற்றிணையும் (2020), முனைவர் இரா. செயபால் உரையெழுதி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸால் வெளியிடப்பட்ட அகநானூறும் (2011) முதன்மை மூலங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

துணைமை மூலங்கள்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரமும் அதன் உரைகளும் ஏற்புடைய இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மெய்ப்பாடு, சங்க இலக்கியம் தொடர்பான அகராதிகள், வாழ்வியல் களஞ்சியங்கள், திறனாய்வு நூல்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள் ஆகியவை துணைமை மூலங்களாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆய்வு அணுகுமுறை

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடும், சங்க அகப்பாடல்களும் உணர்வு நிலையில் ஒத்துள்ளனவா என்று ஆராய்கின்ற நிலையில் ஒப்பீட்டு ஆய்வு அணுகுமுறையும், மாந்தர் உளம் சார்ந்த நுண்ணுணர்வினை ஆராய்கின்ற நிலையில் உளவியல் ஆய்வு அணுகுமுறையும், சங்க அகப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள மெய்ப்பாட்டு உணர்வினை வகை தொகைப்படுத்தி ஆராய்கின்ற நிலையில் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும், அகப்பாடல்களை உவமை வழி மெய்ப்பாட்டினை வைத்து விளக்கும் நிலையில் விளக்கமுறை ஆய்வு அணுகுமுறையும் ஆகிய நால்வகை அணுகுமுறைகளை இவ்வாய்வில் பின்பற்றி ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

தமிழ் மொழியில் சங்க இலக்கியம், மெய்ப்பாடு தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. அவற்றுள்,

1. மு. பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு, 1983, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
2. இரா. ஜெயமீ, உளவியல் நோக்கில் மெய்ப்பாட்டியல் - ஓர் ஆய்வு, 2010, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி.
3. ம. தமிழ்மதி, சங்க நூல்களில் மெய்ப்பாடுகள் (ஆளுமைப் பண்புகள்), 2011, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி, தருமபுரம், மயிலாடுதுறை,
4. சீ. மாலினி, அகநானூற்றில் மெய்ப்பாடுகள், 2012, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, முதுகலை, தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை, ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தமிழ், கலை அறிவியல் கல்லூரி, மயிலம்.
5. த. விஜயலட்சுமி, சங்ககால, இடைக்காலப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களில் மெய்ப்பாடுகள், 2015, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

6. ம. ஜவகர், குறுந்தொகையில் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு, 2015, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.
7. கி. ஹேமா, நற்றிணையில் மெய்ப்பாடு (அமுகை), 2016, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.
8. ஜெ. கலைவாணி, சமயப் பாடல்களும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும் (இயற்கை நெறிக்காலம், அறநெறிக் காலம், சமய நெறிக்காலம்), 2016, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.
9. தே. பானுப்பிரியா, சங்க கால அவ்வையார் பாடல்களும், இலக்கிய மெய்ப்பாடும், 2018, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.
10. ம. ஜவகர், தொல்காப்பியரின் இலக்கிய மெய்ப்பாடும் தமிழ்ப் புதுக்கவிதையும், 2022, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

போன்ற ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றுள் சங்க அகநூல்களில் திணை அடிப்படையில் உவமை வழி மெய்ப்பாட்டு ஆய்வு நிகழ்த்தப்பெறாமையால் அவ்வகையில் இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இயல் பகுப்பு

இவ்வாய்விற்குச் சேகரித்த ஆய்வுத் தரவுகளைப் பகுத்தும் வகுத்தும் கருத்து வளர்ச்சிப் போக்கில் முன்னுரை முடிவுரை நீங்கலாக ஆறு இயல்களாகப் பாகுபடுத்தப்படுகின்றன. அவையாவன:

முன்னுரை

இயல் ஒன்று	:	இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்
இயல் இரண்டு	:	குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
இயல் மூன்று	:	முல்லைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
இயல் நான்கு	:	மருதத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
இயல் ஐந்து	:	நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
இயல் ஆறு	:	பாலைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
முடிவுரை		

முன்னுரை

முன்னுரையில் ஆய்வுத் தலைப்பு, ஆய்வு நோக்கம், ஆய்வுச் சிக்கல், ஆய்வுக் கருதுகோள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு மூலங்கள், ஆய்வு முன்னோடிகள், ஆய்வேட்டின் அமைப்பு, இயல் விளக்கங்கள், முடிவுரை ஆகியவை விளக்கப்படுகின்றன.

இயல் ஒன்று: இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்

இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும் என்னும் முதல் இயலில் இலக்கியம் வரையறை குறித்த இலக்கண நூல்கள், அகராதி விளக்கங்கள். உரையாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் கருத்துக்கள், தமிழிலக்கியத்தில் இலக்கியம், மேலைநாட்டார் கருத்துக்கள், இலக்கியத்தின் பயன்கள், தொல்காப்பியத்தில் இலக்கியக் கொள்கையில் மெய்ப்பாட்டின் பங்கு, மெய்ப்பாடு வரையறை, அகராதி, வாழ்வியல் களஞ்சிய விளக்கம். மெய்ப்பாட்டிற்கு உரையாசிரியர்கள், திறனாய்வாளர்கள், உளவியலாளர்கள் கருத்துக்கள். பேச்சு மெய்ப்பாடு, தமிழில், மேலைநாட்டில் மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனைகள், இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு அமைப்பு முறை, தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மெய்ப்பாடுகளும் நிலைக்களன்களும், களவுக்கு முன், பின், கற்புக்கு வழி வகுக்கும் மெய்ப்பாடுகள், கற்புக்கால மெய்ப்பாடுகள், இலக்கிய மெய்ப்பாட்டினை உணர்வோர், மெய்ப்பாட்டில் உவமை முதன்மை பெறுதல், இலக்கிய மெய்ப்பாட்டில் உவமையின் திறத்தை உதாரணத்துடன் உணர்த்தல் முதலானவை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயல் இரண்டு: குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் இரண்டாவது இயலில் குறிஞ்சித்திணையின் உரிப்பொருள் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் உவமை வழி எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாக வெளிப்படுவது வகைப்படுத்தப்பட்டு, குறிஞ்சித் திணையில் புணர்ச்சி நிகழ்வதற்குத் தடையாகும் உடல் மாற்றத்தினால் வெறியாட்டு நிகழ்த்துவதினால் நகை மெய்ப்பாடும், தலைவிக்கு இற்செறிப்பு நிகழும் போது தலைவி, தலைவன் இருவருக்கும் அழகை மெய்ப்பாடும், தலைவன் வரைவு நீட்டித்த வழி நெஞ்சுடன் போராட்டம், தலைவி நலன் அழிதல், அலர், தலைவன் வரவில்லை இது கார்ப்பருவம் அன்று என்று கூறுதல் போன்ற காரணங்களால் இளிவரல் மெய்ப்பாடும், காமத்தின் தன்மையைப் பிரிவில் உணரும் போது, தேர்ப்பாகனிடம் விரைவாகத் தேரினைச் செலுத்துமாறு கூறும்போது மருட்கை மெய்ப்பாடும், தலைவன், தலைவி பிரிவில் பருவத்தின் மாற்றத்தினால் வருத்தம் மிகுவதினால் வெகுளி மெய்ப்பாடும், தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வருதல், வரும் வழியில் இயற்கையின் இன்பக் காட்சிகள் வழி உவகை மெய்ப்பாடும் தோன்றுவது ஆராய்ந்து தெள்ளிதின் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயல் மூன்று : முல்லைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

முல்லைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் மூன்றாவது இயலில் முல்லைத் திணையின் உரிப்பொருள் இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் உவமை வழி எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாக வெளிப்படுவது வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மாலைக்காலம், ஆயர் குழலோசை, தலைவன் வினை முடித்துத் தேர்ப்பாகனிடம் தேரை விரைந்து செலுத்தச் சொல்லுதல், காமம் உடலை வாட்டும் திறம், நெஞ்சுடன் போராட்டம் போன்றவற்றால் தலைவன் தலைவிக்கு அழகை மெய்ப்பாடும், தலைவன் பருவம் கண்டபோது இளிவரல் மெய்ப்பாடும், தலைவன் வரவில்லை; இது கார்ப்பருவம் அன்று என்று தலைவி, தோழி உரைக்கும் போது மருட்கை மெய்ப்பாடும், பருவத்தே வந்த தலைவன் வருவான், வந்தான் என்று வாழ்த்தும் தோழியால் பெருமித மெய்ப்பாடும், பருவம் வந்தும் தலைவன் வரவில்லை எனும் வருத்தம் மிகுதியால் வெகுளி மெய்ப்பாடும், தலைவி இன்பம் நினைந்து தலைவன் மகிழும் போது உவகை மெய்ப்பாடும் தோன்றுவது உவமை வழி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயல் நான்கு : மருதத்திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

மருதத்திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் நான்காவது இயலில் மருதத்திணைக்குரிய உரிப்பொருள் ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் உவமை வழி எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாக வெளிப்படுவது வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தலைவன் பரத்தையர் பிரிவினால் தோழி, தலைவி வாயில் புக்கும் பாணனிடமும், தலைவனின் செயலால் பரத்தை எள்ளி நகைப்பதினாலும் நகை மெய்ப்பாடும், பிரிவில் தலைவனை நினைந்து தலைவி வருந்தும் போது அழகை மெய்ப்பாடும், தலைவன் பரத்தையர் பிரிவில் தலைவியிடம் இளிவரல் மெய்ப்பாடும், தலைவனின் பிரிவுத் துயரில் அவனை ஏற்றுக்கொள்வதனால் மருட்கை மெய்ப்பாடும், தலைவன் பிரிவில் தலைவி, பரத்தை இவர்களின் நலன் அழிந்ததினால் வெகுளி மெய்ப்பாடும், தலைவன் தலைவியுடன் இன்பம் துயக்கப்படுவதினால் உவகை மெய்ப்பாடும் உவமை வழித் தோன்றுவது ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயல் ஐந்து : நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் ஐந்தாவது இயலில் நெய்தல் திணைக்குரிய உரிப்பொருள் இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் உவமை வழி எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாக வெளிப்படுவது வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தலைவன் வரைவினால் அலர் நிறுத்தப்படுமிடத்து நகை மெய்ப்பாடும், தலைவன் அல்லகுறிப்பட்டு நீங்குதல், தலைவி களவு, கற்புக் காலத்தில் தலைவன் பிரிவால் நெஞ்சம் வெம்மையாதல், பிரிவால் உயிர்வாடும் துன்பநிலையில் அழகை மெய்ப்பாடும், தலைவன்

களவில் வரைவு நாட்டமின்றி இருத்தல், இரவில் உறக்கமின்றித் தலைவிக்கான புறச்சூழல்கள், இன்னாச் சூழல்களால் இளிவரல் மெய்ப்பாடும், அலர், இற்செறிப்பு, நொதுமலர் வரைவு இவற்றால் தலைவி, தோழியிடம் மருட்கை மெய்ப்பாடும், தலைவன் வரைவில் விருப்பமின்றி இருப்பதும், தலைவி வருந்துவதும் என்ற நிலையில் அச்ச மெய்ப்பாடும், தலைவனால் அலர், பசலை போகும் நிலையில் பெருமித மெய்ப்பாடும், வரைவினை மேற்கொள்ளாத தலைவன் பொருட்டுத் தலைவி, தலைவனைச் சான்றோன் அல்லன் என்ற நிலையில் வெகுளி மெய்ப்பாடும், தலைவி தலைவன் இன்பம் பெறும் நிலையில் உவகை மெய்ப்பாடும் உவமை வழித் தோன்றுவது ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

இயல் ஆறு : பாலைத்திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

பாலைத்திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் ஆறாவது இயலில் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், உவமை வழி எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாக வகைப்படுத்தி, தலைவன் பொருட்பிரிவில் தோழியிடம் நகை மெய்ப்பாடும், தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்லும் தலைவி நிலை கண்டோர், தலைவன் களவு, கற்புப் பிரிவுகளில் தலைவி துயரத்தில் அழகை மெய்ப்பாடும், பிரிவில் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்கு உரைத்தல், பிரிவில் தலைவியின் இயலாமையால் இளிவரல் மெய்ப்பாடும், தலைவன் செலவழுங்குதல், பாலை நில வருத்தத்தால் மருட்கை மெய்ப்பாடும், உடன்போக்கு நிகழ்வுகள் கண்டோரால் அச்ச மெய்ப்பாடும், பிரிவில் தலைவி வருத்தம், பாலைநில அன்புக் காட்சி கண்டு தலைவன் விரைந்து வருவார் எனத் தோழி உணர்த்தும் போது பெருமித மெய்ப்பாடும், தலைவன் பிரிவு புறச்சூழல்கள் இன்பம் பெற்றவரை வெறுத்தல், தலைவனை வேற்று நாட்டில் சென்று தேடும் எண்ணத்தில் வெகுளி மெய்ப்பாடும், பிரிவில் வருந்தும் தலைவியைச் சில நல்நிமித்தம் கூறும் தோழியால் உவகை மெய்ப்பாடும் உவமை வழி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

முடிவுரை

ஆய்வு முடிவுரையில் ஒவ்வோர் இயலிலும் கண்டறியப்பட்ட கருத்துக்களின் முடிவுகள் அனைத்தும் தொகுத்தளிக்கப்படுகின்றன.

மேலாய்வுக் களங்கள்

இவ்வாய்வினைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பெற வேண்டிய வருங்கால ஆய்வுக்கான களங்கள் குறிக்கப்படுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

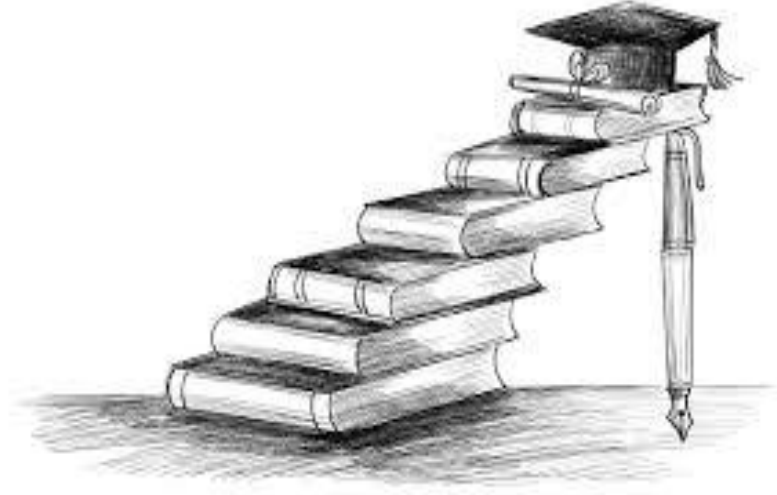
ஆய்விற்குப் பயன்பட்ட நூல்கள், ஆய்வேடுகள், கட்டுரைகள், அகராதிகள் முதலியவற்றின் விவரங்கள் துணைநூற்பட்டியலில் அகர நிரலில் தரப்படுகின்றன.

பின்னிணைப்புகள்

சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள் என்னும் ஆய்வுத் தலைப்புத் தொடர்பான அட்டவணைகள், வரைபடங்கள், உவமைகள் பின்னிணைப்புகளாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இயல் ஒன்று

இலக்கியமும்
இலக்கிய மெய்ப்பாடும்

இயல் - ஒன்று

இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்

இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையோடு இரண்டறக் கலந்திருப்பதாகும். வாழ்க்கையிலிருந்து பெறப்படுவது இலக்கியம். அவ்விலக்கியத்தின் வாழ்க்கையிலிருந்து காலந்தோறும் பல கருத்துகளை மனிதர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வாழ நினைக்கின்றனர். இவ்வாறு இலக்கியம் மனிதர்களோடு பின்னிப் பிணைந்திருப்பதில் மிக இன்றியமையாத கூறு 'உணர்வு' என்பதாகும். அவ்வுணர்வினைப் படைப்பாளர் எவ்வாறு இலக்கியத்தில் கொடுக்கிறாரோ, அதே அளவு அவ்விலக்கியத்தைப் படிப்போரும் எடுத்துக்கொள்ளும் போது அவ் விலக்கியம் முழுமை பெற்றதாகிறது. உணர்வு என்பது உள்ளத்தில் தோன்றி உடம்பில் வெளிப்படுவதாகும். மொழியால் வெளிப்படுத்தப்படாமல் நின்றாலும் அவ்வுணர்வை வெளிப்படுத்துவது மெய் ஆகும். மெய்யில் தோன்றுமளவிற்கு உணர்வுடன் இலக்கியத்தைப் படைத்திட, படைப்பாளர் உவமையைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். படைப்பாளர் உவமையால் உணர்த்தியதை, படிப்போரின் உள்ளம் உய்த்துணர்ந்து மெய்யில் வெளிப்படுத்தும் இலக்கிய மெய்ப்பாட்டினைப் பற்றி, தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கோட்பாட்டின் வழிநின்று இவ்வியல் ஆராய்கின்றது.

1.1. இலக்கியம்: சொற்பொருள் விளக்கம்

இலக்கியம் என்னும் சொல்லுக்கான வரையறை காலந்தோறும் வளர்ச்சி பெற்ற வண்ணமே வந்துள்ளது. இது இலக்கியம் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் அவ்விலக்கியம் இப்படித்தான் இருக்கும் என்னும் கருத்தாக்கங்கள் காலச்சூழலுக்கேற்ப மாறுபட்டு விளக்கப்படுகின்றன.

'இலக்கியம்' என்னும் சொல் இலக்கு + இயம் என்னும் இரு சொற்களால் ஆனது. 'இலக்கு' எதன்பற்கு 'நோக்கு' அல்லது 'கொள்கை' எனவும், 'இயம்' என்பதற்குத் 'தன்மை' அல்லது 'பண்பு' எனவும் பொருள் கொள்வர். ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த மொழிப்படைப்பே இலக்கியம் என்று கூறப்படுகிறது.

1.2. இலக்கண நூல்களில் இலக்கியம்

தமிழ் இலக்கண நூல்களில் கிடைக்கப்பெற்ற முதல் நூலான தொல்காப்பியத்தில் இலக்கியம் குறித்த செய்திகள் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன. ஆனால், அவை இலக்கியம் என்னும் சொல்லாடலில் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

எல்லே இலக்கம்

(தொல்.சொல்.இடை.நூ.754)

எனும் நூற்பாவில் இடம்பெறும் ‘இலக்கம்’ என்னும் சொல்லுக்குரிய ‘விளக்கம்’ என்னும் பொருள், ‘இலக்கியம்’ ‘இலக்கு’ (குறியும் விளக்கமும்) என்னும் வேர்ப்பொருளில் இருந்து விளைந்திருக்கும் எனும் அடிப்படையில் பெறப்படுகிறது.

நன்னூலிலும்,

அறம் பொருள் இன்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே

(நன்.10)

என்று, பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டும் இலக்கியத்தைப் படைத்தல் இல்லை என்பதைச் சுட்டியுள்ளது. இவ்விரு நூல்களும் ‘குறிக்கோளுடையதாக இயற்றப்படுதலே இலக்கியம்’ என்பதைச் சுட்டியுள்ளன.

1.3. இலக்கியம்: அகராதி விளக்கம்

இலக்கியம் குறித்து அகராதிகள் தரும் விளக்கங்கள் வருமாறு:
தமிழ் லெக்சிகன்,

***The thing defined; இலக்கணமமைந்தது, ‘இலக்கியமாம் பொருளில்’
(வேதா.சூ.20) என்றும் Example from classical writings to illustrate a
rule of grammar, or the different meaning of a word or an
expression, or to justify, the use of a word or an expression;
உதாரணம் ‘ஏற்றப் படாதன விண்ணிசைச் சிந்திற் கிலக்கியமே’
(காரிகை,செய்.5,உரை) என்றும் Classical writings which form the
basis for inductively framing the rules of grammar, literary works;
ஆன்றோர் நூல் என்றும் Mark, ball குறி, ‘தாரணை மனோவியாபார
மின்றி யிலக்கியத்திற் சாரச் செய்தல் (பிரபோத,44.19)***

(Tamil Lexicon Vol.I, ப.339)

என்று குறித்துள்ளது. இதே கருத்தைத் தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சொல் அகராதியும் சுட்டுகிறது.

***இலக்கியம் என்பது விரிந்த பொருளில் எழுதிய அனைத்தையும்
குறிக்கும்***

(விக்கிப்பீடியா, ப.98)

என விக்கிப்பீடியா விளக்கம் தருகிறது. நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி,

***இலக்கணம் அமையப்பெற்றது; இலக்கியநூல்; மேற்கோள்; The thing
defined; literary work; literary authority***

(நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, ப.100)

என்று குறிக்கிறது.

‘இலக்கம்’ எனும் சொல் ‘இலக்கு’ எனும் வேர்ச் சொல் அடியாகப் பிறந்தது என்றும் ‘இலக்கு’ என்னும் சொல்லுக்கு எண்ணம், எதிர், ஓட்டம், ஒப்பு, குறிப்பு, சமயம், நேர், குறிப்பொருள், அம்பு எறியும் அடையாளம், இடம், நாடிய பொருள், எதிர், அளவு, இலங்குதல், விளக்கம், இலக்கம்

(மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி, ப.286)

எனும் இருபது பொருள்களை மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி தருகிறது.

க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி,

கலைநயம் தோன்ற ஏதேனும் ஒரு வடிவத்தில் எழுதி வெளிப்படுத்தும் படைப்பு; (Creative) Literature என்றும் ஏதேனும் ஒரு துறையைச் சார்ந்து எழுதப்படும் கட்டுரைகள், நூல்கள் போன்றவை; Literature (in a particular field) கட்டுரை இலக்கியம்/விமர்சன இலக்கியம்; வாய்மொழியாக வழங்கப்படும் நாட்டார் கதைகள், பாடல்கள் போன்றவை; Folk Literature வாய்மொழி இலக்கியம்

(க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.155)

என்று விளக்குகிறது. தரங்கம்பாடி அகராதி எனப்படும் பெப்ரிசியஸ் அகராதி,

Classical or standard works (சான்றோர் செய்யுள்)

(தரங்கம்பாடி அகராதி, ப.85)

எனக் குறிக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் ‘இலக்கியம்’ எனும் பொருள் பயக்கும் (Literature) எனும் சொல் கி.பி. ஆயிரத்து எண்ணூற்றுப் பன்னிரண்டில் (1812) தான் வழக்கிற்கு வந்ததாக ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதி அறிவிக்கிறது.

(அ.ச. ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.10)

இவ்வாறு இலக்கியம் என்பது குறிக்கோளைக் கொண்டு இயற்றப்படுவது, இலக்கையுடையது, இலக்கணம் உடையது, கலைநயத்துடன் எழுதப்படுவது, வாய்மொழியாக வழங்கப்படும் நாட்டார் இலக்கியங்கள் என்று அகராதிகள் விளக்குகின்றன.

1.4. இலக்கியம் பற்றி உரையாசிரியர்கள்

இலக்கியம் எனும் சொல்லாடலை தொல்காப்பியர் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் இலக்கியம் பற்றிய கருத்தாடல்கள் வெவ்வேறு சொற்களால் அவர் காலக்கட்டத்தில் சுட்டப்பட்டுள்ளதை உரையாசிரியர்கள் விளக்கியுள்ளனர். பா, செய்யுள் என்றெல்லாம் குறிக்கப்படும் சொற்கள் இன்று பயன்படுத்தப்படும் இலக்கியம் என்னும் பொருளின் வடிவமாகும் என்பதைப் பின்வரும் உரையாசிரியர்கள் கருத்துகளின் வழி அறியலாம். பேராசிரியர்,

பா என்பது சேட்புலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ்
சொல்லுந் தெரியாமற் பாட மோதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற
செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுளென்று உணர்தற்கேதுவாகிப்
பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஓசை

(தொல்.பொருள்.செய்யு.பேரா.உரை.ப.109)

என்று விளக்கம் தருகிறார். அதேபோல, செய்யுள் என்பதற்கு,

மற்றுச் செய்யுளுறுப்பு ஈண்டோதினார்; செய்யுள் யாண்டோதுப
வெனின், அறியாது கடாயினாய்; உறுப்பென்பன உறுப்புடைப்
பொருளின் வேறெனப்படா; பொருள் எனப்படுவன உறுப்பே, அவற்ற
தீட்டத்தினை முதலென வழங்குபவாகலான் உறுப்பினையே
சொல்லியொழிந்தார்; முதற்பொருள திலக்கணமென
உறுப்பிலக்கணத்தினையே வேறுபடுத்துக் கூறலாவதின்மையானும்,
உறுப்புரைப்பவே அவ்வுறுப்புடைய பொருள் வழக்கியலாற்
பெறலாமாகலானு மென்பது

(தொல்.பொருள்.செய்யு.பேரா.உரை.ப.111)

என்று விளக்கம் தருகிறார். உறுப்புக்கள் பலவும் சேர்ந்தே செய்யுள் தோன்றுகிறது. அத்துடன், நூல் என்பதைப் பற்றி, தொல்காப்பியர் மரபியலில் குறித்துள்ளார். நூல் என்பதற்கு அவர் தரும் விளக்கம், இலக்கணத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் பொதுவான ஒன்றாகவே அமைகிறது. இதனை

மரபுநிலையின் திரியாமை தமக்குக் குணமாக உடையவாகி
எல்லாரானும் உரைக்கப்படும் நூல் இரண்டிலக்கணத்தவாகும்,
முதலுலெனவும், வழிநூலெனவுங் கருதிக் கொள்ளும் அடிப்பாட்டான்
எ.று.

மரபுநிலை திரியின் பிறிதுபிறிது ஆகும்

(தொல்.மர.91)

என்பதனை இதற்குமேல் எய்துவித்தானன்றே, அதனான் மரபு நிலை
திரியாமையே தமக்குத் தகுதியாவதெனவும் இவ்விருவாற் றானும்
ஒன்றாற் செய்தலே மரபெனவுங் கூறியவாறு

(தொல்.பொருள்.மரபு.பேரா.உரை.ப.442)

என, பேராசிரியர் விளக்குகிறார். நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியார்,

இலக்கியத்தைச் ‘செய்யுள்’ என்பர் பண்டைத் தமிழர். ஆங்கிலேயர்
Literature என ஆங்கிலத்தில் சொல்வர். எழுதப்பட்டதெல்லாம்
Literature தான். பாட்டு, உரை எவையாயினும் ஒரு பொருள் பற்றி
விரித்தெழுதும் அனைத்தையும் தமிழில் ‘செய்யுள்’ என்பர்

(ச.சோமசுந்தர பாரதியார், நற்றமிழ், பக்.17-18)

என்று செய்யுள் என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறார்.

இவ்வாறு பா, செய்யுள், நூல் என்பனவெல்லாம் இலக்கியத்தைக் குறித்துள்ளன
என்பது மேற்கூறிய உரையாசிரியர்கள் வழிப் பெறப்படுகின்றன.

1.5. தமிழிலக்கியத்தில் ‘இலக்கியம்’ குறித்த கருத்தாக்கங்கள்

தமிழின் சிகரமாய் விளங்கும் தொல்காப்பியர், அரணாய் விளங்கும் திருவள்ளுவர்,
இளங்கோ, கம்பர் போன்றோர் கேட்டறியாத சொல் ‘இலக்கியம்’ என்பதாகும்.
இலக்கியத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் இலக்கியம் என்னும் சொல்லாடலை அவர்கள்
பயன்படுத்தவில்லை.

மாணிக்கவாசகரின், “பேசும் பொருளுக்கிலக்கிதமாம்” (திருவாசகம், 632) எனும்
திருவாசக அடியினில் ‘இலக்கிதம்’ எனும் சொல் இடம்பெறுகிறது. கி.பி. எட்டாம்
நூற்றாண்டில் வந்த இலக்கண உரையாசிரியர்களும் இச்சொல்லை எடுத்தாண்டுள்ளனர்.
கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டு இறுதியிலும், பதினோராம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்தவரான
நம்பியாண்டார் நம்பிகளுடைய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம் எனும் நூலில்
‘வரலாறு பிழைப்பினின் வாழி யிலக்கிதமாம்’ (திருமுறை 11, 38:36) எனும் தொடரிலும்
‘இலக்கிதம்’ எனும் சொல் இடம்பெறுகிறது. இத்தகைய இடங்களில் எல்லாம் இச்சொல்,
‘மேற்கோள்’, ‘எடுத்துக்காட்டு’, ‘பிரமாணம்’ எனும் பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு இறுதியில், தோலாமொழித்தேவர், “காம நூலினுக்கு
இலக்கியம் காட்டிய வளத்தால்” (சூளாமணி, 459) என்று முதன்முதலாக ‘இலக்கியம்’
எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். ஆனால், இச்சொல்லும் ‘எடுத்துக்காட்டு’,
‘உதாரணம்’ எனும் பொருளிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

எள்ளின் றாகில் எண்ணெயும் இன்றே

எள்ளினின் றெண்ணெய் எடுப்பது போல

இலக்கியத்தினின் றெடுபடும் இலக்கணம் (பேரகத்தியத் திரட்டு, மேற்.1)

அகத்தியர் பெயரால் வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பாடலில்தான் முதன்முதலாகக் கற்பனை வளமும் கலையழகும் கொண்ட படைப்பு ‘இலக்கியம்’ எனும் பெயரால் சுட்டப்பட்டுள்ளது என்று அ.ச. ஞானசம்பந்தன் தம் இலக்கியக் கலை எனும் நூலில் சுட்டியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியத்தில் காலத்தால் பிற்பட்டதாகக் கருதப்படும் பரிபாடலில்தான் ‘கவிதை’ எனும் சொல்லாடல் முதன்முதலில் இடம்பெற்றுள்ளது. வையையின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் ஆறாம் பாடலில்,

மாசில் பனுவற் புலவர் புகழ்புல

நாவிற்புனைந்த நன்கவிதை மாறாமை

மேவிப் பரந்து விரைந்து வினைநந்தத்

தாயிற்றே தண்ணம் புனல்

(பரிபாடல்.6)

என்று ‘நன்கவிதை’ எனும் சொல் இடம்பெறுகிறது. இங்கு, கவிதைக்குக் ‘கவியது தன்மை’, அ.து ஈண்டுச் செய்யுண்மேனின்றது என்று பரிமேலழகர் உரை வரைகிறார். ‘புகழப்படும் அறிவினையுடைய நாவாற் புலவர் பாடிய நின் செய்யுள் பொய்யாகாமல் நாட்ட விரைந்து எங்கும் பரந்து உழவு முதற்றொழில்கள் பெருக’ என்றும் உரைக்கிறார்.

அதேபோல் பெரும்பெற்றப்புலியூர் நம்பி இயற்றிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்தில் கிழியறுத்த திருவிளையாடலைக் குறிப்பிடும்போது கவிதை என்னும் சொல்லாடல் இடம்பெற்றுள்ளது.

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னாசை

யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்

குழைக்கியை காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்

கிழிக்கிசை கவிதை பாடிக் கொடுத்தனன் கீர்த்தி வேட்டு

(திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம், 16:10)

என்று இறைவன் கவிதை எழுதிக் கொடுத்ததைப் பாடல் சுட்டியுள்ளது. இதே கருத்தை அடியொற்றி எழுந்துள்ள கடம்பவன புராணத்திலும்,

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண்

பொருளிலை யென்றேத்த விங்குப்,

பொருந்துமடந் தையரொடியர் தலத்துலாவும் புகழ்மாறன்

அணைந்தமணங் கண்ட தென்கொல்

அருந்தமிழா லிதுபொருவப் பாடுவரே அளிப்பலென் றோர்

பொற்கிழிநற் சபையுட் டீக்க

மருந்தனையான், கொங்கன்றோர் கவிதைபாடிக் கிழியறுப்பான்

வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே (கடம்பவன புராணம், 10:16)

எனும் பாடலில் கவிதை என்னும் சொல்லாடலை இந்நூலாசிரியர் வீமநாதபண்டிதர் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதை என்னும் சொல்லாடல், புலவர்கள் அறிவுத்திறத்துடன், உயர்ந்த நோக்கங்களுடன் உண்மையைப் பாடுவது என்னும் பொருளில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அதேபோல் கவி எனும் சொல் முதன்முதலில் சிலப்பதிகாரத்தில் ‘தேர் வலம் செய்து கவி கைக் கொடுப்ப’ எனும் அடியிலும், ‘கவிஞர்’ எனும் சொல் சீவக சிந்தாமணியிலும், ‘பாடல்’ என்பது சிறுபஞ்சமூலத்தில் ‘கேட்பவன் கேடு இல் பெரும் புலவன்; - பாட்டு, அவன்’ என்றும் வந்துள்ளதை வரலாற்றுமுறைத் தமிழ்ப்பேரகராதி சுட்டுவதாக, கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி குறிக்கிறார். (தமிழின் கவிதையியல், ப.12)

ஆயினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்தான், மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை, பேராசிரியர் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் ‘லிட்டரேச்சர்’ (Literature) எனும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்குப் பொருத்தமான தமிழ்ச்சொல்லாக ‘இலக்கியம்’ என்பதனை வழக்கிற்குக் கொண்டுவந்தனர்.

இவ்வாறு இலக்கியம் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது பிற்காலத்தில்தான் என்பது தெளிவாகிறது. இலக்கியம் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்றாலும், வெவ்வேறு சொல்லாடல்களில் அனைத்து வளமும் பெற்று மனித வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காக, இலக்கை உடைய ஒன்றாக இலக்கியம் இருந்துள்ளது என்பது மேற்கூறப்பட்டுள்ள சான்றுகளின் வழிப் பெறப்படுகிறது.

1.6. இலக்கியம் குறித்த அறிஞர்கள் கருத்துகள்

இலக்கியம் குறித்த கருத்துக்களை அறிஞர்கள் காலந்தோறும் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அதன் வடிவம், பாடுபொருள் அடிப்படையில் பலவகைகளில் விளக்கியுள்ளனர். புதுக்கவிதை இலக்கியம் உலகில் தோற்றம் பெற்றபோது அதற்கு, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை தந்துள்ள,

உள்ளது உள்ளது கவிதை - இன்ப

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத்தெளிந்த தமிழில் - உண்மை

தெரிந்து உரைப்பது கவிதை

(முனைவர் திருமதி. அ. ஜெயம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.372)

என்னும் விளக்கம் புகழ்பெற்றதாகும். உள்ளத்தின் பிழம்பாய் ஏற்படும் உண்மையை, படிப்பவர்க்கு உணர்வோடு வெளிப்படுத்தும் வகையில் எடுத்துரைப்பதற்குத் தமிழ்மொழி வல்லதாக இருப்பதை அவர் விளக்கியுள்ளார்.

பிற்காலத் தமிழறிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவரான கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

‘இலக்கியம்’ என்பது மக்களுடைய விழுமிய கருத்துக்களைச் செவ்விய சொற்களால் விளக்கும் கருவியாம். இலங்கு இயம் என அச்சொற்றொடரைப் பிரித்துச் சொல்லாலும் பொருளாலும் செம்மை பெற்றொளிரும் நூலெனப் பொருள் கொள்ளின் மேற்செப்பிய கருத்து வலியுறுதல் காண்க

(கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, இலக்கிய வரலாறு, பா.1.ப.106)

என்று விளக்குகிறார்.

ஞா.தேவநேயப் பாவாணர்,

இலக்கு - இலக்கியம், இலக்கு-இலக்கணம். இலக்கு - குறி: குறிக்கோள். சிறந்த வாழ்க்கைக் குறிக்கோளான, அறத்தை எடுத்துக் காட்டுவது இலக்கியம். சிறந்த மொழிக் குறிக்கோளான அமைப்பை எடுத்துக் கூறுவது இலக்கணம்... இலக்கணத்திற்கு அணங்கம் என்றும் இலக்கியத்திற்கு அணங்கியம் என்றும் பெயருண்டு.

(ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.172)

என்கிறார். இங்கு இலக்கியம் என்பது குறிக்கோள் உடைய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு வாழ்வதற்கு அடிப்படையாய் அமைவது என்பதைத் தமிழ்ச்சொற்கள் குறிக்கும் பொருளில் வடசொற்கள் குறிக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவுறுத்தியுள்ளார்.

பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி,

‘இலக்கணம்’ ‘இலக்கியம்’ என்ற சொற்கள் ‘இலக்கு’ எனும் தமிழ் வேருடையன. ‘இலக்கு’ என்ற சொல்லும் ‘இலங்கு’ எனும் சொல்லின் வலித்தல் விகாரமோ? இவ்வாறு எண்ணத் தூண்டுவது பழந்தமிழ்

நூல்களில், ‘இலங்கு’ எனும் சொல் ஏராளமான இடங்களில் பயின்று வருவதாலேயாகும். ‘இலக்கு’ என்னும் சொல்லும் பொருளும்

புறநானூற்றில்,

தோல், துவைத்து அம்பின் துளைதோன்றுவ

நிலைக்கு ஓராஅ இலக்கம் போன்ற

(புறம்.4)

மற்றும்,

கம்பமொடு துளங்கிய இலக்கம் போல

(புறம்.260)

என்னும் பாடல்களில் நன்கு ஆட்சிபெற்றுள்ளன என்று விளக்கிச் செல்கிறார். அத்துடன் இலக்கியத்தை மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்த இவர்,

வாழ்க்கையின் தனிச் சிறப்புக் கூறுகளை வடித்துக் காட்டுவதே இலக்கியம் என்பது விளங்கும். ஆம், இலக்கியம் வாழ்க்கையின் வடிவம் அன்று. வார்ப்பே ஆகும்! ஒருவகையில், ஒலிகளை வடிவங்கள் என்று உவமிக்கலாம். இலக்கியங்கள் என்பவை வாழ்க்கையின் ஒலியன்கள் (Phonemes) என்று போற்றலாம்

(அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.29)

எனவும் குறித்துள்ளார்.

மேலை நாட்டறிஞராகிய ஸி.கே.செஸ்டர்டன்

மொழியை வாயிலாகக் கொண்டு படைக்கப் பெறும் கலையே இலக்கியம். அது வியப்பூட்டும் ‘அற்புத நிகழ்ச்சி’ போன்ற ஓர் அரிய கலை. ஒரு மனிதன் என்ன நினைக்கின்றானோ அதை அழகுற வெளிப்படுத்தும் மொழியாலாகிய கலை

(அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.14)

என்று குறிக்கிறார்.

இலக்கியத் திறனாய்வாளரான ஹட்சன் (Hudson),

மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் சிறப்பாகக் கண்டவை, அனுபவித்தவை எவையோ? நம் எல்லார்க்கும் பன்னெடுங் காலத்திற்குப் பிறகும் கவர்ச்சி ஊட்டுவன எவையோ? காலந்தோறும் நம் கவிஞர்கள் சிந்தித்து வருகின்றவை எவையோ? உணர்ந்தவை எவையோ அவற்றை எல்லாம் அறிவிக்கும் உயிர்த் துடிப்புடைய பதிவேடே இலக்கியமாகும்

(மேலது, ப.15)

என்று இலக்கியம் உயிர்த்துடிப்புடன் இருப்பதைச் சுட்டியுள்ளார்.

சமூகவியல் நோக்கில் டயானா லாரென்சன் குறிப்பிடும் போது,

இலக்கியம் மனிதனுடைய கவலை கலந்த ஆர்வத்தையும் எதிர்கால இலட்சிய உணர்வுகளையும் சித்திரிக்கிறது. இந்த நோக்கில், சமூக உந்துதல் சக்திகளுக்கேற்ப மனித இயல்புகளில் இருந்து உண்டாகும் எதிர் விளைவுகளை, எதிர்ச் செயல்களை அறிவிக்கும் சமுதாயப் பாராமானி (Social Barometer) இலக்கியம் எனலாம். சமுதாயப் பயன் மதிப்புகளையும் (Values) உணர்ச்சிகளையும் பிரதிபலிப்பதனால் இலக்கியத்தை ஒரு 'சமுதாயப் பாராமானி' எனக் கூறுதல் பொருந்தும்.

(மேலது, ப.16)

என்கிறார். உளப்பகுப்பாய்வுக் (Psychoanalysis) கோட்பாட்டை உருவாக்கிய ஃபிராய்ட் (Freud) எனும் உளவியல் அறிஞர்,

அகத்தூண்டுதல் மனிதனுடைய அடிமனத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனித உணர்ச்சிகளையும் சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு கருவியாக அமைகிறது

(மேலது, ப.23)

என்கிறார். மார்க்சியத் திறனாய்வாளர்கள்,

கலை என்பது அழகிய படிமங்களின் (Images) மூலம் எதார்த்த நிலையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் மனித குல உணர்வு, நடவடிக்கை ஆகியவற்றின் ஒருவகை வடிவமாகும். அது மனிதன் உலகத்தை அழகுணர்வோடு புரிந்து கொள்ளும் தன்மையும் படம்பிடித்துக் காட்டும் முறையும் ஆகும்

(ந. பிச்சமுத்து, திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளும், ப.21)

என விளக்குகின்றனர்.

சி.டி.விஞ்செஸ்டர் உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், ஆழ்ந்த பொருள் ஆகியவற்றை ஒருமுகத்தன்மையுடன் கொடுப்பதே முழுமைபெற்ற இலக்கியம் என்கிறார். இலக்கியத்தின் இலக்கணம் என்று சொல்லும்போது உணர்ச்சி முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. அடுத்து, கருத்து, கற்பனை, வடிவம் இவையெல்லாம் ஒருங்கே அமைகின்றன. எனவே இலக்கியத்தை நால்வகைப் பண்புகளாகத் தெளிவுறுத்துவர். அவை உணர்ச்சி, கற்பனை, கருத்து, வடிவம் ஆகியவையாகும். இலக்கியத்தின் வடிவம் 'உடலா'கவும், அதன்

உணர்ச்சி ‘உயிரா’கவும், கற்பனை ‘இதயமா’கவும், அதில் இடம்பெறும் கருத்துக்கள் அறிவுத் திறனை அடிப்படையாகவும் கொண்டவை. எனவே கருத்தினை இலக்கியத்தின் ‘மூளை’யாகவும் போற்றுவர் என்று அ.ச.ஞானசம்பந்தன் குறிக்கிறார்.

இலக்கியத்திற்கு அடிப்படை வாழ்க்கை. மொழியைக் கொண்டு மனிதர்கள் தம் அனுபவத்தின் தேர்ந்த உண்மையினை எடுத்துரைப்பதே இலக்கியமாகும். இவ்வாறு இலக்கியம் என்பது எழுதப்படுவது மட்டுமன்று; தனி மனிதரை, சமூகத்தை மேம்படுத்தவும் மனித உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தவும் உதவுகிறது. அத்துடன் உணர்ச்சிகளை எடுத்தியம்புதலுடன் உயர்ந்த குறிக்கோளுடைய மனிதராக ஒருவரை மாற்றுதல் என்று எல்லா வகையிலும் மனிதர்களை நல்வழிப்படுத்தும் ஒரு வழிகாட்டியாகவே இலக்கியம் அமைகிறது என்பதை இவ்வறிஞர்களின் கருத்துக்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

1.7. மேலைநாடுகளில் இலக்கியம்

மனிதர்கள் இயற்கையானவர்கள். இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் தன்மையுடைய மனிதர்கள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி மகிழ்வதிலும் உலகளவில் ஒன்றுபடுகின்றனர். அந்த வகையில் இலக்கியம் படைப்பதில் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்த தன்மை உடையவர் ஆகின்றனர். இருந்தபோதிலும் இலக்கியம் என்னும் சொல்லும் அதன் உள்ளடக்கமும் எவ்வாறு இருந்துள்ளன என்பதைச் சற்றே அறிந்திடல் வேண்டும். காரணம் உலகம் முழுவதிலும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கும் குறிக்கோள் கொண்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் இலக்கியம் இன்றியமையாததாக அமைகிறது என்பதை அறிந்திட அது உதவிடும்.

ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கவிதை வடிவிலான இலக்கியம் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்திய கிரேக்க அறிஞரான அரிஸ்டாட்டில் (கி.மு.384-322) எழுதிய ‘கவிதை இயலில்’ (Poetics),

மொழியை வாயிலாகக் கொண்டு படைக்கப்பெறும் கலை பல்வகை வடிவங்களை உடையது. அது பாட்டு வடிவமாகவும், உரைநடை வடிவமாகவும் இருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பாவகையால் மட்டும் இயற்றப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது பல்வேறு பாவகைகளால் அமைந்ததாகவும் இருக்கலாம். இவ்வாறு மொழியை வாயிலாகக் கொண்டு பலவகை வடிவங்களில் வழங்கி வரும் கலைக்குப் பொதுவான பெயர் எதுவும் இதுவரை ஏற்படவில்லை

(அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.9)

என்னும் விளக்கம் இடம்பெறுகிறது. இங்குப் பொதுவான பெயர் என்று குறித்தது இலக்கியத்தையே எனலாம். அரிஸ்டாட்டிலின் காலத்தில் கிரேக்க மொழியில் பல்வேறு வகையான படைப்புகளை ஒருசேரக் குறிப்பதற்குப் பொதுவான ஒரு சொல் இல்லை என்பதை உணரலாம்.

பண்டைய ரோமானியப் பேரரசின் காலத்தில் சிறப்புற்ற இலக்கியவாதியும் கவிஞருமான ஹோரஸ் (Horace) தன்னுடைய ‘கவிதைக் கலையியல்’ (Art Poetical) எனும் நூலில் பல்வேறு வகையான இலக்கியங்களைப் பற்றி ஆராய்ந்தபோதிலும் அதில் ‘இலக்கியம்’ எனும் பொதுப்பெயர் இடம்பெறவில்லை.

இங்கிலாந்தில் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் சிறப்புற்று விளங்கியவர் நாடகப் பேராசிரியர் ஷேக்ஸ்பியர் (Shakespeare) ஆவார். அவர் இருபதினாயிரம் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும், அவற்றுள் இலக்கியத்தைச் சுட்டுவதற்குரிய ‘லிட்ரேச்சர்’ (Literature) எனும் சொல் காணப்பெறவில்லை. ஆனால் ‘லிட்ரேட்டர்’ (Literature) என்பதை ‘எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவன்’ எனும் பொருளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இலக்கியப் படைப்புகளைக் கவிதை எனும் பொருளில் ‘பொய்சி’ (Poesy) என்றும், ‘செய்யப்பட்டது’ எனும் பொருள் தரும் ‘கம்போசிஷன்’ எனும் சொல்லாலும் சுட்டியுள்ளார். ‘காம்போசிஷன்’ (Composition) என்பதை ‘இலக்கியம்’ என்று கருதலாம். ஆங்கிலத்தில் ‘இலக்கியம்’ எனும் பொருள் பயக்கும் (Literature) எனும் சொல் கி.பி. ஆயிரத்து எண்ணூற்றுப் பன்னிரண்டில் (1812) தான் வழக்கத்திற்கு வந்தாக ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதி குறிப்பதையும் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் சுட்டிச் செல்கிறார்.

இவ்வாறு மேலைநாடுகளில் இலக்கியங்களும் இலக்கியம் குறித்த திறனாய்வு நூல்களும் பல இருந்தபோதிலும் இலக்கியம் என்னும் சொல்லாடலில் அவை இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. காலத்திற்கேற்ப இலக்கியத்திற்கான பாடுபொருள், வடிவம் ஆகியவை எவ்வாறு மாற்றம் பெறுகின்றனவோ, அதேபோல் இலக்கியத்திற்கான பெயரும் மாற்றமடைந்துள்ளதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

1.8. இலக்கியத்தின் பயன்கள்

இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடி ஆகும். அக்கண்ணாடி சமூகத்தில் உள்ளதை உள்ளபடியே கூறினாலும், படம்பிடிக்கப்படும் படைப்பாளர் வாயிலாக என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய வாழ்க்கைமுறை ஒன்றும் காட்டப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் எண்ணற்ற இன்ப, துன்ப நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்த வண்ணம் இருந்தபோதிலும் அவற்றுள்ளும் இன்பத்துடன் மனநிறைவான, அன்பான வாழ்க்கை

வாழ்வதற்குத் தேவையான அறக்கருத்துக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. காலந்தோறும் மனித சமூகம் பல்வேறு இன்னல்களையும் போராட்டங்களையும் சந்தித்து வந்தபோதிலும் ஒருவகை மனநிறைவுடன் வாழ்வதற்குக் காரணம், அவர்கள் அமைத்துக்கொண்ட மன அமைதிக்கான சிறப்புக் கூறுகளைக் கண்டறிந்ததும் அதன்படி வாழ்ந்ததுமேயாகும்.

ஒவ்வொரு மனிதரும் வாழ்கின்றார். ஆனால் படைப்பாளராக இருக்கக்கூடிய ஒருவரோ எல்லாவகை மனிதர்களாகவும் வாழ்ந்துபார்க்கிறார். அவ்வகையில், நன்மை செய்யும் மனிதரையும், அச்ச உணர்வுடைய மனிதரையும், அநீதி செய்யும் மனிதரையும், வீரம் கொண்ட மனிதரையும், குழந்தை மனம் படைத்தவரையும், முதிர்ந்துவிட்ட தள்ளா மனிதரையும், ஆணையும் பெண்ணையும் மற்றும் பிற உயிர்களையும் என்று சமூகத்தில் உலாவரும் அனைத்தையும் இடம்பெறச் செய்யும் ஓர் இடமாக அமைவது இலக்கியமாகும். பல பொருள்களைக் கொண்ட ஒரு சொல் போல, பல மனிதர்களின் மனமும் எண்ண உணர்வுகளும் கொண்ட ஒரு மனிதராக, படைப்பாளர் இருக்கிறார். அத்தகைய பல்வேறுபட்ட மனித உணர்வுகளை எடுத்துக்காட்டிப் படைக்கப்படும் இலக்கியத்தை வாசிக்கும் ஒவ்வொரு மனித மனமும் அவ்விலக்கியம் வெளிப்படுத்தும் பல்வேறுபட்ட உணர்வுகளுடன் திளைத்து ஒன்றிவிடுகிறது.

இலக்கியத்தின் வழிப் படைப்பாளர் எடுத்துரைக்கும் கருத்துக்கள் தனிமனித ஒழுக்கம் முதற்கொண்டு சமூகத்தை மேம்படச் செய்து வாழ்க்கையை இன்பமயமாக மாற்றுவதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கித் தரும் உயரிய பணியைச் செய்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சிறந்த கருத்துக்களை இலக்கியத்தில் ஒருவர் கொடுக்கிறார் என்றாலும் அவை, மனித வாழ்வில் ஏற்கெனவே நிகழ்ந்தவற்றின் உருத்திரட்சிதாம். இருந்தபோதும் இனி எப்படியெல்லாம் இருக்க வேண்டும்? இருந்தால் என்னென்ன நன்மைகள் எல்லாம் கிட்டும் என்பதையும் சேர்த்தே அப்படைப்பாளர் எடுத்துரைக்கிறார்.

குறிக்கோளியலாகவும் செவ்வியலாகவும் அமையும் இலக்கியத்தின் சீர்மை இது. உலகில் சுவைபட வருவன, சுவையற்றன; நல்லன, தீயன; உயர்ந்தன, தாழ்ந்தன; மக்கள் அறிய வேண்டியன; அறியத் தகாதன எல்லாம் கலந்தே நிகழ்கின்றன. ஆனால் இலக்கியமோ இவற்றில் சுவையானதை, நல்லதை, உயர்ந்ததை, அறிய வேண்டியதை ஒருசேர அமைத்துக் கூறுகிறது. தீயதை மறைத்தோ இலைமறை காயாகவோ அல்லது நன்மை அதை வென்றதாகவோ கூறுவதிலேயே அது நாட்டம் செலுத்துகிறது

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம் - 2, ப.48)

எனும் தமிழண்ணலின் கூற்று மேற்கூறிய கருத்துக்கு அரணாகிறது.

அவ்வகையில் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் மனிதர்கள் மொழி வாயிலாகக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்வது என்பது இருவழிப் பாதையாக அமைவதாகும். ஆனால் இலக்கியம் என்பது தனிமனிதனின் எண்ணங்களின் வெளிப்பாடாக உள்ளது. அதனால் அது பல கூட்டுப்பாதைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்துவிடுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதரும் பல்வேறு மனச்சிந்தனைகளின் பாதைகளின் வழிவந்து ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளர் உருவாக்கித் தரும் மன உணர்வின் தொகுதிகளை, சமூக அக்கறையை எடுத்துச் செல்வதாய் அவ்விலக்கியம் களம் அமைத்துத் தருகிறது. அனைத்து நிலைகளிலும் பயனுள்ள பண்புகளைக் கொண்டுள்ள மரத்தினை ஒத்ததாய் இலக்கியம் அமைந்திருப்பது எண்ணுதற்குரியதாகும். 'மழைபெற மரம் வளர்ப்போம்' என்பர். 'இலக்கியம் படிப்போம்; சிந்தனை பெறுவோம்' என்பது இலக்கியத்தின் பயன் ஆகும்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் நூலின் பயன் என்று கூறுவதிலிருந்து இலக்கியம் என்பது இன்பத்திற்காக மட்டுமன்று; உயர்ந்த வாழ்க்கை நெறியினைக் காட்டி, நிலைத்த இன்பத்தினைப் பெற்று, சமூகத்தில் உயரிய வாழ்வை வாழ்ந்திட வழிகாட்டும் சிறந்த பணியினை ஆற்றி, மனித சமூகம் சீரிய வாழ்வு வாழ்ந்திட முகம் காட்டும் கண்ணாடியாய்ப் பயனளிக்கிறது என்பதும் தெளிவாகிறது.

சங்க இலக்கியம் அகம், புறம் என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மனிதர்களின் உணர்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. நீதி நூல்களின் காலத்தில் அற வாழ்வு வலியுறுத்தப்பட்டது. காப்பியக் காலத்தில் அறமும் இன்பமும் கூறப்பட்டன. சிற்றிலக்கியக் காலம் பக்தியையும் இன்ப வாழ்வையும் குறித்தது. தற்காலத்தில் சமூகநீதிக் கோட்பாடுகள் 'சரி', 'தவறு' என்னும் நிலைகளில் நின்று நடைமுறை வாழ்க்கையையும் மேம்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கையையும் விளக்கி நிற்கின்றன. இப்படி இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் சமூகத்தில் நிகழும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வடிவத்தில் மட்டுமின்றி, உள்ளடக்கத்திலும் மாற்றங்களை உள்ளடக்கி, சமூகம் உயர்ந்தநிலை எய்திட, படைப்பாளரின் வழியாகத் தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

1.9. தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கையில் மெய்ப்பாட்டின் பங்கு

தொல்காப்பியர் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூன்று அதிகாரங்கள் வழி, தமிழ் மொழிக்கான இலக்கணத்தை விரிவாக விளக்கியுள்ளார்; எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரத்தின் வழி தமிழ்மொழியின் கட்டமைப்புக் குறித்து விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். குறிப்பாகத் தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பான பொருளதிகாரத்தை இயற்றி, இலக்கியம் படைப்பதற்கான கொள்கைகளைச் சுட்டியுள்ளார். தமிழிலக்கியக் கொள்கைப் பரப்பில் முதன்முதலில் மெய்ப்பாடு குறித்த சிந்தனையைத் தந்துள்ளார்.

அத்துடன் அவை எவ்வாறு தோன்றும் என்றும் அவற்றுக்கான நிலைக்களன்கள் பற்றியும் அவற்றை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியவரையும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இதன்மூலம் இலக்கியத்திற்கு மெய்ப்பாட்டின் பங்கு எவ்வளவு இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகும். இவ்வதிகாரத்திலேயே யாப்பு, உவமை (அணி) இவற்றின் இலக்கணங்களையும் சேர்த்தே உரைத்துள்ளார். இவ்விரண்டையும் பொருளதிகாரத்தில் வைத்தமைக்கான காரணம், இலக்கியம் இயற்றுவதற்கு இவை அழகூட்டுவனவாய் அமைந்திருத்தலேயாகும்.

மெய்ப்பாடு: சொற்பொருள் விளக்கம்

‘மெய்ப்பாடு’ என்பது ‘மெய்ப்படு’ என்பதன் திரிந்த வடிவமாகும். ‘படு’ என்றது தொழிற்பெயர். அது ‘பாடு’ என நீண்டு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராயிற்று.

மெய் + படு = மெய்ப்படு (மெய்ப்பாடு)

உடல் + தோற்றுதல் = உடல் தோற்றம்

மெய் என்பது பொருட் பிழம்பு; பாடு என்பது தோன்றுவது, கவிதைதான் மெய்யாகிய பொருட் பிழம்பைத் தோற்றுவிக்கிறது; அங்ஙனம் பொருள் கண்கூடாகுமாறு அக்கவிதைச் செய்யுள் படைக்கப்படவேண்டும். சொல்ல வந்ததை அப்படியே கண்ணாற் கண்டது போல், காதால் கேட்டது போல் உருவாக்கிக் கண் முன்னர் நிறுத்துவதே, படைப்பதே மெய்ப்பாடு

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம் - 1, பக்.168-169)

என்று தமிழண்ணல் மெய்ப்பாடு குறித்த வரையறையை முன்வைக்கிறார்.

உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்வு, மெய்யின்கண் வெளிப்படுதலே மெய்ப்பாடு ஆகும். தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கையில் இலக்கியத்தை முழுவதுமாக உணர்ந்து கொள்வதற்கு - இலக்கியத்தில் உள்ள உணர்வு நிலைகளைத் தோலுரித்துக் காட்டுவதாக மெய்ப்பாடு அமைந்துள்ளது. ‘மெய்ப்பாடே இலக்கியம் உணர்த்தும் பாடுபொருளை விளக்கமடையச் செய்கிறது’. இலக்கியம் சமூகத்திற்குச் சொல்லும் கருத்தை வாசிப்பவர் உவமையின் வாயிலாக அறிந்துகொண்டு புறத்தே வெளிப்படுத்தும்போது அவ்விலக்கியம் பயனுடையதாகவும் உயர்வுடையதாகவும் நிறைவுபெற்றதாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. எனவே இலக்கியத்திற்கு மெய்ப்பாட்டின் பங்கு மிக இன்றியமையாததாகிறது.

1.10. இலக்கியமும் மெய்ப்பாடும்

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் செய்யுள் இயற்றுவதற்கான முப்பத்து நான்கு உறுப்புகளைக் குறித்துள்ளார். இவற்றுள் செய்யுள் இயற்றுவதற்கான மொழி அமைப்பு,

முன்னிலைப் படுத்துவதன் நோக்கம், வெளிப்படுத்தும் கருத்து, அழகுணர்ச்சியுடன் அமைவதற்கான உறுப்புகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டியுள்ளார். இதனை,

மாத்திரை யெழுத்தியல் அசைவகை யெனாஅ

யாத்த சீரே யடியாப்பு எனாஅ

மரபே தூக்கே தொடைவகை யெனாஅ

நோக்கே பாவே யளவியல் எனாஅத்

திணையே கைகோள் கூற்றுவகை யெனாஅக்

கேட்போர் களனே காலவகை யெனாஅப்

பயனே மெய்ப்பாடு எச்சவகை யெனாஅ

முன்னம் பொருளே துறைவகை யெனாஅ

மாட்டே வண்ணமோ டியாப்பியல் வகையின்

ஆறு தலையிட்ட வந்நா லைந்தும்

அம்மை யழகு தொன்மை தோலே

விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனாஅப்

பொருந்தக் கூறிய எட்டொடுந் தொகைஇ

நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென

வல்லிதின் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.

(தொல்.பொருள்.செய்யு.நா.313)

இங்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள முப்பத்துநான்கு உறுப்புகளில் இருபதாவது உறுப்பாக அமைந்திருப்பது மெய்ப்பாடாகும். இலக்கியம் எடுத்துரைக்கப்படும் கருத்துக்குத் தேவையான அனைத்துக் கூறுகளையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட போதும் எழுதியவரின் உள்ளத்து வெளிப்பாடு படிப்போருக்கும் ஏற்பட்டாலே அவ்விலக்கியம் படிப்போருக்கு உரியதாகும். அவ்வாறு ஏற்படவில்லை எனில் எழுதியவருக்கும் படிப்போருக்குமிடையில் இலக்கியம் தனித்து நின்றுவிடும். இவ்விருவரையும் ஒன்றிணைக்கும் கூறுதான் மெய்ப்பாடு ஆகும். ஓர் இலக்கியத்தின் உயிர் உணர்வுடன் கூடிய மெய்ப்பாடாகவும், மற்ற உறுப்புகள் உடலாகவும் இருக்கின்றன. இலக்கியம் உயிர்ப்புடன் இருப்பதற்கு 'உணர்வே' அடிப்படையாகிறது. அந்த உணர்வை உள்வாங்குவது உள்ளமாகிறது. புறத்தில் காட்டுவது மெய்யாகிறது. இந்த இரண்டும் இணைந்து நேர்க்கோட்டில் செல்வது மெய்ப்பாடாகிறது. அவ்வாறு செல்லும் இலக்கியமே சிறந்த இலக்கியமாகவும் போற்றப்படுகிறது.

1.11.1. மெய்ப்பாடு: அகராதி விளக்கங்கள்

மெய்ப்பாடு குறித்து அகராதிகள் தரும் விளக்கங்கள் வருமாறு:

தமிழ் லெக்ஸிகன்,

மெய்ப்பாடு Manifest Physical expression of the emotions of eight kinds, viz., nakai, alukai, ilivaral, marutkai, accam, perumitam, vekuli, uvakai; நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எண்வகைப்பட்டதும் புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுவதுமான உள்ள நிகழ்ச்சிகள்

(Tamil Lexicon Vol.I, ப.3339)

என்று சுட்டுகிறது. இக் கருத்தைத் தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சொல் அகராதியும் குறித்துள்ளது.

மெய்ப்பாடு நகை, அழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், உவகை, வெகுளி ஆக எட்டு

(அபிதான சிந்தாமணி, ப.1842)

என அபிதான சிந்தாமணி கூறுகிறது.

நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி உள்ளத்தில் தோன்றுவதை வெளிப்படையாக உண்மையுடன் எடுத்துரைப்பது எனக் குறிக்கிறது.

உள்ளத்து நிகழ்ச்சியின் உடற்குறி; இயற்கைக்குணம்; உண்மை;

Physical expressions of emotions; nature; truth

(நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, ப.100)

தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி (பொருள்),

மெய்ப்பாட்டியல் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் ஆறாம் இயலாக உள்ளது. முன் ஐந்தியல்களில் கூறப்பட்ட அகப்புறச் செய்திகளை உடற்குறியால் வெளியிட்டு உவமத்தைப் போலப் பொருளைப் புலப்படுத்தும் மெய்ப்பாடு அவ்வைந்தியல்களையும் அடுத்துச் செய்யுளியலை ஒட்டி அமைந்த உவம இயற்கு முன்னர் ஆறாம் இயலாக அமைந்துள்ளது

(தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி (பொருள்), ப.112)

என மெய்ப்பாட்டுக்கு, தொல்காப்பியம் அமைத்துள்ள பகுப்பு முறையையே விளக்கியுள்ளது.

தமிழ் இலக்கண அகராதி,

உள்ளத்தின் உணர்வுகள் புற உடலின் வழி வெளிப்படத்
தோன்றுதலே மெய்ப்பாடு. அகப்பாட்டு உறுப்புகளுள் ஒன்று. நகை,
அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை
எனும் எட்டும் மெய்ப்பாடுகள்.

இகழ்தல், இளமை, அறிவின்மை, மடமை எனும் நான்கின்
அடிப்படையில் அழகையும், மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை எனும்
நான்கின் அடிப்படையில் இளிவரலும்; புதுமை, பெருமை, சிறுமை,
ஆக்கம் எனும் நான்கின் அடிப்படையில் மருட்கையும், தெய்வம்,
விலங்கு, கள்வார், அரசு எனும் நான்கின் அடிப்படையில் அச்சமும்;
கல்விச் சிறப்பு, தறுகண்மை, புகழ்மை, கொடைத்தன்மை எனும்
நான்கின் அடிப்படையில் பெருமிதமும்; உறுப்புகளைக் குறைத்தல்,
குடிப்பிறப்புக்குக் கேடு சூழ்தல், கோல்கொண்டு அலைத்தல்,
கொலைக்கு ஒருப்படுதல் எனும் நான்கின் அடிப்படையில் வெகுளியும்,
செல்வ நுகர்ச்சி, ஐம்புல நுகர்ச்சி, காம நுகர்ச்சி, விளையாட்டு எனும்
நான்கின் அடிப்படையில் உவகையும் தோன்றும்

(தமிழ் இலக்கண அகராதி, பக்.173-174)

என விளக்கியுள்ளது.

க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி,

உள்ளத்தில் உள்ள மகிழ்ச்சி, சோகம் போன்ற உணர்ச்சிகளின்
உடல் வழியான வெளிப்பாடு; *Physical Manifestations of Emotions*
என்கிறது. (க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி, ப.1158)

தரங்கம்பாடி அகராதி எனப்படும் பெப்ரிசியஸ் அகராதி,

Indication of Passion or sentiment by gesture or any other sign
என்றும் Experience of truth

(தரங்கம்பாடி அகராதி, ப.822)

என்றும் விளக்குகிறது.

மதுரை தமிழ்ப் பேரகராதி,

மெய்ப்பாடு குறிப்பு வெளிப்படுக்குந் தோற்றம், புகழ், இயற்கைக்குணம்

(மதுரை தமிழ்ப் பேரகராதி, ப.467)

என்று சுட்டுகிறது.

**உள்ளது உணர்வுகளை உடல்மொழியான சைகைகளால் (gesture)
வெளிப்படுத்துவது. நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம்,
பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என மெய்ப்பாடு எண்வகையாகும்**

(தமிழிசைப் பேரகராதி சொற்களஞ்சியம், ப.423)

எனத் தமிழிசைப் பேரகராதி சொற்களஞ்சியம் விளக்குகிறது.

இவ்வாறு மெய்ப்பாடு குறித்து அகராதிகள் தரும் விளக்கங்கள், தொல்காப்பியர் சுட்டியுள்ள எண்வகை மெய்ப்பாடுகளான நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிக் கோலங்கள் புறத்தார்க்கு உடலில் ஏற்படும் சிற்சில மாற்றங்களால் அறிந்துகொள்ள முடிவதேயாகும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. ஒருவர் உணர்ந்த அனைத்தையும் அவர் உரைக்க வேண்டாம். இதுதான் இவருக்கு நிகழ்ந்துள்ளது என ஒருவரின் நிலையை அனுபவித்து அறிந்துகொள்ள உதவும் குறிப்புத்தான் மெய்ப்பாடு ஆகும். உள்ளத்தில் இருப்பதை மறைக்க முடியாது, உண்மையை உரைக்கும் வல்லமையுடை தராசு 'மெய்ப்பாடு' ஆகும்.

1.11.2. வாழ்வியல் களஞ்சியம்

மெய்ப்பாடு குறித்து வாழ்வியல் களஞ்சியம்,

**மெய்ப்பாடுகள் அகம் பற்றிய ஒழுகலாறுகளிலும் புறம் பற்றிய
ஒழுகலாறுகளிலும் மக்கள் ஈடுபடச் செயற்படும் பொழுது அவர்கள்
உள்ளத்தில் நிகழும் குறிப்புகளுக்கு ஏற்பத் தோன்றுவன
மெய்ப்பாடுகள் ஆகும்**

(வாழ்வியல் களஞ்சியம் தொகுதி-14, ப.85)

என விளக்குகிறது.

உள்ளம் காதல், வீரம் என்னும் இரண்டு நிலைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வாழும் இயல்புடையது. இவற்றில் எது நிகழ்ந்தாலும் இதுதான் என்று சொல்லாமலேயே புற உடலில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ள உதவும் 'கருவியாக' மெய்ப்பாடு உள்ளது.

1.12. உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்கள்

மெய்ப்பாடு குறித்து உரையாசிரியர்கள் தரும் விளக்கங்கள் காலந்தோறும் வளர்நிலை கொண்டவையாக உள்ளன. அவை சிந்தனையாகவும் மாற்றமாகவும் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் வரையறையாகவும் தொடர்வது பற்றி இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

இளம்பூரணர்

மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று

(கோ. இளவழகன் (பதிப்), தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்,
இளம்பூரணம் (இரண்டாம் பகுதி), ப.35)

பேராசிரியர்

மெய்ப்பாடென்பது, 'பொருட்பாடு' அ.தாவது உலகத்தார்
உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப்
புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுதல்

(தொல்காப்பியம், பேராசிரியம், ப.1)

நச்சினார்க்கினியர்

அ.தாவது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு
நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான்
வெளிப்படுதல். உய்த்துணர்ச்சியின்றிச் செய்யுளிடத்து
வந்த பொருளாலே கண்ணீரும்பல் மெய்மயிர்
சிலிர்த்தல் முதலிய சத்துவம் படுமாறு வெளிப்படச்
செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம்

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்
பாகம்-1, ப.165)

க.வெள்ளைவாரணர்

உலகத்தாரது உள்ள நிகழ்ச்சி அவரது உடம்பின்கண்
தோன்றும் கண்ணீரும்பல், மெய்மயிர் சிலிர்த்தல்,
வியர்த்தல், நடுக்கம் முதலிய புறக்குறிகளாற்
காண்போர்க்குப் புலனாகுந் தன்மை
மெய்ப்பாடெனப்பெறும்

(க.வெள்ளைவாரணன், தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியல்,
உரைவளம், ப.18)

ஆ. சிவலிங்கனார்

மெய்ப்பாட்டியல் என்பது மெய்யின்கண் புலப்படும்
உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டின் இயல்பு கூறுவதாம்

(ஆ.சிவலிங்கனார், தொல்காப்பியம் உரைவளம், பொருளதிகாரம், மெய்ப்பாட்டியல், ப.7)

என்றும்

டாக்டர் ச.சோமசுந்த பாரதியார், மெய்ப்பாடு என்பது அகவுணர்வுகளை ஆழ்ந்து
ஆராயாமலே யாரும் இனிதறியப் புலப்படுத்தும் இயற்புற
உடற்குறியாம்

(டாக்டர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார், தொல்காப்பியர் பொருட்படலப்
புத்துரை மெய்ப்பாட்டியல், முன்னுரை, ப.18)

என்றும் குறித்துள்ளனர்.

உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பியர் சுட்டியுள்ள மெய்ப்பாட்டினைக் குறித்து ஒருவர் உள்ளத்தில் உணர்ந்ததை அவர் உரைக்காமலேயே புற உடல் வழியாக, கண்ணீர் சிந்துதல், வியர்த்தல், நடுக்கம், சிலிர்த்தல் போன்றவற்றின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளுதல் என உரைக்கின்றனர். மெய்ப்பாடு என்பது உள்ளத்தின் உணர்வுப் பொருளைப் புறத்தே மெய்யில் தோன்றுமளவிற்கு எடுத்துரைப்பதாகும்.

1.13. மெய்ப்பாடு : திறனாய்வாளர்கள் விளக்கம்

மெய்ப்பாடுகள் குறித்துத் திறனாய்வாளர்கள் தந்துள்ள விளக்கங்கள் வருமாறு :

மு. வரதராசனார்,

ஒரு படைப்பாளனின் உணர்ச்சியை இலக்கிய மெய்ப்பாட்டின் மூலம் படைக்கிறான். அதை வாசகன் உணர்ந்த எண்ண ஓட்டத்தின் வெளிப்பாடே மெய்ப்பாடு தோன்றக் காரணமாகிறது

(மு. வரதராசனார், கல்வி, ப.46)

என்று குறித்துள்ளார்.

தா.ஏ. ஞானமூர்த்தி

உள்ளுணர்வுகளின் தொகுதியாகத் தோன்றும் அனுபவங்களின் அடிப்படையில் எழும் முப்பத்திரெண்டு உணர்ச்சிகளும், முறையே நான்கு நான்காகத் தொகுத்துக் காணின் எட்டு வகை மெய்ப்பாட்டிற்கும் காரணமாக அமையும்

(தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத் திறனாய்வியல், ப.93)

என்கிறார்.

பேச்சுக்கள் உள்ளத்து எண்ணங்களின் வெளிப்பாடுகளாக இருப்பின், அவை உறுதியாக மெய்ப்பாடுகளாகக் கொள்ளத் தக்கனவாகும். தொல்காப்பியம் தரும் மெய்ப்பாட்டுப் பட்டியல்களை நுணுகி ஆராய்வோமாயின் உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமையும் பேச்சுக்களே மெய்ப்பாடுகள் எனப்பெறும் என்பது புலப்படும்

(G. Sundaramoorthy, Early Literary Theories in Tamil, P.92)

எனவும் விளக்கப்படுகிறது.

கு. கோதண்டபாணிப்பிள்ளை

உறக்க நிலையிலுள்ள உள்ளத்திலிருந்து உடற்கூறு வாயிலாக
எழுகின்ற உணர்ச்சிகள் பலதிறப்பட்டன. அவை மெய்ப்பாடுகளாகப்
புற உடலில் வெளிப்படுகின்றன

(கு. கோதண்டபாணிப்பிள்ளை, கம்பரும் மெய்ப்பாட்டியலும், ப.15)

என்று விளக்குகிறார்.

டாக்டர். கு. மோகனராசு

காண்பார்க்கு அல்லது கேட்பார்க்கு நடிப்போன் தன் நடிப்புத் திறனால்
மெய்வழி அல்லது பேச்சுவழி எளிதில் வெளிப்படுத்தலும் கவிஞன்
தன் கவிதைத் திறத்தால் சொல்வழி எளிதில் வெளிப்படுத்தலும்
மெய்ப்பாடு என்பது புலனாகும்

(டாக்டர் கு. மோகனராசு, இலக்கிய ஆய்வில் புதிய பார்வைகள், ப.37)

என்று குறித்துள்ளார்.

ந. சுப்புரெட்டியார்

மெய்ப்பாடு என்பது வெளிப்படுவது என்று பொருள்படும். ஊன்றி
நோக்கின் சுவையுணர்ச்சியே விருப்பு, வெறுப்பு முதலியவைகளைத்
தந்து கண்ணீரும்பல், மெய்மயிர் சிலிர்த்தல் முதலிய
மெய்க்குறிகளுடன் வெளிப்படுவதாதலின் சுவைக்கு மெய்ப்பாடு
என்னும் பெயர் பொருந்துவதாயிற்று. சுவையெனினும் மெய்ப்பாடு
எனினும் ஒக்கும்

(ந.சுப்புரெட்டியார், தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை, ப.274)

என்கிறார்.

தமிழண்ணல்

மெய்ப்பாடு தான் பாடலின் உயிர் எனலாம்

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம் - 2, ப.43)

என்று மெய்ப்பாட்டினை இலக்கியத்திற்கான உயிராகக் கூறுகிறார்

கெ. அய்யப்ப பணிக்கர்

இந்திய இலக்கியக் கொள்கைகளில் மிகுந்த முக்கியத்துவமும்
அங்கீகாரமும் பெற்ற கோட்பாடு ரசக்கோட்பாடு. பல
தலைமுறையினரால் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்ட இக்கோட்பாடு இலக்கிய
நுகர்வில் வாசகன் அடைகின்ற உணர்ச்சியின் அழகனுபவங்களைக்
குறிப்பிடுகிறது. படைப்பாளியின் பார்வையிலிருந்து அல்ல; வாசகனின்

கோணத்திலிருந்தே ரசங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் எழுத்தாளர் ஒருவர் எழுதத் தொடங்கும் போதே நான் இப்படைப்பில் இந்த இரசத்தை வெளியிடப் போகிறேன் என்றுகூட முடிவுகட்டிக் கொண்டு எழுதவும் வாய்ப்பு உண்டு

(கெ. அய்யப்ப பணிக்கர், ந.மனோகரன் (மொழியாக்கம்), இந்திய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சூழல் - பொருத்தம், ப.13)

என்கிறார்.

திறனாய்வாளர்களின் கருத்துகளின்படி, மெய்ப்பாடு என்பது படைப்பாளரின் உணர்வு படிப்போருக்குச் செல்லும்போது அவ்வுணர்வு ஒன்றி வருவதாகும். உள்ளம் என்பது உறக்கமாகவும் அங்கிருந்து வரும் உணர்வே மெய்ப்பாடாகவும் நிற்பதாகும். அது, விருப்பு வெறுப்பு என எதுவாக இருந்தாலும், உள்ளுணர்வு உணர்வதைப் புறத்தார்க்கு வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

1.14. மெய்ப்பாடு – உளவியலாளர்கள் கருத்து

மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்கு அடிப்படை உள்ளம் ஆகும். உள்ளத்தில் தோன்றிய உணர்வு எவ்வாறு புற உடலில் மற்றவர்க்குப் புலப்படும்படி உண்டாகிறது என்பதுதான் மெய்ப்பாடாகும். அவ்வகையில் மெய்ப்பாடு என்பது உள்ளம் சார்ந்த நிகழ்வு என்பதால் உளவியலாளர்கள் கருத்துகளும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

உணர்ச்சி வலிமையுள்ளதாக இருக்க வேண்டுவதில்லை;
உள்ளக்கிளர்ச்சி வலிமையுள்ளதாக – ஆற்றலுடையதாக இருக்கும்.
உணர்ச்சிக்கும் (Feeling) உள்ளக்கிளர்ச்சிக்கும் (Emotion) உள்ள வேறுபாடு இந்த ஆற்றலின் அளவே ஆகும்

என்றும் ஜி.டி. போவாசு உளவியலாளர் குறிப்பிடுவதைக் குறிக்கிறார். அத்துடன்,

உணர்ச்சி என்பது பல நாட்கள் உள்ளத்தில் நீட்டித்திருக்கும் ஆனால்
உள்ளக்கிளர்ச்சி என்பது உள்ளத்தில் திடீரெனத் தோன்றி உடனே
செயல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. மெய்ப்பாடுகளை
உருவாக்கிவிடுகின்றது

(டாக்டர் மு. பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம், ப.13)

எனக் கூறுகிறார்.

லாண்டிசு (Landis) என்னும் உளவியலார் முகமெய்ப்பாடுகளைப் பற்றி ஆராய்ந்தார். அவரது ஆய்வின் முடிவுப்படி ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட உள்ளக்கிளர்ச்சிக்கும் தனிப்பட்டதான முகத்தோற்றம் இல்லை என்பது புலனாகின்றது. முகமெய்ப்பாடுகளைக் கொண்டு

உள்ளத்துணர்ச்சிகளை அறிய ஒருவனது உடல், முகத்
தோற்றங்களுடன் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள சூழலைப் பற்றியும் நன்கு
அறிதல் வேண்டும்

(மு.பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் காதல் மெய்ப்பாடுகள், ப.58)

என்றும் விளக்கியுள்ளார்.

உள்ளம் என்கிற நுண்பொருள் மீதான கண்ணோட்டங்கள்
தத்துவத்திலும் அறிவியலிலும் பல உள்ளன. தத்துவக்
கண்ணோட்டத்தில் எண்ணங்களையும் நடத்தைகளையும் (thoughts
and behaviours) கொண்டு மனம் கணக்கிடப்படுகிறது. அறிவியல்
கண்ணோட்டத்தில் உள்ளத்தில் அமைப்பு, வடிவம் (structure and
form) போன்றவற்றைக் கொண்டு எண்ணங்கள் கணக்கிடப்படுகின்றன.

(தி.கு.இரவிச்சந்திரன், சிக்மண்ட் :பிராய்ட் உளப்பகுப்பாய்வு அறிவியல்,
பக்.19-20)

என்று உளவியல் குறித்து ஆய்வு நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் தி.கு.இரவிச்சந்திரன் தம்
நூலில் உள்ளம் குறித்து உளவியலாளர் குறிப்பிடுவதைக் குறிக்கின்றார். அத்துடன்,

உடலின் ஒவ்வொரு அங்கத்தின் செயல்பாடுகளும் முளையை மையமாகக்
கொண்டுதான் இயங்குகின்றன. முளையை மையமாக வைத்து நடைபெறும்
அனைத்துச் செயல்களின் கூட்டு நடவடிக்கையே “மனம்” ஆகும்.

(பாஞ். இராமலிங்கம், மானிட உளவியல், ப.10)

என்று பாஞ்.இராமலிங்கம் தம் மானிட உளவியல் எனும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

உளவியலாளர்கள் கருத்துப்படி மெய்ப்பாடு என்பது உள்ளத்து மாற்றத்தின்
வெளிப்பாடாக உடலில் தோன்றுவதோடு மாறிக்கொண்டே இருக்கக்கூடியது என்பதும்
தெளிவாகிறது.

1.15. பேச்சு மெய்ப்பாடு

உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாட்டு நிலைகளில் ஒன்று பேச்சு. உணர்ச்சிப் புலப்பாட்டு
நிலையில் அமையும் பேச்சு ஒரு ‘மெய்ப்பாடு’ ஆகும்.

செய்யுளில் படைக்கப்படும் தலைவன், தலைவி முதலியோர் தம்
உணர்ச்சிகளைப் புலப்படுத்தும் பேச்சுக்களையும் மெய்ப்பாடாகத்
தொல்காப்பியனார் கொண்டார்

(G. Sundaramoorthy, Early Literary Theories in Tamil, P.91)

என்று சுந்தரமூர்த்தி விளக்குகிறார்.

இவ்வாறு மெய்ப்பாட்டிற்கான நீண்ட விளக்கங்களின் வழி, இலக்கியத்தின் வாயிலாக ஒருவர் அகத்தில் உள்வாங்கிய உணர்வைப் புறத்தில் காண்போர் அறியும்படி தெரிவித்தலே மெய்ப்பாடு எனும் மூலக்கருத்துப் பெறப்படுகிறது.

1.16. தமிழில் மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

தமிழின் முழுமுதல் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில், மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனையைத் தந்தவர் தொல்காப்பியர். மெய்ப்பாடு என்பது முப்பத்துநான்கு செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்று என்று மட்டும் சொல்லிச்செல்லவில்லை; அதற்குத் தனி இயலையே வகுத்தளித்துள்ளார். இதிலிருந்தே இலக்கியம் படைப்பதற்கு மெய்ப்பாடு இன்றியமையாதது என்பதைத் தமிழர்கள் உணர்ந்துள்ளனர் என்று அறியலாம். தொல்காப்பியத்தை அடுத்துவந்த இலக்கண நூல்கள் எவையும் மெய்ப்பாட்டை வளர்த்தெடுக்கவில்லை என்றே கூறலாம். வடமொழி மரபைத் தழுவியும் இரசக்கோட்பாட்டோடு இணைத்தும் சுவையணியாகவும் மெய்ப்பாட்டைச் சுட்டிச் செல்கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ள மெய்ப்பாட்டியல் கோட்பாடுகள் இலக்கியத்திற்கு உரியவை. இதற்கு,

*தொல்காப்பியர் நாடகம், நாட்டியத்திற்குரிய மெய்ப்பாடுகள் போல,
இலக்கியத்தில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள் பற்றியே இத் தனி இயலை
அமைத்துள்ளார்*

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம்-1, ப.156)

எனும் தமிழண்ணல் கருத்து, தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு என்பது இலக்கியத்திற்கானது எனும் கருத்திற்கு அரணாகிறது.

*மெய்ப்பாடு என்பது வாழ்க்கையிலும் அமைகிறது; நாடகத்திலும்
வெளிப்படுகிறது; இலக்கியத்திலும் உணரப்படுகிறது.*

*இலக்கியத்தில் பொருள் வெளிப்பாடே அதன் மெய்ப்பாடாகிறது, எனவே
பரதமுனிவர் போல் நாடகத்திற்கு என்று இலக்கணம் கூறாமல்
தொல்காப்பியர் செய்யுளுறுப்பென்று கூறி, அதற்கேற்ப விரித்துச் செல்வது
மிகமிக அடிக்கோடிட்டுச் சிந்திக்கவேண்டிய - என்றும் நிலைபேறுடைய
ஒன்றாகும்*

(மேலது, ப.177)

என, தமிழண்ணல் மேலும் இது குறித்து விளக்குகிறார். இங்கு நாடகத்தில் மெய்ப்பாட்டினை ஏற்றிப் பார்ப்பதற்கும் இலக்கியத்தில் இருப்பதை எண்ணிப் பார்ப்பதற்குமான சிந்தனைத் தளத்தைத் தொல்காப்பியர் எடுத்துரைத்துள்ளார் என்று அறியமுடிகிறது.

மெய்ப்பாடு என்பது தோன்றி வெளிப்படும் முறைமையை,
கு.கோதண்டபாணிப்பிள்ளை,

கண் முதலிய ஐம்பொறிகளும் காண, கேட்க, நுகர அமைந்துள்ளன. இவ்வைம்பொறிகளினின்று எழும் நுண்ணிய தசை நாண்கள் அவற்றை முளையோடு தொடர்புபடுத்துகின்றன. கண்ணாற் பெறும் காட்சி, செவியில் பெறும் கேள்வி ஒலிகள், மூக்கு நுகரும் மணம், நாவால் பெறும் சுவை, உடல் பெறும் தொடும் உணர்ச்சி முதலியன, தசை நாண் அதிர்வு அலைகளாக முளையைச் சேர்கின்றன. கண்டவை, கேட்டவை, நுகர்ந்தவை ஆகியவற்றின் பதிவுகளை அவை முளையில் பதிப்பிக்கின்றன. இப்பதிவுகள் உணர்வுகளைத் தருகின்றன. இப்பதிவுகளின் தன்மைக்கேற்ப அப்பதிவுகளில் சில அறிவைத் தருவன. சில உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவன. தூண்டப்பெற்ற உணர்ச்சி எழுந்து, உணர்ச்சி நாளங்களின் வழியே உடலில் பரவி ஆட்டியும், அலைத்தும் புறவுடல் உறுப்புகளில் சென்று முடிகின்றன. அவ்வாறு அவை முடியுமிடத்து அவ்வுணர்ச்சியின் மெய்ம்மையான அறிகுறிகள் இயற்கையாகப் புறவுடலில் தோன்றுகின்றன. இவ்வாறு தோன்றுதலை இயல்நெறி அல்லது இயற்கைநெறி என்பர் தொல்காப்பியர். உணர்ச்சியின் மெய்ம்மை வெளிப்பாடாக அப்புறவுடற் குறிகள் அமைகின்றன. ஆதலின் அவை மெய்ப்பாடு எனப்பெயர் பெற்றன

(கு. கோதண்டபாணிப்பிள்ளை, கம்பரும் மெய்ப்பாட்டியலும், ப.8)

என்று எடுத்துக்காட்டி, மெய்ப்பாட்டிற்கான உணர்வுப் புலன்கள் பற்றியும் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு குறித்தும் விரிவான விளக்கம் தந்துள்ளார்.

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டுச் செய்திகள் மெய்ப்பாட்டியலில் மட்டும் கூறப்படவில்லை, செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகச் செய்யுளியலில் கூறப்படுவதுடன், அவ்விலக்கியம் குறித்த பொருளைப் பெறுதல் என்பது மெய்ப்பாட்டுடன் முடிப்பதேயாகும் எனவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரு பொருளான்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும். (தொல்.பொருள்.செய்யு.நா.516)

என்றும்,

எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி

முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே. (தொல்.பொருள்.செய்யு.நா.517)

என்றும் கூறுகிறார்.

இதனை இளம்பூரணர்,

யாதானுமொன்றைக் கூறியவழி யதன்கட் பொருண்மையை
விசாரித்துணர்தலின்றி அவ்விடத்து வரும் பொருண்மையானே
மெய்ப்பாடு தோன்றி முடிப்பது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம்'
என்றவாறு. செய்யுட் செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச் செய்தல்
வேண்டுமென்பது கருத்து

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம்-1, ப.164)

என விளக்கியுள்ளார்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் ஆறாவது இயலாக மெய்ப்பாட்டியல் அமைந்துள்ளது. இலக்கிய மாந்தர்கள் உள்ளத்து உணர்ச்சியால் தூண்டப்படும்போது அதனை எவ்வாறு சொற்படுத்த வேண்டும் என்பதை அறிய மெய்ப்பாட்டியல் துணைபுரிகிறது. மெய்ப்பாட்டியல் என்றால் என்ன என்பது பற்றிய விளக்கப் பொருண்மையை, தொல்காப்பியர் கூறவில்லை என்பதைத் தமிழறிஞர் இலக்குவனார் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார்.

இலக்கிய மாந்தர்கள் உள்ள உணர்ச்சியால் உந்தப்படுகின்ற காலை எவ்வாறு சொல்லோவியப்படுத்துதல் வேண்டும் என்பதற்கு மெய்ப்பாட்டியல் மிகவும் துணைபுரியும். இவ்வகையான ஆராய்ச்சி வேறு எம்மொழியிலும் இல்லை என்றே கூறலாம். ...இலக்கியப் படைப்புக்கும் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் கூறப்பட்டுள்ள மெய்ப்பாடுகள் பற்றிய இவ்வியல் முழுமையும் கிடைக்கப் பெற்றிலதோ என்று ஐயுற வேண்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு இயலிலும் சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப் பற்றிய விளக்கம் கூறிய பின்னர், வகை கூறத் தொடங்குவது ஆசிரியர் தனிச் சிறப்பு. இவ்வியலில் அவ்வாறு கூறப்பட்ட நூற்பா காணப் பெறவில்லை. கரையானுக்கு இரையாகிவிட்டது போலும்

(சி. இலக்குவனார், தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி, ப.240)

தொல்காப்பியர் ஒவ்வோர் இயலிலும் அவ்வியலுக்குரிய பொருள் விளக்கம் கூறுவதை ஓர் உத்திமுறையாகவே கையாண்டுள்ளார். வினையியல் முதல் நூற்பா, வினைப்பெயர் என்பதை விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

வினை எனப்படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது

நினைபுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும். (தொல்.சொல்.வினை.நூ.683)

எனவே இலக்குவனார் கூறுவதுபோல் மெய்ப்பாட்டியலின் நூற்பா முழுமையும் கிடைக்கப்பெறவில்லை எனக் கருத இடமுண்டு.

தொல்காப்பியரின் இலக்கிய உணர்ச்சிகள் பற்றி,

உணர்ச்சி, உணர்வு, அறிவு இவை மூன்றும் ஒரு பொருள் உணர்த்துவன. அறிவு என்பது பொருள்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளுதல். அது புலன் பகுத்துணரும் பாங்கு. அடுத்து உணர்வு என்பது உணர்ச்சியோடு பெரிதும் தொடர்புடையது. இன்பம், துன்பம், மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவு நிலையில் ஏற்படும் கருத்து, உணர்ச்சி என்பது காதல், மகிழ்ச்சி, விருப்பு, வெறுப்பு ஆகியவற்றை விரைவாக அல்லது திடீரென்று வெளிப்படுத்தும் உணர்வு; மனக் கிளர்ச்சி எனலாம். உணர்வு பெரிதும் அறிவின் அடிப்படையில் ஏற்படும் மனச்செயல். உணர்ச்சி அறிவுநிலை கடந்த புலன்களின் திடீர்செயல் எனலாம். உணர்வால் உடலின்கண் எவ்வித மாற்றமும் தோன்றாது. ஆனால் உணர்ச்சி உடலின்கண் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியது. மனம் பெற்ற அனுபவம் உடம்பில் தோன்றும் நிலையை உணர்ச்சி எனலாம். இதைத் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடு என்று கூறுவர். மெய்ப்பாடு அல்லது உணர்ச்சிப் புலப்பாட்டை ‘ரசம்’ என்பர் வடநூலார். அதைச் சுவை என்றும் சொல்லலாம். இனிச் சுவை என்பது காணப்படு பொருளாற் காண்போரகத்தின் வருவதோர் விகாரம்

என்று இளம்பூரணர் விளக்குகிறார்.

உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க் கெய்துதல்
மெய்ப்பா டென்ப மெய்யுணர்ந் தோரே
என்னும் செயிற்றியர் கூற்றின்படி ஒருவன் பெற்ற உணர்ச்சி அவனுடைய உடம்பில் ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தின் மூலம் அவனைக் காண்பவருக்குப் புலப்படுதல் என்பது விளங்குகிறது

(ந. பிச்சமுத்து, திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளும், ப.74)

என்பதை ந. பிச்சமுத்து தமது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் அறிவு நிலையிலிருந்து வேறுபட்டது உணர்ச்சி என்பதனை ‘மதிமை சாலா மருட்கை’ என, தொல்காப்பியர் கூறுகிறார் என்றும் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் கூறும் செய்திகள் இலக்கிய உணர்ச்சி பற்றியவை என்றும் ந.பிச்சமுத்து விளக்குவது,

தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடு என்பது இலக்கியத்திற்கான மெய்ப்பாடு எனும் கருத்துக்கு அரணாகிறது.

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலின் முதல் நூற்பா,

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளுங்

கண்ணிய புறனே நானான் கென்ப

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.249)

என்பதாகும். இதில் முதல் சொல்லான 'பண்ணை' எனும் சொல்லுக்கு இளம்பூரணர் விளையாட்டாயத்தின்கண் தோன்றிய என்று உலக வழக்காக விளக்குகிறார். பேராசிரியர், முடியுடை வேந்தருங் குறுநிலமன்னரும் முதலாயினோர் நாடக மகளிர் ஆடலும் பாடலுங் கண்டுங் கேட்டுங் காமம் நுகரும் இன்ப விளையாட்டினுள் தோன்றிய என்று உலக வழக்கு, நாடக வழக்கு என்னும் இரண்டிற்குமான பொருளாக விளக்குகிறார். உலக வழக்கிலிருந்தே நாடக வழக்குத் தோன்றியதால் இருவர் கருத்துகளும் பொருத்தமுடையவையே ஆகும்.

பண்ணை - தொல்காப்பியர் சுட்டும் பொருள்

தொல்காப்பியர் 'பண்ணை' என்னும் சொல்லுக்குச் சொல்லதிகார உரியியலில்,

கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு.

(தொல்.சொல்.உரி.நூ.802)

எனும் விளக்கத்தைத் தருகிறார். இங்குப் பேராசிரியர் மற்றும் இளம்பூரணர் கெடவரல், பண்ணை எனும் இரண்டையும் விளையாட்டு என்னும் பொருளில் கூறியுள்ளனர். மேற்கூறிய இரண்டு உரையாசிரியர்களும் பண்ணை என்பதற்கு 'விளையாட்டு' என்ற பொருளையே கையாண்டுள்ளனர் என்பது பொருத்தமாக உள்ளது.

மெய்ப்பாடு - வகைமை

மெய்ப்பாடு என்பது முப்பத்திரண்டு நிலைக்களன்களிலிருந்து பதினாறு உணர்ச்சிகளின் சேர்க்கையிலிருந்து எட்டு அடிப்படை மெய்ப்பாடுகளாய்த் தனித்து நிற்கிறது.

எண்ணான்கு (32) → நானான்கு(16) → நாலிரண்டு(8)

உரையாசிரியர்களிடம் இப்பகுப்பு முறையில் கருத்தொற்றுமை இருந்தாலும், பகுப்புமுறை விளக்கத்தில் முரண்படுகின்றனர். அவை வருமாறு :

விளையாட்டாயத்தின்கண் தோன்றிய முப்பத்திரண்டு பொருளையுங்

குறித்ததன் புறத்து நிகழும் பொருள் பதினாறு என்று சொல்லுவர்.

(தொல்.பொருள்.மெய்.இளம்.ப.33)

எண்ணான்கு:

இளம்பூரணர்

எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் நான்கு நான்கு அடிப்படையில் தோன்றும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்தாகையால் அவற்றைப் பெருக்குவதால் வரும் முப்பத்திரண்டே எண்ணான்கு என இளம்பூரணர் விளக்குகிறார்.

பேராசிரியர்

பேராசிரியர் இளம்பூரணர் கருத்தோடு மாறுபடுகிறார். சுவைக்கப்படும் பொருள், அதனை நுகரும் பொறியுணர்வு, அதனால் உள்ளத்தே நிகழும் குறிப்புகள், குறிப்புப் பிறந்த உள்ளத்தால் உடலில் ஏற்படும் வேறுபாடாகிய சத்துவம் என நான்காக்கி இவற்றை எண்வகை மெய்ப்பாடுகளோடு உழற முப்பத்திரண்டாகும் என்கிறார்.

நானான்கு

இளம்பூரணர்

எண்ணான்கு பொருளுக்குப் புலனாகும் பொருள் பதினாறு. அவை சுவை எட்டு; குறிப்பு எட்டு என்கிறார்.

பதினாறு சுவை, சுவைக்குறிப்புடன் நடுவுநிலைமை, நடுவுநிலைமைக் குறிப்புச் சேர்த்துச் சுவை ஒன்பது, சுவைக் குறிப்பு ஒன்பது என்று விளக்குவார். பின் இவ்விரண்டையும் நீக்கி முப்பத்திரண்டுக்குப் புறனாவன பதினாறே என்று கூறுகிறார்.

முப்பத்திரண்டு பொருளும் அவை கருதிய பொருட் பகுதி பதினாறாகி அடங்கும்.

பேராசிரியர்

உடலில் ஏற்படும் வேறுபாடாகிய சத்துவத்தை நான்கு பகுப்பினுள் சுவைப்படும் பொருளையும் பொறியுணர்வையும் ஒன்றாக்கி எட்டு எனவும் இரண்டையும் சேர்த்துப் பதினாறு எனவும் கொள்கிறார். பொருளும் பொறியும் வேறுவேறாக நின்றவழிச் சுவை பிறக்காது என்றும் உள்ளக் குறிப்பு சத்துவத்திலேயே அடங்கும் என்றும் பதினாறான பகுப்பிற்குக் காரணம் உரைக்கிறார்.

நாலிரண்டு

நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.250)

இளம்பூரணர்

சுவை, சுவைக்குறிப்பு இரண்டையும் சுவையினுள் அடக்கிக் சுவையை எட்டாகக் கூறுகிறார்.

பேராசிரியர்

சுவைப்படு பொருளையும் சத்துவத்தையும் ஒன்றாக்கி, முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடு பதினாறாதலையன்றி எட்டாதலும் உண்டு என்கிறார். வீரம், அச்சம், வியப்பு, இழிவு, காமம்,

அவலம், நகை, நடுவுநிலை ஆகியன ‘நாலிரண்டாகும்’ என்று கூறாது. ‘பாலுமாருண்டே’ என்று கூறியமையால் எட்டாதல் அன்றி ஒன்பதாதலும் உண்டு என்று கூறி வெகுளியை உருத்திரச் சுவை என்று குறிக்கிறார்.

இளம்பூரணர் காமம், உருத்திரம் எனும் சொற்களைக் கையாளும் வரிசைமுறை வடநூலாரின் மரபைத் தழுவினமைந்தது. பேராசிரியர் கூறும் சுவைப்பொருள், சுவையணர்வு, சுவைக்குறிப்பு, சத்துவம் என்பன நாடகத்திற்குரிய சொற்கள் ஆகும். வடநூலார் மரபைத் தழுவி, பேராசிரியர் முப்பத்திரண்டு, பதினாறு, எட்டு என்பதற்கு விளக்கம் தருகிறார் எனலாம். அவர் எண்வகைச் சுவையுள் ‘நடுவுநிலை’ என்பதை அடக்கி உரைக்கிறார். இது ‘சாந்தகிரசம்’ என்னும் வடமொழி இரசக் கோட்பாட்டை அடியொற்றியது.

மெய்ப்பாட்டியல் மூன்றாவது நூற்பாவில் எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் வரிசைப்படுத்துகிறார். இந்நூற்பாவில் சுட்டப்படும் எட்டு மெய்ப்பாடுகளையே ‘நாலிரண்டு’ என்று $(4 \times 2 = 8)$ இரண்டாம் நூற்பாவில் கூறுகிறார் என்பதே ஏற்புடையதாகும்.

எண்வகை யியனெறி பிழையா தாகி (தொல்.பொருள்.செய்யு.நூ.517)

எனும் நூற்பாவும், அதற்கு அடுத்து அமையும் **நாலிரண்டு ஆகும் பாலுமார் உண்டே** எனும் நூற்பாவும் மெய்ப்பாட்டை எட்டாகவே கூறுகின்றன.

மெய்ப்பாடென்பது பொருட்பாடு. அ.தாவது, உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோர் ஆற்றான் வெளிப்படுதலாகும். மேற்கண்டவாறு இளம்பூரணர், பேராசிரியர் இருவரின் சிந்தனைகளும் மெய்ப்பாடுகளின் பகுப்புமுறையில் வடமொழி மரபைத் தழுவியும் அமைகின்றன என்பது தெளிவாகிறது. இதற்கு,

**தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பிய மூலத்திற்கு
உரையெழுதியமையின், அவர்களால் மூல நூலின் உண்மைக்
கருத்தை விட இயலவில்லை; தம் கால வடமொழிச் செல்வாக்கையும்
கைவிட முடியவில்லை. இதனால் இன்றளவும் மெய்ப்பாட்டுக்
கோட்பாடும் தெளிவுபடத் தனித்து விளக்கப்படவில்லை**

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம்-1, ப.162)

என்னும் தமிழண்ணல் கருத்து அரணாகிறது.

1.17. இந்திய அளவில் மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

வடமொழியில் இலக்கண முன்னோடிகளில் ஒருவர் பரத முனிவர் ஆவார். இவர் நாட்டிய நாடகங்களை மையமிட்டு உருவாக்கிய இலக்கணமே ‘நாட்டிய சாத்திரம்’ ஆகும். இந்நூலின் ஒன்பதாவது இயல் இரசக் கோட்பாடு பற்றிப் பேசுகிறது. இரசம் இல்லாமல்

நாட்டியம் இருக்க முடியாது என்பது பரதரின் கருத்தாகும். பரதர் கூறும் எண்வகை இரசங்களாவன:

வரிசை எண்	வடமொழி	ஆங்கிலம்	தமிழ்
1	சிருங்காரம்	Erotic	உவகை
2	வீரம்	Comic	நகை
3	கருணை	Pathetic	அழகை
4	ரௌத்திரம்	Ferocious	வெகுளி
5	வீரம்	Heroic	பெருமிதம்
6	அற்புதம்	Wonder	மருட்கை
7	பயானகம்	Fear	அச்சம்
8	பீபற்சம்	Disgust	இளிவரல்

பல்வேறு பாவங்களின் ஒருங்கிணைப்பால் பார்வையாளர்களிடம் ஏற்படும் சலனத்தை இரசம் எனலாம். வடநூலாரின் இரசக் கோட்பாட்டு மரபில் முதலாவதாகவும் தலைமையானதாகவும் கருதப்படுவது சிருங்கார இரசமேயாகும். எண்வகை இரசங்களுக்கு அடுத்தபடியாகச் சாந்த இரசத்தைப் பரதர் கூறினாரா இல்லையா என்பதில் ஐயம் உள்ளது. சாந்த இரசம் என்பது எவ்விதச் சலனங்களும் அற்ற உயர்வானதொரு அமைதி நிலை எனலாம். பரதருக்குப் பின்வந்தோர் சாந்த இரசத்தைச் சேர்த்து நவரசம் என்ற மரபை நிலைக்கச் செய்தனர். இந்திய மரபில் தோன்றிய இரசக் கோட்பாடும் மெய்ப்பாடும் பெயரளவில் ஒன்றுபட்டுக் கருத்தளவில் வேறுபடுகின்றன

(இரா. சம்பத் (பதி.ஆ), தொல்காப்பியக் கவிதையியல், ப.300)

இங்கு இரசக் கோட்பாடு நாட்டியத்திற்கும் நாடகத்திற்கும் உரியது எனும் நிலையில், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு என்பதைச் செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகக் கூறி அதற்குப் பொருளதிகாரத்தில் தனி ஓர் இயலையே வகுத்தளித்துள்ள நிலையில் மெய்ப்பாட்டை இலக்கியத்திற்கே உரியது எனக் குறிக்கலாம்.

1.18. மேலை நாட்டில் மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனை

மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனைகள் என்பவை தமிழில் மட்டுமன்றி உலகளவிலும் உள்ளன. சார்லஸ் டார்வின் உணர்வுகளை ஆறு வகையாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். அவை மகிழ்ச்சி, வருத்தம், அச்சம், வெறுப்பு, வியப்பு, கோபம் ஆகியவையாகும். அவருடைய ஆய்வைத் தொடர்ந்து பல ஆய்வுகள் நடைபெற்றன. இன்றும் உடல்மொழி என்னும் சிந்தனை வளர்ந்து வந்துள்ளது. நரம்பியலுடன் தொடர்புடையதாக உணர்வு பற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்கின்றன.

கிரேக்கத்தில் அரிஸ்டாட்டில் தாம் எழுதிய கவிதையியலில் உணர்ச்சியை இன்பவியல், துன்பவியல் என இரு கூறுகளாகக் குறித்துள்ளார். உரோம் நாட்டு அறிஞர் ஹோரசு, எழுதிய *“Ars Poetica”* எனும் நூலில் இலக்கிய உணர்வுகளை இன்பவியல், துன்பவியல் என்றிரு கூறுகளாகப் பகுத்ததுடன், இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய உறவுள்ளவை என்றும் கூறியுள்ளார்.

மேற்கண்ட மேலைநாட்டு மெய்ப்பாட்டுக் கொள்கைகள், இலக்கியத்தின் தன்மையை இன்பம், துன்பம் எனும் நிலையிலேயே சுட்டிச் செல்கின்றன. ஆனால் தமிழிலக்கிய மரபில் மட்டுமே எட்டுவகையான மெய்ப்பாடுகளைக் குறித்த சிந்தனையைக் காணமுடிகிறது. இது தமிழரின் இலக்கியப் புலமையைக் காட்டுவதாய் அமைகிறது.

1.19. இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்றும் முறை

சுவை தோன்றுவதற்கு அடிப்படைக் காரணியாக அமையும் பொருளைச் ‘சுவைப்பொருள்’ என்பர். ஒவ்வொரு சுவைக்கும் எண்ணற்ற சுவைப்பொருள்கள் உள்ளன. சுவைப் பொருள்களை உணர்வதற்குத் துணைநிற்பன ஐம்பொறிகள் ஆகும். இப்பொறிகளின் வழியாகச் சுவைப் பொருள்கள் உணரப்படுவதைச் ‘சுவையுணர்வு’ என்பர். சுவை, பொறி வழியாக மனத்தால் உணரப்படும்போது உண்டாகும் மனக்கிளர்ச்சி போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ‘மனக்குறிப்பு’ எனப்படும்.

மனத்தில் இக்குறிப்பு உணரப்பெற்று, அது புற உடலில் குறியீடாகி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவதைச் ‘சத்துவம்’ என்பர். மேற்கூறிய இந்நான்கு நிலைக்களன்களைக் கொண்டு ஒரு மெய்ப்பாடு தோன்றுமென்பதை ஒரு சான்றின் வழி நிறுவலாம்.

புலியைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கினான்

புலி என்பது	– சுவைப்பொருள்
அப் புலியைக் காணுதல் என்பது	– சுவையுணர்வு
அப் புலியைக் கண்டு அச்சப்படுதல் என்பது	– குறிப்பு
கண்டு அஞ்சி நடுங்கினான் என்பது	– சத்துவம்

சுவைப்பொருள், சுவையுணர்வு, குறிப்பு, சத்துவம் என்னும் நான்கும் எட்டு வகையான அடிப்படை மெய்ப்பாடுகளோடு சேரும்போது முப்பத்திரண்டு உணர்வுகளாகின்றன.

இலக்கியத்தில் எண்ணம் ஒன்றானால் மட்டுமே சுவைக்க முடியும் என்பதை மேற்கண்ட சான்றின் வழி அறியலாம்.

1.20. இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு அமைப்புமுறை

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலின் உட்பொருளாக அமைபவை மனம், உடலியல் சார்ந்த உணர்வுகளே எனலாம்.

தலைவன், தலைவியர் உளக்குறிப்புகள் பேச்சின் துணையின்றி அறியப்படுவதற்கு, வேறு எந்த மொழியிலும் இவ்வளவு நுணுக்கமான இலக்கணப் பாகுபாடு இல்லை. இயற்கையான மெய்ப்பாடுகள் மட்டுமே இங்குச் சுட்டப்படுகின்றன. செயற்கையான மெய்ப்பாடுகளை அவர் சுட்டவில்லை.

தொல்காப்பியர் மனிதர்களிடம் தோன்றும் இயற்கை உணர்வுகளை, மெய்ப்பாட்டியலில் அமைத்துக் காட்டுகிறார். தலைவன், தலைவியரிடம் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளை அவர்களின் உணர்வுகளுக்கும் சூழல்களுக்கும் ஏற்றவாறு அமைத்துள்ளார். அவ்வகையில் மெய்ப்பாடுகளை ஆறு வகைகளில் அடக்கிக் காட்டுகிறார்.

அவையாவன:

1. அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் அடிப்படையான மெய்ப்பாடுகள்	8
2. அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான மெய்ப்பாடுகள்	11
3. களவுக்கால மெய்ப்பாடுகள்	24
4. பிரிவுக்கால மெய்ப்பாடுகள்	20
5. வரைவுக்கு வழிவகுக்கும் மெய்ப்பாடுகள்	8
6. கற்புக்கால மெய்ப்பாடுகள்	11
தொல்காப்பியர் கூறும் மொத்த மெய்ப்பாடுகள்	82

மெய்ப்பாட்டியல் பேசுவது மேல் ஐந்து இயல்களில் ஆராயப்பட்ட அகப்புறப் பொருண்மையின் நிகழ்வுக் கூறுகளுக்குத் (Events) தொடர்புடைய மன, உடலியல் கூறுகள் (Psycho - Physical Aspects) என்பது குறிக்கத்தக்கது.

(பா.இளமாறன், தொல்காப்பியம் பன்முக வாசிப்பு, ப.87)

இங்கு, தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியலை வைத்திருப்பதற்கான காரணம் அது இலக்கியத்திற்கான மெய்ப்பாட்டினைச் சுட்டுவதினாலேயே என்பதை மேற்கூற்றின் வழி அறியலாம்.

1.21. தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மெய்ப்பாடுகளும் நிலைக்களன்களும்

இலக்கியம் இயற்றுவதற்கு இன்றியமையாத கூறு உணர்வு ஆகும். உணர்வு என்பதன் இன்றிமையாமையை நன்குணர்ந்த தொல்காப்பியர் தமது இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் தனி இயலையே வகுத்து நுண்ணுணர்வாம் மெய்ப்பாட்டினைத் தம் நுண்ணறிவால் விளக்கிச் சென்றுள்ளார். மெய்ப்பாட்டின் வழி இலக்கியத்தின் நுண் இழைகளை எவ்வாறெல்லாம் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதையும் சுட்டியுள்ளார்.

தொல்காப்பியர் எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகளையும் வைத்துள்ள முறையில் மனித வாழ்க்கையில் நிகழும் உள்ளத்து நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளார் எனலாம். காரணம், வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத நகையை முன்னரும் அதற்கு மறுதலையாகிய அழகையை அதனை அடுத்தும், இளிவந்து பிறிதொரு பொருளை வியக்குமாதலினால் வியப்பினை அடுத்தும், வியப்புப் பற்றியும் அச்சம் பிறத்தலின் அச்சத்தை அதற்கு அடுத்தும், அச்சத்திற்கு மறுதலையாகிய வீரத்தை அடுத்தும், வீரத்தின் பயனாகப் பிறக்கும் வெகுளியை அடுத்தும், வெகுளிக்கு மறுதலையாக்கிச் சுவைகளுள் நகையைப் போலச் சிறந்த உவகையை அதன் இறுதிக் கண்ணும் வைத்துள்ளார். மனித வாழ்க்கையின் தொடக்கமும் இறுதியும் இன்பத்துடன் இருக்க நகையையும், உவகையையும் வைத்து, மற்றவற்றை இடையில் வைத்திருப்பது தொல்காப்பியரின் உணர்வு பற்றிய திறத்தை அறியச் செய்யும் ஒரு முறைமையாகும்.

எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுக்குரிய முப்பத்திரண்டு உணர்வுகள் குறித்து மேலே ஆராயப்பட்டன. இளம்பூரணர், பேராசிரியர் உரைக்கு இடையே சில வேறுபாடுகளும் உள்ளன. உரையாசிரியர்கள் மெய்ப்பாடுகளை முப்பத்திரண்டாக விரித்துப் பின் அவற்றைப் பதினாறாகச் சுருக்கி, மேலும் அவற்றை எண் வகைக்குள் அடக்கும் கணக்குப் பகுப்பு முறைமையை, தொல்காப்பியர் கையாள்கிறார் என்று கருதுகின்றனர்.

தொல்காப்பியர் தம் நூலில் எட்டு வகையான மெய்ப்பாடுகளைச் சுட்டுகிறார்.

நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்று

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்ப.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.251)

அவ்வகையில் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்பன தொல்காப்பியர் குறிக்கும் எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகள் ஆகும். வடநூலார் சமநிலை எனும் ஒன்றையும் சேர்த்து ஒன்பது வகையான மெய்ப்பாடுகளைக் குறித்துள்ளார்.

1.21.1. நகை மெய்ப்பாடு

எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது நகை ஆகும். இது எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் எனும் நான்கு நிலைக்களன்கள் காரணமாகத் தோன்றும் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.

எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்று

உள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.252)

நிலைக்களன்கள்

எள்ளல்

இகழ்ச்சி, கேலி எனப் பொருள்படும். இது தான் பிறரை எள்ளி நகுதலும் பிறரால் எள்ளப்பட்ட வழித் தான் நகுதலும் எனும் இரண்டு வகைகளில் தோன்றும்.

இளமை

இளமை என்பது மழலை என்றும் கூறப்படும். இளமையால் தான் பிறரை நகுதலும் பிறர் இளமை எண்ணித் தான் நகுதலும் முதிர்வில்லாச் செயற்பாடு காரணமாகவும் என நகை தோன்றும்.

பேதைமை

பேதைமை என்பது அறிவின்மையாகும். இதன் காரணமாகவும் நகை தோன்றும்.

மடமை

மடமை என்பது பிறர் அறிவிக்க அறிந்து, தான் உணர்ந்து கொண்டதைப் பிறர்க்கு வெளிப்படுத்தாத தன்மையாகும். இத்தன்மையினாலும் நகை தோன்றும்.

1.21.2. அழகை மெய்ப்பாடு

தொல்காப்பியர் இரண்டாவதாக அழகை மெய்ப்பாட்டைக் குறிக்கிறார். இது இளிவு, இழவு, அசைவு, வறுமை எனும் நான்கு நிலைக்களன்களைக் கொண்டு தோன்றும்.

இளிவே இழவே அசைவே வறுமையென

விளிவில் கொள்கை அழகை நான்கே

(தொல்.பொருள்.மெய்.253)

நிலைக்களன்கள்

இளிவு

இளிவு என்பது தன்னை எளியவனாக ஆக்குதல் காரணமாகப் பிறப்பதாகும்.

இழவு

இழவு என்பது இழத்தல். தாய், தந்தை முதலிய சுற்றத்தாரையும் இன்பந்தரும் நுகர்ச்சி முதலியவற்றையும் இழத்தலைக் குறிக்கும்.

அசைவு

அசைவு என்பது தளர்ச்சியாகும். தன்னிலையிலிருந்து தாழ்ந்து போதலைக் குறிக்கும்.

வறுமை

வறுமை என்பது போகம் துய்க்கப் பெறாத பற்றுள்ளத்தைக் குறிக்கும் என்பர். இது நல்குரவாகும். பொருளில்லாத நிலை மட்டுமே வறுமையன்று.

1.21.3. இளிவரல் மெய்ப்பாடு

முன்றாவதாக இடம்பெறும் இளிவரல் என்னும் மெய்ப்பாடானது மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை எனும் நான்கு பொருண்மைகளை நிலைக்களன்களாகக் கொண்டு பிறக்கும்.

மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு

யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.254)

நிலைக்களன்கள்

மூப்பு

மூப்பு என்பது முதுமை என்று பொருள்படும்.

பிணி

பிணி உற்றது கண்டு இழித்தல். இதன் காரணமாக உடல் தூய்மையானது அன்று என்று கருதப்படுதல் ஆகும்.

வருத்தம்

வருத்தம் என்பது இடுக்கண், துன்பம் என்று பொருள்படும். இதன் காரணமாகவும் இளிவரல் தோன்றும்.

மென்மை

மென்மை என்பதற்கு நல்குரவு என்று இளம்பூரணர் பொருள் கூறுகிறார். இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட மென்மை என்பது மிருதுவான என்னும் பொருளில் அல்லாது, இளிவரலுக்குரிய பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளது.

1.21.4. மருட்கை மெய்ப்பாடு

நான்காவது மெய்ப்பாடாகச் சுட்டப்படுவது மருட்கை. இது புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் எனும் நான்கு நிலைகளன்களைத் தோற்றுவாயாகக் கொண்டு பிறக்கும்.

புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு

மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.255)

நிலைக்களன்கள்

புதுமை

புதுமை என்பதற்கு எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் தோன்றாததோர் பொருள் தோன்றும்போது அதனைக் கண்டு வியத்தல் என்று இளம்பூரணர் விளக்குகிறார்..

பெருமை

பெருமையென்பது முன்னர்க் கண்ட பொருள்கள் அல்லாத பொருள்கள் அவ்வவற்றின் அளவில் பெருகியதைக் கண்டு வியத்தல் என்பது இளம்பூரணர் தரும் விளக்கமாகும்.

சிறுமை

சிறுமை என்பது நுண்ணிய தன்மையுடையது என்று பொருள்படும். நுண்ணியது என்பதற்குப் பொருள்கூற வந்த இளம்பூரணர், கடுகில் பல துளைகள் இருவது போன்றது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆக்கம்

ஆக்கம் என்பது ஒன்று திரிந்து வேறு ஒன்றான நிலையைக் குறிப்பதாகும். ஆக்கம் என்பதற்கு இளம்பூரணர் ‘ஒரு பொருளின் பரிணாமம் கண்டு வியத்தல்’ என்று பொருள் குறிக்கிறார்.

1.21.5. அச்ச மெய்ப்பாடு

ஐந்தாவதாகக் கூறப்பட்டுள்ள மெய்ப்பாடு அச்சம் ஆகும். இது அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், இறை எனும் நான்கு நிலைக்களன்கள் வழிப் பிறக்கும்.

அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்

பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.256)

நிலைக்களன்கள்

அணங்கு

அணங்கு என்பது பேயும் பூதமும் பாம்பும் வருத்துவதைக் குறிக்கும்.

விலங்கு

விலங்கு என்பது புலி முதலிய கொடிய விலங்குகளைக் குறிக்கும். இவ்விலங்குகள் காரணமாகவும் அச்சம் தோன்றும்.

கள்வர்

கள்வர் என்பது ஆறலைக்கள்வர், பிறரை வஞ்சித்துக் கொடுத்தொழில் புரிவோர், தீயதொழில் செய்வோர் என்போரைக் குறிக்கும். அத்தகைய கள்வர் பொருட்டும் அச்சம் தோன்றும்.

இறை

இறையென்பது தந்தை, ஆசிரியர், அரசன் போன்றோரைக் குறிக்கும். இவர்கள் காரணமாகவும் அச்சம் தோன்றும்.

1.21.6. பெருமிதம் மெய்ப்பாடு

மெய்ப்பாடுகளுள் ஆறாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது பெருமிதம் ஆகும். இம்மெய்ப்பாடானது கல்வி, தறுகண், புகழ்மை, கொடை எனும் நான்கு நிலைக்களன்களால் தோன்றும்.

கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையெனச்

சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே.

(பேரா.தொல்.பொருள்.மெய்.257)

நிலைக்களன்கள்

கல்வி

கல்வி என்பது தவம் முதலாகிய வித்தையாகும். இவற்றின் காரணமாகப் பெருமிதம் தோன்றும்.

தறுகண்

தறுகண் என்பது அஞ்சத்தக்கன கண்ட இடத்து அஞ்சாமை, வீரம்.

இசைமை

இசைமை என்பது புகழ்மை; இன்பமும் பொருளும் இறப்பப் பயப்பினும் பழியொடு வருவன செய்யாமை.

கொடை

கொடை என்பது பிறருக்குக் கொடுத்தல். உயிர், உடல், உறுப்புப் போன்றவற்றின் தேவை கருதி வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுத்தல்.

1.21.7. வெகுளி மெய்ப்பாடு

ஏழாவதாக சுட்டப்படும் மெய்ப்பாடு வெகுளியாகும். உறுப்பறை குடிகோள், அலை, கொலை எனும் நான்கு நிலைக்களன்கள் காரணமாக வெகுளி தோன்றும்.

உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை என்ற

வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.258)

நிலைக்களன்கள்

உறுப்பறை

உறுப்பறை என்பதன் பொருள் மனிதரது உடலின் அங்கங்களைக் குறைத்தல் என்பதாகும்.

குடிகோள்

குடிகோள் என்பது குடிப்பிறப்பு முதலானவர்களுக்குக் கேடு சூழ்தலாகும்.

அலை

அலை என்பது பிறரை வைதலும் அடித்தலும் ஆகும்.

கொலை

கொலை என்பது அறிவும் புகழும் முதலாயினவற்றைக் கொன்றுரைத்தல்.

1.21.8. உவகை மெய்ப்பாடு

தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்ட எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுள் எட்டாவதாக அமைந்துள்ளது உவகையாகும். இது செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு எனும் நான்கு நிலைக்களன்கள் பொருட்டுப் பிறக்கும்.

செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென்று

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.259)

நிலைக்களன்கள்

செல்வம்

செல்வம் என்பது நுகர்ச்சி. திரு அல்லது ஆக்கத்தின் பெருக்கம் ஆகும்.

புலன்

புலன் என்பது கல்வி கற்றதன் பயனாக உண்டாகும் அறிவுடைமை ஆகும். இஃது அறிவின் காரணமாக உண்டாகும் அகமலர்ச்சியைக் குறிக்கும்.

புணர்வு

புணர்வு என்பது கற்புறு காதற் கூட்டத்தைக் குறிக்கும்.

விளையாட்டு

விளையாட்டு என்பது ஆறுங்குளனும் காவுமாடிப் பதியிகந்து வருதல் என்று பேராசிரியர் குறிக்கிறார்.

மேற்குறிப்பிட்ட முப்பத்திரண்டு நிலைக்களன்களும் அடிப்படையான எண்வகை மெய்ப்பாடுகளுக்கான அடிப்படை உணர்ச்சிகளாகும். இவை மட்டுமன்றி வேறு மெய்ப்பாடுகளும் உள்ளதனை, தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1.22. அகத்திற்கும் புறத்திற்குமான மெய்ப்பாடுகள்

நகை முதலாக உவகை ஈறாக உள்ள எட்டு மெய்ப்பாடுகளையும் அவற்றிற்குரிய நிலைக்களன்களையும் சுட்டிய தொல்காப்பியர், அவை அல்லாது வேறுபட்டு வருகின்ற முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடுகளையும் நிரல்படுத்திக் கூறுகிறார். இதனை,

ஆங்கவை ஒருபா லாக ஒருபால்

உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்

தன்மை அடக்கம் வரைதல் அன்பெனாஅக்

கைம்மிகல் நலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல்

நாணுதல் தஞ்சல் அரற்றுக் கனவெனாஅ
முனிதல் நினைதல் வெருஉதல் மடிமை
கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவுஉயிர்ப் பெனாஅக்
கையாறு இடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்தல் ஐயம் மிகைநடுக் கெனாஅ

இவையும உளவே அவையலங் கடையே. (தொல்.பொருள்.மெய்.நா.260)

என்னும் நாற்பா விளக்குகிறது. இவை முப்பத்திரண்டும் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாக நிகழ்வனவே ஆகும். உலக வழக்கன்றி நாடக வழக்கிலும் இம்மெய்ப்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன.

உடைமை

உடைமை என்பது செவ்வம். செல்வம் என்னுடைய உரிமை என்று எண்ணுவதால் வரும் மனமகிழ்ச்சியால் உண்டான மெய்யின் வெளிப்பாடு.

இன்புறல்

இன்புறல் என்பது உடைமையை எண்ணும்தோறும் தோன்றும் மனமகிழ்வாகும்.

நடுவுநிலை

நடுவுநிலை என்பது ஒன்பது சுவைகளுள் ஒன்றான நாடக நிலையில் வேண்டப்படும் சமநிலை ஆகும்.

அருளல்

மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரை அருளுதல்; எவ்வுயிர்களிடத்தும் இரக்கம் காட்டுதல் அருளல் ஆகும்.

தன்மை

தன்மை என்பது குடிப்பிறந்தாரது தன்மையாகும்.

அடக்கம்

அடக்கம் என்பது உயர்ந்தோர் முன் அடங்கி ஒழுகும் ஒழுக்கம். அது மனத்தால், மொழியால், மெய்யால் அடங்குவது ஆகும்.

வரைதல்

வரைதல் என்பது செய்யத் தகுந்த செயல்களைச் செய்வதும் செய்யத் தகாத செயல்களைச் செய்யாமல் இருப்பதும் ஆகும்.

அன்பு

அன்பு என்பது மற்றவரிடத்து மனத்தில் உண்டாகும் ஓர் உணர்வு.

கைம்மிகல்

ஒழுக்கத்தினை மீறல். தர்மத்தினை நீக்கிப் பிறர் அறியும்படி குற்றம் புரிதல் என்பது கைம்மிகலாகும்.

நலிதல்

நலிதல் என்பது பிறர்க்குத் துன்பம் செய்தலாகும்.

சூழ்ச்சி

சூழ்ச்சி என்பது மனத்தடுமாற்றம் என்று பொருள்படும்.

வாழ்த்தல்

வாழ்த்தல் என்பது பிறரைப் போற்றி வாழ்த்துதலாகும்.

நாணுதல்

நாணுதல் என்பது தமக்குப் பழி வரக்கூடிய இழிசெயல்களைச் செய்யாமையாகும்.

துஞ்சல்

துஞ்சல் என்பது உறக்கம். ஒருவர் தன்னை மறந்த நிலையில் எத்தகைய எதிர்பார்ப்பும் துன்பமும் இன்றி நிம்மதியாய் உறங்குதலாகும்.

அரற்று

அரற்று என்பது அழகையில்லாமல் தன்னைப் பற்றிய குறையைப் பலவாறு கூறுதல் ஆகும்.

முனிதல்

பிறரை வெறுத்தல் என்பது முனிதலாகும்; அருளும் கோபமும் இல்லாத இடைப்பட்ட நிலையாகும்.

நினைத்தல்

நினைத்தல் என்பது நடந்து முடிந்த நிகழ்வினை விருப்பத்துடன் மீண்டும் நினைத்துப் பார்த்தலாகும்.

வெருஉதல்

அஞ்ச வேண்டாதவற்றைக் கண்டபோதும் மனத்தில் தோன்றும் கோப உணர்வு வெருஉதல் ஆகும்.

மடி

மடி என்பது சோம்பலைக் குறிக்கும்.

கருதல்

கருதல் என்பது மறந்ததை நினைத்துப் பார்த்தல் ஆகும்.

ஆராய்ச்சி

ஆராய்ச்சி என்பது ஏதேனும் ஒரு பொருள் பற்றிய நன்மை தீமையினை ஆராய்ந்து அதன் இயல்பினை எடுத்துரைப்பது ஆகும்.

விரைவு

ஒரு செயலை இயற்கையான முறையில் அன்றி விரைவாய் முடிக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளும் செயல் விரைவு ஆகும்.

உயிர்ப்பு

உயிர்ப்பு என்பது ஒரு பொருளைப் பெறாத வழி இயல்பாயின்றி நீளப் பெருமூச்செறிதல் ஆகும்.

கையாறு

கையாறு என்பது அவ்வுயிர்ப்பும் இன்றி வினையாற்றாது அயர்ந்துபோதல்.

இடுக்கண்

இடுக்கண் என்பது துன்பம் என்று பொருள்படும். வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயரங்களால் உண்டாவதாகும்.

பொறாமை

பிறர் செல்வங் கண்டபோது மனத்தில் தோன்றும் அழுக்காறு பொறாமை ஆகும்.

வியர்த்தல்

வியர்த்தல் என்பது பொறாமை முதலானவற்றினால் உண்டான மனப்புழுக்கம்.

ஐயம்

ஒரு பொருளைக் கண்டவுடன் இதுதான் எனத் துணிந்து கூறாத நிலையாகும். அறிவின் துணையால் அச்செயலை அணுகாத நிலையில் ஐயம் ஏற்படும்.

மிகை

கல்லாமையிலும், செல்வமும் இளமையும் முதலாக வரும் உள்ளத்தின் நிறைவு மிகை ஆகும்.

நடுக்கம்

ஒரு பொருளை 'இழந்து விடுவோமோ' என்று எண்ணுகின்ற மன உணர்வானது புறவுடலில் வெளிப்படுவது நடுக்கம் ஆகும்.

தொல்காப்பியர் மனத்தினால் உணரும் உணர்வுகளை மெய்ப்பாடுகளாகச் சுட்டியுள்ளார். மேற்கூறிய மெய்ப்பாடுகளை, மன உணர்வு மெய்ப்பாடுகள் என்று குறிப்பிடலாம்.

இவை முப்பத்திரண்டும் மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டும் போல அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகி நிகழும் மெய்ப்பாடுகள் என்று பேராசிரியர் விளக்குகிறார்.

அத்துடன் இவையெல்லாம் உலக வழக்காகலான் இவ்வழக்கை நாடக வழக்கு என்று உரைத்தல் கூடாது. மற்றும் இது வழக்கு நோக்கியுஞ் செய்யுணோக்கியுங் கண்டுணரப்படும் என்று குறிப்பர்.

1.23. அகத்திற்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான மெய்ப்பாடுகளைக் கூறிய தொல்காப்பியர், அகத்திற்கு மட்டுமே உரிய மெய்ப்பாடுகளைத் தனித்துக் குறிப்பிடுகிறார். களவியலில் தலைவன், தலைவிக்குரிய பத்து அவத்தைகளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

வேட்கை ஒருதலை உள்ளதல் மெலிதல்

ஆக்கஞ் செப்பல் நானுவரை இறத்தல்

நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்

மறத்தல் மயக்கஞ் சாக்காடு என்றுஅச்

சிறப்புடை மரபின் அவை களவு மொழிப. (தொல்.பொருள்.களவு.நூ.1046)

இவற்றுள் 'காட்சி' முதலாவது அவத்தையாகும். மேற்கூறிய இப்பத்து அவத்தைகளில் முதல் ஆறு அவத்தைகளுக்குரிய மெய்ப்பாடுகளை 'மெய்ப்பாட்டியலில்' வரையறுத்துள்ளார்.

1.24. அகன் ஐந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

மெய்ப்பாடு உணர்வுநிலை என்னும் பொருளில் மெய்ப்பாட்டியலில் கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவனும் தலைவியும் ஊழின் காரணமாக ஒருவரையொருவர் கண்டது முதலாக ஏற்படும் உணர்வு நிலைகள் புணர்ச்சிக்கு முன் மூன்று பகுதியாகவும் புணர்ச்சிக்குப் பின் மூன்று பகுதியாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் நந்நான்கு பகுதியாய்ப் பிறக்கும். ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பிறக்குமெனவும் குறித்துள்ளார்.

1.24.1. புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்

1.24.1. (அ) முதலாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

தெய்வம் காரணமாக, இதுவரை ஒருவரையொருவர் அறிந்திராத தலைவனும் தலைவியும் கண்ணுறுகின்ற போது தோன்றும் புகுமுகம் புரிதல், பொறிநுதல் வியர்த்தல், நகுநய மறைத்தல், சிதைவு பிறர்க்கின்மை போன்ற மெய்ப்பாடுகள் முதலாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகளாகும்.

புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்

நகுநய மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு

தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப. (தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.261)

புகுமுகம் புரிதல்

தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டவழி, தலைவன் தன்னைக் காண வேண்டும் என விரும்பும் மனநிகழ்ச்சி புகுமுகம் புரிதல் ஆகும்.

பொறிநுதல் வியர்த்தல்

தலைவன் தன்னைக் காண வேண்டுமென்று விரும்பிய தலைவி, அவன் தன்னைக் கண்டவுடன் நாணத்தின் காரணமாக நெற்றி வியர்த்தல் ஆகும்.

நகுநய மறைத்தல்

தலைவன் தலைவியிடம் கூறுகின்ற மொழிகளைக் கேட்டு அவளிடத்து நகை தோன்றினும், புறத்தே வெளிப்படாதவாறு மறைத்து நிற்பல் நகுநய மறைத்தல் ஆகும்.

சிதைவு பிறர்க்கின்மை

தலைவி அங்ஙனம் புன்னகையினை மறைத்தாலும் மனத்தில் நிகழும் மாற்றங்களைப் பிறர் அறியாதவாறு மறைத்தல் சிதைவு பிறர்க்கின்மை எனப்படும். இவை முதலாம் பகுதிக்குரிய மெய்ப்பாடுகளாகும்.

1.24.1 (ஆ) இரண்டாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

நல்லாழ் காரணமாகத் தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டு அன்பைப் பெறல் வேண்டும் என்னும் 'வேட்கையாகிய' கூழைவிரித்தல், காதொன்று களைதல், ஊழணி தைவரல், உடைபெயர்த்துடுத்தல் எனும் நான்கும் இரண்டாம் பகுதிக்குரிய மெய்ப்பாடுகளாகும்.

கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல்

ஊழணி தைவரல் உடைபெயர்த்து உடுத்தலோடு

ஊழி நான்கே இரண்டென மொழிப.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.262)

கூழை விரித்தல்

தலைமகள் தலைவனைக் கண்டது முதல் அவன் மேல் அன்புகொண்டு அவனைப் பெற வேண்டும் என்னும் வேட்கையுடையவளாகத் தன்னுடைய கூந்தலைக் குலைத்து நிற்பல்.

காதொன்று களைதல்

காதில் அணிந்துள்ள அணிகளாள் ஒன்றை விழச்செய்து தேடுகின்றாள் போலப் பாவனை செய்தலாகும்.

ஊழணி தைவரல்

கைகளில் அணிந்துள்ள வளையல்களை இறுகச் செறித்தலும் விரற்செறியெனப்படும் மோதிரத்தைத் திருத்துதலும் ஆகும்.

உடைபெயர்த்துடுத்தல்

சரியாக உடுத்தியிருக்கும் உடைகளைக் அவிழ்த்து மீண்டும் உடுத்துதல் இவையாவும் இரண்டாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகளாகும்.

1.24.1 (இ) மூன்றாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன், தலைவி அன்பின் வலிமையால் ஒருவரையொருவர் இடைவிடாது நினைத்தலாகிய ‘ஒருதலையுள்ளும்’ என்னும் மூன்றாம் மெய்ப்பாடாக அல்குல் தைவரல், அணிந்தவை திருத்தல், இல்வலியுறுத்தல், இருகையும் எடுத்தல் என்னும் நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் தோன்றுகின்றன.

அல்குல் தைவரல் அணிந்தவை திருத்தல்

இல்வலி யுறுத்தல் இருகையும் எடுத்தலொடு

சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப. (தொல்.பொருள்.மெய்.நா.263)

அல்குல் தைவரல்

உடை நெகிழ்ந்திட அவ்வற்றம் மறைக்குங் கை என்பது அல்குல் தைவரல் ஆகும்.

அணிந்தவை திருத்தல்

நெகிழ்ந்த உடை திருத்தி அணிதல் ஆகும்.

இல்வலியுறுத்தல்

இல்லாத வலியை மிகுத்தலென்றமையின் இல்வலியுறுத்தலாகும்.

இருகையும் எடுத்தல்

நிறையழிதலிற் கைகள் தாமே முயங்கல் விருப்பத்தான் எழுவன போல்வதொரு குறிப்பு இருகையும் எடுத்தல் ஆகும்.

இப்பன்னிரண்டு பகுதியும் புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழ்வனவாகும்.

1.24.2. புணர்ச்சிக்குப் பின் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்

1.24.2 (அ) நான்காம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

தலைவனும் தலைவியும் அன்பொத்த நிலையில் ஒருவரையொருவர் இடைவிடாது நினைக்குந் தன்மையால், சரியாக உணவு உண்ணாது உடல் ‘மெலிதலாகிய’ நான்காம் மெய்ப்பாடாகப் பாராட்டெடுத்தல், மடந்தப உரைத்தல், ஈரமில் கூற்றம் ஏற்று அலர் நாணல், கொடுப்பவை கோடல் என்னும் நான்கு மெய்ப்பாடுகள் உருவாகின்றன.

பாராட் டெடுத்தல் மடந்தப உரைத்தல்

ஈரமில் கூற்றம் ஏற்றுஅலர் நாணல்

கொடுப்பவை கோடல் உளப்படத் தொகைஇ

எடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப (தொல்.பொருள்.மெய்.நா.264)

பாராட்டுத்தல்

இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின், தலைவி தலைவன் தன்மேல் கொண்டுள்ள அன்பினை எண்ணி அவனைப் பாராட்டுதல். இது தலைமகனுக்கும் உண்டு.

மடந்தை உரைத்தல்

பெண்களின் இயல்பாகிய மடமை கெட, சிலவற்றைக் கூறுதல் ஆகும்.

ஈரமில் கூற்றம் ஏற்று அலர் நாணல்

தலைவி தன் மடங்கெடச் சுற்றத்தாரின் கடுஞ்சொல் ஏற்பட்டதை எண்ணி நாணுதல்.

கொடுப்பவை கோடல்

தலைமகன் கொடுக்கும் தழை, கண்ணி போன்ற பொருள்கைளை அன்புடன் கையுறையாகத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளுதல். இவை நான்காம் பகுதி மெய்ப்பாடுகளாகும்.

1.24.5 ஐந்தாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன், தலைவி இருவரும் ஒருவரையொருவர் ‘ஆக்கஞ் செப்பலாகிய’ ஐந்தாவது மெய்ப்பாடாகத் தெரிந்துடம்படுதல், திளைப்பு வினை மறுத்தல், கரந்திடத்து ஒழிதல், கண்டவழி உவத்தல் எனும் நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் உருவாகின்றன.

தெரிந்துஉடம் படுதல் திளைப்புவினை மறுத்தல்

கரந்திடத்து ஒழிதல் கண்டவழி உவத்தலொடு

பொருந்திய நான்கே ஐந்தென மொழிப. (பேரா.தொல்.பொருள்.மெய்.265)

தெரிந்துடம்படுதல்

தலைவி தன்னைப் பற்றி அயலார் கூறும் பழிச்சொல்லுக்கு நாணி, நிகழ்ந்தவற்றைத் தோழிக்கும் தோழி வழி செவிலிக்கும் கூறுதல் ‘தெரிந்துடம்படுதல்’ ஆகும்.

திளைப்பு வினை மறுத்தல்

தலைவி தெரிந்துடம்பட்ட பிறகு தலைமகனோடு திளைத்தலை அச்சமும் நாணும் மடனும் காரணமாக மறுத்தல் ‘திளைப்பு வினை மறுத்தல்’ ஆகும்.

கரந்திடத்தொழிதல்

தலைவி இறச்செறிக்கப்பட்டதால், தலைமகனைக் காண மறுத்தற்கு நாணியும் அஞ்சியும் அவற்கு வெளிப்படா தொழுகுதல் ‘கரந்திடத்தொழிதல்’ ஆகும்.

கண்டவழி உவத்தல்

தலைமகனைக் கண்டவழி, தலைவி மகிழ்தல் ‘கண்டவழி உவத்தல்’ ஆகும். இது தலைமகற்கும் உரித்தாகும். இவை ஐந்தாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகளாகும்.

1.24.6. ஆறாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன், தலைவி இருவரிடத்தும் மிகுந்த அன்பின் காரணமாக நாண் நீங்குதலாகிய ‘நாணுவரையிறத்தல்’ எனும் ஆறாம் மெய்ப்பாடாகப் புறஞ்செயச் சிதைதல், புலம்பித் தோன்றல், கலங்கி மொழிதல், கையறவு உரைத்தல் என்னும் நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் தோன்றுகின்றன.

புறஞ்செயச் சிதைதல் புலம்பித் தோன்றல்

கலங்கி மொழிதல் கையறவுரைத்தலொடு

புலம்பிய நான்கே ஆறென மொழிப.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.266)

புறஞ்செயச் சிதைதல்

பூவும் சாந்தும் கொண்டு புறத்தே அழகு செய்ய, அகத்தின்கண் மனம் கலங்கிச் சிதைதல் ‘புறஞ்செயச் சிதைதல்’ ஆகும்.

புலம்பித் தோன்றல்

சுற்றத்தாருடன் இருந்தபோதும் தனித்து இருப்பது போன்ற நிலை தோன்ற அதனால் புலம்புதல் ‘புலம்பித் தோன்றல்’ ஆகும்.

கலங்கி மொழிதல்

மனம் சோர்வுற்ற நிலையில் கலக்கம் ஏற்பட்டு, சொல்லும் சொல்லைத் தடுமாற்றத்துடன் சொல்லுதல் ‘கலங்கி மொழிதல்’ ஆகும்.

கையறவு உரைத்தல்

மனக்கலக்கத்தையடக்கிக் கொண்டு உரையாடும் நிலையிலும் தனது செயலற்ற தன்மை தோன்றக் கூறுதல் ‘கையறவு உரைத்தல்’ ஆகும்.

இவை ஆறாம் பகுதி மெய்ப்பாடுகளாகும். இவ்வாறு தலைவன் தலைவி ஒருவரையொருவர் கண்டது முதல் நிகழும் களவுக்காலத்தில் புணர்ச்சிக்கு முன்னும் புணர்ச்சிக்குப் பின்னும் நிகழும் மெய்ப்பாடுகளாக மொத்தம் இருபத்தினான்கு மெய்ப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார்.

1.25. கைக்கிளை, பெருந்திணை மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன் தலைவியின் களவுவாழ்வில் முதல் ஆறு நிலைகளும் தோன்றுகின்றன. நோக்குவ எல்லாம் அவையே போல், மறத்தல், மயக்கம், சாக்காடு என்பன பெருந்திணைக்கும் புகுமுகம் புரிதல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மெய்ப்பாடுகள் கைக்கிளைக்கும் பொருந்தும் என, பேராசிரியர் விளக்குகிறார். அவை போன்ற பிற மெய்ப்பாடுகள் கற்பு நிகழ்வதற்கு வழியாகின்றன என்பதை,

இவையும் உளவே அவையலங் கடையே (தொல்.பொருள்.மெய்.பேரா.269)

என்னும் நூற்பா வழி, தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார்.

1.26 களவுக்கும் கற்புக்கும் உரிய மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன் தலைவியரிடையே நிகழ்ந்த களவுக்கால இன்பத்திற்குப் பின், கற்பு வாழ்க்கையை நோக்கிய நிலையில் இருவருக்கும் இடையே பிரிவு ஏற்படும்போது இன்பத்தை வெறுத்தல் முதலாக, கலக்கம் ஈறாக இருபது மெய்ப்பாடுகளைக் கூறுகிறார்.

இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்

எதிர்பெய்து பரிதல் ஏதம் ஆய்தல்

பசியட நிற்றல் பசலை பாய்தல்

உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல்

கண்துயில் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்

பொய்யாக் கோடல் மெய்யே யென்றல்

ஐயஞ் செய்தல் அவன்தமர் உவத்தல்

அறன்அளித் துரைத்தல் ஆங்குநெஞ் சழிதல்

எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல்

ஒப்புவழி யுவத்தல் உறுபெயர் கேட்டல்

நலத்தக நாடிந் கலக்கமும் அதுவே.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.270)

இன்பத்தை வெறுத்தல்

இன்பத்திற்குரிய பொருட்களைக் கண்டபோது அவற்றை வெறுத்தல் ‘இன்பத்தை வெறுத்தல்’ ஆகும்.

துன்பத்துப் புலம்பல்

தலைவி தனக்கு மட்டுமே துன்பம் நிகழ்வதாக எண்ணிப் புலம்புதல் ‘துன்பத்துப் புலம்பல்’ ஆகும்.

எதிர்பெய்து பரிதல்

தலைவன் தன் முன்பாக நிற்பதாக எண்ணிக்கொண்டு பேசுதல் ‘எதிர்பெய்து பரிதல்’ ஆகும்.

ஏதமாய்தல்

தலைவனும் தலைவியும் கூடுகின்ற கூட்டத்திற்கு இடையூறு வருவதை ஆராய்தல் ‘ஏதமாய்தல்’ எனப்படும்.

பசியட நிற்றல்

தலைவன் தலைவி ஒருவரையொருவர் நினைந்து உண்ணாமல் இருத்தல் ‘பசியட நிற்றல்’ ஆகும்.

பசலை பாய்தல்

உடலின் நிறம் மாறுபடுதல் ‘பசலை பாய்தல்’ ஆகும்.

உண்டியிற் குறைதல்

மனத்தில் துன்பம் உள்ளபோது உணவு உண்பதில் ஆர்வம் குறைதல். உடலுக்குத் தேவையான உணவை உண்ணாமல் குறைத்து உண்ணுதல் ‘உண்டியிற் குறைதல்’ எனப்படும்.

உடம்பு நனி சுருங்கல்

உணவு உண்ணாத நிலையில் சத்துக் குறைபாட்டால் உடல் சுருக்கமுற்றுக் காணப்படுதல் ‘உடம்பு நனி சுருங்குதல்’ ஆகும்.

கண் துயில் மறுத்தல்

தலைவனின் பிரிவை எண்ணி உறங்காமல் இருப்பது ‘கண் துயில் மறுத்தல்’ ஆகும்.

கனவொடு மயங்குதல்

கனவினில் தலைவனைக் கண்டு மயங்குதல் ‘கனவொடு மயங்கல்’ எனப்படும்.

பொய்யாக் கோடல்

தலைவன் கூறிய கூற்றினைப் பொய்யென்று நினைத்தல் ‘பொய்யாக் கோடல்’ ஆகும்.

மெய்யே என்றல்

அளவுக்கு மீறிய அன்பின் காரணமாக ஒருவர் பொய்யை மெய்யென்று கூறுதல் ‘மெய்யே என்றல்’ என்பதாகும்.

ஐயஞ் செய்தல்

தலைவன் செயல்பாடுகளைக் கொண்டு ஐயப்படுதல் ‘ஐயஞ் செய்தல்’ ஆகும்.

அவன் தமர் உவத்தல்

தலைவனின் சுற்றத்தாரைக் கண்ட தலைவி உவகை கொள்ளுதல் ‘அவன் தமர் உவத்தல்’ ஆகும்.

அறனளித் துரைத்தல்

‘அறனளித் துரைத்தல்’ என்பது அறமாகிய தெய்வத்தைப் போற்றியுரைத்தலாகும்.

ஆங்குநெஞ்சுமீதல்

அறமாகிய தெய்வத்தைப் போற்றி வழிபடும்போது நெஞ்சுமீந்து கூறுதல் ‘ஆங்கு நெஞ்சுமீதல்’ ஆகும்.

எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடல்

எப்பொருளைக் கண்டாலும் தலைவனோடு ஒப்புமை கொண்டு பார்த்தல் ‘எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடல்’ ஆகும்.

ஒப்புவழியுவத்தல்

தலைவனோடு ஒப்பாகும் எனப் பிறிதொன்றைக் காணும்போது உவத்தல் ‘ஒப்புவழியுவத்தல்’ ஆகும்.

உறுபெயர் கேட்டல்

தலைவனின் பெரும்புகழ் கேட்டவழி மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல் ‘உறுபெயர் கேட்டல்’ ஆகும்.

கலக்கம்

மனம் கலங்கி நின்றலே ‘கலக்கம்’ ஆகும்.

இவையெல்லாம் உள்ளத்து நிகழ்வன வெளியில் கூறப்பெறாத நிலையிலும் மெய்யின் வழி அவற்றை அறியமுடியும் என்பதன் வழி மெய்ப்பாடாகக் கூறப்பட்டன.

1.27. வரைவுக்குக் காரணமாகும் மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன் தலைவியரிடையே கற்புக்குக் காரணமாக அமையும் மெய்ப்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர்,

முட்டுவயின் கழறல் முனிவுமெய்ந் நிறுத்தல்

அச்சத்தின் அகறல் அவன்புணர்வு மறுத்தல்

தூதுமுனி வின்மை துஞ்சிச் சேர்தல்

காதல் கைம்மிகல் கட்டுரை யின்மையென்று

ஆயிர நான்கே அழிவில் கூட்டம்.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.271)

என்னும் நூற்பா வழிக் கூறியுள்ளார்.

முட்டுவயிற் கழறல்

தலைவனும் தலைவியும் சந்திக்கும் கூட்டத்திற்குத் தடை உண்டாகிய காலத்து, தலைவன் கேட்பத் தலைவி இடித்துரைத்தல் ‘முட்டுவயிற் கழறல்’ ஆகும்.

முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல்

மனத்தில் தோன்றிய வெறுப்பினைப் பிறர்க்குத் தெரியாதபடி உடம்பின் கண்ணே நிறுத்தல் ‘முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல்’ ஆகும்.

அச்சத்தின் அகறல்

களவொழுக்கம் பிறர்க்குந் தெரிந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் காரணமாகத் தலைவனை விட்டுத் தலைவி நீங்குதல் ‘அச்சத்தின் அகறல்’ ஆகும்.

அவன் புணர்வு மறுத்தல்

தலைவி தலைவன் விரும்பும் பகற்குறியையும் இரவுக்குறியையும் விலக்குதல் 'அவன் புணர்வு மறுத்தல்' ஆகும்.

தூதுமுனிவின்மை

தலைவனிடத்துத் தூது செல்லுமாறு பறவை, மேகம் போன்றவற்றிடம் இரந்துரைத்தல் 'தூதுமுனிவின்மை' ஆகும்.

துஞ்சிச் சேர்தல்

மனக்கலக்கத்தோடு உறங்குதல் போல் இருத்தல் 'துஞ்சிச்சேர்தல்' எனப்படும்.

காதல் கைம்மிகல்

அன்புணர்வு வரம்பு கடந்த நிலையில் நிகழும் உள்ளக் குறிப்பு 'காதல் கைம்மிகல்' ஆகும்.

கட்டுரையின்மை

உள்ளக்கருத்தினை மறைத்துக் கூற்று நிகழ்த்தாமல் அமர்ந்திருத்தல் 'கட்டுரையின்மை' எனப்படும்.

மேற்குறிப்பிட்ட மெய்ப்பாடுகள் எட்டும் கற்புக்குக் காரணமாக அமையும் என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

1.28. வரைவிற்குப் பின் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள்

தலைவன் தலைவியை மணந்து மனையறம் நிகழ்த்தும் நிலையிற் கூடும் கூட்டம் 'அழிவில் கூட்டம்' எனப்படும். அழிவில் கூட்டத்திற்குரிய மெய்ப்பாடுகள் என்பன திருமணத்திற்குப் பின் தலைவன், தலைவியரிடையே நிகழும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகும்.

தெய்வம் அஞ்சல் புரையறம் தெளிதல்

இல்லது காய்தல் உள்ளது உவர்த்தல்

புணர்ந்துழி யுண்மை பொழுதுமறுப் பாக்கம்

அருள்மிக வுடைமை யன்புதொக நின்றல்

பிரிவுஆற் றாமை மறைந்தவை யுரைத்தல்

புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்

சிறந்த பத்துஞ் செப்பிய பொருளே.

(தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.272)

இவை, திருமணத்திற்குப் பின் தலைவியிடம் நிகழும் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் ஆகும்.

தெய்வமஞ்சல்

தலைமகன் குலதெய்வத்தினை நினைத்து அஞ்சுதல் ‘தெய்வமஞ்சல்’ ஆகும்.

புரையறத் தெளிதல்

தனக்கேற்ற இல்லறம் இதுவென்று தலைமகள் தன் உள்ளத்தில் தெளிதல் ‘புரையறத் தெளிதல்’ ஆகும்.

இல்லது காய்தல்

தலைவனிடம் இல்லாத குறிப்பினை இருப்பதாகக் கொண்டு அவனிடத்துக் கோபத்தை வெளிப்படுத்துதல் ‘இல்லது காய்தல்’ ஆகும்.

உள்ளதுவர்த்தல்

தலைவன் செய்கின்ற தலையளியை வெறுத்துக் கூறுதல் ‘உள்ளதுவர்த்தல்’ ஆகும்.

புணர்ந்துழியுண்மை

இல்லது காய்தல், உள்ளதுவர்த்தல் இன்றிப் புணர்ச்சிக் காலத்துச் செய்வனவற்றில் சென்ற உள்ள நிகழ்ச்சி ‘புணர்ந்துழியுண்மை’ ஆகும்.

பொழுது மறுப்பாதல்

தலைவன் வருகின்ற காலப்பொழுதினைப் பற்றி நிகழும் மனநிகழ்ச்சி ‘பொழுது மறுப்பாதல்’ ஆகும்.

அருள் மிக உடைமை

தலைவனிடத்துத் தலைவிக்கு அருள் புலப்பட்டு நிற்கும் நிலை ‘அருள் மிக உடைமை’ ஆகும்.

அன்பு தொக நிறறல்

களவுக்காலத்து விரிந்த அன்பு இல்லறத்தின் மேல் பெருகிய விருப்பமாதல் ‘அன்பு தொக நிறறல்’ ஆகும்.

பிரிவாற்றாமை

தலைவன் பிரியுங்காலத்து அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது மனம் வருந்துவது ‘பிரிவாற்றாமை’ ஆகும்.

மறைந்தவை உரைத்தல்

களவுக் காலத்து நிகழ்ந்தவற்றை, கற்பொழுக்கக் காலத்தில் நினைத்தல் ‘மறைந்தவை உரைத்தல்’ எனப்படும்.

புறஞ்சொல் மாணாக்கிளவி

தலைவனுக்குப் பழிச்சொல் ஏற்படாத வண்ணம் காத்தல் 'புறஞ்சொல் மாணாக்கிளவி' ஆகும்.

மேற்சொல்லப்பட்ட பதினொரு மெய்ப்பாடுகளும் தலைவன் தலைவியருக்கிடையே அன்பு மிகுந்த நிலையில் தோன்றுவனவாகும். எனவே, இவை அன்பின் ஐந்திணைக்கு உரியனவாகும்.

1.29. தலைமக்கள் ஒப்புமைப் பண்புகள்

தலைமக்களுக்குரிய பத்து ஒப்புமைகளைத் தொல்காப்பியர் சுட்டியுள்ளார்.

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை யாண்டோடு

உருவு நிறுத்த காம வாயில்

நிறையே யருளே யுணர்வொடு திருவென

முறையறக் கிளந்த வொப்பினது வகையே. (தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.273)

ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப (தொல்.பொருள்.களவி.நூ.1039)

எனும் சூத்திரங்களின்வழி ஒத்த தலைவன், தலைவிக்குப் பிறப்பு, ஒழுக்கம், ஆண்மை, பிராயம், உருவு, அன்பு, நிறை, அருள், அறிவு, செல்வம் எனப் பத்தும் ஒத்திருத்தல் வேண்டும் என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் கருத்தாகும்.

1.30. தலைமக்களுக்கு அமையக்கூடாத பண்புகள்

மனித வாழ்வு என்பது இன்பமும் துன்பமும் கலந்ததாகும். தலைமக்களாகிய தலைவன், தலைவி ஆகியோர் ஒருவரையொருவர் எந்நிலையிலும் விட்டுக்கொடுக்காத வாழ்க்கையை வாழ்பவர்கள் ஆவர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பைக் கொடுக்கவும் பெறவும் உரிமை உடையவர்கள். இவர்களுக்கு ஆகாத குணங்கள் பன்னிரண்டை, தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

நிம்பிரி கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி

வன்சொற் பொச்சாப்பு மடிமையொடு குடிமை

இன்புறல் ஏழைமை மறப்போடு ஒப்புமை

என்றிவை யின்மை யென்மனார் புலவர். (தொல்.பொருள்.மெய்.நூ.274)

நிம்பிரி

நிம்பிரி என்பது அழுக்காறு ஆகும்.

கொடுமை

மற்றவரை எந்த வகையிலாவது துன்புறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யும் சூழ்ச்சி 'கொடுமை' ஆகும்.

வியப்பு

எச்செயலைச் செய்தாலும் அதில் தம்மைப் பெரியவராக நினைத்துக் கொள்ளுதல் என்பது 'வியப்பு' ஆகும்.

புறமொழி

மற்றவரைப் பற்றிப் புறங்கூறுதல் 'புறமொழி' ஆகும்.

வன்சொல்

பிறர் மனம் புண்படும்படியாகக் கடுஞ்சொற்களைக் கொண்டு கூறுவது 'வன்சொல்' ஆகும்.

பொச்சாப்பு

தனக்குரிய கடமைகளில் உறுதியின்றி மறதியால் நெகிழ்ந்து சோர்ந்து போதலாகிய சோம்பலினைக் குறிப்பது 'பொச்சாப்பு' ஆகும்.

மடிமை

மடிமை என்பது முயற்சியின்மையைக் குறிக்கும்.

குடிமை

தன் குலப்பெருமை, குடிப்பெருமையினால் தம்மை உயர்ந்தவர்களாக நினைத்து இன்புறும் நிலையே 'குடிமையின்புறல்' ஆகும்.

இன்புறல்

ஒருவராலே மற்றவர் இன்புறுகிறார் என்று நினைத்தல்.

ஏழைமை

ஏழைமை என்பது பேதைமையைக் குறிக்கும்.

மறப்பு

கற்றதையும் கேட்டதையும் பயின்றதையும் மறத்தல் 'மறப்பு' ஆகும்.

ஒப்புமை

தலைவன், தலைவி யாரானும் தான் அன்பு செய்வாரைப் போன்றவரைக் கண்டவழி இவர் அவரைப் போன்றவரே என நினைக்கும் உள்ள நிகழ்ச்சி 'ஒப்புமை' ஆகும்.

தலைமக்களாகப் போற்றப் படுபவர்களுக்கு இப்பண்புகள் அமைதல் நன்றன்று என்கிறார் தொல்காப்பியர். மனிதர்களுக்குள் தோன்றும் உணர்வுகளே அவர்களை உயர்ந்தவர்களாகவும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் கருத இடமளிக்கிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட தலைமக்களுக்குரிய ஒப்புமைப் பண்புகள், அமையக்கூடாத பண்புகள் ஆகியவற்றை தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் வைத்திருப்பதற்கான காரணம், தலைவன் தலைவியின் அன்பொத்த வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மன உணர்வுகளுக்கு

இப்பண்புகள் அடியொற்றி அமைவதினாலாகும். அவர்களின் மன உந்துதலே மெய்ப்பாடாக அமைவதினால் இப்பண்புகள் குறித்து இங்கு விளக்கியுள்ளார் எனக் கருத இடமளிக்கிறது.

1.31. இலக்கிய மெய்ப்பாடுகளை உணர்வோர்

மெய்ப்பாடுகள் உள்ளத்தின் நுண்ணிய உணர்ச்சிகளின் வழி வெளிப்படுவனவாகும். அந்நுண்ணிய தன்மை வாய்ந்த மெய்ப்பாடுகளைக் கண்ணாலும் செவியாலும் நுண்மையாக உணர்கின்ற நுண்மாண் நுழைபுலம் கொண்டவர்களால் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இதனை,

கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதின் உணரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க்கு அல்லது தெரியின்

நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே.(தொல்.பொருள்.மெய்.நா.266)

எனும் நூற்பாவழி, தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மெய்ப்பாடு தோன்றும் வழி, கண்ணால் கண்டும் சொல்லும் பொருளிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கொண்டும் அதன் பொருளை உணர முடியும் என்பதால் கண்ணாலும் செவியாலும் நுண்ணிதின் உணர முடியும் என்கிறார். அத்துடன் எல்லோராலும் இவற்றை உணர்ந்திட முடியாது. பொருளின் புலப்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் உடையவராலேயே உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கு இலக்கியம் சிறந்த கருவியாக உள்ளது. மெய்ப்பாட்டினை அறிந்துகொள்ள அனைவராலும் முடியாது. ஒருவரின் உணர்வினைக் கண்ணால் அறிந்து, காதால் உணரும் மன உணர்வினை அறிந்துகொள்ளும் திறன் படைத்தவரால் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்பதையும் சுட்டிச்செல்கிறார்.

ஒரு பொருளை அல்லது ஒரு கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள இரண்டு

வகையான அளவு முறைகளைப் பயன்படுத்துவது அறிவியல்

அணுகுமுறை. அவையாவன, 1.கட்புலக் கருவி, 2. செவிப்புலக் கருவி

(மு.சிவச்சந்திரன், இலக்கணத் திறவுகோல், ப.33)

என்னும் கருத்து மேற்கூட்டிய விளக்கத்துக்கு அரணாகிறது.

அத்துடன் தொல்காப்பியர் கூறியவழிப் புலவர்களுக்குப் புலப்பாட்டு நெறியினைத் திறம்பட எடுத்துரைக்க மெய்ப்பாடு துணைபுரிகிறது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

1.32. மெய்ப்பாடு குறித்துப் பிற இலக்கண நூல்கள்

தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மெய்ப்பாட்டுச் சிந்தனைகளைப் பிற்காலத்தில் தமிழில் தோன்றிய எந்த இலக்கண நூல்களும் வளர்த்தெடுக்கவில்லை எனலாம். இதற்குக் காரணம் பிற்காலத்தில் இலக்கணம் என்னும் கருத்து, பெரும்பாலும் மொழியிலக்கணத்தை மட்டுமே குறிப்பதாகக் கருதப்பட்டமை ஆகும். எனவே பொருளும்

யாப்பும் அணியும் அதிக முக்கியத்துவம் பெறாமல் போயின. இதற்கு மொழியமைப்பில் எளிதாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பொருள், யாப்பு, அணி ஆகியவற்றில் ஏற்படாமை ஒரு காரணமாக இருக்கலாம் என்று சு.இராசாராம் கருதுகிறார். தொல்காப்பியருக்குப் பின்வந்த இலக்கணிகளிடம் இருவேறு போக்குகள் தென்படுவதைக் காணலாம். ஒன்று, தொல்காப்பியக் கோட்பாடுகளை அப்படியே அடியொற்றிச் சிற்சில மாற்றங்களுடன் செல்வது. சான்றாக நன்னூலைச் சுட்டலாம். மற்றொன்று, வடமொழி இலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தமிழிலக்கியத்தில் பொருத்திப் பார்க்க முற்படுவது. வீரசோழியம் வடமொழி இலக்கண மரபைத் தமிழ் இலக்கண மரபிற்கேற்பக் கூறுகிறது. இதைப் போன்றே பிரயோகவிவேகம், இலக்கணக்கொத்து ஆகிய நூல்கள் உருவாயின. மேற்கூறப்பட்ட இரு போக்குகளும் தமிழ் இலக்கணிகளின் மெய்ப்பாட்டுக் கொள்கையில் இடம்பெற்றுள்ளன.

1.32.1 தண்டியலங்காரம்

தொல்காப்பியத்திற்குப் பின்வந்த அணி இலக்கண நூல்களுள் ஒன்றான தண்டியலங்காரம், பெருங்காப்பிய இலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்து,

நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்

கற்றோர் புனையும் பெற்றியதென்ப (தண்டி.பொதுவணியியல், பா.8)

என்று செய்யுளுக்குரிய இன்றியமையா உறுப்பான முப்பத்து ஐந்து அணிகளில் சுவையணி என்று மெய்ப்பாட்டைக் குறிப்பிடுகிறது.

உண்ணிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற

எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் இயல்வது சுவையே

(கொ.இராமலிங்கத் தம்பிரான், தண்டியலங்காரம், பொருள். ப.144)

அவை,

அவைதாம்

வீர மச்ச மிழிப்பொடு வியப்பே

காம மவல முருத்திர நகையே

(கொ.இராமலிங்கத் தம்பிரான், தண்டியலங்காரம், தண்டி. அணி-70, ப.145)

என்று சுட்டுகிறது. அத்துடன்,

தொல்காப்பியர் பெருமிதம் என்ற மெய்ப்பாடு தோன்றுதற்குரிய

நால்வகை நிலைக்களன்களுள் ஒன்றாக வீரத்தைக் கூற.

தண்டியலங்காரம் வீரம் என்பதைத் தனியொரு மெய்ப்பாடாகச்

சுட்டுகிறது. தொல்காப்பியம் காமம் என்பதைத் தனியொரு

மெய்ப்பாடாகச் சுட்டவில்லை. தண்டியலங்காரத்தில் சுட்டப்படுகிறது

என்று இராமலிங்கத் தம்பிரான் வேறுபாடுகளைக் கவனப்படுத்துகிறார்.

1.32.2 நம்பியகப்பொருள்

தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் செய்யுளுறுப்புகளுள் ஒன்றாக மெய்ப்பாட்டைக் கூறுகிறார். அகம், புறம் என்று சுட்டவில்லை. ஆனால் நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருளுக்கே உரிய நம்பியகப்பொருள் நூல்,

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்

இடனே காலம் பயனே முன்னம்

மெய்ப்பாடு எச்சம் பொருள் வகை துறை என்று

அப்பால் ஆற்றிண்டு அகப்பாட்டுறுப்பே

(நாற்கவிராச நம்பி, நம்பியகப்பொருள், நூ.231, ப.270)

என்று அகப்பாட்டுறுப்புகள் பன்னிரண்டில் ஒன்று மெய்ப்பாடு என்று சுட்டியுள்ளது. அத்துடன்,

நகைமுதலாம் இருநான்கு மெய்ப்பாட்டும்

நிகழ்பொருள் மெய்ப்பட நிற்பது மெய்ப்பாடே (மேலது, நூற்.231, ப.270)

என்று எட்டு மெய்ப்பாடுகளையும் கூறியுள்ளது.

1.32.3. வீரசோழியம்

புத்தமித்திரர், 'தண்டியாசிரியர் சொன்னபடியே அலங்காரங்களைக் கூறுவேன்' என்கிறார்.

உரிய சுவைதா னிரதம் (புத்தமித்திரர், வீரசோழியம், நூ.168, ப.256)

வீரசோழியம் தண்டியலங்காரத்தைப் பின்பற்றி அணியிலக்கணத்தைக் கூறுவதாய் வடமொழிக் கோட்பாடுகளை ஒட்டியே பெருந்தேவனார் உரைவகுக்கிறார். இங்கு இரசம் இரதம் என்று குறிக்கப்படுகிறது. சுவை என்று அணியாக்கியே இரசம் கூறப்படுகிறது.

மெய்ப்பாடாவது கண்டது போலத் தோன்றும் கருத்து. இவை நாட்டியத்திலும் காப்பியத்திலும் செய்கைத் திறத்தினாலும் சொல் திறத்தினாலும், தூண்டப்பட்ட வாசனையின் திண்மையால் தம்மவையே போல அனுபவ நிலையில் வந்து ஆனந்தமாக நிற்பன என்கிறது.

1.32.3. இலக்கண விளக்கம்

ஐந்திலக்கண நூலான இலக்கண விளக்கத்தை இயற்றியவர் வைத்தியநாத தேசிகர். இவர் தொல்காப்பியத்தை அடியொற்றியே மெய்ப்பாடுகளுக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார்.

உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரு பொருளின்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடு அதுதான்
 நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
 அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகைஎன்று
 அப்பால் எட்டாம் அவ்வகை எட்டும்
 எள்ளல் இளமை பேதைமை மடமே
 இளிவே இழவே அசைவே வறுமை
 முப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மை
 புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கம்
 அணங்கே விலங்கே கள்வர் தம்இறையே
 கல்வி தறுகண் இசைமை கொடையே
 உறுப்பறை குடிகோள் அலை கொலை அவற்றோடு
 செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டு எனப்
 புல்லித் தோன்றும் பொருள்வகை அவற்றான்
 ஒன்று நான்குசெய்து உறழஎண் ணான்காம்
 என்று கூறுப இயல்புணர்ந் தோரே.

(இலக்கண விளக்கம், பொருள்.அகத்திணையியல் ,நா.578)

எனும் நூற்பாவின் வழி, உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்ச்சியினை உற்றவர் அறிவிக்காமலே உடம்பின்கண் நிகழும் வேறுபாட்டால் அறிவிக்கும் கருவி மெய்ப்பாடு ஆகும் என்பது விளக்கப்படுகிறது. இது செய்யுளில் சொற்களைக் கொண்டு மெய்ப்பாட்டு உறுப்பின் வழி பொருளை உணரச் செய்தலாகும்.

தொல்காப்பியம் நகை முதலிய மெய்ப்பாட்டு உறுப்புகளுக்கான நிலைக்களன்கள் நந்நான்காகத் தனித்தனியே குறிக்கப்படுவன எல்லாம் இங்கு ஒரே நூற்பாவில் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மெய்ப்பாட்டைச் சுவை என்றே சுட்டுகிறது. இந்நூல்,

உள்நிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற
 எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் இயல்வது சுவை அது
 காமம் அவலம் உருத்திரம் நகை என
 இயம்பிப் போந்த இருநான்கு வகைத்தே.

(இலக்கண விளக்கம், பொருள்.அணி.நா.665)

என்று தண்டியலங்காரத்தைப் பின்பற்றிக் காமம் உள்ளிட்ட எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைக் கூறுகிறது.

1.32.4. தொன்னூல் விளக்கம்

வீரமாமுனிவரால் எழுதப்பட்ட அணியிலக்கண நூலாகிய தொன்னூல் விளக்கம், மெய்ப்பாடு என்று கூறினாலும் அணியாகவே இவற்றை வரிசைப்படுத்தியுள்ளது. இதனை,

சுவையணி என்ப கடுஞ்சினம் காமம்

வியப்பு அவலம் இழிவு அச்சம் வீரம் நகை என

எண்மெய்ப் பாட்டின் இயைவன கூறி

உள்மெய்ப் பாட்டை உணர்த்தித் தோன்றலே

(ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொன்னூல் விளக்கம், அணி.361, ப.166)

எனும் நூற்பாவழி அறியலாம். இந்நூலும் தொல்காப்பியர் உவகையுள் உள்ளடக்கும் காமத்தைத் தனியொரு மெய்ப்பாடாகவும் பெருமிதத்தில் உள்ளடக்கும் வீரத்தைத் தனியொரு மெய்ப்பாடாகவும் கொண்டுள்ளது.

1.32.5. மாறனலங்காரம்

மாறனலங்காரம் திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயரால் எழுதப்பெற்றது. இந்நூல் சுவை என்று வடமொழி மரபினடியாக மெய்ப்பாடுகளை வரிசைப்படுத்துகிறது.

பொறியுணர் வொடும் ஒரு பொருளினை எதிர்ந்த

நெறியுடைமனத்து நிகழ்தரு பான்மை

அயலவர் உறப்புறத்தாய்ப் பொருள் எட்டின்

இயல்வது சுவை என்று இயம்பினர் புலவர்

(ஆ.இ. நாராயணங்கார் நூற்பா உரை, மாறனலங்காரம், நூ.197)

எனும் நூற்பாவின் வழி, “இந்திரியங்களின் அறிவினொடும் யாதானுமொரு பொருளைக் காணப்பட்ட மனத்துள் அப்பொருள் ஏதுவாக நிகழ்ந்த தன்மை நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்கும் புலப்படுமாறு வெளிப்பட, மெய்ப்பாடுகள் எட்டால் தோன்றுவது சுவையென்னும் அலங்காரம்” என்று விளக்கம் தருகிறது.

அவைதாம்

பெருமிதம் நடுக்கம் அழகை இளிவரல்

உருத்திரம் நகை வியப்பு காமமெனும் வகையே

(ஆ.இ. நாராயணங்கார் நூற்பா உரை, மாறனலங்காரம், நூ.198)

என்று மெய்ப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையையும் குறிக்கிறது; தொல்காப்பியத்தைப் போன்று பெருமிதத்தைத் தனி மெய்ப்பாடாகக் கூறுகிறது. காமத்தைத் தனியொரு மெய்ப்பாடாகக் கொள்வதில் பிற இலக்கணிகளோடு இந்நூலாசிரியர் உடன்படுகிறார்; அச்சத்தை நடுக்கம் எனும் பெயரால் சுட்டுகிறார்.

1.32.6 முத்துவீரியம்

ஐந்திலக்கண நூலான முத்துவீரியம் முத்துவீர உபாத்தியாயரால் எழுதப்பட்டது. இந்நூலும் முந்தைய நூல்களைப் போலவே வடமொழி இலக்கண மரபை அடியொற்றிச் செல்கிறது. இதனை,

*புந்தியில் நிகழ்திறன் புறத்துப் புலனாய்
விளங்கல் எண்வகை மெய்ப்பாட்டாலும்
ஒழுகல் சுவையென உரைக்கப்படுமே*

(கு.சுந்தரமூர்த்தி (பதி.ஆ), முத்துவீரியம், நூ.1241)

என்று சுட்டுகிறது. உள் நிகழும் தன்மை வெளிப்படையாக விளங்க எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகளாகச் சுவையணி பிறக்கும் என்றும்,

*அவை தாம்
அச்சமும் வீரமு மவலமுங் காமமும்
இழிப்பும் வியப்பு மெழில்படு நகையும
உருத்திர மும்மென வுரைக்கப் படுமே*

(மேலது, நூ.1242)

என்ற நூற்பாவின்வழி அச்சம், வீரம், அவலம், காமம், இழிப்பு, வியப்பு, நகை, உருத்திரம் என எட்டுவகைச் சுவைகளும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றன. இந்நூலும் வீரம், காமம் ஆகியவற்றைத் தனித்தனி மெய்ப்பாடுகளாகக் கூறுகிறது.

இவ்வாறு பிற்கால இலக்கண நூல்கள் மெய்ப்பாட்டினை ஓரிரு நூற்பாக்களில் அணியாகச் சுட்டியுள்ளன. தமிழில் காலந்தோறும் இலக்கியங்கள் மெய்ப்பாடு எனும் ஒருதனிக் கூறினைச் சுமந்த வண்ணமே தோன்றுகின்றன. ஆனால் அவற்றை வரையறை செய்வதிலும் வளர்த்தெடுப்பதிலும் பிற்கால இலக்கண நூல்கள் பின்தங்கியுள்ளன எனலாம். தொல்காப்பியர் உரைத்துள்ள இலக்கிய மெய்ப்பாடு பற்றிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தற்கால இலக்கியங்களை ஆய்வுசெய்ய இயலும். இதன்மூலம் தமிழின் இலக்கிய, இலக்கண வளமானது தன் தொன்மைச்சிறப்புக் குன்றாமல் புதுமை ஆக்கங்களுடன் இணைந்து ஒளிரும் தன்மையுடையது என்பதை உலகறியச் செய்யமுடியும்.

1.33. உவமையும் மெய்ப்பாடும்

மெய்ப்பாடு குறித்து, தொல்காப்பியர் பொருளதிகாரத்தில் மூன்று இயல்களில் உரைத்துள்ளார். மெய்ப்பாட்டியலில் முழுமையும் விளக்கியுள்ளார். ஆனால் மெய்ப்பாடு யாதென என்பது குறித்து நூற்பா கிடைக்கப்பெறவில்லை. மெய்ப்பாட்டு உணர்வை விளக்கும் முகமாக உவமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை உவமவியலிலும் செய்யுள் உறுப்பாக, உணர்வுடன் படைக்கப்படுவதைச் செய்யுளியலிலும்

கூறுகிறார். மேலும், உணர்வுடன் உவமைகளின் வாயிலாகச் செய்யுளைப் படைக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலேயே முதலில் மெய்ப்பாட்டியலையும் அடுத்து உவமவியலையும் அதன் பின்பு செய்யுளியலையும் வைத்துள்ளார் என்று கருத இடமளிக்கிறது.

இதனை,

பெருமையுஞ் சிறுமையு மெய்ப்பாடு எட்டன்

வழிமருங்கு அறியத் தோன்று மென்ப. (தொல்.பொருள்.உவம.நா.294)

என்பதன் வழி அறியலாம். இலக்கிய மெய்ப்பாட்டிற்கு உவமை இன்றியமையாகிறது என்பதுடன் மேலைநாட்டு உருக்காட்சியுடன் அது பொருந்தி நிற்பதாகவும் விளக்குவர். சான்றாக,

**தொல்காப்பியர் உவமையியலில் உவமையுடன் மெய்ப்பாட்டை
இணைத்து உவமையால் மெய்ப்பாடு விளைவதைச் சுட்டியுள்ளார்.
உருக் கோட்பாட்டாளர்கள் - குறிப்பாக சுபர்சியன் அம்மையார்
போல்வார் உவமையே உருக் காட்சிக்குப் பெரிதும் அடித்தளமாகிறது
என விவாதிப்பதை இதனுடன் ஒப்பிடலாம்**

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம்-1, ப.222)

எனத் தமிழண்ணல் குறித்துள்ளதன் மூலம், மேலை இலக்கியக் கோட்பாடுகளோடு தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு நிகராவதை அறியமுடிகிறது.

உவமவியலில் கூறப்பட்டுள்ள உவம உருபுகளாக

அவைதாம்

அன்ன ஏய்ப்ப உறழ் ஒப்ப

என்ன மான என்றவை எனாஅ

ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க

என்ற வியப்ப என்றலை எனாஅ

எள்ள விழைய இறப்ப நிகர்ப்பக்

கள்ளக் கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅக்

காய்ப்ப மதிப்ப தகைய மருள

மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅப்

புல்லப் பொருவப் பொற்பப் போல

வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ

நாட நளிய நடுங்க நந்த

ஓடப் புரைய என்றவை எனாஅ

ஆறுஆறு அவையும் அன்ன பிறவும்

சூறுங்காலைப் பல்குறிப்பினவே.

(தொல்.பொருள்.உவம.நா.1232)

என்று முப்பத்தாறு உருபுகளைக் குறிக்கின்றார்.

இலக்கியம் என்பது வாழ்க்கையோடு இணைந்தது. வாழ்க்கை என்பது உணர்வுடன் இணைந்தது. இலக்கியம் இயற்றுகையில் புலவர் தம் புலமையை நிலைநாட்ட உணர்வுகளைப் படைக்கிறார். அவ்வுணர்வினைப் படைப்பதற்கு, தமிழாசான் தொல்காப்பியனார் செய்யுள் உறுப்புக்களுள் ஒன்றாக மெய்ப்பாட்டினை விளக்கிச் செல்கிறார். அதை ஓர் உறுப்பாக மட்டும் சொல்லி விட்டுவிடாமல் அதற்கு ஓர் இயலையே வகுத்துரைத்துள்ளார் இதன்மூலம், மெய்ப்பாடு இலக்கியத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை அவர் அறிந்துள்ளார் என்பது தெளிவாகும். படைக்கப்படும் அனைத்தும் இலக்கியம் என்றாலும், படிக்குந்தோறும் இன்பம் பயக்கக்கூடியதாய் இருப்பது மட்டுமே உயர்ந்த இலக்கியம், என்றும் காலத்தால் அழியாத இலக்கியம் என்றும் போற்றப்படுகிறது.

இலக்கிய மெய்ப்பாட்டிற்கு மிக முக்கியமானது உவமையாகும். தெரிந்த ஒன்றின் வழி, தெரியாததை விளங்க வைத்தல் எனும் அடிப்படையில், இலக்கியப் படைப்பாளர் தாம் உணர்த்த நினைக்கும் உணர்வினைப் படிப்பவரின் மனக்கண் முன் கொண்டுவர உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார். இலக்கியத்தைப் படிப்பவர் அவ்வுவமையின் வழி உணரும் உணர்ச்சியினை மெய்யின் வழி வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்வாறு இலக்கிய மெய்ப்பாடானது படைப்பவர், படிப்பவர் இருவருக்குமான உணர்வோட்டத்தில் ஒளிப்பொருளாக அமைகிறது. இலக்கியத்தின் சாரம் உவமையின் வழிக் கொடுக்கப்படுகிறது. உய்த்துணர்ந்து படிப்பவரால் மட்டுமே அதை உணர்ந்துகொள்ள முடியும் என்பதை, தொல்காப்பியர் கூற்றுவழி அறியமுடிகிறது.

1.34. காட்டலாகாப் பொருட்கள்

மெய்ப்பாடு என்பதை இலக்கிய உறுப்பாகவும் அதை உவமைகளுடன் பொருத்தி காட்டலாம் என்பதை உவமவியலிலும், மெய்ப்பாட்டின் விரிவுகளை மெய்ப்பாட்டு இயலிலும் விளக்கியுள்ளார். இருந்தபோதும், மனத்தின் நுண் தன்மையைப் காட்டலாகப் பொருட்கள் என்று முன் இயலான பொருளியலின் இறுதி நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் சுட்டியுள்ளார். பொருளியலில் இவ் வடிவுடையது என்று காட்டலாகா நுண்பொருள்களாக,

ஒப்பும், உருவும், வெறுப்பும் என்றா,

கற்பும், ஏரும், எழிலும் என்றா,

சாயலும், நாணும், மடனும் என்றா,

நோயும், வேட்கையும், நுகர்வும் என்றாங்கு

ஆவயின் வருஉம் கிளவி எல்லாம்

நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது

காட்டலாகாப் பொருள் என்ப.

(தொல்.பொருள்.பொரு.நூ.1193)

என ஒப்பு, உரு, வெறுப்பு, கற்பு, பொலிவு, அழகு, சாயல், நாண், மடன், நோய், வேட்கை, நுகர்தல் போன்ற சொற்களைத் தொகுத்துக் காட்டுகிறார். இவற்றை, நெஞ்சால் உணர முடியுமே அன்றிப் பருப்பொருள்கள் போன்று காட்டமுடியாது; அவை நுண்பொருள்கள் என்பர்.

தொல்காப்பியர் மனித உணர்வுகளை நுண்ணிதின் ஆராய்ந்தன் வெளிப்பாடே மெய்ப்பாட்டியல் எனலாம். இலக்கியம் இயற்றுவோருக்கான உறுப்புகளுள் ஒன்றாக மெய்ப்பாட்டைச் சுட்டியவிடத்தும், அதன் நுண்மான் நுழைபுலத்தை மெய்ப்பாட்டின் முதல் இயலானப் பொருளியியலின் இறுதிநூற்பாவில் விளக்கி, அடித்தளமான உணர்வுகள் என்பவை காட்டவொன்னாதவை; அவற்றை உள்ளத்தினால் மட்டுமே உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்று உரைக்கிறார்.

ஒரு நிகழ்வினை கண்டு, கேட்டு அல்லது கற்பனையில் தோன்றி எனத் தம் உள்ளத்தில் உணர்ந்ததைப் படைப்பாளர் தம் படைப்பில் கொடுக்கும்போது, அதே உணர்வை படிப்போரும் பெற்றால் மட்டுமே இலக்கியம் அதைப் படைத்ததற்கான முழுயைப் பெறும். அம்முழுமையை நிறைவுறுத்த, படைப்போன் படிப்போன் இருகரையென இருவருக்குமான படைப்புப் பாலமாக உவமை அமைகிறது. இதில் இலக்கியத்தைப் படிக்கும் வாசகனுக்கும் அவ்வுணர்வு கடத்தப்பட வேண்டும் என்பதனாலேயே இப்பன்னிரண்டினையும் நெஞ்சத்தான் இன்ன தன்மைத்து என்று உணர முடியுமன்றி காட்ட இயலாது என்று சுட்டியுள்ளார்.

1.34. உவமை வழி இலக்கிய மெய்ப்பாடு

இலக்கியம், இலக்கணம் என்பன சமுதாய உருவாக்கத்தின் அங்கங்கள்

(பெ. மாதையன், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி

வளர்ச்சி வரலாறு, ப.வ)

எனும் கருத்து தமிழ்ச் சமுதாய உருவாக்கத்தில் இலக்கியத்திற்கும் மெய்ப்பாடு பற்றிய சிந்தனைக்கும் இடையே உள்ள உறவு எவ்வாறு இருந்துள்ளது என்பதை ஆய்வதற்குத் துணைபுரிகிறது.

இலக்கியம் படைப்பவர் தாம் உணர்ந்த உணர்வைப் படிப்பவர் பெற்றிடச் சூழலுக்குத் தக்க உவமையைக் கையாள்கிறார். இங்குச் சங்க இலக்கிய முல்லைப்பாடலில் நிலத்தலைவி, கார்ப் பருவத்தே வருவேன் என்ற தலைவன் அப்பருவம்

வந்தும் வரவில்லை. பிரிந்திருக்கும் தலைவியைத் தோழி தலைவன் வரும்வரை ஆற்றியிருக்க வேண்டும் என்கிறாள். அதற்குத் தலைவி என்னால் எவ்வாறு முடியும் என்கிறாள். கார்ப்பருவமும் மாலை நேரமும் இணைந்திருக்கும் தலைவன் தலைவிக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடியன. பிரிந்திருக்கக் கூடிய தலைவன் தலைவிக்கு அப்பருவம் துன்பத்தைத் அளிக்கவல்லது. தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவியின் ஏக்கமும், தலைவி காத்திருப்பாள் என்று தலைவன் விரைந்து வரவேண்டிய நிலையும் உவமையுடன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு, படிப்போர்க்கு அவ்வுணர்வை உணர்ந்துகொள்ள வைக்கிறார் புலவர் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.

பல்லா நெடுநெறிக் ககன்று வந்தெனப்

புன்றலை மன்ற நோக்கி மாலை

மடக்கட் குழவி யணவந் தன்ன

நோயே மாகுத லறிந்தும்

சேயர் தோழி சேய்நாட் டோரே.

(குறுந்.64)

காலையில் மேய்ச்சலுக்காகக் கன்றிடமிருந்து பசுவை ஓட்டிச் சென்ற வழியினை மாலை நேரத்தில் தலைதூக்கிப் பார்த்து ஏங்கித் தவித்து இருக்கும் கன்றைப் போல், தலைவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தும் வரவில்லையாதலால் தான் அந்தக் கன்றைப் போல் ஏங்கி இருப்பதாக உரைக்கிறாள் தலைவி. அத்துடன் மாலை வேளையில் கன்றைக் காண விரைந்து வரும் பசுவைப் போலத் தலைவன் வாராது நெடுந்தொலைவில் உள்ளார் என்று, பசுவைப் போல் தலைவன் இல்லையென்பதையும் எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவியின் உள்ளம் தலைவனுக்காக ஏங்கியிருப்பதைப் படிப்போர் எளிதில் உணர்ந்துகொள்ளும் வகையில், தலைவனின் வரவைப் பெறாத, இன்பத்தை இழந்த நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினை வினை உவமத்தின் வழி படிப்போர் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. இலக்கியத்தின் சிறப்பாகப் படைப்போர் உணர்த்தும் உணர்வைப் படிப்போர் எளிதில் உள்வாங்கிக்கொள்வதற்கு உவமை 'வாயிலாக' அமைகிறது என்பது இப்பாடல் வழி அறியப்படுகிறது.

இலக்கியம் என்பது ஒரு தனித்த துண்டு அல்ல. அதனைப் பண்பாடு,

மொழி, பனுவல் ஆகிய மூன்றின் ஒருங்கிணைப்பாக அணுகவேண்டும்.

பண்பாடு இலக்கியத்தைப் படைக்கின்றது. இலக்கியம் பண்பாட்டைப்

படைக்கின்றது என்ற இருவழிப்போக்குக் கொள்கையை இலக்கிய

மானிடவியல் முன்வைக்கின்றது. இலக்கிய வகைமைகளும்

இலக்கியப் பனுவல்களும் அவை தோன்றும் காலச் சூழல்களோடும்

சமூகப் பண்பாட்டு நிறுவனங்களோடும் உறவுடையவை. சமூகத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இடையிலோ இந்த உறவு வெளிப்படையாகத் தெரிவதில்லை. இந்த உறவுகளைக் கண்டறிவது இலக்கிய மானிடவியல் ஆய்வுகளில் இன்றியமையாதது.

(முனைவர் ஞா.ஸ்ஹீபன், இலக்கியம் இனவரைவியல், ப.8)

அவ்வகையில், தலைவனுக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவியின் நிலையை விளக்கிக் காட்ட, ஆயர்களின் மேய்ச்சல் தொழிலும், வளம் பொருந்திய பசுக்களை உடையவர்கள் என்பதும், பொருள் இருப்பினும் தலைவன் பொருளீட்ட சேய்மையில் சென்றுள்ளான் என்பதும் சமூக நிலையை வடிவமைக்கின்றன. இலக்கியம் இலக்கியமாக மட்டுமன்றி அச்சமூகத்தின் கட்டமைப்பினையும் காட்டுகிறது என்பதும் மேற்கூறிய கருத்து வழி அறியமுடிகிறது.

ஓர் இனத்தின் சமூக நிலையை அறிந்துகொள்ள இலக்கியம் உதவுகிறது. இலக்கியத்தில் அச்சமூகத்தில் வாழும் மானிடர் உணர்வு முதன்மையாகிறது. அவ்வுணர்வை வெளிக்கொணர் உவமை வழிவகுக்கிறது. இதனை, இலக்கியத்தில் தமிழ் இலக்கண ஆசான் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உவமைக்கும் கொடுத்துள்ள முக்கியத்துவத்தின் வழி உலகிற்கு உணர்த்திட முயல்கிறார். அவ்வகையில் சங்க அகப்பாடல்களில் உரிப்பொருள் உவமை வழி பொருந்தி வருகின்றது என்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

1.35 தொகுப்புரை

இயல் ஒன்றின்வழிப் பெறப்பட்ட கருத்துகள்.

- மனித சமுதாயத்தோடு இரண்டறக் கலந்திருப்பது இலக்கியம் ஆகும். வாழ்க்கையைக் குறிக்கோளுடையதாக மாற்றுவதற்கு இலக்கியம் இன்றியமையாகிறது. அவ்விலக்கியம் வாழ்க்கையின் உணர்வுப் பிழம்பாய் உள்ளது. அது பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டும் படைக்கப்படுவதன்று. வாழ்க்கையை வளமாக்கிடவும் இன்றியமையாத பங்கு வகிக்கிறது.
- தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் செய்யுள் இயற்றுவதற்கான கட்டமைப்பை விளக்குவதினால் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் செய்யுள் என்பது இலக்கியத்தைக் குறித்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.
- இலக்கியம் இலக்கை உடையது. சமூக முன்னேற்றத்திற்கான உயர்ந்த நோக்கத்தை உணர்வின் வழி எடுத்துரைப்பதாக இலக்கியம் செயல்வடிவம் பெறுகிறது. அது படைப்பவரின் மன உணர்வைப் படிப்பவரின் மன உணர்வோடு ஒன்றி வெளிப்படுத்தி நிற்பதாய் அமைவதாகிறது.
- பல்வேறுபட்ட மக்களைக் கொண்டுள்ள சமூகம், பல்வேறு உணர்வுகளையும் கொண்ட மனித மனங்களையும் கொண்டுள்ளது. உணர்வுகளுக்கு ஏற்றவாறு இலக்கியத்தைத் தருபவர் படைப்பாளி ஆகிறார். அவர் சமூகத்தில் வாழும் அனைத்து வகையான உணர்வுக்கும் ஏற்பப் படைப்பை உருவாக்குகிறார். அப்படைப்பானது இன்பம், துன்பம் நிறைந்தது என்று எவ்வகையாக இருந்தபோதும் அதன் தனித்தன்மை என்பது மனிதர்களை மேம்படுத்தி, அதன்வழி, சமூகத்தை மேம்படுத்துதல் என்னும் நோக்கத்தை நிலைநிறுத்தி நிற்பதேயாகும்.
- இலக்கியத்தின் வழிச் சமூகத்தை மேம்படுத்த இலக்கியப் படைப்பாளியைக் கொண்டு அவ் இலக்கியம் இயற்றப்படுவதற்கான கூறுகளை உரைக்கும் இலக்கண ஆசான்களையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுதல் வேண்டும். இயற்றப்பெற்ற இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் வகுத்தல் இயல்பாகும். ஆனால் அவ்விலக்கியத்தில் வெளிப்படும் உணர்விற்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டது தமிழ்மொழியில் மட்டுமே ஆகும். தொல்காப்பியர் அதற்கென ஒரு தனி இயலையே உருவாக்கி அதில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைச் சுட்டியுள்ளார். அதற்கான நிலைக்களன்களையும் பல வகையான

உணர்வுகளையும் எடுத்துக்கூறும் தொல்காப்பியம் உள்ளிட்ட இலக்கண இலக்கிய வளங்களையும் உடையது தமிழ் மொழியாக உள்ளது.

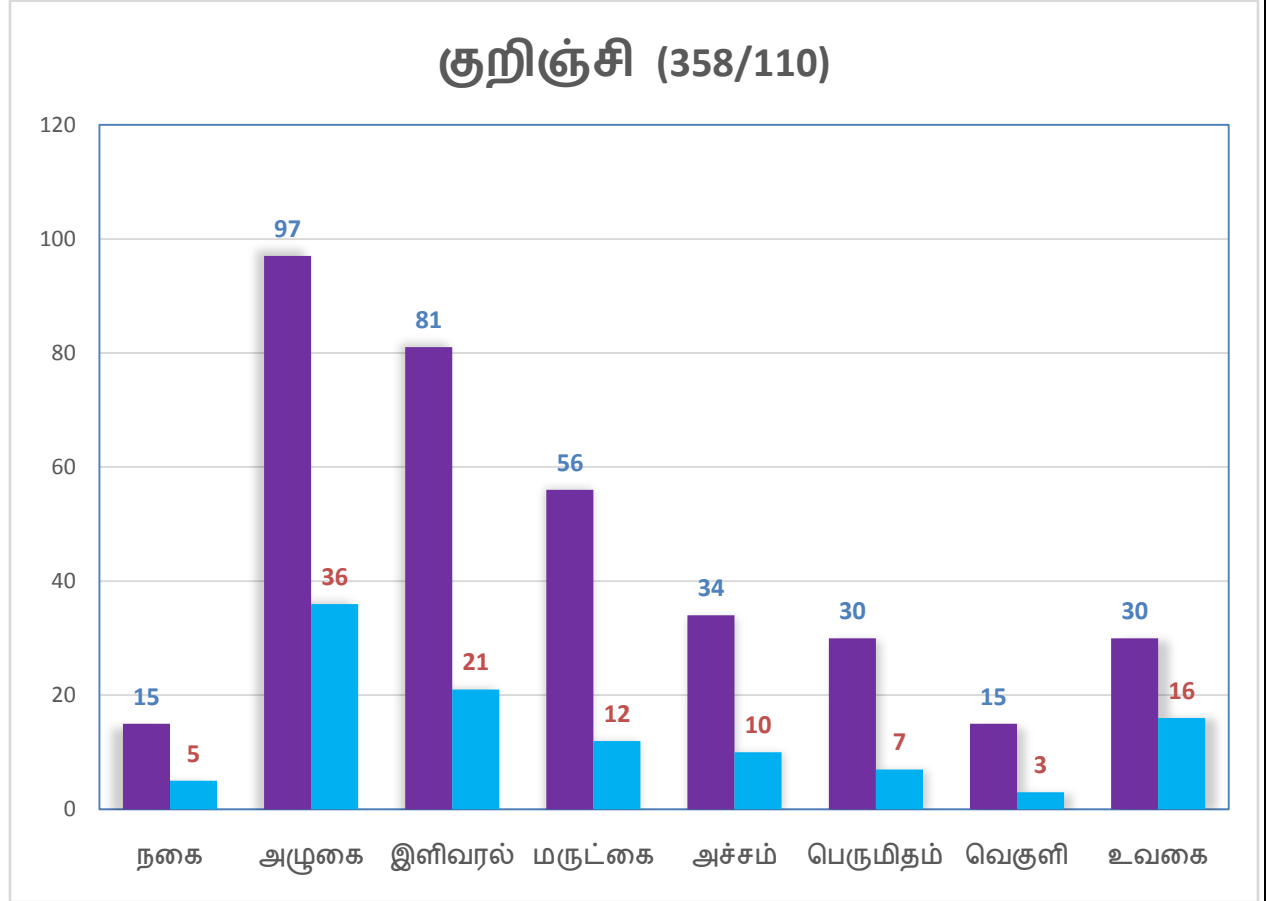
- இலக்கியத்திற்கே உரிய மெய்ப்பாட்டினை, தொல்காப்பியர் குறித்துள்ளார் என்பது இங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. வடமொழி இரசக் கோட்பாடு நாட்டியத்திற்கு உரியது. ஒன்பது சுவைகளை உடையது. ஆனால் இலக்கிய மெய்ப்பாடு உணர்வுடைய மாந்தர்களால் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ள முடிவதாகும் என்பது தொல்காப்பியத்தின் வழி எடுத்துரைக்கப்பட்டது. எனவே இலக்கியம் உணர்வுடையது; வடிவம் சார்ந்த நிலையில் பல்வேறு நிலையில் மாற்றங்களை உடையது. வெவ்வேறான பெயர்களில் அழைக்கப்படுவது என்றாலும் ஒட்டுமொத்தமான நிலையில் இலக்கியம் என்பது உணர்வுடையதாகவும் இலக்கைக் கொண்டு அமைக்கப்படுவதாகவும் இருப்பது சிறப்புக்குரியதாகும்.
- தொல்காப்பியர் தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கூறியது போல் அம்மொழியில் தோன்றும் இலக்கியத்திற்கான மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளையும் குறித்துள்ளார்.
- பிற்காலத்தில் வந்த தண்டி முதலான இலக்கண நூல்கள் எவையும் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளவாறு மெய்ப்பாட்டினை வளர்த்தெடுக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் அவ்வகை இலக்கியக் கொள்கை காலப்போக்கில் இல்லாமல் போனதேயாகும். அதேவேளையில் இலக்கியத்திற்கான மெய்ப்பாட்டு உணர்வை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்பதில் இலக்கண நூலாசிரியர்கள் திறத்துடன் செயல்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் குறித்துச் சொல்ல வேண்டும்.
- தொல்காப்பிய இலக்கண நூல் தமிழ் மொழிக்கான இலக்கியக் கொள்கையைக் கட்டமைக்கிறது; பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில் செய்யுள் உறுப்புகளில் ஒன்றாக மெய்ப்பாட்டினை வைத்து, அம்மெய்ப்பாட்டு உணர்வை உணர்ந்து கொள்வதற்கு உவமைகளை உணர்த்தி நிற்கிறது. அவ்வகையில் படைப்போருக்கும் படிப்போருக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைப் போக்கி, படிப்பவர் படைப்பவராக மாறும் நிலையை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறாகத் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு என்பது இலக்கியத்திற்கான மெய்ப்பாடாக அமையும் திறம் இவ்வாய்வின் வழிப் பெறப்படுகிறது.
- இலக்கியத்தைச் சமூகத்திற்காகவும் உணர்வு மேலிடப் படைப்பதும், படிப்பதும் அச்சமூகத்தின் நெறிபடுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை முறையையும் காட்டுவதாகும். எனவே இலக்கியம் குறித்தும் இலக்கிய மெய்ப்பாடு குறித்தும் உணர்வு அடிப்படையில் ஆராயப்பட்டன.

இயல் இரண்டு

குறிஞ்சித்திணையில்
இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

குறிஞ்சித்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

குறிஞ்சித்திணைப்பாடல்கள்

358

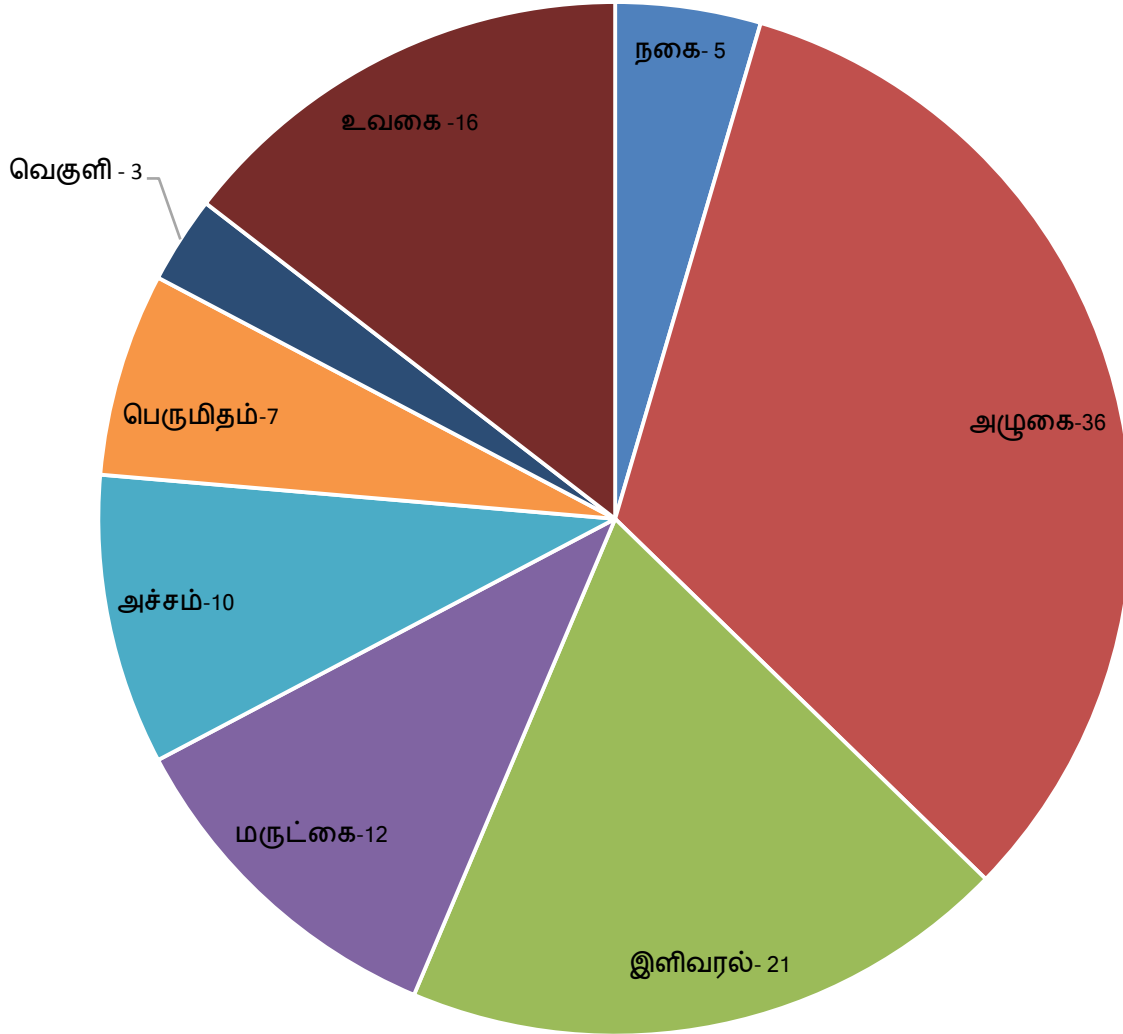

உவமைவழி வெளிப்படும் பாடல்கள்

110

குறிஞ்சித்திணையில் உவமை வழிப் பாடல்கள் - 110

குறிஞ்சி

இயல் இரண்டு

குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

தமிழரின் பழம்பெருமைகளை உலகறியச் செய்தவை சங்க இலக்கியங்கள் ஆகும். அவ்விலக்கியங்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை அகம், புறம் என்று பகுத்துள்ளனர். இயற்கையோடு இணைந்த ஏழு அகத்திணைகளையும் அவற்றின் புறமாக ஏழு புறத்திணைகளையும் வகுத்துள்ளனர். அகத்திணை மரபில் தலைவன், தலைவி இன்னார் என்று ஒருவரின் பெயர் சுட்டுதல் மரபன்று. அவர்கள் வாழும் இடம், காலச்சூழல் கொண்டு அவ்விலக்கியத்தினைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என அமைத்துள்ளனர். எட்டுத்தொகை அகப்பாடல்களில் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகியவற்றிலுள்ள குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் உவமை வழி வெளிப்படும் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகளை இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

2.1. உவமை வழி இலக்கிய மெய்ப்பாடு

இலக்கியம் சிறந்த சுவையுடையதாகவும் பொருளை விளக்கும் முகமாகவும் அமைய உவமை எனும் ஓர் அழகியல் வேண்டும் என்பதை, தொல்காப்பியர் தம் கூர்த்த அறிவால் கண்டுள்ளார். பொருளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியலை வைத்து, அடுத்து உவமவியலைச் சுட்டியுள்ளார். உவமை என்பது தெரிந்த ஒன்றைக் கொண்டு தெரியாத ஒன்றை விளக்குவதாகும். உவமை இல்லாத இலக்கியம் வண்ணம் பூசாத சுவர் போல என்பர். பாடல் பொருளை விளக்கவந்த உவமை பின்னர்ப் பொருளைப் புனையவும் பயன்பட்டது. இவ் உவமை குறித்து,

உவமை அல்லது அணிக்கோட்பாடு என்பதாக, ‘போலச் செய்தல்’
என்னும் உள்ளுணர்வால் உருவாவனவே கலைகள் என்பர்.
இலக்கியம் வாழ்வையும் கலைகளையும் பார்த்து அவைபோலத்
திரும்பவும் படைக்க முயல்வதால் தோன்றும் நுண்கலையாகும்.
இதனால் இலக்கியத்தில் உவமைத்தன்மை ஒன்றி இணைந்து காட்சி
அளிக்கிறது

(தமிழண்ணல், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, இலக்கியக் கொள்கைகள், ப.49-50)

என்றும்,

இலக்கியத்தை அழகுபடுத்தும் முதல் அணி அல்லது தாயணி
உவமையேயாகும். அது காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டதுமாகும்.
தொல்காப்பியர் ‘உவமவியல்’ என ஓரியலே வகுத்திருப்பதுபோலச்
சங்கப்பாடல்களிலும் ஏறத்தாழத் தொண்ணூறு விழுக்காடு உவமையே

இடம்பெறுகிறது. ஏனைய பத்து விழுக்காடு பிற அணிகளும் இடம்பெறுகின்றன என்றாலும் அவற்றுள்ளும் பல உவமையின் வழிப்பட்டனவேயாகும்.

(மேலது, ப.52-53)

என்றும் இலக்கியத்திற்கு இன்றியமையாதது, உவமை என்பதையும் அதை உணர்ந்து தொல்காப்பியர் தனி இயல் வகுத்துள்ளதையும், சங்கப்பாடல்களில் மிகுதியும் உவமை இடம்பெற்றுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. உவமை என்பது படைப்போர் தாம் சொல்லவந்த கருத்திற்கு அழகூட்டவும், புரிந்து கொள்ளவும், மன மகிழ்ச்சி கொள்ளவும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். தொல்காப்பியர் உவமையை உவமிக்கும் பொருளின் உயர்வின்றும் உயர்வாகக் கூறுதல் சிறப்பானது என்பதை,

உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளங் காலை (தொல்.உவம.நா.1224)

என்று கூறுகிறார். அத்துடன்,

உவமை என்பது கவிஞனின் அனுபவப் பொருளாகும்; பொருள் என்பது அவன் காணும் புதிய பொருளாகும். அவன் ஏற்கனவே கண்டு வைத்த பொருளைப் புதிதாகக் காணும் பொருளோடு பொருத்திவைத்து அப்பொருளின் உயர்வு தாழ்வுகளை அளந்து அறிவிக்கின்றான் எனக் கூறலாம். பொதுவாகப் பொருளின் சிறப்பை வற்புறுத்தவே உவமை அமைக்கப்படுகிறது. அதன் உயர்வைக் காட்ட அதனினும் உயர்ந்த பொருளையே வரையறையாக அமைக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே உவமை பொருளைவிட உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(டாக்டர் ரா.சீனிவாசன், சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள், 1997, ப.6)

என்று சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்த டாக்டர் ரா. சீனிவாசன் கருத்து, உவமை வழி ஆய்வை மேற்கொள்ளும் இவ்வாய்வைச் செம்மையாக்கிட உறுதுணையாகின்றது.

இங்குக் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூற்று குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களில் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள், புணர்தல் உரிப்பொருள் உவமை வழிப் பொருந்தி வந்துள்ளனவா என்பதை ஆராய்கிறது.

2.2. குறிஞ்சித்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

மலை, மலை சார்ந்தப் பகுதியில் நிகழும் நிகழ்வுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவது குறிஞ்சித்திணை. குறிஞ்சி நிலத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள் களவுக்காலத்திற்குரியன. தலைவன் தலைவியரிடையே நிகழும் சந்திப்பு முதல் கற்பு நோக்கிய காலம் வரையிலான

நிகழ்வுகள் களவுக்குரியனவாகும். குறிஞ்சி நிலத் தலைவன், தலைவியைச் சந்தித்து அவளின் அழகில் தன்னை மறந்த நிலை. தலைவி இற்செறிப்பு நிகழும் காலத்தில் நெஞ்சோடு புலம்புதல், குறியிடங்களில் பெறும் இன்ப நிலை, வரைவு கடாதலிலுள்ள வன்மை, மென்மைத் தன்மைகள் போன்ற இருவரின் மனஉணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிற மாந்தர்களின் உணர்வுகளும் மெய்ப்பாடாக உவமைகள் வழி வெளிப்படுகின்றன. தலைவியின் நிலை, தலைவனின் நிலை, தோழியின் உதவி, பாங்களின் மனம் என அனைத்தையும் இவ்வியல் ஆய்கிறது.

குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று அகநூல்களிலும் மொத்தம் ஆயிரத்து இருநூறு (1200) பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் மட்டும் 358 உள்ளன. இவற்றுள் முறையே நூற்று நாற்பத்தேழு (147), நூற்றுமூப்பத்தொன்று (131), எண்பது (80) உள்ளன. இத்திணையில் நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் பதினைந்து (15) உள்ளன. அழகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் தொண்ணூற்று ஏழு (97) உள்ளன. இளிவரல் மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் எண்பத்தொன்று (81) உள்ளன. மருட்கை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் ஐம்பத்தாறு (56) உள்ளன. அச்ச மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் முப்பத்து நான்கு (34) உள்ளன. பெருமித மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் முப்பது (30) உள்ளன. வெகுளி மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் பதினைந்து (15) உள்ளன. உவகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் முப்பது (30) உள்ளன.

இத்திணையில் உவமை வழி வெளிப்படும் மெய்ப்பாடுடைய பாடல்கள் நூற்றுப்பத்து (110) உள்ளன. அவை முறையே குறுந்தொகையில் நாற்பத்தெட்டு (48), நற்றிணையில் முப்பத்து மூன்று (33), அகநானூற்றில் இருபத்து ஒன்பது (29) என உள்ளன. இவற்றில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாடுகள் முறையே நகையில் ஐந்து (5), அழகையில் முப்பத்தாறு (36), இளிவரலில் இருபத்தொன்று (21), மருட்கையில் பன்னிரெண்டு (12), அச்சத்தில் பத்து (10), பெருமிதத்தில் ஏழு (7), வெகுளியில் மூன்று (3), உவகையில் பதினாறு (16) என ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

அவற்றில் நகை மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்கான சூழல்களை ஆராய்மிடத்து, குறிஞ்சித்திணையின் உரிப்பொருளான புணர்விற்குத் தடை ஏற்படும்போது, தலைவியின் உடல் மாற்றத்தினால் பசலை பாய்ந்திருப்பதை அறிந்து வெறியாட்டு எடுக்கும் இடத்தும், வெறியாட்டில் தோழி தாயிடம் அறத்தொடு நிற்கும்போதும், வேற்றுவரைவு வந்த விடத்து அறத்தொடு நிற்கும்போதும், இரவுக்குறி, பகற்குறி என வந்து செல்லும் தலைவனால்

அம்பலும் அலரும் தோன்றும்போதும், தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்கும்போதும், தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டதை எடுத்துரைக்கும் போதும் வெளிப்படுகின்றது.

2.3. குறிஞ்சித்திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் நகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பதினைந்து (15) பாடல்களில் எள்ளல் நிலைக்களனை அடிப்படையாகக் கொண்ட பன்னிரண்டு (12) பாடல்களும் பேதைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும் வெளிப்பட்டுள்ளன.

குறிஞ்சித்திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு எனும்போது, நகை மெய்ப்பாட்டில் சொல்லவரும் கருத்திற்கு ஏற்ப உவமையைக் கூறுமிடத்து, உருவினை மாறி உணர்ந்து கொள்வதினால் ஏற்படும் எள்ளல், பேதைமை நிலைக்களன்களைக் கொண்டவையாகப் அமைந்து பாடல்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன என்பது உணரப்படுகிறது.

2.3.1. வெறியாட்டில் வெளிப்படும் நகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை, குறிஞ்சித்திணையில் வரும் தோழி கூற்றில், வரைவு நீட்டித்த தலைவனால் தலைவி மேனியில் பசலை பாய்ந்தது. இதனை அறியாது அன்னை, இது வேலனால் நிகழ்ந்தது என்று எண்ணி வெறியாட்டு எடுக்கிறாள். இச்சூழலைச் சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்பத் தோழி சொல்கிறாள்.

மென்றோ ணெகிழ்த்த செல்லல் வேலன்

வென்றி நெடுவே ளென்னு மன்னையும்

அதுவென வுணரு மாயி னாயிடைக்

கூழை யிரும்பிடிக் கைகரந் தன்ன

கேழிருந் துறுகற் கெழுமலை நாடன்

வல்லே வருக தோழிநம்

இல்லோர் பெருநகை காணிய சிறிதே.

(குறுந்.111)

நம் இல்லத்தாரின் செய்கையைக் கண்டு தலைவன் பெருநகை புரிவான் என்று கூறினாலும், ‘பெருநகை புரிவான்’ என்பதில் தலைவன் வரைவு நீட்டித்தவழி அவனைக் கண்டு எள்ளி நகைத்தல் என்பது உட்பொருளாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தலைவன் தன் கடமையான வரைவை மேற்கொள்ளாது, தலைவியைச் சந்தித்துச் செல்லுதல் பெரும் நகைப்புக்குரிய செயலாகும். இங்கொரு வினா எழலாம், தலைவியின் துன்பம் தோழிக்கு இன்பத்தைத் தருமா வென்று. ‘இடுக்கண் வருங்கால் நகுக’ என்பது போல் மிகுதியான துன்பம் இருக்கும் வேளையில் தன் உணர்வை வெளிப்படுத்தாமல் தலைவியின் நிலையைத் தலைவனுக்கு உரைக்க நகை மெய்ப்பாட்டினைப் புலவர் தோழி வழிப் புலப்படுத்தியுள்ளார் எனக்கருத இடமுண்டு.

இப்பாடலில் சேற்றில் யானை தன்னுடைய துதிக்கையை மறைத்து வைத்தாற் போன்று இருக்கும் கரிய நிறமுடைய குன்றுகளையுடைய மலைநாடன் என்னும் உவமையின் வழி தலைவியின் உடல்மாற்றத்தை இல்லத்தார் கண்டு அதற்கான மருத்துவம் என வெறியாட்டு நிகழ்த்துவர் எனும் குறிப்புப் பொருள் புலப்படுத்தப்படுகிறது. இந்நிகழ்வு குறித்து,

திணைக்குடி வழிபாட்டில் முருகன் முக்கிய தெய்வமாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவன் பலியை ஏற்பவன். பாட்டு ஆட்டம் விரும்புவன். இவனுக்குப் பிடித்த வெறியாட்டு அயர்தல் என்பது முற்பட்ட வழிபாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்டது. ஆண் அல்லது பெண்மீது ஏறி வருவது வெறியாட்டு

(அ.கா. பெருமாள், தமிழகப் பண்பாடு சங்ககாலம் முதல் பிற்காலச்சோழர் காலம் வரை, ப.73)

என்று வெறியாட்டுக் குறித்துக் குறிப்பிடுவர். இன்றும் சாமியாடுதல் இவ் வழியே என்று கூட்டலாம்.

இந்நிகழ்வு நிகழ யார் காரணமோ அவர் உணரவில்லை. இதைத் தோழி, இல்லத்தார் செயலைக் கண்டு தலைவன் நகுவான் என்று கூறுகிறாள். இங்குத் தலைவனிடம் நகை உண்டாகாது; மாறாக அவன் வெட்கித் தலைகுனிந்து செல்வான். இங்குத் தோழி தலைவனைக் கண்டு நகைப்பதாய் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது. குறிஞ்சித்திணையின் உரிப்பொருள் புணர்வு நிகழ்ந்த வண்ணம் இருப்பின் தலைவியின் உடல் மாற்றத்தால் இல்லத்தார், வெறியாட்டில் தொடங்கி இற்செறிப்பில் தொடர்ந்து, நொதுமலர் வரைவு வரை என நீட்டிப்பர். தலைவன் சந்திப்புக்கு இடையூறுகள் நேரும். அவற்றைத் தடுக்கவும் விரைவில் வரைவினை மேற்கொள்ளவும் தலைவனுக்கு அறிவுறுத்தும் நிலையில் இவ் உவமை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி உரிப்பொருள் புணர்வு நிகழாத சூழலில், மெய் உவமத்தின் வழி எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளமைச் சான்றின் வழி அறியப்படுகிறது.

2.3.2. தலைவன் தலைவியிடம் இரந்து பின் நிற்பல் வழி நகை மெய்ப்பாடு

தலைவன் தலைவியிடம் இரந்து பின் நின்ற நிலையினைத் தோழிக்குக் கூறியது.

... ..

*புரவலன் போலும் தோற்றம் உறழ்கொள
இரவல் மாக்களின் பணி மொழி பயிற்றி
சூரர மகளிரின் நின்ற நீ மற்று*

யாரையோ? எம் அணங்கியோய்! உண்கு' எனச்
 சிறுபுறம் கவையினனாக, அதற்கொண்டு
 இரு பெயல் மண்ணின் ஞெகிழ்பு, அஞர் உற்ற என்
 உள் அவன் அறிதல் அஞ்சி, உள் இல்
 கடிய கூறி, கை பிணி விடாஅ,

... ..

இனம் தீர் களிற்றின் பெயர்ந்தோன் இன்றும்
 தோலாவாறு இல்லை – தோழி! நாம் சென்மோ,

...

அண்கணாளனை நகுகம், யாமே

(அகம்.32: 3-10,14-15,21)

இப்பாடலில் மூன்று உவமைகள் தோன்றி நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

நேற்றைய பொழுது தினைப்புனம் காக்கும் பொருட்டுத் தலைவி, தோழி சென்றிருந்த போது, மன்னன் போன்ற தோற்றத்தை உடையவன், தன் தோற்றத்திற்கு மாறாகப் பிறரிடம் இரந்துண்ணும் மக்களைப் போலப் பணிமொழிகள் பல கூறினான். தினையை உண்ணும் கிளிகளை விரட்டும் சூரர மகளிர் போல என்னை வருத்தி நிற்கும் உன்னை நுகர்வேன் என்று கூறிப் புறக்கழுத்தினை அணைத்துக் கொண்டான். அவன் கூறியதைக் கேட்டு, மழை பெய்யப்பெற்ற மண் போல என் உள்ளம் குழைந்து நெகிழ்ந்து வருந்தியது. என் நிலையை அவன் அறிந்திடாதபடி, அவன் கைப்பிடியினின்றும் என்னை விடுவித்துக் கொண்டேன். அஞ்சம் பெண் மானைப் போன்று விலகி நின்றேன். என் வன்செயலைக் கண்டு தன் காதலை உள்ளடக்கிக் கொண்டான்.

பிறிதொன்றும் என்னிடம் கூற வலிமையற்றவனாய், தன் அன்பு பிடியை நீங்கிச் செல்லும் களிற்றைப் போலச் சென்றான். அவன் இன்றும் வருவான். வந்து அவன் நிற்கும் நிலையைக் கண்டு நகுவோம் என்று கூறுகிறாள்.

தலைவன் வீரம் பொருந்தியவன். அதைவிடுத்து, இரவலன் போன்று இருத்தல் எள்ளல் நிலைக்களனையும், தலைவியின் உள்ளத்தில் அன்பு இருப்பதை மழை பெய்யப் பெற்ற மண் போல உள்ளம் குழைதல் வழியும் அறியமுடிகிறது. அவற்றை, அவள் வெளிப்படுத்தாது தலைவனிடம் எள்ளி விளையாடுகிறாள். பெண்மாளைப் போன்று விலகி நின்றதினால், ஆண் யானை, பெண் யானையின் அன்புப் பிடியிலிருந்து தளர்ந்து, நடந்து போவதுடன் ஒத்துள்ளதாக உரைக்கிறாள். உள்ளத்தில் அன்பு உள்ளதாலேயே அவனின் நிலையை எள்ளி விலக்கும் போது அவன் பெறும் ஏமாற்ற நிலையைக் கண்டு நகைக்கவே தலைவி இவ்வாறு நடந்து கொள்கிறாள்.

புணர்வு உரிப்பொருள் நிகழ்வதற்குத் தலைவனுடன் எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாட்டுணர்வைப் **புரவலன் போலும் தோற்றம் உறழ்கொள** எனும் வினை உவமத்தின் வழி ஏற்படுத்துகிறாள் தலைவி என்பது அறியப்படுகிறது. இவ்வுவமையே இங்கு ஆய்வுக்குப் பொருந்துவதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தலைவிக்காகத் தலைவன் தன் வீரம் பொருந்திய அரசுத் தோற்றத்தை விடுத்து, இரவலன் போல் வருதல் என்பது புணர்வு நிகழ் வேண்டியே. அதை எள்ளி நகையாடும் தலைவியின் மன உணர்வும் புணர்விற்கு இசைந்து நிற்பது இவ்வுவமையால் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இங்கு, நகை மெய்ப்பாட்டில் புணர்வு உரிப்பொருள் பொருந்தி வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

2.4. குறிஞ்சித்திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் குறுந்தொகையில் நாற்பத்திரண்டு (42), நற்றிணையில் முப்பத்தாறு (36), அகநானூற்றில் பத்தொன்பது (19) என அழகை மெய்ப்பாட்டைக் கொண்ட பாடல்கள் மொத்தம் தொண்ணூற்று ஏழு (97) உள்ளன. முறையே இளிவு நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்து நான்கு (24) பாடல்களும், இழவு நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்து ஐந்து (25) பாடல்களும், அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட நாற்பத்தெட்டு (48) பாடல்களும் கிடைத்துள்ளன.

இத்திணையில் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய அழகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்களை ஆராய்மிடத்து முறையே பதினாறு (16), பதினொன்று (11), ஒன்பது (9) என வெளிப்பட்டுள்ளன.

இத்திணையின் அழகை மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்கான காரணங்களாகத் தலைவன் பொருட்பிரிவு மேற்கொள்ளும்போது தலைவி, தோழியிடம் உரைக்கும் போதும், பிரிந்தவிடத்து நெஞ்சிடம் கூறும்போதும், பருவம் கண்டு தலைவன் வாராத நிலையிலும், பருவம் அன்று தலைவன் விரைந்து வருவார் என்று தோழி கூறும்போதும், தேற்றும்போதும், வினைமுடித்து மீளும்போது தலைவன் பாங்கனிடம் கூறும்போதும், சிறைப்புறம் வரைவு கடாதலின்போதும், காமம் மிக்க தலைவியிடமும், வரைவு நீட்டிப்பினால் வன்பொறை அழிந்து கூறும்போதும், அல்லகுறிப்பட்டு நீங்கும்போதும், தலைவன் ஆற்றானாய்த் தோழி கேட்கும்போதும் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளன. புணர்வு உரிப்பொருள் நிகழத் தடையாகும் சூழலில் அழகை மெய்ப்பாடு தோன்றி வெளிப்படுகிறது என்பது அறியப்படுகிறது.

2.4.1. தலைவியின் பிரிவுத் துயரில் தலைவன்

தலைவனின் செயலை இடித்துரைத்த பாங்கனை நோக்கித் தலைவி பெறுதற்கு அரியவள் என்று தலைவன் கூறுகின்றான்.

தீண்டலு மியைவது கொல்லோ மாண்ட

வில்லுடை வீளையர் கல்லிடு பெடுத்த

நனந்தலைக் கானத் தினந்தலைப் பிரிந்த

புன்கண் மடமா னோர்படத் தன்னையர்

சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத் தழுத்திக்

குருதியோடு பறித்த செங்கோல் வாளி

மாறுகொண் டன்ன வுண்கண்

நாறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி தோளே.

(குறுந்.272)

வில்லையுடைய வேடர்கள் தம் வில்லால் மாய்த்த உடல்களைக் கற்களால் மூடி வைப்பர். அப்படிப்பட்ட இடத்தை உடைய காட்டில், முதன் முதலாகப் பிரிவுத் துன்பத்தையுடைய பெண்மான் தனியாக நின்று வருந்தும் நிலையில், தலைவியின் தமையன்மார்கள் வில்லின் வேகத்துடன் ஆண்மான் உயிரைப் போக்கிக் குருதியோடு அழுத்தி எடுக்கும் வளையாத நேர்க் கோலாகிய அம்பு, வேறு வடிவத்தைக் கொண்டாற் போன்ற தலைவியின் மையுண்ட கண்களையும் தோள்களையும் இயற்கைப் புணர்ச்சியிலும் இடந்தலைப்பாட்டிலும் பெற்று இன்புற்றது போல் மீண்டும் பெறமுடியுமா என்று ஏங்கினான்.

இங்குத் தலைவனின் உள்ளம் தலைவியின் இன்பத்தை இழந்ததுடன் அவளின் பார்வை தன் நெஞ்சைப் புண்ணுறச் செய்து உயிரையும் பறித்தது என்கிறான். ஆண்மான் உயிரைத் தைத்த குருதியோடு எடுக்கப்பட்ட அம்பு போன்ற பார்வை உடைய தலைவியால் தன் உயிர் வதைக்கப்படுவதைத் தலைவன் பாங்கனிடம் எடுத்துரைக்கின்றான்.

இப்பாடலைக் களவில் தலைவன் கூற்றாக மெய்தொட்டுப்பயிறலுக்குச் சான்றாக இளம்பூரணர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

‘பெருமையும் உரனுமுடைய தலைவன் தெளிவகப்படுத்தியது
காரணமாகக் காதல் வெள்ளம் புரண்டோடத் தலைவியின் மெய்யைத்
தீண்டிப் பயிறல்.

(தொல்.பொருள்.களவு.இளம்.ப.333)

என்கிறார். குறிஞ்சித்திணையின் உரிப்பொருளான புணர்தல் நிகழாத சூழலில், குருதி படிந்த சிவந்த அம்பு போன்ற தலைவியின் பார்வை தன் நெஞ்சில் பாய்ந்து தன் உயிர் பறிக்கப்படும் அளவிற்கு அவளின் இன்பத்தைப் பெறமுடியாமல் தவிக்கும் இழத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினை நிற உவமத்தின் வழித் தலைவன் வெளிப்படுத்தியுள்ளான் என்பது பெறப்படுகிறது.

இதைப் போன்று நற்றிணையில் இடம்பெறும் பாடலிலும், இரண்டாம் கூட்டத்து முன்பு தலைவன் தலைவியிடம் சொல்லும்பொழுது,

சொல்லின் சொல்லெதிர் கொள்ளாய் யாழநின்

திருமுகம் இறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
 காமம் கைம்மிகின் தாங்குதல் எளிதோ?
 கொடுங்கேழ் இரும்புறம் நடுங்கக் குத்திப்
 புலிவிளை யாடிய புலவநாறு வேழத்தின்
 தலை மருப்பு ஏய்ப்ப, கடை மணிசிவந்த நின்
 கண்ணே கதவ அல்ல: நண்ணார்
 அரண்தலை மதில ராகவும் முரசுகொண்டு
 ஓம்பரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
 பெரும்பெயர்க் கூடல் அன்னநின்
 கரும்புடைத் தோளும் உடையவால் அணங்கே.

(நற்.39)

இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப்பின் இடந்தலைப்பாடு உற்றுச் சென்று முந்துறக் கண்ட தலைவன் தலைவியை நோக்கி, நீ வெட்கப்படுகின்றாய், நான் கொண்ட காமம் தாங்குதற்கு அரிது, உன் கண்களும் தோளும் என்னை வருத்துகின்றன என்கிறான்.

இப்பாடலை இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கு உரியதொரு திறன் சொல்வழிப்படுத்தலுக்குச் சான்றாக இளம்பூரணர் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

புலியைக் கொன்ற யானையின் தந்தத்திலுள்ள குருதிபோல் சிவந்துள்ள கண்களும், பகைவர் தம் பாதுகாப்பு மிக்க மதிலிடத்து வந்து, அவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தி அரசைக் கைப்பற்றும் போர்த்திறமும், கொல்லும் திறம் கொண்ட பாண்டிய மன்னனின் புகழ் மிக்க மதுரை போன்ற தொய்யில் எழுதப் பெற்ற கரும்பு போன்ற உன் தோள்களும் என்னை வதைக்கின்றன என்று தலைவன் கூறுகிறான்.

மேற்கூறிய இரண்டு பாடல்களும், தலைவியைப் புணர்ச்சியின் பொருட்டுப் பெற முடியாமல் தவிக்கும் தலைவனின் புணர்வு இழப்புவிழி அழகை மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

தலைவியின் கண்களின் கருவியைச் சுற்றிய வெண்ணிறப் பகுதியில் சினந்திருப்பதினால் செந்நிறம் ஓடியிருப்பதற்கு முறையே ஆண்மாணை வீழ்த்திய அம்பு குருதி தோய்ந்திருப்பது நரம்புகள் போலவும், யானைப் புலியைக் கொன்ற போது தந்தத்தில் தோய்ந்துள்ள குருதி போலவும் என உவமிக்கப்பட்டுள்ளன. உயிரைக் கொன்று படிந்த குருதியைப் போல் தலைவியின் பார்வை தலைவன் உயிரைக் கொல்வதாக மெய் உவமத்தின் வழிப் புலவர்கள் உணர்த்துகின்றனர்.

நற்றிணைப் புலவர் பகைவரைக் கொன்று அரசைக் கைப்பற்றும் வீரமும் வலிமையும் கொண்ட பாண்டியன் வளம் பொருந்திய மதுரையைப் போன்ற தோள்களை உடைய தலைவியைப் பெறுதல் அரிதோ என்று ஏங்கித் தவிக்கிறான். இதுவும் புணர்வு

நிகழாத ஏக்கத்தினை வெளிப்படுத்தி, தன்னிலையில் தாழ்ந்த அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் உரு உவமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமைகிறது. இவ்வாறு புணர்வு உரிப்பொருள் உவமை வழி அழகை மெய்ப்பாட்டிற்குப் பொருந்தி வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

2.4.2. காமத்தினால் தோன்றும் அழகை மெய்ப்பாடு

ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் உள்ளத்தின் வழி அன்பு கொண்டு ஒழுகும் காதல் உணர்வு உடல் வினை மாற்றத்தினால் உடல் இணைவாக மாறுவது காமம் ஆகும். காமம் பற்றி வ.சுப. மாணிக்கனார் குறிப்பிடும்போது,

காமம் என்பது பருவவுணர்ச்சி, மெல்லிய உடலுணர்ச்சி. இவ்வுணர்ச்சி பெருகி வளருங் காலம் இளமை எனவும், குறைந்து சிறுகுங்காலம் முதுமை எனவும் படும். ஆதலின் குறைவு தொடங்குவதற்கு முன்னுள்ள இளமையில், பாலின்பம் துய்ப்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்த்திணை எனத்தகும் அகத்திணைக்கு வெறும் உள்ளக் காதலும் பொருளன்று, வெறும் மெய்க் காமமும் பொருளன்று. உள்ளம் இயைந்த உடலுறவும், உடல் இயைந்த உள்ளவுறவும், சுருங்கக்கூற்றின் உயிர்மெய்ப் புணர்ச்சியே அதன் பாடுபொருளாம்

(வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.370-371)

என்கிறார்.

குறிஞ்சித்திணையில் நிகழும் புணர்விற்கு ஏதுவான இரவுக் குறியின்கண் தலைவன் அல்ல குறிப்பட்டு, தன் ஊர் திரும்பும் போது நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

நன்னன் உதியன் அருங்கடிப் பாழி
தொல்முதிர் வேளிர் ஓம்பினர் வைத்த
பொன்னினும் அருமைநற்கு அறிந்தும், அன்னோட்,
துன்னலம் மாதோ எனினும், அ.து ஒல்லாய்
தண்மழை தவழும் தாழ்நீர் நனந்தலைக்
கடுங்காற்று எடுக்கும் நெடும்பெருங் குன்றத்து
மாய இருள்அளை மாய்கல் போல
மாய்கதில் - வாழிய, நெஞ்சே! – நாளும்
... ..
புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண்டு, உலகத்து
உள்ளோர்க்கு எல்லாம் பெருநகை யாக,

காமம் கைம்மிக உறுதர,

ஆனா அரும்படர் தலைத்தந் தோயே!

(அகம்.258: 1-8,12-15)

நன்னன் உதியன் என்பானது அரிய காவலையுடைய பாழிச்சிலம்பில் தொன்மை மிக்க வேளிர்கள் பாதுகாத்து வைத்திருந்த பொன்னைக் காட்டிலும் நம் தலைவி அடைதற்கு அரியவள் என்பதை அறிந்தும் நெஞ்சமே நீ ஏற்க மறுக்கின்றாய்.

இரவு நேரத்தில் பாம்புகள் நிறைந்த வழியில் தலைவியைக் காண வேண்டும் என்று நினைக்கிறாய். அவளைப் பெற இயலாத போது பார்ப்பார் இரக்கம் கொள்ளும்படி தனிமையில் வாடுகின்றாய். உலகத்து மக்கள் எல்லோரும் இகழ்ச்சி தோன்றுமாறு பொறுத்தற்கரிய கடலன்ன காமத்தைக் கடக்க முடியாமல் துன்பத்தில் உழல்கிறாய்.

குளிர்ச்சி பொருந்திய மலையிடத்து மருட்சி தரும் இருள் செறிந்த குகையில் ஒளியிழந்து கிடக்கும் மணிபோல் நீயும் ஒளியிழந்து ஒழிந்து போவாயாக என்று தலைவன் கூறுகிறான்.

தலைவி பெறுதற்கு அரியவள் என்பதற்கு உவமையாக நன்னன் உதியனின் பாழி மலையில் பொன்னைப் பாதுகாக்கும் கடுங்காவல் போல் தலைவி அருமையுடையவள் என வருகிறது. அப்படிப்பட்டவளை அடைவதற்கு அருநெறியில் வந்தும் அடையாது திரும்பும் போது தன் நெஞ்சம் அடைந்துள்ள வலியை குளிர்ச்சி பொருந்திய மலையில் இருள் நிறைந்த குகையில் ஒளியிழந்து கிடக்கும் மணிபோல உள்ளது என்கிறான்.

தலைவி பெறுவதற்கு அரியவள் என்பதை அறிந்தும் உலகத்தாரின் பெருநகைப்புக்கும் ஆளாகிக் காமப்பெருக்கினால் வந்த நெஞ்சம் அவளைக் காணாத போது மதிப்புமிக்க மணி இருளில் ஒளியிழந்து கிடப்பது போலத் தலைவன் நெஞ்சம் புணர்வினால் பெறும் இன்பம் நிகழாத நிலையில் உள்ளது. மாணிக்கம் விலை உயர்ந்தது, எனினும் இருளில் மதிப்பிழந்து கிடப்பதைப்போலத் தலைவன் தலைவியைக் காணாது, தன்னைத்தானே மதிப்பிழந்தவனாக உணர்வதால் அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினை உரு உவமத்தின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

2.4.3. தலைவனைக் காணாத தலைவியின் அழகை மெய்ப்பாடு

களவொழுக்கத்தில் தலைவன் பகற்குறியில் வந்தவனை இரவுக்குறியில் வருக என்கிறாள் தோழி.

பனைத்திரள் அன்ன பருஏர் ஐறுழ்த் தடக்கை,

கொலைச்சினம் தவிரா மதனுடை முன்பின்,

... ..

கடும்பரிக் குதிரை ஆஅய் எயினன்

நெடுந்தேர் ஞிமிலியொடு பொருதுகளம் பட்டென,

காணிய செல்லாக் கூகை நாணி,

கடும்பகல் வழங்கா தாஅங்கு, இடும்பை

பெரிதால் அம்ம இவட்கே; அதனால்

மாலை வருதல் வேண்டும் - சோலை

(அகம்.148: 1-2,6-11)

வலிமை பொருந்திய யானை, மதத்தினால் மரங்களை வீழ்த்தி, தன் பகையான புலியைக் கொம்பால் குத்தி அதன் பெருமையை அழித்து, பின் சிறு தினைகளையுடைய பெரிய புனத்தில் நுழைந்து தினைக் கதிர்களைக் கவர்ந்து உண்ணும் அத்தகைய நாட்டிற்குரிய தலைவன்.

விரைந்து செல்லும் குதிரையையுடையவன் 'ஆய் எயினன்'. நெடுந்தேரியையுடைய ஞிமிலியொடு போரிட்டுக் களத்தில் இறந்துபட்டான். பறவைகளின் பாதுகாவலனாகிய அவனைப் பறவைகள் அனைத்தும் போர்க்களத்தே சென்று கண்டன. பிற பறவைகளைப் போலக் களத்திற்குச் சென்று காணவியலாத பகற்குருடாகிய கூகை நாணிக் கடும்பகற்பொழுதில் வெளியில் செல்லாத நிலையில் ஆழ்ந்த துன்பம் அடைந்ததைப் போல, பகற் பொழுதில் தலைவனைக் காணவரும் தலைவிக்கும் துன்பமும் மிகப்பெரியதாகும் என்று தோழி உரைக்கிறாள். பகற்குறி தவிர்த்து இரவுக்குறி வருக என்கிறாள்.

தொல்காப்பியர் சுட்டும் வினையுவம உருபுகளாக,

அன்ன ஆங்கு மான இறப்ப

என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு

கண்ணிய எட்டும் வினைப்பால் உவமம்

(தொல்.பொருள்.உவம.நா.1233)

குறிப்பதற்கு ஏற்ப இப்பாடலில் ஆங்கு என்ற வினை உவமத்தின் வழித் தலைவன் நிலை சுட்டப்படுவதை அறிய முடிகிறது. ஆய் எயினனைக் கூகை காணாது அடைந்த துன்பத்தைப் போல, தலைவனைப் பகற்குறியில் காணாத குழலில் தலைவி பெரும் துன்பம் அடைகிறாள். பறவையாக இருந்தும் பகலில் பறந்து சென்று மன்னனைக் காண முடியாது தன்னிலையில் தாழ்ந்துள்ளதைப் போல, தலைவி தலைவன் மீது அன்பு கொண்டும் அவனைக் காணமுடியாத அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்டு அழுகை மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது உய்த்துணரப்படுகிறது.

இதைப் போன்று குறுந்தொகைப் பாடலிலும் தலைவனைக் காணப் பெறாத பிரிவிடை ஆற்றாமையான் தலைவி தோழிக்குக் கூறுவதில், தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் வேளையில் தலைவரைக் காணும் போதே எனக்கு இன்பமும் பிறக்கும், அ.தும்

இப்பொழுது இலதாயிற்று என்று கூறும் தலைவியின் நிலையினைப் பின்வரும் பாடல் உணர்த்துகின்றது.

குறுந்தாட் கூதளி யாடிய நெடுவரைப்
பெருந்தேன் கண்ட விருக்கை முடவன்
உட்கைச் சிறுகுடை கோலிக் கீழிருந்து
சுட்டுப் நக்கி யாங்குக் காதலர்
நல்கார் நயவா ராயினும்
பல்காற் காண்டலு முள்ளத்துக் கினிதே.

(குறுந்.60)

இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ள உவமையில், காலின்மையால் எழுந்து நிற்க முடியாது அமர்ந்திருக்கும் முடவன், மலையிலுள்ள தேனைக் கண்டு, தன்னுடைய உள்ளங்கையைச் சிறிய உண்கலத்தைப் போல் குழித்துக்கொண்டு, அம்மலையின் கீழிருந்தபடியே, அத்தேனை மற்ற விரல்களால் சுட்டிக்காட்டித் தன் உள்ளங்கையை நாவினால் நக்கி இன்புறுவதைப் போல, அத்தேன் போல் நமக்கு இன்பம் தரக்கூடிய தலைவர் நம்மை விரும்பி நல்லது செய்யாராயினும், அவரைக் காண்பதும் இன்பம் தருவதாய் உள்ளது என்கிறாள் தலைவி. காலில்லாதவனால் நடக்க முடியாது. மலை ஏறித் தேனெடுத்துக் குடித்து இன்பம் பெறுவது இயலாத ஒன்று. அதைப்போன்று, தலைவனைக் காணாத தலைவி முடவன் தேனைக் கண்டு உண்ணும் பொய்யான இன்பச்சுவையைப் போல, தலைவன் தனக்குப் புணர்வு இன்பம் தராத நிலையில் அவனைக் கண்ணாலும் காணுதல் இன்பம் என்று சொன்னாலும் அது உண்மையில்லை. இன்பத்தை இழந்த அழகை மெய்ப்பாட்டை வினை உவமத்தின் வழி இப்பாடல் வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

உள்ளத்தின் இயக்கமாக வி.கல்யாணசுந்தரனார்,

நுண்ணுருவமுடைய உள்ளம், மற்ற உருவங்களில் எவ்வகையிலாதல்
ஒன்றியே தன் கடமைகளை ஆற்றும். அது தனித்து இயங்காது; ஓர்
உருவுடன் கலந்தே இயங்கும்.
உள்ளம் பொறி புலன்களின் தொடர்பு கொண்டே காண்டல் கேட்டல்
முதலிய செயல்களை ஆற்றுகிறது.

(வி. கல்யாணசுந்தரனார், உள்ளொளி, ப.67)

என்று குறிப்பிடுகிறார். இது மனித உள்ளம் தன் உணர்வினை வேறொன்றின் துணையுடன் பொருத்திப் பார்க்கும் என்ற நிலையில் இலக்கியத்திற்கு உவமையின் பங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனும் கருத்திற்கு அரணாகின்றது.

வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைவனை நினைந்து துன்புறும் தலைவி வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்கிறாள். தலைவன் பிரிவால் வாடும் தலைவியைத் தோழி தேற்றுகிறாள்.

காமுறு தோழி காதலம் கிளவி

இரும்பு செய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த

தோய்மடற் சில்நீர் போல

நோய்மலி நெஞ்சிற்கு ஏமமாம் சிறிதே

(நற்.133: 9-12)

விருப்பம் மிக்க தோழி அன்பு மிகுந்த இச்சொல், இரும்பு வேலை செய்கின்ற கொல்லன், தான் வெய்ய உலையிலே தெளித்த பனை மடலாலே தோய்த்தலை உடைய சிலவாய் நீர் அவ்வுலையைச் சிறிது தணிக்குமாறு போல, நோய் மிகுந்த உள்ளத்திற்குச் சிறிது தணித்துக் காவலாய் நிற்கிறது. நெஞ்சம் வெந்துள்ளதை இரும்பு உலை சுட்டுகிறது. புணர்வு நிகழ்வு நிகழாத போது தலைவன் வரும்வரை ஆற்றியிருக்கத் தலைவிக்குக் கூறும் ஆறுதல் மொழி சற்று மனத்தைத் தேற்றுகிறது. தலைவனைப் பிரிந்து இன்பம் இழந்த நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாடு அளவு உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சித்திணையில் அதிகமாக வெளிப்படக்கூடிய மெய்ப்பாடாக அழகை உள்ளது. புணர்வு இன்பம் தரக்கூடியது. மாறாகத் தொண்ணூற்று ஏழு (97) அழகைப் பாடல்களைக் கொண்டு துன்ப நிலை அதிகளவில் வெளிப்பட்டுள்ளது இத்திணையில்தான். இன்பம் கிட்ட வேண்டும் என்ற எண்ண வெளிப்பாடு சிறு தடையையும் பெரும் குறையாகக் கொண்டு துன்ப நிலையை எடுத்துரைக்கிறது எனலாம். இக்கருத்துக்கு அரண் சேர்க்கும் வகையில் தமிழண்ணல் தம் நூலில்,

குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் காதலர்களின் புணர்ச்சியையே குறிப்பதால், அவை மகிழ்ச்சியும் இன்பமும் நிரம்பப்பெற்றவை என்று பொதுவாக ஒரு நம்பிக்கை உள்ளது. ஆனால் இதற்கு மாறாக, பெரும்பான்மையான குறிஞ்சித்திணைப்பாடல்கள் காதல் வழியில் வரும் இடையூறுகளைக் காட்டுமாறே சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆழ்ந்த காதலை உள்ளடக்கிய துன்பக் குறிப்பு, அன்பு கலந்தநேயம், நாடகப் பாங்கான புதிர்நிலை ஆகியன நம்முடைய செய்யுட் சுவையைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கின்றன.

(தமிழண்ணல், சங்க மரபு, 2012, ப.191)

என்று கூறுவதிலிருந்து திணைகளுக்கான பொதுவான உரிப்பொருள் குறித்த சிந்தனையின் திறத்தையும், திணைகளுக்கான உட்பொருளையும் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

இலக்கியத்தின் சிறப்பு அதில் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளும் மெய்ப்பாட்டு நிலையில் உள்ளதையும், அதைப் புலவன் உவமை வழி உணர்த்தும் நிலையில் வெளிப்படுத்துவதையும் சுட்டிச்செல்லலாம்.

2.5. குறிஞ்சித்திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் குறுந்தொகையில் முப்பத்து மூன்று (33), நற்றிணையில் முப்பது (30), அகநானூற்றில் பதினெட்டு (18) என மொத்தம் எண்பத்து ஒன்று (81) உள்ளன. அவற்றில் பிணி நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும், வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட அறுபத்து இரண்டு (62) பாடல்களும், மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட பதினாறு (16) பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முறையே பத்து (10), ஒன்பது (9), இரண்டு (2) என இருபத்தொரு (21) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு தலைவன் வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலைவி தோழிக்குச் சொல்லும்போதும், தலைவி, வரைவிடை ஆற்றாள் என்ற தோழிக்கும், குறி மறுக்கப்பட்டு வரைவு கடாதலின்போதும், பகல், இரவுக்குறி மறுக்கப்படும்போதும், ஆற்றிடம் சொல்லும்போதும், தோழி சிறைப்புறத்தானாகச் செறிப்பு அறிவுறுத்தும்போதும், வெறியாட்டு நிகழும் இடத்தும், பிரிவில் வேறுபட்ட தலைவிக்குக் கட்டுவிச்சி காணுமிடத்துத் தோழி அறத்தொடு நிற்கும்போதும், தலைவனிடம் வரைவு கடாதலின்போதும், நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நிற்பேன் என்று கூறும்போதும், குறை நயப்பக் கூறும்போதும், தலைவன் அல்ல குறிப்பட்டுத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லும்போதும், தலைவன் வேறுபாட்டைக் கண்ட பாங்கனுக்குக் கூறும்போதும், பாங்கன் தலைவனை இடித்துரைக்கும்போதும் எனக் குறிஞ்சித்திணையின் புணர்வு உரிப்பொருள் நிகழ்ந்ததினால், அதிலிருந்து தலைவன் தலைவி இருவரின் உடல் உள்ள மாற்றத்தினை அறிந்த பாங்கன், தோழி ஆகியோரின் எண்ண ஓட்டங்களும், இன்பம் இழக்கப்படுமிடத்து வருந்தி நோயாகும் நிலையிலும் தோன்றுகிறது.

2.5.1 இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவனிடம் தோன்றும் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

பாங்கன் தலைவியை இடித்துரைத்தபோது தலைவன்,

*கவவுக் கடுங்குரையள் காமர் வனப்பினள்
குவவுமென் முலையள் கொடிக்கூந் தலளே
யாங்குமறந் தமைகோ யானே ஞாங்கர்க்
கடுஞ்சுரை நல்லா னடுங்குதலைக் குழவி
தாய்காண் விரும்பி னன்ன*

சாஅய்நோக் கினளே மாஅயோளே.

(குறுந்.132)

மாந்தளிர் போன்ற தலைவி, தழுவுவதில் விரைவுடையவள் விருப்பம் தரும் வனப்பையுடையவள், நீட்சியையுடைய கூந்தலையுடையவள். அண்மையில் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் பெற்ற இன்பமும் அவள் பார்வையும் தன்னால் மறக்க இயலவில்லை என்கிறான். அப்பார்வையானது பக்கத்தில் மேயச்சென்ற மிக்க சுரப்பையுடைய நல்ல பசுவினது நடுங்கும் தலையையுடைய இளைய கன்று, அத்தாய்ப்பசுவைக் காணவேண்டித் தலையைத் தூக்கிப்பார்க்கும் விருப்பத்தோடு இருந்தாற்போன்ற தன்மையையுடையது. விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் மெலிந்த பார்வையையுடையவள், அவளை மறத்தல் இயலாது என்று கூறுகிறான்.

தலைவனுக்குப் பசுவையும், தலைவிக்குக் கன்றையும் உவமையாகக் கூறித் 'தாய்காண் விரும்பி னன்ன' என்று தலைவியின் பற்றுக்கோடே தலைவன் என்பதாக ஏக்கமுற்று வாடிய முகத்துடன் உள்ள உணர்வில் கன்றின் ஏக்கப் பார்வையின் வழி வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சித்திணையின் புணர்வு உரிப்பொருள் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் நிகழ்ந்த போது மகிழ்வும், பிரிந்து சென்ற போது வருத்தமும் மேலிட, பாங்கனால் இழித்துரைக்கப்படும் இளிவரல் நிலையும் கொண்டு தலைவியின் பார்வை வருத்த மிகுதியால் எப்போது மீண்டும் சந்திப்போம் என்ற ஏக்கத்தினை வெளிப்படுத்தியுள்ள வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு என்பது வினை உவமத்தின் வழி பெறப்படுகிறது.

2.5.2. தலைவனிடம் வரைவுகடாய போது தோன்றும் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

இரவுக்குறி வந்த தலைவனிடம் காப்பு மிகுதியைக் கூறி வரைவுகடாதல்.

பல்லோர் துஞ்சு நள்ளென் யாமத்

துரவுக்களிறு போல்வந் திரவுக்கதவ முயறல்

கேளே மல்லேங் கேட்டனெம் பெரும

ஓரி முருங்கப் பீலி சாய

நன்மயில் வலைப்பட் டாங்கியாம்

உயங்குதொறு முயங்கு மறனில் யாயே.

(குறுந்.244)

பலரும் உறங்கும் நள்ளிரவில் தலைவியைக் காண வந்து நீவீர் எழுப்பிய ஒலி எமக்குக் கேளாமல் இல்லை கேட்டோம். கதவைத் திறக்க எழுந்த தலைவியை யானை வந்ததென்று அஞ்சும் மகளெனச் செவிலியானவள் தலைவியை இறுக அணைத்தாள். தலைவி கொண்டையை உடைய வலையில் சிக்கிய மயிலின் நிலையை ஒத்தவளாய்

இருந்தாள். நாங்கள் வராததற்கு அறனில்லாத தாயே காரணம் என்கிறாள். இது மேலும் தொடராத வண்ணம் விரைவில் வரைவினை மேற்கொள் என்கிறாள் தோழி.

வலையில் அகப்பட்ட மயிலைப் போல், தலைவி செவிலியின் அணைப்பில் சிக்குண்டாள். மீள நினைக்கும் போது வலை இறுக்குவது போல், தாய் இறுக்கி அணைத்தாள். இரவுக்குறி புணர்ச்சிக்கு வர இயலாத மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாட்டை இவ்வினை உவமம் உணர்த்தி உள்ளது.

இதுபோன்று அகநானூற்றுப் பாடலிலும், தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்கத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாயத் தலைவி சொல்லியது இடம்பெறுகிறது.

இரும்பிழி மகாஅர்இவ் அழுங்கல் முதார்
விழவு இன்று ஆயினும் தஞ்சாது ஆகும்;
மல்லல் ஆவண மறுகு உடன் மடியின்,
வல்உரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை தஞ்சாள்;
பிணிகோள் அருஞ்சிறை அன்னை தஞ்சின்,
துஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவர்;
இலங்குவேல் இளையர் தஞ்சின், வைஎயிற்று
வலம்கரித் தோகை ஞாளி மகிழும்;
அரவாய் ஞமலி மகிழாது மடியின்,
பகல்உரு உறழ நிலவுக்கான்று விசம்பின்
அகல்வாய் மண்டிலம் நின்று விரியும்மே;
திங்கள் கல்சேர்பு கனை இருள் மடியின்
இல்எலி வல்சிவ ல்வாய்க் கூகை
கழுது வழங்கு யாமத்து அழிதகக் குழறும்;
வளைக்கண் சேவல் வாளாது மடியின்,
மனைச் செறி கோழி மாண்குரல் இயம்பும்;
எல்லாம் மடிந்த காலை, ஒருநாள்
நில்லா நெஞ்சத்து அவர் வாரலரே; அதனால்,
அரிபெய் புட்டில் ஆர்ப்பப் பரிசிறந்து,
ஆதி போகிய பாய்பரி நன்மா
நொச்சி வேலித் தித்தன் உறந்தைக்
கல்முதிர் புறங்காட்டு அன்ன
பலமுட் டின்றால் தோழி! நம்களவே.

(அகம்.122)

மிகுதியான கள்ளினைப் பருகிக் களித்தாடும் மக்களைக் கொண்ட ஆரவாரத்தினையுடைய பழைமை வாய்ந்த இந்த ஊரானது, விழாக்கள் நடைபெறாத போதும் உறக்கம் கொள்ளவில்லை. ஊரிலுள்ள வளம் பொருந்திய கடைத்தெருவும் பிற தெருக்களும் ஒருசேர உறங்கி ஒலி அடங்கினாலும், உரத்த குரலுடன் பேசும் கொடிய சொற்களைக் கொண்ட நம் அன்னை உறங்க மாட்டாள். நம்மைப் புறம் போகவிடாது காவல் செய்யும் அன்னை உறங்கினாலும், உறங்காத கண்களை உடைய ஊர்க்காவலர் விரைந்து சுற்றி வருவர். அக்காவலர் உறங்கினாலும், கூர்மையான பற்களை உடைய நாய் குரைக்கும். அந்நாய் குரைக்காது உறங்கினாலும், வானில் நிலா தோன்றிப் பகல்போல் எங்கும் ஒளியைப் பொழியும். அந்நிலவும் மேற்கு மலையினை அடைந்து மறைந்து இருள் தங்கினபொழுது, இல்லத்து எலியை இரையாகக் கொள்ளும் வலிய வாயினையுடைய கூகைச் சேவல் குழறத் தொடங்கும். பொந்தில் வாழும் அக்கூகைச் சேவல் குழறாது உறங்கினாலும், மனையில் வாழும் கோழிச் சேவல், குரலை எழுப்பிக் கூவும். ஒரு நாள் இவை எல்லாம் உறங்கின காலத்து என்னிடத்தினின்று பிரிந்து நில்லாத நெஞ்சினையுடைய நம் தலைவரோ வராமல் இருப்பார். இப்படி ஏழு இடையூறுகளையும் முட்டுப்பாடுகளையும் உடையது களவொழுக்கம் என வருந்துகிறாள் தலைவி.

இக்களவொழுக்க இடையூறுகளுக்கு உவமையாய்த் தேர்ச்சிப்பெற்ற குதிரையையுடைய தித்தன் என்பானது மதிலாகிய காவல் வேலியையுடைய உறையூரைச் சூழ்ந்துள்ள பாறைகள் நிறைந்த காவற்புறங்காடு போன்று பல்வேறு இடையூறுகளையும் கொண்டது என்கிறாள்.

புணர்வு நிகழும் களவொழுக்கம் என்பது இனிமை தருவது என்றாலும், இடையூறுகள் நிரம்பியது என்பது தித்தன் மதிலையும் நெல்லையும் வேலியாகக் கொண்டு உறையூரான தன் எல்லையைப் பாதுகாப்பது போலத் தலைவியை அன்னை பாதுகாப்பாள். களவொழுக்கம் நிகழ எப்படி என்றாலும் முட்டுகட்டையாய் அமையும் தளர்ச்சியினால் ஏற்படும் வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.5.3. தலைவி தமரினால் வரைவு மறுக்கப்பட்டபோது தலைவனிடம் தோன்றும் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

தலைவியின் தமரினால் வரைவு மறுக்கப்பட்டு ஆற்றானாய்த் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

நிலம்தாழ் மருங்கின் தெண்கடல் மேய்ந்த

விலங்குமென் தூவிச் செங்கால் அன்னம்

பொன்படு நெடுங்கோட்டு இமயத்து உச்சி

வான்அர் மகளிர்க்கு மேவல் ஆகும்
வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்குஇரை ஓய்யும்
அசைவில் நோன்பறை போலச் செல்வர
வருந்தினை வாழிஎன் உள்ளம் ஒருநாள்
காதலி உழையள் ஆகவும்

குணக்குத்தோன்று வெள்ளியின் எமக்கும்ஆர் வருமே.

(நற்.356)

அன்னப்பறவையின் பார்ப்புகள் இமயத்து உச்சியில் வாழும் அரசமகளிர் விளையாடுமாறு அவர்களிடத்தில் உள்ளன. அவற்றுக்குத் தேவையான உணவைக் கடலருகிலிருந்து கொண்டு சென்று கொடுக்கும் தாய்ப்பறவை. அப்போது அதன் சிறகுகள் வலியால் வருந்தியிருக்கும். அருகில் இருப்பின் இத்துயர் இல்லை. அதைப் போலத் தலைவியை வரைந்துகொள்ள வேற்றுநாடு சென்று பொருளீட்டி வந்தும் அவளின் சுற்றத்தார் வரைவினை மறுத்துவிட்டனர். கீழ்த்திசையில் விடியற்காலையில் தோன்றும் வெள்ளி எனும் விண்மீனைப் போல என் காதலி என்னைச் சேர்ந்திருப்பாளோ நெஞ்சமே நீ சொல்வாயாக என்று கூறுகிறான்.

இங்கு அன்னத்தின் சிறகு வருந்தியிருப்பது போல, தமர் வரைவு மறுத்ததினால் தலைவியின்றித் தலைவனின் நெஞ்சம் வருந்தி நிற்கிறது. தலைவனின் உள்ளம் மென்மையான சிறகு என்றாலும் வினையின் பொருட்டு வருந்தியிருப்பதைப் போன்று, மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த தலைவி கிடைக்காத நிலையில், அவள் குடிகொண்டுள்ள அவளின் மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த நெஞ்சம் துன்புற்றிட வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.5.4. தோழி தலைவியிடம் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ள உரைத்தலில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

தோழி தலைவியிடம் தலைவன் நம்மை விரும்பி மெலிகின்றான். குறியிடத்து எதிர்ப்படுதலை உரைக்கிறாள்.

விட்ட குதிரை விசைப்பி னன்ன

விசம்புதோய் பசுங்கழைக் குன்ற நாடன்.

(குறுந்.74: 1-2)

அவிழ்த்து விடப்பட்ட குதிரை துள்ளி எழுதலைப் போன்று வளைத்து விட்ட மூங்கில் வானத்தைத் நோக்கி நிமிர்ந்த பசிய மூங்கிலையுடைய குன்றம் விளங்கும் மலை நாட்டுத் தலைவனை நினைத்து நாம் வருத்தியது போல் அவனும் வேனிற்காலத்திலே வெம்மையால் எருது மெலிவது போல் நம் நினைவால் மெலிந்துள்ளான். அவனை ஏற்றுக்கொள்ளாதல் இருவருக்கும் நலம் பயக்கும் என்கிறாள்.

யானை உண்ணும் பொருட்டு மூங்கிலை வளைத்தலும், விடுத்தலும் இயல்பாய் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாம். மூங்கில் வளைக்கும் காலத்து வளைந்து கொடுக்குமாயினும், இயல்பாய் உயர்ச்சியுடையதாகும். அதுபோலத் தலைவனும் நம் பொருட்டுப் பணிந்து நடந்தாலும் உயர் தகுதியுடையவன் என்பதைக் குறிப்பதாகும். தலைவி அழகு குன்றிடக் காமநோய்த் தாக்குதலே என்னும் இளிவரல் மெய்ப்பாடானது இருவரும் இணைந்திட அழகூட்டும். மூங்கில் உயர்ந்திருப்பதைப் போன்று இவர்கள் பொலிவு பெறுவர் என்பது மெய்ப்பாட்டின் வழி உணர்த்தப்படுகிறது. நோய் வரும்; போகும். அதே போல் மூங்கில் வளையும், உயர்ந்து தன்நிலை எய்தும் என்பது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகும். இப்பாடல் பிணி நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.5.5. காமத்தின் பொருட்டு இளிவரல் மெய்ப்பாடு

காதல், காமம் குறித்து தமிழண்ணல் குறிப்பிடும் போது,

காதல் உள்ளம் சார்ந்து பின்னர் உடலையும் சார்ந்தது. காமம் உடல் சார்ந்த உணர்வு; அது உள்ளம் சார்ந்த ஒன்றுதலுக்கு இட்டுச்செல்ல வேண்டும்

(தமிழண்ணல், குறுந்தொகை அரும்புகள், 2009, ப.29)

என்கிறார். காமம் தலைவனுடன் இருக்கும்போது இன்பத்தையும், காணாத போது துன்பத்தையும் தரும் இது என்ன வியப்பு? உடனுறைதலால் இன்பமே உண்டாகும் என்பதுபடத் தலைவி கூறுகிறாள். இதனை,

யானை 'குளகு' எனப்படும் ஒரு தழையைத் தின்றால் அதற்கு மதம் தோன்றிவிடும்; உடனே சிறிது நேரத்தில் அது மறைந்துவிடும். அதைப்போல ஒருவர் தம் மனத்திற்கு உகந்த ஒருவரைக் காணப்பெற்றால், உடனே அது அச்சமயத்தில் வெளிப்படும்; சிறிது காலம் நீட்டித்தால் அவ் உணர்வு மாறிவிடும்.

(மேலது,ப.30)

எனும் தமிழண்ணலின் கருத்து தெளிவுறுத்தும். இந்நிலைப்பாட்டை எய்திய தலைவி காமத்தின் தாக்கத்தினால் உண்டான நிலையினை வரும் பாடலின் உவமை வழி அறியலாம்.

*வேரு முதலுங் கோடு மொராங்குத்
தொடுத்த போலத் தூங்குபு தொடரிக்
கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோட் பலவின்
ஆர்கலி வெற்பன் வருதொறும் வருஉம்*

அகலினு மகலா தாகி

இகலுந் தோழிநங் காமத்துப் பகையே.

(குறுந்.257)

வரைவுணர்த்திய தோழியிடம் கிழத்தி, நம்மிடமுள்ள காமமானது வேரிலும் அடிமரத்திலும் கிளையிலும் ஒரேயடியாகத் தொகுத்து வைத்தனபோலத் தொடங்கித் தொடர்ந்து, கீழே தாழ்ந்தாற் போன்ற தணிந்த குலைகளையுடைய பலாமரத்தினையுடைய மலைக்குத் தலைவன். இங்கே வருந்தோறும் வெளிப்படும், அவன் அகன்றும் போகாமல் மாறுபட்டு நிற்கும். இதில் தலைவியின் நிலை இயலாத தன்மையை உடையதாகிய மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு அளவு உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.6. குறிஞ்சித்திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு கொண்ட குறுந்தொகையில் இருபத்தெட்டுப் (28) பாடல்களும், நற்றிணையில் இருபது (20) பாடல்களும், அகநானூற்றில் எட்டுப் (8) பாடல்களும் என மொத்தம் ஐம்பத்தாறு (56) பாடல்கள் உள்ளன. இதில் புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட முப்பத்திரண்டு (32) பாடல்களும், பெருமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பதின்மூன்று (13) பாடல்களும், சிறுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட எட்டுப் (8) பாடல்களும் ஆக்க நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமைவழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாக முறையே ஆறு (6), நான்கு (4), இரண்டு (2) என மொத்தம் பன்னிரண்டு (12) உள்ளன.

இத்திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு புணர்வு உரிப்பொருள் நிகழ்வதற்கு கையுறை மறுக்கும் தோழியிடமும், குறியிடம் மாற்றி உரைக்கும்போதும், இரவுக்குறி மறுக்கும்போதும், சிறைப்புறமாகத் தும்பிக்குச் சொல்லும்போதும், வெறி விலக்குதல் மற்றும் நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நிற்கும்போதும், வரைவு மலிந்தபோதும், குறை மறுக்கப்பட்டபோதும், இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கியபோதும், இரவுக்குறி நீங்கும்போது வரைவு பற்றி நெஞ்சிடம் கூறும்போதும், சிறைப்புறமாக வரைவு வேண்டித் தலைவி இயற்பழிக்கும்போதும், தலைவன் வரவுணர்ந்து இயற்பட மொழிந்தபோதும், கடிநகர் வேறுபடாது ஆற்றனாய் என்றபோதும், பகற்குறியில் உலகியல்பு சொல்லும் தோழியிடமும், தழையேற்றபோதும், பாங்கன் தலைவனுக்குச் சொல்லும்போதும் தோன்றுகின்றன. தலைவன் வரைவினை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகப் புணர்வு உரிப்பொருள் நிகழத் தடையாகும் வியப்புடைய நிகழ்வுகளினால் மருட்கை மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது.

2.6.1. இயற்கைப் புணர்ச்சியில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து மீண்டபோது பாங்கன் என்னவாயிற்று என்று வினவ, இளைய மகள் காரணம் என்கிறான். இளமையை உடையவளும், நாணல் முளையைப் போன்ற ஒளியையுடைய பற்களையுடையவளும், வளையினையுடைய கையினளுமாகிய ஒருத்தி, சிறிய வெள்ளிய பாம்பினது, அழகிய கோடுகளையுடைய, குட்டியானது, காட்டுயானையை வருத்தினாற்போல, எம்மை வருந்தச் செய்தனள். நெஞ்சம் அவளை நினையாமலும் இல்லை என்று தான் வலியில் துடிப்பதையும் தலைவன் எடுத்துரைக்கிறான்.

சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை

கான யானை யணங்கி யாஅங்

கிளையள் முளைவா ளையிற்றள்

வளையுடைக் கையளெம் அணங்கி யோளே.

(குறுந்.119)

இப்பாடலில், புணர்வு வழிப் புதுமையைக் கண்ட தலைவன் கூறும் உவமை என்பது சிறு பாம்பு, வலிய யானையை வருத்திற்று போல என்பதாகும். இது புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாடு, வருத்துதல் எனும் வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ள நிலை ஆகும்.

2.6.2. வரையாது ஒழுகும் தலைவனை ஆற்றாத தலைவி வழி மருட்கை மெய்ப்பாடு

வரையாது நெடுங்காலம் வந்தொழுகிய தலைவனை ஆற்றாளாகிய தலைவி வன்புறை எதிர் மொழிந்தது.

... ..

புணரின் புணருமார் எழிலே பிரியின்

மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயஎன்

அணிநலம் சிதைக்குமார் பசலை அதனால்

அசணம் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும்

இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே

தண்கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பே.

(நற்.304: 5-10)

தலைவன் களவொழுக்கத்தில் மட்டுமே விருப்பம் உடையவனாய் இருக்கிறான். வரைவில் நாட்டமில்லை என்று தலைவி வருந்தியபோது, தோழி வருந்தாதே என்கிறாள். அதற்குத் தலைவி தலைவனின் மார்பு புதுமையானது என்கிறாள். எவ்வாறெனின், அது செவிப்புலன் வாய்ந்த அசணப் பறவையைப் போன்றது. வேடர்கள் இப்பறவையைப் பிடிக்க யாழிசையின் வழி ஒன்றுகூடச் செய்து, பின் பறையொலியினால் துன்பம் தந்து கொல்வர். அதைப் போல, தலைவனுடன் சேர்ந்திருக்கும் பொழுது இன்பமும் அழகும் உண்டாகின்றன,

பிரிந்திருக்கும் போது துன்பமும் பசலை நோயும் பற்றிக்கொள்கின்றன. இது என்ன வியப்பு? தலைவனின் மார்பு இத்தன்மையுடையதாய் உள்ளது என்கிறாள். அசுணம் கொல்பவர் கைபோல் என்னும் உவமையால் புலவர் மொழிவழி இலக்கியத்தின் உயிர்ப்புப் பொருளை எடுத்துரைக்கிறார். கவித்துவமும் அழகியலும் உணர்வும் புலவர் உணர்த்திய பொருள், படிப்பவர் உணர்ந்து கொள்வதற்குத் தகுந்தாற்போல் அமைந்துள்ளது. இதனை,

*மொழியை மனங்கவர்கின்ற ஓர் அழகியல் பண்டமாக உருமாற்றிவிடும்
பொழுது இலக்கிய அழகியல் பிறக்கிறது. இவ்வாறு மொழியை
அழகியல் பொருளாக மாற்றுவதற்கு அடிப்படையாக அமைவது
உவமை அணி என்கின்ற ஓர் உத்தியாகும்.*

(முனைவர் க.பஞ்சாங்கம், புதிய கோட்பாட்டு நோக்கில் பழந்தமிழ்
இலக்கியம், 2012, ப.82)

எனும் கருத்து வழியும் அறிய முடிகிறது.

அசுணம் கொல்பவர் கைபோல் எனும் குண உவமத்தின் வழி, தலைவனின் மார்பு இன்பமும் துன்பமும் தருகிறது என்கிறாள். இதனால் புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாடு இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

2.6.3. அல்ல குறியில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

அல்ல குறிப்பட்டுத் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. சேரன் வெற்றி தரும் வேலையும் யானைப்படைகளையும் உடையவன். அவனது கொல்லி மலையிலுள்ள கடவுள் தன்மை வாய்ந்த கொல்லிப்பாவை போன்றவன். மாமை நிறத்தினை உடையவன் தலைவி.

நீரில் வளரும் பைஞ்சாய்க் கோரையின் வேரிலிருந்து வளரும் தண்டினைப் போன்ற ஒளியாற் பொலிவுற்றுத் திகழும் பற்கள் பொருந்திய சிவந்த வாயினையுடையவள்; அழகிய மார்பையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையும் கருங்குவளைப் போன்ற கண்களையும் கொண்டவள்.

இத்தகைய தன்மையுடைய அவளுடன் பேயும் அறியாத காலத்தே யாம் நிகழ்த்திய புணர்ச்சியானது ஆரவாரமுடைய துடியினைப் போலத் தங்களுக்குள் கூடியும் தனித்தும் அயலார் அலர் கூறினர். ஆதலால் முன்புபோல் மறைந்த ஒழுக்கத்தோடு இனி நாம் தலைவிபால் செல்லுதல் அருமையாகும். அதனால் போலும் விரைந்து செல்லும் நீர்மிக்க காவிரியாற்றில் மூழ்கிக் குளிப்பவள் போல நேற்று உள்ளம் நடுங்குதற்குக் காரணமான துன்பம் தீரும்படிக்குளிரத் தழுவி என் மார்பிடத்துப் பொருந்தி மகிழ்ந்து கிடந்தாள் என்கிறான்.

... ..

மாத் தாட் குவளை மலர் பிணைத்தன்ன
 மா இதழ் மழைக் கண், மாஅயோளொடு
 பேயும் அறியா மறை அமை புணர்ச்சி
 பூசல் துடியின் புணர்பு பிரிந்து இசைப்ப,
 கரந்த கரப்பொடு நாம் செலற்கு அருமையின்,
 கடும் புனல் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
 நெடுஞ் கழி நீத்தம் மண்ணுநள் போல
 நடுங்கு அஞர் தீர முயங்கி, நெருநல்
 ஆகம் அடைதந்தோளே -... ..

(அகம்.62: 4-12)

பேயும் அறியாத மறைவான இடமில்லை, காரணம் பேய் இருப்பது மறைவான இடங்களில்தாம் என்று வாய்மொழியாய்க் கூறுவர். அப்படிப் பேயும் அறியாத இடத்தில் புணர்ந்தும் அலர் தோன்றியதினால், முன்பு போல் சந்திப்பிற்கு இடையூறு ஏற்படும் என்று, எப்போதும் தழுவியதைவிட நேற்றுக் காவிரியாற்றில் மூழ்குபவள் போல் உள்ளம் நடுங்குதற்குக் காரணமான துன்பம் தீரும்படிக் குளிரத் தழுவி என் மாப்பினில் பொருந்திக் கிடந்தாள் என்கிறான். தலைவியை நினைத்துத் தலைவன் கூறிய அளவு உவமத்தின் வழி பெருமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாட்டினைப் பாடல் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

2.7. குறிஞ்சித்திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் பத்து (10), நற்றிணையில் ஒன்பது (9), அகநானூற்றில் பதினைந்து (15) என மொத்தம் முப்பத்து நான்கு (34) பாடல்களில் வெளிப்பட்டுள்ளன. அணங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட நான்கு (4) பாடல்களும், விலங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்தியொரு (21) பாடல்களும், இறை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒன்பது (9) பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாக முறையே ஒன்று (1), மூன்று (3), ஆறு (6) எனப் பத்து (10) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு என்பது தலைவன் மடலேறுவேன் என்றபோதும், தோழியற் கூட்டத்தில் பின்னின்று கூறும்போதும், தோழி வரைவு மலிந்தபோது அறத்தொடு நின்றதைக் கூறும்போதும், இரவுக்குறியில் வரும் வழி குறித்துக் கூறும்போதும், இரவுக்குறி மறுக்கும்போதும், நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நிற்பேன் என்றபோதும், தலைவி தெய்வத்துக்கு வேண்டியபோதும், பிரிவிடை ஆற்றாது கூறும்போதும், தலைவனை ஏற்றதைக் கூறும்போதும், ஆற்றின் ஏதம் குறித்தும், இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லும்போதும் தோன்றுகிறது. உரிப்பொருளான புணர்வு நிகழ்வதற்கு

இரவு நேரத்தில் வழியின் கொடுமை அச்ச மெய்ப்பாட்டிற்கு அடிப்படையாகிறது. தலைவன் விரைவில் வரைவினை மேற்கொள்வதற்கான காரணமாக இம் மெய்ப்பாடு அமைகிறது.

2.7.1. விலங்கினால் ஏற்படும் அச்சம்

தலைமகன் சிறைப்புறமாக நிற்க இரவுக்குறியினால் தலைவன் வரும் வழியின் ஏதம் குறித்து அஞ்சுவதை உரைத்து வரைவுகடாதல்.

சேறி ரோவெனச் செப்பலு மாற்றாம்

வருவி ரோவென வினவலும் வினவாம்

யாங்குச்செய் வாங்கொல் - தோழி பாம்பின்

பையுடை யிருந்தலை துமிக்கி மேற்றொடு

நடுநா ளென்னார் வந்து

நெடுமென் பணைத்தோ ளடைந்திசி னோரே.

(குறுந்.268)

இரவுக்குறியில் தலைவனின் வருகை ஊராரால் அறியப்பட்டு அலராகும் என்று அஞ்சி அவனைச் செல்லுக என்று கூறினால் பிரிவிற்கு உடன்பட்டதாகிவிடும், எப்போது வருவீரோ எனக் கேட்டால் அவன் வரும்வரை ஆற்றியிருக்கும் துணியைப் பெற்றதாக ஆகிவிடும். இதற்கு உவமையாகப் பாம்பின் பெரிய தலையைத் துணிக்கும் இடியேற்றோடு கூடிய நடுநாள் இரவு என்று எண்ணாமல் வரும் தலைவன் என்கிறாள் தோழி. தலைவன் இத்துன்பங்களைக் கடந்து வந்தபோது தலைவி மகிழ்வு கொள்கிறாள், வராதபோது துன்பம் எய்துகின்றாள். பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்கும், அப்பாம்பும் நடு இரவில் நடுங்கும்படி மழையும் இடியும் உள்ளன. அவ்வேளையில் வரும் வழியில் தலைவனுக்கு விலங்கினால் துன்பம் உண்டாதல் குறித்துத் தலைவி அஞ்சுகிறாள். அச்ச மெய்ப்பாடு விலங்கு நிலைக்களனைக் கொண்டு இப்பாடலில் மெய் உவமம் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.7.2. இறையினால் தோன்றும் அச்சம்

வெறியாட்டு நிகழ்ந்தவிடத்துச் சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்பத் தலைவி சொல்லியது.

யாங்குச்செய் வாங்கொல் தோழி ஓங்குகழைக்

காம்புடை விடரகம் சிலம்பப் பாம்புடன்று

ஓங்குவரை மிளிர ஆட்டி வீங்குசெலல்

கடுங்குரல் ஏற்றொடு கனைதுளி தலைஇப்

பெயலா னாதே வானம் பெயலொடு

மின்னுநிமிர்த் தன்ன வேலன் வந்தெனப்

பின்னுவிடுமுச்சி அளிப்பு ஆனாதே

பெருந்தண் குளவி குழைத்த பாவடி

இருஞ்சேறு ஆடிய நுதல கொள்களிறு

பேதை ஆசினி ஓசித்த

வீததர் வேங்கைய மலைகிழ வோற்கே!

(நந்.51)

தலைவன் இரவுக்குறி வருகையால் வழியின் ஏதம் குறித்துத் தலைவி அஞ்சினாள். அவ் அச்சத்தின் மனவேறுபாட்டால் உடல் மெலிந்தாள். தாய் மகளின் துயர் அறியாது உடல் வேறுபாடு வேலனால் நிகழ்ந்தது என்று எண்ணி வெறியாட்டு நிகழ்த்தக் கருதினாள். இதை அறிந்த தலைவி, சிறைப்புறம் நிற்கும் தலைவன் கேட்பத் தோழியிடம் உரைக்கிறாள். இடியுடன் கூடிய மழைக்கு அஞ்சினேன். தாய் மின்னும் வேலுடைய வேலனால் வந்தது என்று எண்ணினாள் என்று உரைக்கிறாள். மின்னல், இரவு நேர மழைப் பயம், மின்னும் வேலையுடைய வேலனால் வந்த நோய் என்று தாய் அஞ்சுதல். வெறியாட்டு நிகழ்த்திப் பின் இற்செறிப்பு நிகழ்த்தி தலைவனைக் காணாத சூழல் ஏற்படும் என்ற தலைவியின் எண்ணம் என்பது இறை நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாட்டை வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

அகநானூற்றுப் பாடலிலும் சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவன் கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் தலைவி கூறியது இடம்பெறுகிறது.

இடம்படுபு அறியா வலம்படு வேட்டத்து

வாள்வரி நடுங்கப் புகல்வந்து, ஆளி

உயர்நுதல் யானைப் புகர்முகத்து ஒற்றி,

வெண்கோடு புய்க்கும் தண்கமழ் சோலைப்

பெருவரை அடுக்கத்து ஒருவேல் ஏந்தி,

தனியன் வருதல் அவனும் அஞ்சான்

பனிவார் கண்ணேன் ஆகி, நோய்அட,

எமியேன் இருத்தலை யானும் ஆற்றேன்;

யாங்குச் செய்வாம் கொல் - தோழி! - ஈங்கைத்

துய் அவிழ் பனிமலர் உதிர வீசித்

தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்,

எறிதிரைத் திவலை தூஉம் சிறுகோட்டுப்

பெருங்குளம் காவலன் போல,

அருங்கடி அன்னையும் துயில்மறந் தனளே?

(அகம்.252)

இரவுக்குறியில் வருவதால் தலைவனுக்கு ஆபத்து நேரலாம். தலைவன் தலைவியை மணந்து கொள்வதில் கருத்தின்றி இருக்கின்றான். இரவுக்குறியில் சிறைப்புறம் நிற்கும் தலைவன் கேட்பத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். புலியும் நடுங்குமாறு ஆளியானது

யானையினை வீழ்த்தும். ஒற்றை வேலினைக் கையில் கொண்டு தன்னந்தனியனாய்த் தலைவன் அச்சமின்றி வருகிறான். நீர் சொரியும் கண்களுடன் காமநோயால் அவனைப் பிரிந்திருக்கும் திறனற்றவளாய் நான் உள்ளேன் என்கிறாள்.

உரு உவம உருபுகள் பற்றி தொல்காப்பியர் சுட்டுவது போல்,

போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த

நேர வியப்ப நளிய நந்த என்று

ஒத்து வரு கிளவி உருவின் உவமம் (தொல்.பொருள்.உவம.நா.1234)

என, உரு உவம உருபின் பார்ப்பட்டதாய் உள்ளதன் வழி இப்பாடலில் உரு உவமம் வெளிப்பட்டுள்ளது.

நள்ளிரவில் பெய்த பெருமழையால் சிறிய கரையினையுடைய பெரிய குளத்தை இரவெல்லாம் உறங்காது காவல் செய்யும் காவலன் போல், நள்ளிரவிலும் துயில் கொள்ளாது தன்னைக் காத்து நிற்கிறாள் அன்னை. பெருங்குளத்தின் காவலன் போல அருங்கடி அன்னையும் உறக்கம் மறந்தாள் என்று கூறுகிறாள். தலைவனைக் காணச் சென்று விடுவாளோ என்ற அச்சத்தினால் உறங்காது இருக்கின்றாள் அன்னை. இப்பாடலில் பயின்றுள்ள உரு உவமத்தின் வழி, தலைவன் என்ற இறை நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.8. குறிஞ்சித்திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு கொண்ட குறுந்தொகையில் ஒன்பது (9) பாடல்களும், நற்றிணையில் பதினாறு (16) பாடல்களும், அகநானூற்றில் ஐந்து (5) பாடல்களும் என மொத்தம் முப்பது (30) பாடல்கள் உள்ளன. தறுகண் நிலைக்களனைக் கொண்ட நான்கு (4) பாடல்களும், இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்தாறு (26) பாடல்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இவற்றுள் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்கள் முறையே இரண்டு (2), மூன்று (3), இரண்டு (2) என ஏழு (7) பாடல்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு என்பது தோழி உடன்போக்கு ஒருப்படுத்தி மீளும்போதும், பகல் வருவானை இரவு வா என்று வரைவு கடாதலின்போதும், வரையாது பிரிந்தபோதும், வரைவொடு வர அறத்தொடு நின்றதே என்று கூறும்போதும், தலைவி ஆற்றாநென்றபோதும், தலைவன் வரவுணர்ந்தபோதும், தலைவன் பாங்கற்கு உரைத்தபோதும், இயற்கைப் புணர்ச்சியின்கண் நெஞ்சிற்குச் சொல்லும்போதும், தோழி செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லும்போதும், பருவ வரவின்கண்

வற்புறுத்தும்போதும், இற்செறிப்பாரென ஆற்றாளாய் இருந்தபோதும், இரவுக்குறி மறுத்தபோதும், இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறமாகச் சொல்லும்போதும், வரைந்து எய்திய பின்னும், குறை நயப்பக் கூறும்போதும் வெளிப்படுகிறது. உரிப்பொருளான புணர்வின் வழித் தலைவன் தலைவியின் நலமும், பொருட்பிரிவில் விரைந்து வருவான் என்றபோதும், இரவுக்குறி மறுத்து விரைவில் வரைவினை மேற்கொள்வதற்குமான நிலையில் பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.

2.8.1. தலைவன், தலைவி நலம் பாராட்டலில் பெருமித மெய்ப்பாடு

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் தலைவியின் கூந்தல் சிறப்பைத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

யானயந் துறைவோ டேம்பாய் கூந்தல்

வளங்கெழு சோழ நுறந்தைப் பெருந்துறை

நுண்மண லறல்வார்ந் தன்ன

நன்னெறி யவ்வே நறுந்தண் ணியவே.

(குறுந்.116)

வண்டுகள் மொய்த்தற்கு இடனாகிய எனக்கு விருப்பமான தலைவியின் கூந்தலானது, வளமை பொருந்திய சோழரது உறையூரின் பெரிய நீர்த்துறைகளிலுள்ள நுண்ணிய கருமணலில் நீர் நின்று வடிந்தார்போல நீண்டு, நல்ல அடர்த்தியையுடையது; நல்ல மணத்தையும் குளிர்ச்சியினையும் கொண்டது என்கிறான் தலைவன். தலைவியுடன் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின் அவளின் கூந்தல் மணத்தினையும் அதன் தன்மையினையும் உணர்ந்து சோழர் உறையூரின் மணல்போன்ற கூந்தலை உடையவள் என்று தேர்ந்துரைக்கிறான். புணர்வு நிகழ்ந்ததன் வழித் தலைவியின் கூந்தல் புகழப்படுவதினால், இசைமை எனும் புகழ்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட பயன் உவமத்தின் வழி பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.

அன்ன உவம உருபு வினை, பயன், மெய், உரு என அனைத்திற்கும் பொருந்தும் என்பதனைத் தொல்காப்பியர்,

அன்ன என் கிளவி பிறவொடும் சிவனும்

(தொல்.பொருள்.உவம.நா.1234)

என்று குறிக்கிறார். அதன் வழி இப்பாடலில் அன்ன என்பது பயன் உவமம் சார்ந்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வரைவில் நாட்டமின்றி இருக்கும் தலைவனால் தலைவி வருந்தியிருக்க, அதை அறிந்த தோழி சிறைப்புறமாக நிற்கும் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல்.

நிலவும் மறைந்தன்று இருளும் பட்டன்று

ஓவத்து அன்ன இடனுடை வரைப்பிற்

பாவை அன்ன நப்புறம் காக்கும்

சிறந்த செல்வத்து அன்னையும் துஞ்சினள்
 கெடுத்துப்படு நன்கலம் எடுத்துக்கொண் டாங்கு
 நன்மார்பு அடைய முயங்கி மென்மெலக்
 கண்டனம் வருகம் சென்மோ தோழி
 கீழும் மேலும் காப்போர் நீத்த
 வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத்
 தமிழன் வந்தோன் பனியலை நிலையே!

(நற்.182)

இப்பாடலில் மூன்று உவமைகள் வந்துள்ளன. பாவையைக் காக்கும் என்றது தாய் தலைவியைப் புறம் போகவிடாது பாவையைக் காப்பது போல், இற்செறிப்பில் வைத்திருப்பவள் உறங்கிவிட்டாள். காப்பவரையும், அதன் மீதேறிச் செலுத்துபவரையும் விட்டு நீங்கி சிறிய தலையையும், பெரிய உடலையும் உடைய யானையைப் போன்ற தலைவனும் வந்துள்ளான். காணாமல் போன அணிகலனை மீண்டும் கண்டெடுத்தாற் போல் தலைவனின் மார்பு கிடைத்துள்ளது. அவன் மார்பை அணைந்து மகிழ்ந்து வரச் செல்வோமா என்று தோழி கேட்கிறாள்.

தலைவன் யானையைப் போலவும், காணாமல் போன அணிகலனைக் கண்டெடுத்தாற் போன்ற அவன் மார்பும் புகழப்படுகின்றனர். பயன் உவமத்தின் வழி, குறிஞ்சியின் உரிப்பொருளான புணர்வு நிகழும் என்றதனால், இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

இதைப் போன்று அகநானூற்றுப் பாடலிலும், பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநோந்த தோழி தலைமகளுக்குக் குறை நயப்பக் கூறுகிறாள்.

தலைவனுக்கு நாம் அருள் செய்யவில்லையாயினும் அவன் நம்மை விட்டு நீங்கமாட்டான். பெண் யானையை இழந்த ஆண்யானை தழையுணவை உண்ணாது விட்டமையால் வாட்டமுற்று உடல் மெலிந்தமை போன்று தன் அழகுடைய உடலும் பொலிவிழந்து வாட்டமுற்று மெலிவுற்றதை அறிந்தும், நம் தலைவர் நம்பால் இரந்து பின்நிற்றலை விடவில்லை.

நன்னன் என்பானுக்குரிய அரணியை முற்றிப் போர் செய்த பகையரசன் தோற்றோடினான். மீண்டும் அவ்வரணைக் கைப்பற்ற மதிப்புறத்தே தங்கினான். அரணில் வாழ்வோர் அஞ்சிட, மூங்கில் நிறைந்த காட்டில் இருந்த நன்னன் கேள்வியுற்று அப்பகையரசனை வீழ்த்தி, தம் பழம்புகழினை நிலைநாட்டிக் கொண்டான். பொன்னால் செய்த பாவை போலும் அழகும், காதலும், நல்லவளுமாகிய நின் தலைவியைத் தன்னிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டி என்று கூறினான். அவனிடம் சேர்ந்தாயேயானால் நன்னன் பெற்ற

பழம்புகழ் போல், உன்னைவிட்டு நீங்கிய உன் அழகும் உன்னை வந்து சேர்ந்துவிடும் என்கிறாள் தோழி.

தாழ்பெருந் தடக்கை தலைஇய, கானத்து,
வீழ்பிடி கெடுத்த, வெண்கோட்டு யானை
உண்குளகு மறுத்த உயக்கத் தன்ன,
பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன்கு அறீஇ,
பின்னிலை முனியா னாகி, 'நன்றும்,
தாதுசெய் பாவை அன்ன தையல்,
மாதர் மெல்லியல், மடநல் லோள்வயின்
தீதுஇன் றாக, நீபுணை புகுக!' என

... ..

வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேந்தன்
முனைகொல் தானையொடு முன்வந்து இறுப்ப,
தன்வரம்பு ஆகிய மன்ளயில் இருக்கை
ஆற்றா மையின், பிடித்த வேல்வலித்
தோற்றம் பிழையாத் தொல்புகழ் பெற்ற
விழைதக ஓங்கிய கழைதுஞ்சு மருங்கின்
கான்அமர் நன்னன் போல

யான்ஆ குவல்,நின் நலம்தரு வேனே.

(அகம்.392: 1-8,21-28)

பழைய புகழினை நன்னன் பெற்றது போல், தலைவனை ஏற்றுக்கொண்டால் தலைவியின் பழைய அழகும் கிடைத்திடும் என்கிறாள் தோழி. இங்கு, நன்னனின் புகழ்மை வழி இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பெருமித மெய்ப்பாடு உரு உவமத்தின் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

2.9. குறிஞ்சித்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்துவனவாக, குறுந்தொகையில் ஆறு (6) பாடல்களும், நற்றிணையில் ஒன்பது (9) பாடல்களும் என மொத்தம் பதினைந்து (15) பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. குடிகோள் நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும், அலை நிலைக்களனைக் கொண்ட பத்துப் (10) பாடல்களும், கொலை நிலைக்களனைக் கொண்ட இரண்டு (2) பாடல்களும் உள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக் கூடிய பாடல்களாகக் குறுந்தொகையில் மூன்று (3) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி காப்பு மிகுதியினைக் கூறும்போதும், பிரிவில் தலைவி ஆற்றாள் என்றபோதும், வாயில் மறுத்தபோதும், குறி மறுத்தது பற்றிக் கூறும்போதும், தமரொடு வர மறுப்பரோ என்றபோதும், தலைவி இயற்பட மொழிந்தபோதும், பரத்தை, தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லும்போதும் தோன்றுகிறது.

2.9.1. தாய் மீது வெறுப்பு வழி வெகுளி மெய்ப்பாடு

தோழி இரவுக்குறியில் தலைவன் சிறைப்புறமாக நிற்க, தலைவியிடம் காப்பு மிகுதி என்று சொல்லி வரைவு கடாதல்.

மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை

புறநடு பசங்காய் தின்றதன் றப்பற்

கொன்பதிற் றொன்பது களிற்றொ டவணிறை

பொன்செய் பாவை கொடுப்பவங் கொள்ளான்

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல

வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ வன்னை

ஒருநாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப்

பகைமுக வூரிற் றுஞ்சலோ விலளே.

(குறுந்.292)

தலைவன் விருந்தினர்களோடு ஒருவனாக வந்தபோது தாய் அவனை அறிந்து கொண்டாள். அதுமுதல் காவல் மிகுதியாயிற்று. தோழிக்குத் தாய் மீது கடுங்கோபம் உண்டாக, நன்னனைப் போல் தாயும் நீக்குதல் இல்லாத நரகத்தின்கண் சென்று துன்புறுவாளாக என்று கூறுகிறாள்.

நன்னன் என்பவன் சிற்றரசன். ஆற்றங்கரைத் தோட்டத்தில் வளர்ந்த அரியதொரு மாமரத்தின் காயொன்று அவ்வாற்றிலே வீழ்ந்து மிதந்துவர, அதனை ஆற்றிற்கு நீராடச் சென்ற பெண்ணொருத்தி எடுத்துத் தின்றாள். அதுகண்ட காவலர் அவளை நன்னன் முன் கொண்டு நிறுத்த, அவன் அவளுக்குக் கொலைத் தண்டனை விதித்தான். அதனையறிந்த அவள் தந்தை அவளது நிறைக்கேற்ற பொன்னால் செய்த பாவையையும் எண்பத்தொரு களிற்றையும் தண்டமாகக் கொடுப்பதாகக் கூறவும், நன்னன் அதற்கு உடம்படாமல் கொலை புரிந்தான். எனவே அவன் ‘பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்’ என்று பேசப்படலானான். அவன் போல் தாய் துன்புற வேண்டும் என்று தோழியின் மனம் துடிக்கின்றது.

பெண்ணாக ஈன்று குமரிவரை வளர்த்த தாயையும் மகள் சபிக்கக்

காண்கின்றோம். பருவத் துணிச்சல் இது. பெற்ற மகளைக் காவல்

செய்யும் தாயைப் பெண் கொலை புரிந்த நன்னனோடு ஒப்பிடும்போது, இளம் பெண்ணின் ஆராக் காமவுணர்ச்சியையும், அதனால் வரும் வெகுளியுணர்ச்சியையும், அன்னையை நன்னனைக் கருதும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் உணர்ச்சியுடையோர் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

(வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.55)

எனும் வ.சுப.மாணிக்கனாரின் கருத்து வெகுளி மெய்ப்பாட்டைக் கூறுவதற்கு அரணாகிறது. தன் புணர்ச்சிக்குத் தடையாகும் தாய் நன்னன் போல் துன்புறுவாளாக என்று குறிப்பிடும் மனம் கொண்டவளாய்த் தோழியைப் படைக்கிறார் புலவர். தன் கவிதை உயிர்ப்புடன் படிப்போரை அவ்வணர்வு சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகத் தக்க உவமையைக் கையாள்கிறார். இவ் இலக்கிய உணர்ச்சி குறித்து :.பிரஞ்சு இலக்கியவாதி முய்சேயின் கருத்து குறிக்கத் தக்கதாகும்.

கவிதை என்பது ஒரு சாதாரண நுண்கலை அன்று. யாப்பும் எதுகை மோனையும் மாத்திரமே கவிதையாதல் இல்லை. உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பீறிட்டுக்கொண்டு வரும் உணர்ச்சி தான் கவிதை. இவ்வவுணர்ச்சியும் கவிஞன் உள்ளத்திலிருந்து பொங்கி நேராக வாசகரின் உள்ளத்தைச் சென்றடைய வேண்டும். உணர்ச்சிகளின் ஊற்றுக்கண் வாழ்க்கை தரும் அனுபவம்; குறிப்பாகத் துயர அனுபவங்கள்.

கவிஞன் தான் படும் துயரங்களை மனித சமுதாயத்துக்குக் கவிதையாகப் படைக்கிறான். ஆகவே, கவிதை வெறும் பொழுதுபோக்கன்று; உயிர்த்துடிப்புள்ள உள்ளங்களது பரிமாற்றம்.

(வெ. ராஜகோபலன், :.பிரஞ்சு இலக்கிய வரலாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு, 2004, ப.97)

என்கிறார். இவ்வாறு இலக்கியம் தான் உணர்த்தும் உணர்ச்சியை உணர்ந்துகொள்வதற்குப் பயனாகிறது என்பதை அறிந்துணரலாம். காவல் மிகுதி செய்யும் நம் தாயும் நன்னன் போல நரகத்தின்கண் சென்று துன்புறுவாளாக என்று தோழி பழித்துரைக்கின்றாள். அத்துடன் தலைவனை வரைவு கடாதலுமாம். தலைவன் மீது கொண்ட அன்பானது, புணர்வுக்குத் தடையாக இருக்கும் தாயை நரகத்திற்கே கொண்டு செல்ல துடிக்கிறது. தாயைக் கொல்லும் அளவிற்கான நினைவை உண்டாக்கும் உள்ளத்தின் வெறுப்புணர்ச்சி, கொலை நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு நன்னனின் குண உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

2.9.2. தலைவனிடம் வரைவு கடாதலில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

தோழி கூற்றின் வழி தலைவனிடம் பகற்குறி, இரவுக்குறி இரண்டையும் மறுத்துரைத்ததினால் வருத்தமுற்ற தலைவியிடம் தோழி,

மகிழ்நன் மார்பே வெய்யை யானீ

அழியல் வாழி தோழி நன்னன்

நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய

ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல

வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.

(குறுந்.73)

என்கிறாள். தலைவன் மார்பை விரும்பும் நீ, குறி மறுக்கப்பட்டால்தான் விரைவில் திருமணம் செய்துகொள்வான். நன்னன் காவல் மரமாகிய நறிய மாமரத்தை வெட்டி, அவனது நாட்டினுள் புக, வஞ்சினத்தையுடைய கோசரைப் போலச் சிறிதளவு சூழ்ச்சியும் ஆராய்ச்சியும் வேண்டும் என்கிறாள். மெய்ப்பாட்டியலில் பிறநிலைக்களன்களாகக் கூறப்படும்,

கைமிகல், நலிதல், சூழ்ச்சி, வாழ்த்தல் (தொல்.பொருள்.மெய்.நா.1206:4)

என்பவற்றில் இப்பாடல் சூழ்ச்சி நிலைக்களனையும் கொண்டதாகும். தலைவன் வருந்தினாலும் நல்லது நடக்க இவ்வாறு செய்வது தவறில்லை என்கிறாள். தலைவனை வார்த்தைகளால் அலைத்தலால் அலை நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாட்டை எடுத்துரைக்க நன்னன், கோசர் போன்றோரின் குண உவமத்தின் வழி கூறப்பட்டுள்ளது.

திட்டவட்டமான தடையிருப்பின் சினமன வெழுச்சி வளர்ச்சியறுகின்றது

(மு. பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம், ப.80)

என்று உளவியலாளர் கூறும் கருத்தைப் பொருத்திக் காட்டலாம். குறிஞ்சியின் புணர்வு நிகழ்வினால் தலைவியின் உடல் மாற்றம் இற்செறிப்பு நிகழ்த்தக் காரணமாகிறது. புணர்வு நிகழ்வு தடையாகுமிடத்து வெகுளி மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது.

2.10. குறிஞ்சித்திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறிஞ்சித்திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் பதினைந்து (15), நற்றிணையில் ஏழு (7), அகநானூற்றில் எட்டு (8) என மொத்தம் முப்பது (30) பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. செல்வ நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும், புலன் நிலைக்களனைக் கொண்ட பதினைந்து (15) பாடல்களும், புணர்வு நிலைக்களனைக் கொண்ட பதினொரு (11) பாடல்களும், விளையாட்டு நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒரு (1) பாடலும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இவற்றுள் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாக முறையே எட்டு (8), மூன்று (3), ஐந்து (5) எனப் பதினாறு (16) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு தலைவன் இயற்கைப் புணர்ச்சியில் இடையீடுபட்டு நின்றபோதும், புணர்ந்து நீங்கும்போதும், இடந்தலைப்பாட்டில் நெஞ்சிற்கும், இயற்கைப் புணர்ச்சியில் பிரிவச்சம் கருதியும், தலைவி பாங்காயினர் கேட்பவும், கழறிய பாங்கனிடமும், தோழி அறத்தொடு நின்றபோதும், செவிலியை வாழ்த்தியபோதும், வரைவொடு தலைவன் வரும்போதும், தலைவன் மனையில் தலைவியின் அழகு கண்டு கூறும்போதும், வரைவு மலிந்தபோதும், தலைவி பிரிவுணர்த்திய தோழியிடமும், வரைவு நீட்டித்தவிடத்து ஆற்றுவேன் என்றபோதும் தோன்றுகிறது.

2.10.1. அன்புடை நெஞ்சங்கள் வழி உவகை மெய்ப்பாடு

இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின்னர், பிரிவர் என்று நினைத்து அஞ்சிய தலைவி குறிப்பு அறிந்து, தலைவன் கூறியது.

செம்புலப் பெயனீர் போல

அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே

(குறுந்.40: 4-5)

தலைவன் தலைவி இருவரும் ஒன்றுபட்ட நெஞ்சினராய் இணைந்த இணைவானது செம்மண்ணிலத்துப் பெய்த மழைநீர் போன்றது என்கிறான். செம்மண்ணில் பெய்த மழைநீரானது அம்மண்ணோடு கலந்து அதன் நிறத்தையும் சுவையையும் பெற்று ஒன்றுபடுவதுபோல நம் நெஞ்சம் ஒன்றோடொன்று கலந்து ஒன்றுபட்டன என்று தலைவியிடம் கூறுகின்றான். இங்கு உரு உவமத்தின் வழி, புணர்வு நிலைக்களனைக் கொண்ட உவகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

இதைப் போன்று நற்றிணையிலும் தலைவர் நம்மை விட்டுப் பிரியார் என்று தலைவி பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குக் கூறுகிறாள்.

தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீமிசைச்

சாந்தில் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்

... ..

நீரின்(று) அமையா உலகம் போலத்

தம்மின்(று) அமையா நம்நயந்த(து) அருளி;

(நற்.1)

என்று நம் தலைவன் தவறாத வாய்மையும் இனிமையுமுடையவர். அத்தகைய சான்றோருடைய நட்பு, தாமரையின் தண்ணிய மகரந்தத்தினையும், மேலோங்கிய சந்தனத்தின் பொடியையும், குடைந்தெடுத்து அந்தச் சந்தன மரத்தில் வைத்த இனிய தேன்போலத் திண்ணமாகச் சிறந்தன. எனவே நீரை உடைய இவ்வுலகம் போல, அவர் நம்மையின்றி நம் விருப்பத்தை அன்றி, நம் அழகிய நெற்றி பசலை கொள்ளும் என்பதை

எண்ணித் தடுமாற்றம் அடைவாரே அன்றிப் பிரிந்து செல்லமாட்டார் என்கிறாள். இது தலைவன், தலைவி இருவரின் எண்ண ஒட்டம் ஒன்றுடன் ஒன்று, நிலமும் நீரும் போல ஒன்றுபட்டுள்ளதை விளக்கி நிற்கிறது.

குறிஞ்சித்திணை என்பது வாழ்வுச்செயலை நிலப்பின்னணியுடன் எழுதிக்காட்டும் இலக்கிய முறைமை என்கிறார் துரை.சீனிச்சாமி.

நிலம் என்பது மண்ணின் ஓர் அடையாளம். மலைகளும் மலைகள் சார்ந்த இடமும், அங்கு வாழும் மக்களும், அங்குள்ள பயிரினங்களும், உயிரினங்களும், அங்கு நடைபெறும் தொழில்களும் எனக் குறிஞ்சி நிலத்தின் வாழ்வியல் - இயற்கை சார்ந்த சூழலாகும். இந்த நிலத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு ஓர் உணர்வுடன் அல்லது ஒரு முக்கிய வாழ்வுச் செயலுடன் எழுதப்படும் இலக்கிய முறைமை குறிஞ்சித்திணையாகும். இந்த வாழ்வுச்செயல் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலப்பின்னணியில் மட்டும்தான் காட்டப்படவேண்டும். இவ்வாறு காட்டும் முறையே திணை இலக்கிய முறைமை. குறிஞ்சித்திணை என்பது, அதன் நிலப்பின்னணியோடு ஆணும், பெண்ணும் சேரும் உடலுறவு அல்லது கூடல் என்பது இணைந்தது. குறிஞ்சித் திணை என்றால் அது கூடல் திணை.

(துரை. சீனிச்சாமி, இலக்கியத் திறனாய்வியல் சமூகவியல் அணுகுமுறை, ப.218)

என்பார். இதற்கு மேற்கூட்டிய பாடலின் கருத்துப் பொருந்துவதாய் அமைந்துள்ளது உலகின் ஆதாரம் நீர். நீரில்லாமல் இருக்கும் உலகம் வறண்டு, செழுமையற்று உயிர்கள் உணவுக்காக ஏக்கத்துடன் வாளை நோக்கிய வாழ்வாக அமைந்திருக்கும். அதைப்போலத் தலைவன் உடன் இருக்கும்போது மட்டுமே வனப்பும், மகிழ்வும் இருக்கும் என்பதை நீரின்(று) அமையா உலகம் போல என்று தலைவி கூறுகிறாள். நீர் என்றாலே தாகம் தீர்ப்பது. உயிருக்கு ஆதாரம். தலைவனும் தலைவியின் இன்பத்திற்கும் உயிருக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன் என்பதை படிப்போர் கண்முன் புலவர் கொண்டு வருகிறார். தலைவன் நம் நலன் கருதிப் பிரியமாட்டான் என்று கூறும்போது புலன் நிலைக்களனைக் கொண்ட உரு உவமத்தின்வழி உவகை மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

2.10.2. தலைவன் துன்பம் களைந்த தலைவி வழி உவகை மெய்ப்பாடு

புணர்ந்து நீங்கும் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. களவொழுக்கத்தில் இரவுக் குறியிடத்துத் தலைவன் அப்பொழுது நாணத்தைக் கடந்து காமம் பெருகப்பெற்று

இன்பம் தந்து துன்பம் களைந்தனள் என்று தலைவியைப் பாராட்டித் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லுகிறான்.

‘ஆய் அண்டிரன்’ வீழ்ந்தானாக மிக்க விரைவுடன் களம் வந்த வேளிர் மகளிர் பலர். நிறம் மிக்க பூக்களாலான அழகிய மாலைகளை அவ்வழுகை ஆரவாரத்தினை, பழிநீங்கப் பகையரசர் படை வெல்லும் விளங்குகின்ற பெரிய சேனையினையுடைய ‘அகுதை’ என்பான் நீக்கினாற் போல, பழங்கள் பல கொண்ட பலா மரங்களின் பயன் மிகுந்த ‘ஓரி’யின் கொல்லி மலையில், மழைக்காலத்தில் பூக்கும் மலரினைப் போன்று மணங்கமழும் அழகும் மென்மையும் உடைய கூந்தலையும், மாமை நிறத்தையும் உடைய நம் தலைவி, உப்பினால் கட்டப்பட்ட அணையால் தடைப்பட்டு நில்லாது. அவ் அணையை உடைத்துக் கொண்டு பெருகிச் செல்லும் பெருமழை வெள்ளம் போன்று, நாணத்தின் எல்லையில் கட்டுப்பட்டு நில்லாது காமக் கடும்புனல் பெருகப் பெற்றவளாய், இரவில் வந்து இன்பம் தந்து நம் துன்பம் களைந்து அருள்செய்தனள். அவள் வாழ்வாளாக என்கிறான் தலைவன்.

அகுதை களைதந் தாங்கு, மிகுபெயல்

உப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல,

நாணுவரை நில்லாக் காமம் நண்ணி,

நல்கினள், வாழியர், வந்தே-ஓரி

பல்பழப் பலவின் பயம்கெழு கொல்லிக்

கார்மலர் கடுப்ப நாறும்

ஏர்நுண், ஓதி மாஅ யோளே!

(அகம்.208: 18-24)

குறிஞ்சித்திணையின் புணர்வு உரிப்பொருள் சிறக்க, மிகுபெயல் உப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் குண அடிப்படையில் புணர்வு நிலைக்களனைக் கொண்ட உவகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது. அகப்பொருள் உணர்வுகள் குறித்துக்குறிப்பிடும் போது,

அகப்பொருள் துறைகளில் நிகழ்த்தப்பெறும் உரையாடல்கள்

முதலியனவெல்லாம் தலைவன் - தலைவி முதலியோரின்

உள்ளத்துணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடிகளே. காதல் இருவர்

இயற்கைச் சூழலில் எதிர்ப்பட்டு, உளம் ஒருமைப்பட்டு இருவரும்

ஒருவராய்ப் பிணைப்புண்டு தொடங்கப்பெறும் காதல் வாழ்வு மட்டும்

அன்று. உலகம் உவப்ப இல்லறக் கடமையாற்றி வரும் நாளில்

இருவரிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளும் ஊடல் கொள்ள ஏதுவாம்

நிகழ்ச்சிகளும், மாறுபாடு மறையக் கூடி மகிழ்தலும் எல்லாம்

உள்ளத்தொடு இயைந்த உணர்வு வெளிப்பாடுகளின் விளைவுகளாம்

(மு. சண்முகம் பிள்ளை, அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும், ப.217)

என்பர். தலைவன் தலைவியின் உள்ள உணர்வுகளைப் புலவர் உய்த்துணர் வைக்க நினைப்பதனை உவமையின் வாயிலாக எடுத்துரைக்கும்போது அவ்விலக்கியம் என்றும் பேசப்படும் இலக்கியமாகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இவ்வாறு குறிஞ்சித்திணையில் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் எனும் உரிப்பொருள் சிறக்க உவமையின் வழி வெளிப்படக்கூடிய மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் மொழியை அடிப்படையாகக்கொண்டு அமையும் இலக்கிய மெய்ப்பாடாக அமைதல் ஆய்வின்வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

உரிப்பொருளான புணர்வு நிகழ்ந்தவிடத்து அகம் மகிழ்ந்து தலைவியைப் பாராட்டும் தலைவன் உள்ளம், தலைவி தலைவனின் அன்புக்கினியாள் என்பதால் பிரிவையும் பொருத்திருக்கும் நிலையிலும், தோழி அறத்தொடு நின்றபோதும் தலைவன் தலைவியின் மகிழ்வை நிலைக்கச் செய்வதன் வழியும் உவகை பிறக்கிறது.

2.11. தொகுப்புரை

இயல் இரண்டின் வழி அறியப்படுவன.

- குறிஞ்சித் திணையின் உரிப்பொருள் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் ஆகும். அப் புணர்வு தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இன்பம் அளிக்கக்கூடியது. அவ்வன்பம் உவமை வழி மெய்ப்பாட்டு உணர்வுடன் உணர்த்தப்பட்ட பாடல்கள் குறைந்த அளவில் வெளிப்பட்டுள்ளன என்பது இவ்வாய்வின்வழி ஆராய்ந்தறிய முடிகிறது.
- குறிஞ்சித் திணையின் முதல், கருப்பொருள் உவமைகள் வாயிலாக புணர்வு உரிப்பொருள் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளன. புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் எனும் உரிப்பொருள் இன்பம் அளிக்கக்கூடியது. உவமை மூலம் ஆராய்ந்ததில் துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடுகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன.
- புணர்வுக்குத் தடையாகும் வெறியாட்டு நிகழும்போதும், வினைப்பொருட்டுத் தலைவன் பிரிவு உணர்த்தும் போதும் நகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- களவு வாழ்க்கையில் தலைவன் தலைவியர் இரவுக்குறி, பகற்குறி எனச் சந்திக்கின்றனர். தலைவன் வரும்போது வழியில் ஏற்படும் இடையூறுகள் பற்றித் தலைவி வருந்தும்போதும், அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைவன் நெஞ்சிடம் ஏங்கிக் கலங்கும்போதும், தலைவி சுற்றத்தார் அறியாமல் தலைவனைச் சந்திக்கத் தடையாகும் போதும் அழகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.

- இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின் தலைவனிடம் நிகழ்ந்த மாற்றத்தினாலும், தோழி தலைவனிடம் வரைவு கடாதலின் போதும், வரைவுக்குத் தலைவியின் தமர் மறுத்துரைக்கும் போதும் இனிவரல் மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்த புதுமையினாலும், வரையாது இருக்கும் வேளையில் சுட்டிக்காட்டப்படும் போதும், அல்லகுறி நிகழும்போதும், காமத்தின் சிறப்பினை நினைக்கும் போதும் மருட்கை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- தலைவியை இரவுக்குறியில் சந்திக்க வரும் வழியின் பொருட்டும், தலைவன் இறை முன்பு கூறிய வாக்கினை மீறும் போதும் அச்ச மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- புணர்ச்சியின் வழித் தலைவியின் நலனும், தலைவனின் புகழ்மையும் குறித்துப் பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையில் வெளிப்பட்டுள்ள மெய்ப்பாடு வெகுளியாகும்.
- புணர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருக்கும் தாய் மீதும், வரைவு நீட்டிக்கும் தலைவன் மீதும் வெகுளி மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- தலைவன் தலைவியர் கண்ட வழிப் புலன் இன்பமும், புணர்வின் வழித் தலைவன், தலைவியின் அன்புப் பெருக்கமும் கொண்டு உவகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- வரலாற்றுச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட உவமைகளை மூன்று அக நூல்களும் சுட்டியுள்ளன.
- குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்களில் உவமை வழி உணர்த்தியுள்ள மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் புணர்வு உரிப்பொருள் இன்பத்தை விட அழகையை மிகுதியாக வெளிப்படுத்தி பாடப்பட்டுள்ளமை ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

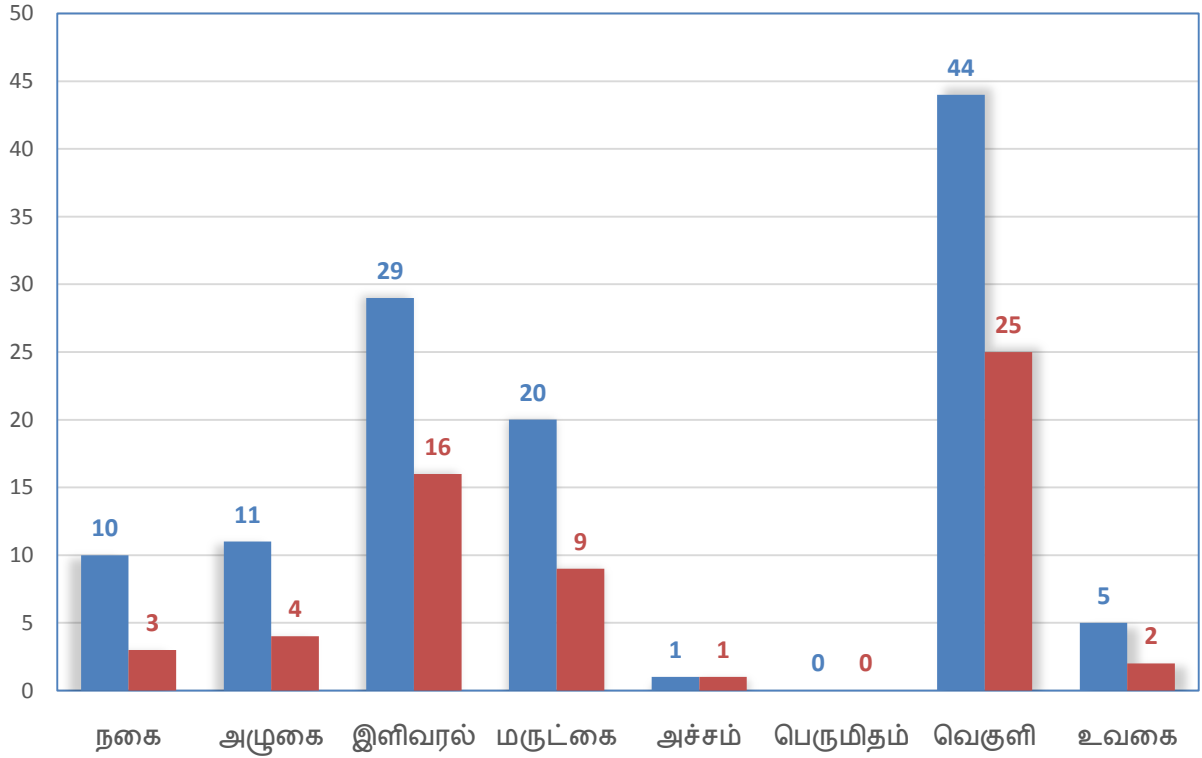
இயல் நான்கு

மருதத்திணையில்
இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

மருதத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

மருதம் (120/60)

மருதத்திணைப்பாடல்கள்

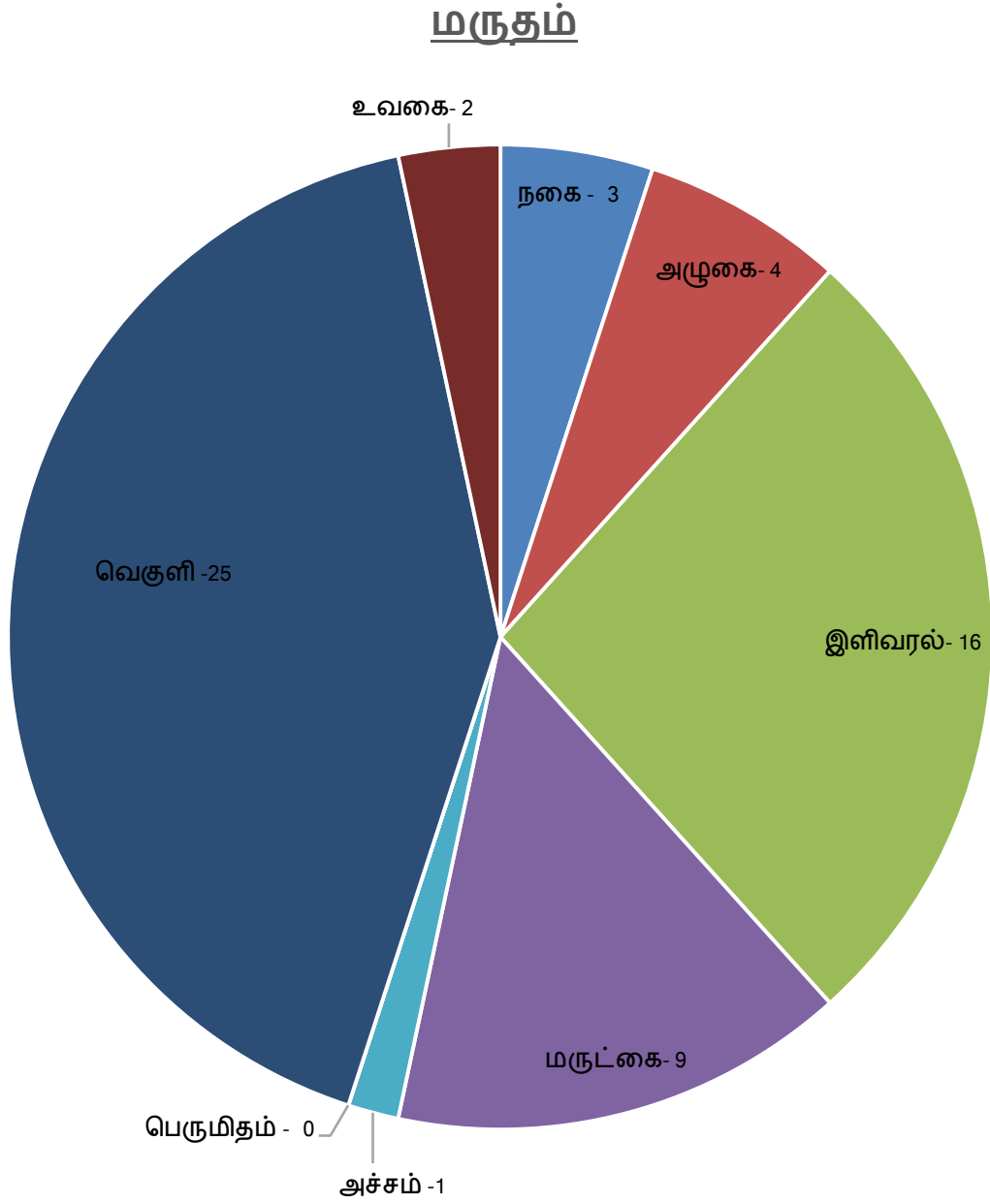
120

உவமைவழி வெளிப்படும் பாடல்கள்

60

மருத்தினையில் உவமை வழிப் பாடல்கள் - 60

இயல் நான்கு

மருதத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியிலும் நிகழும் தலைவன், தலைவியின் வாழ்க்கைச் சூழல்கள் மருதத் திணையில் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. மருதத்திணையில், வயலும் வைகறைப் பொழுதும் முதற்பொருளாகவும், மருதம், காஞ்சி, தாமரை, உழவுத்தொழில் முதலியன கருப்பொருளாகவும். ஊடல் உரிப்பொருளாகவும் உள்ளன. இவ் ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க எண்வகை மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளைப் படிப்போர்க்கு உவமை வழி உணர்த்திடச் சங்கப் புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. சங்க அகப்பாடல்களில் மருதத்திணையில் இவ் எண்வகை மெய்ப்பாட்டிற்கும் உவமை பயன்பட்டுள்ள நிலையில் அவற்றின் பயன்பாட்டினையும் சிறப்பினையும் ஆராய்வதாய் இவ்வியல் அமைகிறது.

4.1. மருதத் திணையில் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று அகநூல்களிலும் உள்ள ஆயிரத்து இருநூறு (1200) பாடல்களில் மருதத்திணைப் பாடல்கள் மட்டும் நூற்று இருபது (120) உள்ளன. அவை முறையே நாற்பத்தெட்டு (48), முப்பத்திரண்டு (32), நாற்பது (40) உள்ளன. இத்திணையில் நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் பத்து (10) உள்ளன. அழகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் பதினொன்று (11) உள்ளன. இளிவரல் மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் இருபத்தொன்பது (29) உள்ளன. மருட்கை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் இருபது (20) உள்ளன. அச்ச மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல் ஒன்று (1) உள்ளது. வெகுளி மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் நாற்பத்து நான்கு (44) உள்ளன. உவகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் ஐந்து (5) உள்ளன.

மருதத் திணையில் உவமை வழி வெளிப்படும் பாடல்கள் தேர்வு செய்யப்பட்ட நிலையில் அறுபது (60) உள்ளன. அவற்றுள் குறுந்தொகையில் இருப்பத்தொன்று (21), நற்றிணையில் பதினைந்து (15), அகநானூற்றில் இருபத்து நான்கு (24) உள்ளன. அவற்றுள் நகை மெய்ப்பாடு மூன்று (3) பாடல்களிலும், அழகை மெய்ப்பாடு நான்கு (4) பாடல்களிலும், இளிவரல் மெய்ப்பாடு பதினாறு (16) பாடல்களிலும், மருட்கை மெய்ப்பாடு ஒன்பது (9) பாடல்களிலும், அச்ச மெய்ப்பாடு ஒரு (1) பாடலிலும், வெகுளி மெய்ப்பாடு இருபத்து ஐந்து (25) பாடல்களிலும், உவகை இரண்டு (2) பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

4.2. மருதத் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பத்துப் (10) பாடல்களில் எள்ளல் நிலைக்களனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒன்பது (9) பாடல்களும், பேதைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒரு (1) பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்திணையில் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களை ஆராயுமிடத்து முறையே குறுந்தொகையில் ஒன்று (1), நற்றிணையில் ஒன்று (1), அகநானூற்றில் ஒன்று (1) என மூன்று (3) பாடல்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

மருதத்திணையில் நகை மெய்ப்பாடு பரத்தை, தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லும்போதும், தோழி வாயில் மறுத்தபோதும், தலைவி தலைவனுக்குச் சொல்லும்போதும் தோன்றுகின்றன.

4.2.1. பரத்தையர் பிரிவில் தலைவியிடம் தோன்றும் நகை மெய்ப்பாடு

தலைவன் கூறும் பொய் மொழிகளை ஆதாரத்துடன் நிறுவுபவளாகத் தலைவி செயல்படுகிறாள்.

பரத்தையர் இல்லத்திலிருந்து வந்த தலைவனிடம் ‘பரத்தையர் சேரியிலிருந்து தானே வந்தீர்? என்கிறாள் தலைவி. அதற்குத் தலைவன் ‘அப்படி எனக்கு யாரையும் தெரியாது’ என்கிறான்.

களவு உடம்படுநரின் கவிழ்ந்து, நிலம் கிளையா,

நாணி நின்றோள் நிலை கண்டு, யானும்

பேணினை அல்லெனோ- மகிழ்ந்! – வானத்து

அணங்கு அருங் கடவுள் அன்னோள் நின்

மகன் தாய் ஆதல் புரைவது – ஆங்கு எனவே?

(அகம்.16: 15-19)

நீர் கூறாமல் விட்டாலும், எங்கிருந்து வந்தீர் என்பதை நம் பிள்ளை வீதியில் சிறுதேர் உருட்டிக் கொண்டு தனியே விளையாடிய போது, அப்பரத்தை ‘என் உயிரே வருக!’ என்று தன் மார்பில் அணைத்துக்கொண்டதை யான் கண்டேன். அத்துடன் அவளிடம் சென்று நீயும் இப்புதல்வனுக்குத் தாய் என்றேன். அப்போது தாம் செய்த களவு வெளிப்பட்டபோது வெட்கித் தலைகுனித்து நிலத்தைக் கீறினாள். அக்காட்சி அப்பரத்தை வானிலுள்ள அருந்ததி தெய்வத்திற்கு ஒப்பானவள் என எண்ணினேன் என்று தலைவனிடம் தலைவி உரைக்கிறாள்.

தலைவனும் அக்களவினை உடையவன் அவனும் வெட்கித் தலைகுனியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுபவன் என்பதையும் தலைவி உரைக்கிறாள். தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் கைக்கொண்டு உள்ள நிலையினையும், அவன் அதை மறைப்பதையும் தலைவி

உவமை வழி நகையாக வெளிப்படுத்துகிறாள். அத்துடன் அப்பரத்தையை அருந்ததிக் கடவுளுக்கு ஒப்பிடும் போது அவள் அப்படிப்பட்டவள் அல்லல் என்பதையும் உணருமாறு தலைவனுக்கு இடித்துரைக்கிறாள்.

தன் தலைவனின் தவற்றைத் தட்டிக்கேட்பதில் கூட, சங்க இலக்கியத் தலைவி நகைச்சுவை தோன்ற, கூறி அவனை நல்வழிப்படுத்துவதாகப் புலவர் படைக்கிறார்.

உள்ளத்து ஊடலைத் தொல்காப்பியர்,

கற்பு வழிப்பட்டவள் பரத்தை ஏத்தினும்

உள்ளத் தூடல் உண்டுஎன மொழிப (தொல்.பொருள்.பொருளி.நூ.1179)

என்று குறித்துள்ளார். எள்ளல் நடை குறித்து வ.ஜெயா,

நகைச்சுவை மிளிர, ஆனால் அதே சமயத்தில் குற்றம் நெஞ்சைச்

சுடுமாறு கூறுவதை இவ்வகையினுள் அடக்கலாம். குறைகாணும்

போக்கினைச் சுவையுணர்வோடு தருவது எள்ளல் நடை என்பார். வஞ்சப்

புகழ்ச்சி, அங்கதம் முதலியன இதற்கு இணையானவை.

(முனைவர் வ. ஜெயா, சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின்

மொழியும் கருத்தும், ப.13)

என்கிறார். பரத்தையை அருந்ததிக்கு ஒப்பிடும்போது, கற்பைக் காட்டலாகாப் பொருளாகக் கொண்டு மனத்தினால் அறியப்பட்ட உவமத்தின் வழி எள்ளல் நிலைக்களைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளதை அறியலாம். மருதத்திணையின் உரிப்பொருளாகத் தலைவி. பரத்தையர் பிரிவினால் தோன்றிய ஊடலைத் தலைவன் உணர்ந்துகொள்ள நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளாள்.

4.2.2. பரத்தை தலைவனை எள்ளி நகையாடுதல்

தலைவன் பரத்தையர் பிரிவில் உள்ளான். தலைவியின் உறவினர் கேட்ப, பரத்தை உரைக்கிறாள்.

வெறியுற விரிந்த அறுவை மெல்லணைப்

புனிறுநாறு செவிலியொடு புதல்வன் துஞ்ச

வையவி அணிந்த நெய்யாட்டு ஈரணிப்

பசுநெய் கூர்ந்த மென்மை யாக்கைச்

சீர்கெழு மடந்தை ஈர்இமை பொருந்த

நள்ளென் கங்குல் கள்வன் போல

அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்

சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே.

(நற்.40: 5-12)

என்று தன் சொந்த மனையில் தனக்கு மகன் பிறந்திருக்கிறான் என்ற செய்தி அறிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் தலைவனுக்கு உள்ளது. பகலில் வருவதற்குத் தைரியமற்றவனாய், குழந்தை செவிலியிடம் உறங்க, தலைவி ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கும்போது, நடுஇரவிலே திருடனைப் போல் வந்துள்ளான் என்று ஏளனம் செய்கிறாள் பரத்தை. இது எள்ளல் வழி பிறந்த நகையாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

தலைவன் பகற்பொழுதில் வந்தால் தலைவி, சுற்றம், பரத்தை என்று அனைவருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிவரும். இப்படி நள்ளிரவில் கள்வன் போல் வந்தால் யாருக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவை இராது. **நள்ளென் கங்குல் கள்வன் போல** என்னும் உவமை வழி தான் பரத்தையரிடம் இருப்பது தவறு என்பதை உணர்ந்தும், மீளமுடியாத சூழலிலும் தன் புதல்வனைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலில், மேலும் ஒரு குற்றத்தையொத்த செயலைச் செய்ய வைக்கின்றது என்று பரத்தையால் தலைவன் செயல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. சத்தம் இடாமல், வருவது தெரியாமல், செய்ய வேண்டியதைச் செய்யும் திறமுடைய நள்ளிரவில் வரும் கள்வன் போல் என்று தலைவனைப் பரத்தை சுட்டுவது என்பது,

பேச்சின் உயிர்ப்புக்கு உவமை பெருந்துணை செய்கிறது.

(டாக்டர் ஆ. அமிர்தகௌரி, சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல், ப.324)
எனும் ஆ. அமிர்தகௌரி கருத்து இப்பாடல் உவமைக்கு அரண் சேர்க்கிறது. அவ்வகையில் இப்பாடல் உவமத்தின் வழி பொருட்புலப்பாட்டிற்குப் பொருந்தியுள்ளது.

பரத்தை, தலைவி தன்னைப் புறம்பேசினாள் என்று ஊடலும், தன்னிடமிருந்து தலைவன் தன் புதல்வனைப் பார்க்க வந்துள்ளான் என்று தலைவன் மீது கொண்ட ஊடலும் என மருதத்திணையின் ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க, திருடன் போல் என்ற குண உவமத்தின் வழி பாடலானது, எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இதைப் போன்று குறுந்தொகையில் இடம்பெறும் பாடலில்,

கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉ முரன்

எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்

கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்

ஆடிப் பாவை போல

மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் தாய்க்கே.

(குறுந்.8)

என்று பிறரை இகழாது நகைத்தல் என்னும் எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாடு பயின்று வந்துள்ளது. பரத்தையிடம் தலைவன் இருக்கும் போது தன்னைப்

பற்றிப் பெருமையாகக் கூறிவிட்டு, தலைவியின் இல்லத்திற்குச் சென்றதும், ஒரு விளையாட்டுப் பொம்மை போலத் தான் செய்வதைத் அப்படியே செய்து காட்டும் கண்ணாடியாக மாறியுள்ள நிலையைப் பரத்தை எள்ளி நகையாடுகின்றாள். புதல்வனை ஈன்றெடுக்கும் உரிமையுடைய தலைவியின் முன் தலைவன் அஞ்சி வாழ்வதையும், தன்னிடம் வீர வசனங்களைப் பேசியதையும் இணைத்துப் பார்த்துப் பரத்தை நகைக்கிறாள்.

ஆடிப் பாவை போல என்னும் உரு உவமத்தின் வழி எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாட்டினைப் பாடல் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இப்பாடலில் தலைவன் செய்கை என்பது நகைப்புக்குரியதாகிறது. தன் காமத் தேவைக்காக வரும் தலைவன் பரத்தையைப் புகழ்வதும், தலைவி என்பாள் குடும்பத்தைக் கட்டிக்காக்கும் திறம் படைத்தவள் என்பதினால் அவள் வார்த்தைக்கு மதிப்பளித்துத் தான் செய்த பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை மறைக்க அவன் நடப்பதும் வேடிக்கையாய் உள்ளன என்கிற நிலையில் பாடலில் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.

பாட்டாவது ஒவ்வொரு நிலையிலும் உணர்ச்சி மொழி வாய்ந்ததாகும்.

(தா.ஏ.ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத் திறனாய்வியல், ப.229)

எனும் தா.ஏ. ஞானமூர்த்தியின் கருத்திற்கேற்ப மேற்கூறிய பாடல்களின் வழி மெய்ப்பாட்டு உணர்விற்கு மொழி அடிப்படையானது என்பது பெறப்படுகிறது.

4.3. மருதத் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் குறுந்தொகையில் எட்டு (8), நற்றிணையில் இரண்டு (2), அகநானூற்றில் ஒன்று (1) என அழகை மெய்ப்பாட்டைக் கொண்ட பாடல்கள் மொத்தம் பதினொன்று (11) உள்ளன. இழவு நிலைக்களனைக் கொண்ட ஏழு (7) பாடல்களும், அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட நான்கு (4) பாடல்களும் உள்ளன.

இத்திணையில் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய அழகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்களை ஆராய்மிடத்து முறையே இரண்டு (2), ஒன்று (1), ஒன்று (1) என நான்கு (4) பாடல்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன.

மருதத் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு தலைவன் தலைவியுடன் ஊடல் தணியாதபோதும், தலைவி அறத்தொடு நிற்போதும், பிரிவில் சொல்லும்போதும், வாயில் நேர்ந்தபோதும், தோழிக்குச் சொல்லும்போதும், காமம் மிக்கக் கழிபடர் நிலையிலும், தோழி வரைவு மலிந்தபோதும், வாயில் நேர்ந்தபோதும், பரத்தை தலைவி பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லும்போதும் வெளிப்படுகிறது.

4.3.1. தலைவியின் அன்பிற்கு ஏங்கும் தலைவன்

தலைவன் தன் நெஞ்சிடம் உரைக்கும் நிலையில் இழத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.

எவ்வி யிழந்த வறுமையாழ்ப் பாணர்
பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென்
றினைமதி வாழிய நெஞ்சே மனைமரத்
தெல்லுறு மௌவ னாறும்

பல்லிருங் கூந்தல் யாரனோ நமக்கே.

(குறுந்.19)

இங்குத் தலைவி தன் மீதுள்ள கோபத்தைக் கொஞ்சமும் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. அன்பற்றவளாக உள்ளாள். நெஞ்சமே நீ மட்டும் அவளை நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறாய். இது எப்படி உள்ளது என்று தலைவன் உவமிக்கிறான். எவ்வி என்னும் மிழலைக்கூற்றத்துத் தலைவன், பாணர்களுக்குப் பொன்னாலான பூவைப் பரிசிலாகக் கொடுப்பவன். அவன் பகைவரால் போரில் இறந்து பட்டான் என்னும் செய்தி கேட்டு, பாணர் யாழை முறித்துப்போட்டு வறுந்தலையுடையவராயினர். அதைப் போலத் தலைவியின் அன்புகிட்டாத நெஞ்சமே நீயும் வெறுமையுற்றாய் என்று தலைவன் வருந்துகிறான்.

எவ்வி இழந்த பாணரின் வறுந்தலைப் போல வாசம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய தலைவியும் இனி நமக்கு உரியவள் அல்லள் என்பதை தலைவன் உணர்கிறான். தலைவியின் அன்பை இழந்த பயன் உவமத்தின் வழி, இழத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் ஊடல் உரிப்பொருள் ஒத்து, சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.3.2. நொதுமலர் வரைவில் தலைவியின் நிலை

தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த காலத்து அயலார் மணமுடிக்க வரும் வேளையில் தோழி வருந்த, தலைவி இவர்கள் செய்யும் இம்முயற்சி பயனற்றுப் போகும் என்கிறாள்.

காணினி வாழி தோழி யாணர்க்
கடும்புன லடைகரை நெடுங்கயத் திட்ட
மீன்வலை மாப்பட் டாஅங்
கிதுமற்றெவனோ நொதுமலர் தலையே.

(குறுந்.171)

உவமையில் மெய்ப்பாட்டு உணர்வு தோன்ற, மீனுக்கென அமைக்கப்பட்ட வலையில் மற்ற விலங்குகள் அகப்பட்டால் பயன் கிடையாது என்பதன் வழி, இவர்கள் மேற்கொள்ளும் இச் செயலும், எந்தப் பயனும் தராது என்று தலைவி உரைக்கிறாள். இங்கு எவ்வாறு அழகை மெய்ப்பாடு வந்துள்ளது என்ற வினா எழலாம். வலையில் மீன் சிக்கினால் வலை விரித்தவருக்கு மகிழ்ச்சி. வேறு விலங்கு மாட்டுவதினால் பயனில்லை. அத்துடன் அவ்விலங்கு அவ்வலையில் சிக்கித் தவிப்பதைப் போல தலைவி தவித்துக்கொண்டு அழகை மெய்ப்பாட்டை உணர்த்துகிறாள் என்பதாகும். வலை

விரித்தார்க்கும், சிக்கிய விலங்குக்கும் துன்பம் தருவது போல, தலைவியை மணம் பேச வரும் அயலவருக்கும், தலைவிக்கும் துன்பம் விளைகிறது.

**ஓர் உணர்ச்சியை எய்தியவன், அதன் அறிகுறிகள் தன் உடலின்கண்
புலப்படுமாறு செய்தல் மெய்ப்பாடாகும்.**

(தா.ஏ. ஞானமூர்த்தி, இலக்கியத் திறனாய்வியல், ப.85)

என்பதற்கிணங்க ‘மீன்வலை மாப்பட் டாஅங்கு’ என்னும் வினை உவமத்தின் வழி தலைவனை அன்றி வேறொருவருக்கு எனும் தலைவி தன்னிலையில் தாழ்தல் என்ற அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாடு சுற்றத்தாரிடம் ஊடல் பொருட்டு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.4. மருதத் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் குறுந்தொகையில் பதினெட்டு (18), நற்றிணையில் நான்கு (4), அகநானூற்றில் ஏழு (7) என மொத்தம் இருபத்தொன்பது (29) பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் பிணி நிலைக்களனைக் கொண்ட இரண்டு (2) பாடல்களும், வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபது (20) பாடல்களும், மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஏழு (7) பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படும் பாடல்கள் முறையே ஒன்பது (9), ஒன்று (1), ஆறு (6) எனப் பதினாறு (16) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு தலைவி பிரிவிடை ஆற்றாதபோதும், பாணற்குச் சொல்லியபோதும், தூதை ஏற்க மறுத்தபோதும், தோழியிடம் இயற்பட மொழிந்தபோதும், காப்பு மிகுதியில் தன்னுள்ளேயும், வரைவு நீட்டித்தபோதும், வாயில் மறுத்தபோதும், தோழி வரைவு நீட்டித்தபோதும், கடிநகர்புக்கும்போதும், தலைவன் நெஞ்சிற்கும், ஊடல் நீளும்போது பாணனிடமும், விறலி வாயில் மறுத்தபோதும் தோன்றுகிறது.

4.4.1. தலைவி வாயில் மறுத்தல்

தலைவன் பரத்தையரிடமிருந்து பிரிந்து வந்துள்ளான்.

**அறிற்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகனி
குண்டுநீ ரிலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்
தண்டுறை யூரன் வெண்டினை யாயிற்
பலவா குகநின் னெஞ்சிற் படரே
ஓவா தீயு மாரி வண்கைக்
கடும்பகட் டியானை நெடுந்தே ரஞ்சி
கொன்முனை யிரவூர் போலச்**

சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே.

(குறுந்.91)

தலைவனை ஏற்றுக்கொண்டால் நெஞ்சம் உறக்கம் கொள்ளாது. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் போர்க்களத்தில் உள்ள ஊரிலுள்ளார் இரவில் உறங்குதல் சில நாட்கள் போல் நீ துஞ்சும் நாளும் சிலவாகும் என்று தலைவி தன் நெஞ்சிடம் உரைக்கிறாள்.

பரத்தமை ஒழுக்கம் கொண்டுள்ள தலைவனின் செயல்பாடு என்பது எவ்வேளையிலும் மாறும் இயல்புடையது. எனவே அவனுக்காக இரங்கி ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதியமானின் அச்சம் பொருந்திய போர்ப்படைகளைப் போல நெஞ்சமே நீயும் பயந்து வாழும் சூழலும், உறங்குவதும் ஆகிவிடும் என்பதைத் தலைவி உரைக்கிறாள். தலைவனின் தவற்றைத் திருத்தி ஏற்றுக்கொள்ளும் நற்பண்புடைய தலைவியானவள் காலம் நேரம் கருதாது வாரி வழங்கும் தன்மையாய் ஏற்பாள் என்பதை உவமை வாயிலாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

கொன்முனை யிரவூர் போல எனும் அளவு உவமத்தின் வழி, தலைவன் நிலையை அறிந்தும் தலைவி அவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் இருப்பதினால், வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாட்டைப் பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது.

இதைப் போன்று மற்றொரு பாடலிலும் இடம்பெறுகிறது. தலைவனின் உண்மைத் தன்மையினால் தலைவியின் துன்பம் நீங்கவில்லை. அள்ளுர் நன்முல்லையாரின் இப்பாடல் வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடு என்பது வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு ஆகும்.

நோமென் னெஞ்சே நோமென் னெஞ்சே

புன்புலத் தமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்

கட்கின் புதுமலர் முட்பயந் தாஅங்

கினிய செய்தநங் காதலர்

இன்னா செய்த நோமென் னெஞ்சே.

(குறுந்.202)

பரத்தமை ஒழுக்கம் கொண்டு பிரிந்துவந்த தலைவனுக்காகத் தூது வரும் தோழியிடம் தலைவன் முன்பு நெருஞ்சிப்புப் போல இனிமை செய்தான், அதன் பழம் முட்களைக் கொண்டுள்ளதைப் போல், பின்பு துன்பத்தைத் தந்துள்ளான். இனிமை செய்த தலைவன், துன்பம் செய்ததால் அவனை நினைத்த நெஞ்சமே நீ நொந்துகொள் என்பதாக உரைக்கிறாள். தலைவனின் உண்மைத் தன்மையை அறியாது அவன் மீது அன்பு செய்ததை எண்ணித் தலைவி, மஞ்சள் நிறத்தில் சிறியனவாகப் பூக்கும் நெருஞ்சிப்பூவாக இருந்தவன் என்றவிடத்தும், முள் போல் பரத்தமை ஒழுக்கம் கொண்டு அவனின் உண்மைத் தன்மையினை வெளிப்படுத்திவிட்டான் என்றவிடத்தும் வினை உவமத்தின் வழி வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.

இதைப் போன்று மற்றொரு பாடலும் அமைகிறது.

கண்ணிற் காண நண்ணுவழி யிருந்தும்

கடவு ணண்ணிய பாலோர் போல

ஓரீஇ யொழுகு மென்னைக்குப்

பரியலென் மன்யான் பண்டொரு காலே

(குறுந்.203: 3-6)

தலைவனின் பரத்தமைப் பிரிவுக்குப் பின் அவனுக்காகத் தோழி வாயில் வேண்ட தலைவி உரைக்கிறாள்.

முனிவரின் தூய்மையைக் கண்டு அஞ்சி ஒழுகும் தூய்மையற்றவரைப் போலத் தலைவன் உள்ளான். அவனுக்காக நான் மாறப்போவதில்லை. அவன் என் மீது கொண்ட அன்பை மறந்து, பரத்தமை நாடிச்சென்று என்னையும் அவன் மீது கொண்ட அன்பை மாற்றிவிட்டான் என்கிறாள். களவு வாழ்க்கையில் இன்பம் தந்தவன், கற்பு வாழ்க்கையில் துன்பம் தருகிறான். குண உவமத்தின் வழி வருத்தமுற்ற நிலையில் தலைவனின் இச்செயலால் தலைவி இளிவரல் நிலையில் தள்ளப்பட்டுள்ளதாக மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடிய பாடல்:

ஒருர் வாழினுஞ் சேரி வாரார்

சேரி வரினு மார முயங்கார்

ஏதி லாளர் சுடலை போலக்

காணாக் கழிப மன்னே நாணட்டு

நல்லறி விழந்த காமம்

வில்லுமிழ் கணையிற் சென்றுசேண் படவே.

(குறுந்.231)

இங்கு, காமம் செய்யும் வேலை, தலைவியை விட்டு பரத்தமை நாடிச் செல்ல வைத்தது மட்டுமல்லாமல், ஒரே ஊரில் வாழ்ந்தாலும் நம் தெருவில் வரவில்லை, அப்படி வந்தாலும் நம்மைப் பார்ப்பது இல்லை. சுடலையை யாரும் விரும்புவதில்லை. சுடலையைப் போல நம்மைப் பாராது செல்கிறான். கணையிலிருந்து புறப்பட்ட அம்புபோல அவன் காமம் பரத்தமையை நோக்கிச் செல்கிறது. என்ன மாயமோ என்று தலைவனுக்காக வாயில் வேண்டி வந்த தோழியிடம் தலைவி உரைக்கிறாள்.

தலைவன் தன்னைப் பார்க்கவில்லை என்பதினாலும், களவில் தன்னுடன் இன்பம் நுகர்ந்தவன் கற்பில் பரத்தமை மீது இன்பம் நுகர விரைகிறான் என்ற நிலையிலும் வருத்தம் தோய்ந்த இளிவரல் மெய்ப்பாட்டைத் தலைவி வெளிப்படுத்துகிறாள்.

ஏதிலாளர் சுடலை போலத் தன்னை நோக்காத நிலையில் அளவு உவமத்தின் வழி வருத்த நிலைகளனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு ஊடல் உரிப்பொருள் நிலையில் தலைவியின் நிலையாக வெளிப்பட்டுள்ளது புலனாகிறது.

அகநானூற்றுத் தலைவியும் பரத்தமை நிலையால் வருந்தும் நிலை உள்ளது,

வதுவை மேவலன் ஆகலின், அதுபுலந்து,

அடுபோர் வேளிர் வீரை முன்துறை,

நெடுவெள் உப்பின் நிரம்பாக் குப்பை,

பெரும்பெயற்கு உருகி யாஅங்கு

திருந்துஇழை நெகிழ்ந்தன, தடமென் தோளே?

(அகம்.206)

பரத்தமை ஒழுக்கத்தால் தான் வருந்துவதை, பகைவரைத் தன் போர்த்திறனால் கொல்லும் தன்மையுடைய வேளிர்கட்கு உரிய வீரை என்னும் இடத்திலுள்ள துறையின் முன்னால், நீண்டு குவிந்து கிடக்கும் வெண்மை நிறமுடைய உப்பின் பெருங்குவியலில், மிக பலத்த மழை பெய்வதினால் ஓடும் நீரோடு சேர்ந்து உப்பும் உடைந்து கரைந்து நீரோடு இணைந்து கரைந்துவிடுவது போலத் தன் பெருத்த மென்மை பொருந்திய தோள்களும் மெலிந்தன, வளையல்களும் நெகிழ்ந்து கழன்று வீழ்ந்தன என்று உரைக்கிறாள்.

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் தன்னை வருத்தத்தில் ஆழ்த்துவதுடன், தன் உடல் அழகையும் கொண்டு சென்று விடும் எனும் இளிவரல் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவதை மேற்கூறிய வினை உவத்தின் வழிப் புலவர் மதுரை மருதன் இளநாகனார் புலப்படுத்துகிறார்.

4.4.2. தலைவியின் துன்பம் களையாத நிலை

இற்செறிக்கப்பட்ட தலைவியின் காமநோயை நீக்கத் துணையின்றித் தவிக்கும் நிலையினைக் கூறி, தோழி அறத்தொடு நிறறல் வேண்டும் என்பதைத் தலைவி உரைக்கிறாள்.

வந்தஞர் களைதலை யவராற் றலரே

உய்த்தனர் விடாஅர் பிரித்திடை களையார்

குப்பைக் கோழித் தனிப்போர் போல

விளிவாங்கு விளியி னல்லது

களைவோ ரிலையா னுற்ற நோயே.

(குறுந்.305: 4-8)

உவமையானால் பெயர் பெற்ற குப்பைக் கோழியார் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ள மெய்ப்பாடு தலைவியின் நிலையைப் புலப்படுகிறது.

சண்டைக்காக வளர்க்கப்படும் கோழிகளின் திறத்தைப் பிறர் பார்க்க உதவிட ஆரவாரிக்க மக்கள் உண்டு. குப்பைக் கோழியின் போரினைப் பார்ப்பதோ, ஆதரிப்பதோ

யாரும் கிடையாது. அதைப் போலத் தான் உற்ற காம நோயும், தலைவனைக் கண்ட வழி மிகுந்து தன்னுள் போரிட்டு நோயை ஏற்படுத்துகிறது. அதனைக் களைவார், ஆறுதல் உரைப்பார் யாரும் இல்லை என்று கூறுவதன் வாயிலாகத் தலைவியின் துன்பம் தோழியிடம் உரைக்கப்பட்டு அவள் அறத்தொடு நின்றேனும் காக்க வேண்டும் என்பதாக வெளிப்படுகிறது. தன் வருத்தம் தன் நிலையில் இழிந்த நிலையில் உள்ளதன் வினை உவமத்தின் வழி இளிவரல் மெய்ப்பாடு ஊடல் உரிப்பொருள் ஒத்து சிறக்க எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடல்களின் வழி, தலைவன் தலைவியின் மனநிலையாக வருந்தி நிற்பது காட்டப்படுகிறது. க. பஞ்சாங்கம் தமது நூலில் மனித மனம் பற்றி,

ஆனால், அது ஒரு பொருளல்ல. செயல். முனையின் செயல்பாட்டுப் படிமுறையிலிருந்து உற்பத்தியாவது. அதுவே உணர்ச்சிகளுக்கும் (feelings), மனவெழுச்சிகளுக்கும் (Emotion) களமாகிறது. உட்புறச் செயல்பாடாய் அமையும் இந்த மனத்தினால் உடலில் பல உள்ளுறுப்பு மாறுதல்களும் வெளியுறுப்பு மாறுதல்களும் ஏற்படுகின்றன. இம்மாறுதல்கள், தானியங்கு நரம்பு மண்டலத்தின் செயலாலும், உடலிலுள்ள சில நாளமிலாச் சுரப்பிகளாலும் (Ductless Glands) உண்டாகின்றன. இவ்வாறு ஒரு வகையில் உடலியங்கியலின் ஒரு கூறுதான் மனம் என்ற நிலையில் ஒன்றையொன்று சார்ந்தும், பாதித்தும் இயங்குகின்றன.

((வாழ்வியல் களஞ்சியம், தொகுப்பு-4) முனைவர் க.பஞ்சாங்கம், புதிய

கோட்பாட்டு நோக்கில் பழந்தமிழ் இலக்கியம், ப.271)

என்று வாழ்வியல் களஞ்சியம் கூறுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். இலக்கியம் சுவையுடையதாக அமைவதற்குப் புறத்திலுள்ள கருப்பொருள்கள் வழி உரிப்பொருள் சிறக்கப் பாடல்கள் பாடப்படுபட்டுள்ளன.

4.5. மருதத் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் ஆறு (6) பாடல்களும், நற்றிணையில் ஒரு (1) பாடலும், அகநானூற்றில் பதின்மூன்று (13) பாடல்களும் என மொத்தம் இருபது (20) பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட நான்கு (4) பாடல்களும், பெருமை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒன்பது (9) பாடல்களும், சிறுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஆறு (6) பாடல்களும் ஆக்க நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒரு (1) பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடியவையாகக் குறுந்தொகையில் இரண்டு (2), அகநானூற்றில் ஏழு (7) என ஒன்பது (9) பாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

மருதத்திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு தலைவி, வாயில் மறுத்தபோதும், நேர்ந்தபோதும், தோழி வாயில் நேர்ந்தபோதும், மறுத்தபோதும், தலைவன் ஆற்றானாய்ப் பாணற்குக் கூறும்போதும் தோன்றுகிறது.

தோழி தலைவன் வாயில்கட்குக் கூறியது.

தச்சன் செய்த சிறுமா வையம்

ஊர்ந்தின் புறாஅ ராயினுங் கையின்

ஈர்ந்தின் புறாஉ மிளையோர் போல

உற்றின் புறேள மாயினு நற்றேர்.

... ..

(குறுந்.61: 1-4)

தச்சனால் செய்யப்பட்ட சிறிய குதிரை பூட்டப்பெற்ற சிறு வண்டியை ஏறிச் செலுத்தி இன்பம் அடையார் ஆயினும், கையால் இழுத்து இன்பமடையும் சிறுவரைப் போல, மெய்யுற்று இன்பமடைவதைப் போல, நல்ல தேர்களை உடைய தலைவனது நட்பைப் பெற்றதினால், மென்மேலும் பெருகச் செய்து இன்பமடைந்தோம். அதனால் வளைகள் கழலாமல் உள்ளன.

அவ்வகையில் இங்கு, அளவு உவமத்தின் வழி ஊடல் உரிப்பொருள் ஊடல் திறம் ஆக்கத்தின் பாற்பட்டதாய் ஆக்க நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.5.1. தலைவனின் அன்பால் தலைவியிடம் அன்புப் பெருக்கம்

பரத்தமை ஒழுக்கம் மேற்கொண்டு திரும்பி வந்தவன் தோழியிடம் வாயில் வேண்ட அவள் மறுத்துவிட்டாள். தலைவியிடம் நேரடியாகவே வாயில் வேண்டி நின்றவனைத் தலைவி ஏற்றுக்கொண்டாள். இது எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்ற தோழிக்குத் தரும் விளக்கமாக இப்பாடல் அமைகிறது.

‘யாமும் காதலம், அவற்கு’ எனச் சாஅய்,

சிறுபுறம் கவையினனாக, உறு பெயல்

தண் துளிக்கு ஏற்ற பல உழு செஞ் செய்

மண் போல் நெகிழ்ந்து, அவற் கலுழ்ந்தே

நெஞ்சு அறைபோகிய அறிவினேற்கே?

(அகம்.26: 22-26)

இதில் தலைவன் கூறிய பணிந்த மொழிகளால், பெருத்த மழையினால் குளிர்த் தழைத்துளிகளைப் பெற்ற நிலத்தினைப் பலமுறை உழப்பட்ட செம்மையான வயலின் மண்ணைப்போல் என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து கலங்கியது என்கிறாள். முன்னர்த் தலைவன்

தன்னிடம் பேசி, அன்பு செய்தவன்தான் பரத்தமையால் ஊடல் கொண்டிருந்தாலும், அவனின் பேச்சும், அணைப்பும் தன்னைப் பெருமையடையச் செய்ததினால் மருட்கைக் கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறுகிறாள்.

தண் துளிக்கு ஏற்ற பல உழு செஞ் செய் மண் போல் நெகிழ்ந்து என்னும் பயன் உவமத்தின் வழி பெருமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாட்டைப் பாடல் வெளிப்படுத்தி உள்ளது.

கருத்து வெளிப்பாட்டிக்கு மொழி முதன்மையான கருவி எனலாம்.

ஒருவர் எழுதியுள்ள கருத்துகளைப் படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ள

முடிகிறது. அதாவது கருத்தும் மொழியும் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

(முனைவர் வ. ஜெயா, சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின்

மொழியும் கருத்தும், ப.46)

என்னும் வ. ஜெயாவின் கருத்து, தலைவன் அன்புமொழி, தலைவியின் உள்ளத்தை நெகிழ்ச்செய்தமை மொழி வழி இப்பாடலை இயற்றியுள்ள புலவரின் உவமையால் உணர்த்தப்பட்டு உரிப்பொருளுக்குப் பொருந்தி வந்துள்ளது.

4.6. மருதத் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் அணங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் ஒன்று (1) வெளிப்பட்டுள்ளது. அப்பாடலும் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடியதாகவும் அமைந்துள்ளது.

4.6.1. பாணன் கள்வனாதல்

மருதத்திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு தோழி பாணற்கு வாயில் மறுத்தவிடத்துத் தோன்றியுள்ளது.

ஒருநின் பாணன் பொய்ய னாக

உள்ள பாண ரெல்லாம்

கள்வர் போல்வர் நீ யகன்றிசி னோர்க்கே.

(குறுந்.127: 4-7)

பாணன் வாயிலாகப் புக்கவழித் தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது. தோழிக்குரிய கூற்றாகத் தொல்காப்பியர் கற்பியலில்,

புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும்

சொலத் தகு கிளவி தோழிக்குரிய.

(தொல்.பொருள்.கற்பு.நா.1103)

எனும் நூற்பாவை அமைக்கிறார். புலத்தல் அண்மைக் காலத்தது, ஊடல் நீண்ட பொழுது ஏற்படுங்காலத்து, தோழி கூற்று நிகழும் என்றவிடத்து இப்பாடல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைவன் தலைவியிடம் பாணனைத் தூதாக விடுகிறான். அவனை நின் பாணன் பொய்யன்

ஆயினான் அதனால் ஊரிலுள்ள பாணர் யாவரும் பொய்யர் போலும் என எண்ணுவோம் என்று கூறி, தோழி வாயில் மறுக்கிறாள்.

புலவர் கவிதையில் மெய்ப்பாடு தோன்ற எழுத வேண்டும். அப்போது வாசகர் கவிதையைப் படித்து மெய்ப்பாட்டைப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்று ஆகிறது.

(செ.வை. சண்முகம், தொல்காப்பிய ஆய்வு, ப.187)

என்று மெய்ப்பாடு தோன்ற இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை, செ.வை.சண்முகம் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். இங்கு **கள்வர் போல்வர் நீ** என்று குண உவமத்தின் வழி, பாணனைக் கள்வன் எனக் கொண்டு அஞ்சுவதினால் கள்வர் நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டு ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.7. மருதத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்படவில்லை. இந்நிலையில் அடுத்த மெய்ப்பாடாகிய வெகுளி மெய்ப்பாடு ஆராயப்படுகிறது.

4.7.1. மருதத் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் பன்னிரண்டு (12) பாடல்களும், நற்றிணையில் இருபது (20) பாடல்களும், அகநானூற்றில் பன்னிரண்டு (12) பாடல்களும் என மொத்தம் நாற்பத்து நான்கு (44) பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. குடிகோள் நிலைக்களனைக் கொண்ட ஐந்து (5) பாடல்களும், அலை நிலைக்களனைக் கொண்ட முப்பத்தேழு (37) பாடல்களும், கொலை நிலைக்களனைக் கொண்ட இரண்டு (2) பாடல்களும் உள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக் கூடிய பாடல்களாக முறையே ஐந்து (5), பதினொன்று (11), ஒன்பது (9) என இருபத்து ஐந்து (25) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு தோழி வாயில் மறுத்தபோதும், நேர்ந்தபோதும், பரத்தை தலைவி பாங்காயினார் கேட்கும்போதும், பாணற்கு, விறலிக்கு, தனக்குப் பாங்காயினாரிடமும், இப்பரத்தை வேறு பரத்தைப் புறங்கூறினாள் என்றபோதும், காமக்கிழத்தி பாங்காயினார் கேட்கும்படி கூறும்போதும், காதற்பரத்தைத் தலைவனிடம் கூறும்போதும் தோன்றுகிறது.

4.7.2. தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் இல்லையென்ற போது தலைவி வெறுப்பு

தலைவன் பரத்தமை ஒழுக்கம் இல்லையென்று கூறும்பொழுது தலைவி மாறுபட்டு எம் உயிர் நீங்குவதாக என்று உரைக்கிறாள்.

சுரஞ்செல் யானைக் கல்லுறு கோட்டின்
தெற்றென விநீஇயரோ வைய மற்றியாம்
நும்மொடு நக்க வால்வெள் ளையிறே
பாணர், பசுமீன் சொரிந்த மண்டை போல
எமக்கும் பெரும்புல வாகி
நும்மும் பெறேள மிரீஇயரெம் முயிரே.

(குறுந்.169)

வெள்ளிவீதியார் பாடலில் தலைவன் மீது தலைவி கொண்டுள்ள கோபம் வெகுளி மெய்ப்பாடாக வெளிப்படுகிறது. தலைவனோடு பேசிச் சிரித்த பற்கள் யானை, பாலை நிலத்தில் செல்லும் போது மலையைக் குத்திய கொம்பைத் போல விரைவாக முறியவும், தம் உயிரும் தமக்கு வெறுப்பைத் தருவதாயிற்று. அது பாணர் பெற்ற பச்சை மீனைத் தம் தலையில் கவிழ்த்துத் தலை மீன் நாற்றத்தைப் பெற்றதனால் வெறுப்படைவது போலத் தமக்கு வெறுப்பைத் தருவதாயிற்று என்கிறார். இங்குத் தலைவியின் உணர்வினை அழகுறப் புலவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தன் உயிராக நினைக்கும் தலைவன் தனக்கு இல்லாதவன் ஆகும் வேளையில் அவ்வுயிர் வேண்டாம்; அவனோடு மகிழ்ந்து சிரித்த பற்களும் உடைந்து சிதறிப்போகட்டும் என்று அவள் வெறுப்பை உமிழ்வதாகப் படைக்கிறார்.

விருப்பத் தடையால் தோன்றும் மனமுறிவின் காரணமாக வெகுளி
பிறப்பதைச் சங்கப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. விருப்பமும் நோக்கமும்
இருக்கும் வரை வெகுளியும் இருக்கும்

(டாக்டர் மு.பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம், ப.90)

என்னும் கருத்து வெகுளி மெய்ப்பாடு தோன்றுவதற்கான காரணங்களை உளவியலாளர் கருத்தின் வழி ஆசிரியர் சுட்டுகிறார். இவ்வாறு அளவு உவமத்தின் வழித் தலைவி தன் உயிர் நீங்குவதாக என்று, கொலை நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.7.3. தோழி வாயில் மறுத்தல்

பரத்தைப் பிரிவு மீண்டு வந்து தலைவன் தோழியிடம் சூள்சூறித் தெளிவிக்கப் புகுகையில், எம் நலனைத் தந்து நின் சூளை எடுத்துச் செல்லும் என்று கூறி வாயில் மறுக்கிறாள்.

உவமையாகத் தொண்டியென்னும் பட்டினத்தின் அழகு போன்ற தலைவியின் நலத்தைத் தந்து செல்லும் என்று கூறுகிறாள்.

ஒண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும்

தொண்டி யன்னவென் னலந்தந்து

கொண்டனை சென்மோ மகிழ்ந நின் குளே.

(குறுந்.238: 3-5)

தலைவனை இழந்து வருந்திய வருத்தத்தினால், அழகையும் இழந்த வெறுப்பின் விளைவாக வார்த்தைகளால் அலைத்தல் என்னும் நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க மெய் உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இதைப் போன்று அகநானூற்றில் காதற்பரத்தை தலைவன் பிரிந்து செல்லும் போது, மரந்தை மாநகர் போன்ற என் அழகைத் தந்து செல்லும் என்று கூறுகிறார்.

குரங்குஉளைப் புரவிக் குட்டுவன்

மரந்தை அன்னஎன் நலம்தந்து சென்மே!

(அகம்.376: 17-18)

தலைவனையும் அழகையும் இழந்த வெறுப்பில், வார்த்தையால் அலைத்தல் என்னும் அலை நிலைகளைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாட்டை மெய் உவமத்தின் வழி வெளிப்படுத்துகிறார். இப்பாடலில் ஊடல் உரிப்பொருள் ஒத்து சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது.

மற்றொரு பாடலில் காதற்பரத்தை பிரிந்து செல்லும் தலைவனிடம், வஞ்சி போன்ற என் நலத்தைத் தந்து செல்ல வேண்டும் என்கிறார்

நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டுஒளித் தாங்கு, நின்

மனையோள் வவ்வலும் அஞ்சவல்; சினைஇ

ஆரியர் அலறத் தாக்கி, போர்இசைத்

தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவில் பொறித்து,

வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்

வஞ்சி அன்ன,என் நலம்தந்து சென்மே!

(அகம்.396: 14-19)

இப்படி மூன்று பாடல்களிலும் வெகுளியானது தலைவன் மீது கொண்ட வெறுப்புத் தோன்றுமிடத்தும் தன் அன்பு பிரிக்கப்படுமிடத்தும் குறிக்கப்படுகிறது.

அடிப்படைத் தேவை மறுதலிக்கப்பட்ட பொழுதும் அல்லது ஏமாற்றம்

அடைந்த பொழுதும் மனவெழுச்சி ஏற்படுகின்றது. சில செயல்கள்

தடையாகும் பொழுது சினம் துலங்கலாகின்றது

(டாக்டர் மு. பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம், ப.26)

எனும் உளவியலாளர் கருத்திற்கு ஏற்ப, அலைத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு மெய் உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

புறச்செய்திகள் மகளிரின் அழகையும் நலன்களையும் விளக்கக்
கீழ்வருமாறு உவமைகளாயின.

பழையன் ஓக்கிய வேல்போற்

பிழையல கண்ணவள்

(அகம்.326: 12-13)

பிண்ட நெல்லின் அள்ளு ரன்னவென்

ஒண்டொடி

(அகம்.46: 14-15)

(தமிழண்ணல், சங்க மரபு, ப.269)

என்ற தமிழண்ணல் கருத்திற்கு ஏற்ப, மேற்கூறிய பாடல்கள் பொருந்தி வந்துள்ளன. தலைவன் பிரிவதினால் தலைவியின் உடல் அழகு இழக்கப்படுவது என்பது ஒரு நாட்டின், நகரத்தின் வளத்தினை இழந்தது போல் ஆகும் என்று புலவர்கள் சுட்டுகின்றனர். நாட்டின் நலம் பகை அரசர்களால் அழிவுறும். தலைவன் பகை (பிரிவு) கொண்டதினால் தத்தம் நலன்கள் இழக்கப்படுவதாகத் தலைவி, பரத்தை ஆகியோர் சுட்டுகின்றனர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

4.7.4. தலைவன் பொய்யுரைத்ததால் வெகுளி தோன்றுதல்

பரத்தையைப் பிரிந்து வந்த தலைவன் யாரையும் அறியேன் என்றபோது தோழி,

கடல்மரம் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கி உடன்வீழ்பு

பலர்கொள் பலகை போல

வாங்க வாங்கநின்று ஊங்கு அஞர் நிலையே,

(நற்.30: 8-10)

என்று உரைக்கிறாள். பெரும்புயல் காற்றில் சிக்கிக் கடலில் தாம் ஏறி வந்த மரக்கலம் கவிழ்ந்து விட்ட நிலையில் என்ன செய்ததென்று அறியாது கலக்கமுற்று வீழ்ந்த போது, பலரும் அங்கு மிதந்து வந்த ஒரு பலகையைப் பற்றிக் கொண்டு தாம் தாம் தனித்தனி இழுப்பர். அதுபோலப் பரத்தையர் நின் கைகளைப் பற்றி அவரவர் தம் தம் பக்கம் இழுத்ததையும், நீ அவர்களால் வருந்தி அகன்றதையும் நான் என் கண்களாற் கண்டேன் என்கிறாள்.

பெண்ணியலார் எல்லரும் கண்ணிற் பொது உண்பர்

நண்ணேன் பரத்த நின்மார்பு

(குறள்.1311)

எனும் திருக்குறள் கருத்தையொட்டியும், அளவு உவமத்தின் வழி வார்த்தைகளால் அலைத்தல் என்ற அலை நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

4.8. மருதத் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

மருதத் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் ஒன்று (1), நற்றிணையில் இரண்டு (2), அகநானூற்றில் இரண்டு (2) என மொத்தம் ஐந்து (5)

பாடல்கள் உள்ளன. புலன் நிலைக்களனைக் கொண்ட இரண்டு (2) பாடல்களும், புணர்வு நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடலும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாக முறையே குறுந்தொகையில் ஒன்று (1), நற்றிணையில் ஒன்று (1) என இரண்டு (2) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் உவமை மெய்ப்பாடு தலைவி வரைவு மலிந்தவிடத்து தோழிக்குக் கூறும்போதும், தலைவன் விருந்து வாயிலாக்கியபோதும், வாயில் மறுத்த தோழியிடமும், நெஞ்சிடமும், பரத்தை தலைவனைப் புகழும்போதும் தோன்றுகிறது.

4.8.1. தலைவன் வரைவு அறிந்து மகிழ்தல்

தலைவன் வரைவுக்குரிய முயற்சிகள் மிகுதியாக நிகழ்ந்ததைத் தோழியால் உணர்ந்த தலைவி இதுகாறும் அழகை இழந்து துன்புற்றேன்; இனி இடையீடின்றித் தலைவனோடு இன்புறுவேன் என்கிறாள்.

நாளிடைப் படாஅ நளிநீர் நீத்தத்

திண்கரைப் பெருமரம் போலத்

தீதி நிலைமை முயங்குகம் பலவே.

(குறுந்.368: 6-8)

வெள்ளத்தின் கரையிலுள்ள மரம் நீரால் குறைவின்றி வளம் பெறுவதுபோல, தலைவனோடு இடையீடின்றி வாழும் வாழ்க்கையால், தான் இழந்த அழகைப் பெற்று வாழ்வோம் என்று தலைவி கூறுகிறாள்.

வரைவில் நாட்டமின்றி இருக்கும் தலைவனுடன் கொண்ட ஊடலால் உடல் நிறம் மாறி இயல்பை இழந்த நிலையில், மணம் முடிக்க வருகிறான் என்பது அறிந்து தலைவி மிகுந்த இன்பம் அடைகிறாள். மணம் முடித்த பின்பு தலைவனை நீங்குவதில்லை என்ற வழிப் புணர்ச்சி நிலைக்களனைக் கொண்டு உவமை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தி, மரமும் வெள்ளமும் என்ற உரு உவமத்தின் மூலம் தலைவனுடன் இருக்கும் போது மகிழும் இன்பநிலை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

4.8.2. பரத்தை தலைவனைப் புகழ்தல்

பரத்தையை விட்டுத் தலைவன் நீங்கினாலும் தன் நெஞ்சைவிட்டு நீங்குவதில்லை என்று கூறுகிறாள்.

மறங்கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து

அறங்கெட அறியா தாங்குச் சிறந்த

கேண்மையொடு அளைஇ நீயே

(நற்.400: 7-9)

தலைவன் பரத்தையிடம் இருந்து பிரிந்த போது அவள் தலைவனிடம் நீ பிரிந்து சென்றாலும் என் நெஞ்சை விட்டு நீங்கும் திறத்தை அறியவில்லை என்கிறாள். இதற்கு

உவமையாக வீரம் பொருந்திய சோழரின் உறையூர் அவைக்களத்தில் அறம் நீங்குவதை அறியாததைப் போல என்று கூறுகிறாள்.

சோழர் அவையில் அறம் நிலைபெற்றதை,

மறங்கெழு சோழ ருறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனால்.

(புறம்.39: 8-9)

என்று புறநானூறு சுட்டுகிறது. சோழரின் உறையூரின் அறம் நீங்கா அவை போல. நீ உள்ளத்திலிருந்து நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுள்ளாய் என்று உரைப்தன் மூலம் பாடல் புணர்வு நிலைக்களனைக் கொண்ட உவகை மெய்ப்பாட்டை எளிப்படுத்தியுள்ளது. ஊடல் உரிப்பொருள் வினை உவமத்தின் வழி, தலைவன் மீது கொண்ட அன்பினால் உவகையாகின்றது. உரிப்பொருள் ஊடல் கொள்ளாது இருப்பதினால் உவகை வெளிப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியங்களில் புலவர்கள் உவமை இடம்பெற இயற்றுவது குறித்து ஆ.அமிர்தகௌரி தம் நூலில் குறிப்பிடும் போது,

அணிகளுக்கு அடிப்படையானது உவமை. அதனால்தான் தொல்காப்பியனார் உவமையை மட்டும் விளக்கி உரைத்துள்ளார். பின்னால் பலவகையாக அது பெருகினாலும் இன்று வரை உவமையே கருவாக உயிர்த்து வருகின்றது. கைலாசபதி கூறுவதுபோல் கவிஞன் கையாளும் சிறந்த கலைத்திறன்களுள் உவமை ஒன்று. புலவரின் உணர்த்தும் திறனுக்கு உற்ற வாயிலாக விளங்குவது அது. கலையெழில் மேவுவதோடு கருத்து வளமும் மேன்மையுற உவமை உதவுகின்றது. படைப்பாளியின் உணர்த்தும் திறனை அவன் புனைந்துள்ள உவமைகளாலே எளிதில் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பர் சி. பாலசுப்பிரமணியன். உவமை பிறப்பதற்கான காரணத்தை ஒன்றோடு மற்றொன்றை இயைபுபடுத்திப் பார்க்கும் இயற்கையான தூண்டுதல் என விளக்குவர்

(டாக்டர். ஆ.அமிர்தகௌரி, சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல், ப.322)

என்று அறிஞர்களின் கருத்துக்களோடு இணைத்து விளக்கி உரைத்துள்ளார்.

தொல்காப்பியர் கூறும் இலக்கியத்தின் பொருள் புலப்பாட்டிற்குப் புலவர்கள் கையாளும் உத்திகளுள் இன்றியமையாதவையாக மெய்ப்பாடு விளக்காகவும் உவமை ஒளியாகவும் அமைந்து அவ்விலக்கியம் ஒளிவீசிச் சிறப்படைய உதவுகின்றன என்று கூறலாம்.

4.9. தொகுப்புரை

இயல் நான்கின் வழி அறியப்படுவன.

- சங்க அக இலக்கியங்களில் ஊடல் உரிப்பொருள் உவமைவழி சிறக்கப் படைக்கப்பட்டுள்ள மருதத்திணைப் பாடல்கள் நூற்று இருபது (120) உள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியான பாடல்கள் வெகுளி மெய்ப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. அடுத்த நிலையில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டைக் கொண்ட பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன.
- மருதத்திணையில் நகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் சங்க அக இலக்கியங்கள் மூன்றிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் ஆடிப்பாவை போல, நள்ளென் கங்குல் கள்வன் போல, அணங்கு அருங்கடவுள் போல என்று பரத்தைக் கூற்றின் வழி அதிக உவமைகள் வெளிப்பட்டு நகை மெய்ப்பாடு உணர்த்தப்படுகிறது. தன்னிடமிருந்து வந்து, தலைவியிடம் தலைவன் அடங்கி நடந்து கொள்வதைக் கண்டு பரத்தை எள்ளி நகைப்பதாய் நகை மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது. தலைவி இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்திடத் தலைவனை நல்வழிப்படுத்துபவள். தலைவன் அவளிடம் அடங்கி நடந்து கொள்வது பரத்தைக்கு எள்ளலினை உருவாக்குகிறது.
- அழகை மெய்ப்பாடு மூன்று அகப்பாடல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவன் தலைவி, பரத்தை ஆகியோரிடம் உவமை வழி மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகின்றது. தலைவி ஊடல் தணியாதபோது தலைவன் துயருற்றும், தலைவி நொதுமலர் வரைவில் மீன்வலையில் வேறு விலங்கு சிக்கியது போலவும் துன்பப்படும் நிலையில் இம்மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.
- தலைவி தோழி ஆகியோர் கூற்றில் அதிக அளவில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது. களவில் இன்பம் தந்த தலைவன், கற்பு வாழ்க்கையில் பரத்தைப் பிரிவினால் துன்பம் தருகிறான் என்கிறபோது வருத்தம் மிகுந்த நிலையில் இம்மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- மருட்கை மெய்ப்பாடு தலைவி, தோழி ஆகியோரிடம் அதிகம் வெளிப்படுகிறது. ஊடல் தணிதல், நலம் இழத்தலில் அரசர்களின் நாடு, நகர் குறிப்பிடப்படுகின்றன. உழவுக்கு ஏற்ற மண் போல, ஆதி மந்தி போல, பழையன் ஓக்கிய வெல்போல் என்று உவமைகள் இடம்பெறுகின்றன.
- அச்ச மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் மட்டும் வெளிப்பட்டுள்ளது. ஊரில் உள்ள பாணர் எல்லாம் கள்வர் போல் என்று அச்சம் கொள்வதாகத் தோழி கூறுகிறாள்.

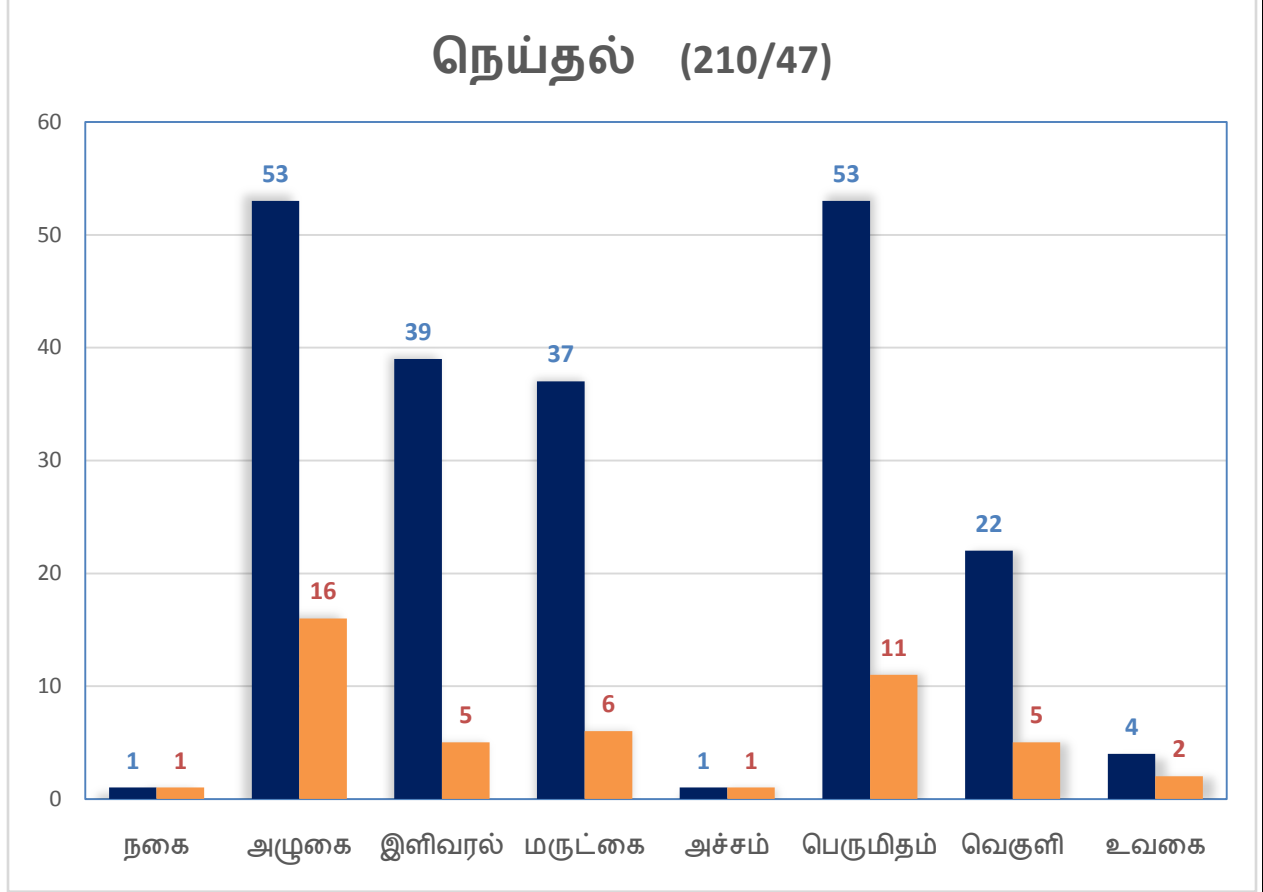
- மூன்று அகப்பாடல்களிலும் வெகுளி மெய்ப்பாடு இடம்பெற்றுள்ளது. இத்திணையில் அதிகம் வெளிப்படக் கூடிய மெய்ப்பாடாக வெகுளி அமைந்துள்ளது. தலைவி, தோழி, பரத்தை ஆகியோர் தலைவன் பிரிவினால் தத்தம் அழகு இழக்கப்படுவதினால் தலைவன் மீது வெறுப்புக் கொண்டு வெகுளி மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இம்மெய்ப்பாட்டில் மிகுதியும் அரசன், நாடு, நகர் பற்றிய உவமைகள் இடம்பெறுகின்றன.
- அக இலக்கியங்களில் தலைவன் வழி வெகுளி மெய்ப்பாடு இடம்பெறவில்லை. தலைவன் பொருட்பிரிவு, பரத்தைப் பிரிவு என்று எப்பொழுதும் தன் வினையின் பொருட்டாக இயங்குகிறான். அவன் யார் மீதும் வெறுப்புக் கொண்டு, வெகுளி மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தவில்லை என்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- உவகை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகை, நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ளது. அகநானூற்றில் இடம்பெறவில்லை. ஊடல் தணிந்த போது உவகை பிறக்கின்றது என்னும் கருத்து ஆய்வின்வழி அறியமுடிகின்றது.
- மருதத் திணைப் பாடல்களில் ஊடல் உரிப்பொருள் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளில், பெருமிதம் தவிர்த்து மற்றவற்றில் வினை, மெய், உரு, நிறம், குணம், அளவு, மன உவமத்தின் வழி மிகுதியாகவும், பயன் உவமத்தின் வழி குறைவாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளதனை ஆய்வின்வழி அறியமுடிகிறது.
- மருதத்திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு இடம்பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் பரத்தைப் பிரிவினால் பெருமித உணர்வு ஏற்படுவதில்லை. இப்பிரிவால் ஊடலே ஏற்படும். மருதத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு இடம்பெறாமல், வெகுளி மெய்ப்பாடு மிகுதியும் இடம்பெற்று ஊடல் உரிப்பொருள் உவமை வழிப் பொருந்தி வந்துள்ளது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஐந்து

நெய்தல் திணையில்
இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

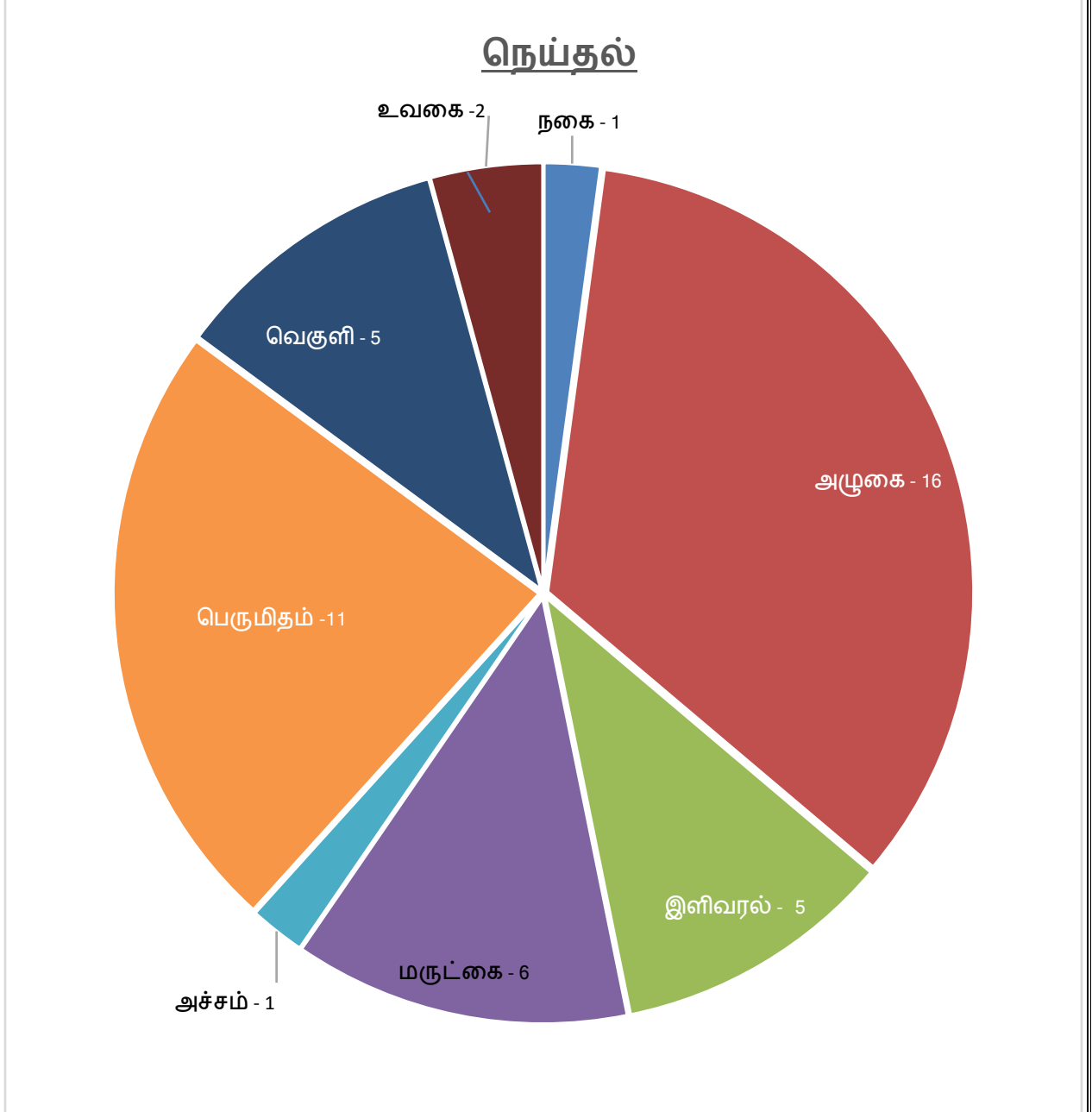

நெய்தல் திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

■ நெய்தல் திணைப்பாடல்கள் 210
■ உவமைவழி வெளிப்படும் பாடல்கள் 47

நெய்தல் திணையில் உவமை வழிப் பாடல்கள் - 47

இயல் ஐந்து

நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்

கடல் சார்ந்த பகுதியில் நிகழும் தலைவன் தலைவியரின் அன்பொழுக்கங்கள் நெய்தல் திணை எனப்படும். கடலும் சூரியன் சாயுங்காலமும் முதற்பொருள்களாகவும், சுறா, புன்னை, நெய்தல், தாழை, மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல் முதலியன கருப்பொருள்களாகவும், தலைவன், தலைவி காதலில் பிரிவால் வாடும் இரங்கல் உரிப்பொருளாகவும் உள்ளன. சங்க அகப்பாடல்களில் நெய்தல் திணையில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் உவமை வழி உரிப்பொருள் ஒத்து சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதை இவ்வியல் ஆராய்கிறது.

5.1. நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று அக நூல்களிலும் மொத்தம் உள்ள ஆயிரத்து இருநூறு (1200) பாடல்களில் நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் இருநூற்றுப் பதினொன்று (211) உள்ளன. இவற்றுள் முறையே எழுபது (70), நூற்றொன்று (101)*, நாற்பது (40) உள்ளன. இத்திணையில் நகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல் ஒன்று (1) உள்ளது. அழகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் ஐம்பத்து மூன்று (53) உள்ளன. இளிவரல் மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் முப்பத்தொன்பது (39) உள்ளன. மருட்கை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் முப்பத்தேழு (37) உள்ளன. அச்ச மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல் ஒன்று (1) உள்ளது. பெருமித மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் ஐம்பத்து மூன்று (53) உள்ளன. வெகுளி மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் இருபத்து இரண்டு (22) உள்ளன. உவகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் நான்கு (4) உள்ளன. (*நற்றிணையின் நெய்தல் திணையில் 385 பாடல் முழுவதும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் அப்பாடலின் மெய்ப்பாடு அறியப்பெறவில்லை.)

நெய்தல் திணையில் உவமை வழி வெளிப்படும் மெய்ப்பாடுடைய பாடல்கள் நாற்பத்து ஏழு (47) உள்ளன. அவை குறுந்தொகையில் பதினான்கு (14), நற்றிணையில் இருபத்து மூன்று (23). அகநானூற்றில் பத்து (10) என உள்ளன. இவற்றுள் முறையே ஒன்று (1), பதினாறு (16), ஐந்து (5), ஆறு (6), ஒன்று (1), பதினொன்று (11), ஐந்து (5), இரண்டு (2) என ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

5.2. நெய்தல் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாடு அகநானூற்றில் ஒரு (1) பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

அந்த நகை மெய்ப்பாடு தோழி வரைவெய்திய பின் அலர்கூறி
வாயடங்கியவிடத்துத் தோன்றுகிறது.

நகைநன்று அம்ம தானே – ‘அவனொடு

மனைஇறந்து அல்கினும் அலர்’, என நயந்து,

... ..

மதியுடை வலவன் ஏவலின், இகுதுறைப்

புனல்பாய்ந் தன்ன வாய்மான் திண்தேர்க்

கணைகழிந் தன்ன நோன்கால் வண்பரி

பால்கண் டன்ன ஊதை வெண்மணல்

கால்கண் டன்ன வழிபடப் போகி,

(அகம்.400: 1-2,12-16)

களவொழுக்கத்தில் நின்ற தலைவன் வரைவொடு வந்து தலைவியை மணந்துகொள்ள உள்ளான். அதுவரை அலர் தூற்றிய அவ்வூர் மக்கள் வாயடங்கி நிற்கும் நிலை நகைப்பைத் தரும் என்று தலைவியிடம் கூறுகிறாள். அலரின் பயன்,

அலரின் தோன்றும் காமத்தின் சிறப்பே (தொல்.பொருள்.பொருளி.நூ.1109)

என்ற தொல்காப்பியர் அலர் காரணமாகத் தலைவன் தலைவியர் அன்பு மிகுதியாகும் என்கிறார். இப்பாடலில், தலைவன் தேர் புனல் போல் விரைவாக வரும் என்றவிடத்து அது, அலர் தூற்றிக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் வாயை வேகமாக மூடும். அது காண்பதற்கு நகைப்பைத் தரும். நெய்தல் திணையில் தலைவன் வரவுக்காக இரங்கிக் காத்திருக்கும் தலைவியிடம், அலர் தூற்றியோரின் வாய் மூடப்படுவதினால் இரங்கல் உரிப்பொருள் நிகழாத நிலையில், மாறாக வினை உவமத்தின் வழி எள்ளல் நிலைக்களனைக் கொண்ட நகை மெய்ப்பாடு தோன்றப் பாடப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

5.3. நெய்தல் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் பதின்மூன்று (13), நற்றிணையில் முப்பத்து நான்கு (34), அகநானூற்றில் ஆறு (6) என மொத்தம் ஐம்பத்து மூன்று (53) பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் இளிவு நிலைக்களனைக் கொண்ட நான்கு (4) பாடல்களும், இழவு நிலைக்களனைக் கொண்ட பதினாறு (16) பாடல்களும், அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட முப்பத்து மூன்று (33) பாடல்களும் உள்ளன.

இத்திணையில் உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய அழகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் முறையே ஏழு (7), ஏழு (7), இரண்டு (2) என மொத்தம் பதினாறு (16) பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

நெய்தல் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு தலைவி காப்பு மிகுதியினை கூறும்போதும், பருவங்கண்டு கூறும்போதும், வரைவிடை ஆற்றாளென வற்புறுத்தும்போதும்,

சிறைப்புறத்திடத்தும், இரவுக்குறி மறுத்தபோதும், தோழியிடம் வன்புறை மறுத்தபோதும், காமம்மிக்க கழிபடர் நிலையிலும், வரைவிடைப் பிரிவில் வருந்திக் கூறும்போதும், நெஞ்சிற்குச் சொல்லும்போதும், தலைவன் அல்லகுறிப்பட்டு, நெஞ்சிற்குச் சொல்லியபோதும், தோழி கேட்பச் சொல்லும்போதும், தோழி காப்பு மிகுதி கூறும்போதும், குறைநயப்பிக்கும்போதும், சிறைப்புறமாகக் கூறும்போதும், பிரிவுணர்த்தப்பட்டபோது தலைவிக்குச் சொல்லும்போதும், வரைவு கடாதலின்போதும், பரத்தை தலைவனை நொந்து கூறும்போதும் வெளிப்படுகிறது.

5.3.1. தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் நீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டுமென்று கூறும் தோழிக்குத் தலைவி அழிவுற்றுச் சொல்லியது:

செறிதுனி பெருகிய நெஞ்சமொடு பெருநீர்க்

கல்பொரு சிறுநுரை போல

மெல்ல மெல்ல வில்லா குதுமே.

(குறுந்.290: 4-6)

காமநோயைப் பொறுத்து ஆற்ற வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவோர் காமத்தின் இயல்பினை அறிந்தது இல்லையோ? அதனைத் தாங்கும் அளவு வன்மையும் கொண்டவரோ என்று தலைவி கூறுகிறாள். பிரிந்து சென்றுள்ள எம் தலைவரைக் காணவில்லை என்றதனால், மிகுந்த துயரத்துடன் இருக்கின்றேன். அது எவ்வாறெனின் மிக்க வெள்ளத்தில் பாறையின்மேல் மோதும் சிறிய நுரை மெல்ல மெல்ல இல்லாமல் போவதைப் போன்று என்கிறாள்.

நுரை கல்லில் மோதுந்தோறும் சிறிது சிறிதாகக் கரைதலைப் போலத்

தலைவர் பிரிவை எண்ணுந்தோறும் உயிர் தேய்ந்தொழியு மென்க.

(தொல்.பொருள்.கற்பு.நச்சர்.,உரை நூ.6)

என்று நச்சினார்க்கினியர் கற்பியலில் தலைவியின் நிலையை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். இங்கு நெய்தற் திணையின் உரிப்பொருள் இரங்கல் என்பது தலைவன் பிரிவில் தலைவியின் உயிர் இழத்தலைப் போன்ற தன்னிலையில் தாழ்ந்த அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினை வெளிப்படுத்தியுள்ளதை அளவு உவமத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

இதைப் போன்று நற்றிணைத் தலைவியும் அறத்தொடு நின்ற பின்பும் பொருள் வழி பிரிந்துள்ள தலைவனை நினைந்து வருந்திய போது பொறுத்திரு என்ற தோழிக்கு, இன்றும் மாலைப் பொழுது வரும் என் செய்வேன் என்று வன்புறை எதிரழிந்து சொல்லுகிறாள்.

கங்கைஅம் பேர்யாற்றுக் கரைஇறந்து இழிதரும்

சிறைஅடு கடும்புனல் அன்னஎன்

நிறைஅடு காமம் நீந்துமாறே.

(நற்.369: 9-11)

கங்கை ஆற்றின் வெள்ளம் கரை கடந்து ஓடிவரும், அணையை உடைத்துச் கொண்டு விரைவான ஓட்டத்தினை உடைய நீர் வெள்ளம் போன்று, என்னுடைய ஒழுக்கத்தை அழித்து வரும் காம வெள்ளத்தை நீந்தும் வினையை அறியவில்லை தோழி, எவ்வாறு பிழைப்பேன் என்று தலைவி வினவுகிறாள்.

தன் காமநோயைத் தடுக்க முடியாது தவிக்கும் தலைவியின் நிலையில், தலைவன் பிரிந்து சென்றுள்ளான்; அவன்தான் அக் காமநோய்க்கு மருந்தாகக் கூடியவன். இந்நிலையில் காத்திரு என்றெல்லாம் கூறித் தேரேறிச் செல்லும் போது தலைவி மிகுந்த வேதனை அடைகிறாள். கங்கை ஆற்றின் வெள்ளம் போல என்று சொல்லும் போது அதன் வேகம் விரைந்து ஓடும் திறம் நீரைக் காக்கும் அணையை உடைத்துக் கொண்டு வருவதைப் போல, தான் தன்னால் தடுக்கவியலாதபடி காமம் விரைந்து வருகிறது என்ன செய்வேன் என்கிறாள்.

புலவர் தான் உணர்த்த நினைக்கும் உணர்வினை இவ்வுவமை வாயிலாக விளக்கிச் சென்றுள்ளார். மேலும் நெய்தல் திணையின் உரிப்பொருளான இரங்கல் நிமித்தம் தலைவியின் ஏக்கம் இவ்வுவமை மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளது. **சிறைஅடு கடும்புனல் அன்ன** என்னும் வினை உவமத்தின் வழி தலைவனை இழத்தல் காமத்தைத் தடுக்கவியலாத தன் நாணத்தை இழத்தல், காத்திரு என்ற தோழியிடம் பொறுமையை இழத்தல் என்று இழத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினை இவ் உவமையால் அறிய முடிகிறது.

காமப் பெருக்கின் விடுவிப்பில் உள்ள நிச்சயமின்மை, களவுக் காமத்தை உடலைக் கடந்து மனதோடு சுகிக்க முனையும் விபரீதத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஏக்கம், காத்திருத்தலின் துயரம், தாங்க இயலாமை, தவிப்பு, நிச்சயமற்ற தன்மை, தூக்கமில்லாமை, உணவு செல்லாமை, பசலை நோய், புலம்பல் (இரங்கல்), உருகுதல், மெலிதல் என்ற பாடுகளைக் களவுக் காமத்தில் காணலாம்.

(ராஜ் கௌதமன், பழந்தமிழ் அகவல் பாடல்களில் பரிமாற்றங்கள், ப.85) என்று ராஜ் கௌதமனார் குறிப்பிடும் கருத்து காமத்தின் இயல்பினால் ஏற்படும் உள மாற்றத்தினை வெளிப்படுவது மேற்கூறிய பாடல்களுக்குப் பொருந்தி வருகிறது.

இதைப் போன்று, நற்றிணைப் பாடலிலும் தோழி வரைவிடை வைத்துப் பிரியும் தலைவனிடத்துக் கூறிச் செலவழுங்குவிக்கிறாள்.

இனமீன் ஆர்ந்த வெண்குருகு மிதித்த

வறுநீர் நெய்தல் போல

(நற்.183: 9-10)

மீன்களை மேய்ந்த செருக்கோடு நாரை நீர் வற்றிய குளத்தில் சிறிது சிறிதாக மலர்ந்து வாட்டம் உறுகின்ற நெய்தல் மலரை மிதித்துக் கெடுத்தல் போல, பொருள் ஈட்டும் உள்ளத்தொடு நீண்ட இடைவெளியில் ஒவ்வொரு காலத்தும் நினைப்பெற்று ஏனைய காலத்துப் பெறாது வாடியிருக்கும் தலைவியை முற்றும் நீங்கி உயிர் நீங்குதலைப் போன்று செய்கின்றனை என்று தோழி குறிப்பிடுகின்றாள்.

**கடல் சார்ந்த இடத்தில் நெய்தற் செடி காணப்படுகின்றது.
கடலோரங்களில் கழிகளில் நெய்தல் செடி காணப்படுவதாகச் சங்க
நூல்கள் கூறுகின்றன. 'இருங்கழி நெய்தல்' என்று
குறுந்தொகைப்பாடல் 36 கூறும். இருங்கழி ஓரத்தில் கழிசேர் மருங்கில்
நெய்தல் மலர்வதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. செடி நூலிலும்
மேற்குக்கடற்கரையில் கழிகளில் (Backwaters) காணப்படுவதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.**

(பி.எஸ்.சாமி. சங்க இலக்கியத்தில் செடிகொடி விளக்கம், ப.55)

நெய்தல் மலர் நீரில் வாழக்கூடியது. நெய்தல் திணை எனப் பெயர் பெறுவதற்கு பொருந்துவதாய்க் கடற்கரை சார்ந்த இடத்தில் வளரும் இயல்புடையது. நீரின்றி வாடியிருக்கும் குழலில் நாரையானது மீனை உண்ட மகிழ்ச்சியில் நெய்தல் மலரை மிதித்துச் செல்கிறது. நாரையைப் போன்று நீ, மீன் போன்ற பொருள் வேட்கையில் நெய்தல் மலர் போன்ற தலைவியைப் பிரிந்து வாடவிடுதல் தகாது என்கிறாள்.

நாரை - தலைவன்

மீன் - பொருள்

வாடிய நெய்தல் மலர் - தலைவி

மலரை நாரை மிதித்தல் - தலைவனின் பொருட் பிரிவு

நீர் இருந்தால் நெய்தல் மலர் செழித்திருக்கும். நீர் வற்றிவிட்டதனால் வாடி இருக்கிறது. அம்மலர் நீரின்றிச் செழிப்பான நிலையிலிருந்து தாழ்ந்திருத்தலைப் போல, தலைவன் அருகில் இல்லாதிருப்பதினால் செழிப்புடன் இருக்கவேண்டிய தலைவி தன்னிலையில் தாழ்ந்து போகிறாள். இதன்மூலம் அசைவு நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாட்டினைக் கொண்டதாகப் பாடல் வெளிப்பட்டுள்ளது. **வறுநீர் நெய்தல் போல** என்ற உரு உவமத்தின் பொருட்டு நெய்தற் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.3.2. இரவுக்குறியில் தோழி சொல்லியது

இரவுக்குறி வந்து தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும் தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி சொல்லியது.

மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டு மீன் கெண்டி,

மணல் கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்

வளம் கெழு தொண்டி அன்ன இவள் நலனே.

(அகம்.10: 11-13)

களவொழுக்கம் வழி அலர் எழுந்தது. அதனை அறிந்த தலைவன் ஒருவழித் தணந்து உறையக் கருதினான். அதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தோழி, தலைவன் இரவுக்குறியிடத்து வந்து மீளும் பொழுது, நின்னைப் பிரிந்து தலைவி உயிர் வாழமாட்டாள். விரைவில் மணந்து கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்கிறாள். கீழ்க்காற்றினால் நிறம் மிக்க கடல் அலைகள் மோதி உடைக்கும் மணல் மேட்டில் கிடக்கும் பழைய படகின் அழிவு போக்கிப் புதிதாகக் செய்யப்பட்ட வலையினையுடைய பரதவர்கள் உயர்ந்த மணலையுடைய கரைப்பக்கத்தில் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கும் சுறா மீனை அறுத்துத் தாமும் தின்று, மணம் கமழ்கின்ற பாக்கத்தில் பலர்க்கும் பகுத்துக் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய தொண்டி என்னும் பட்டினத்தைப் போன்ற இவளது அழகு இவளுக்கே உரித்தாகுமாறு நின் ஊரிடத்து மணந்து கொண்டு போதல் வேண்டும் என்கிறாள்.

வளம் கெழு தொண்டி அன்ன இவள் நலன் என்னும் பயன் உவமத்தின் வழி அழகும் உயிரும் இழக்கப்படும் என்னும் இழத்தல் நிலைக்களனைக் கொண்ட அழகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

அகவாழ்க்கையையும், புறவாழ்க்கையையும் உணர்த்துஞ் செய்யுட்கு உயிராயுள்ளது மெய்ப்பாடு; பொருளுணர்த்தற்கருவி உவமை; செய்யுட்பகுதிகள் உறுப்பு. அப்பகுதிகளின் பகுதி மரபு வழாத சொற்கள். ஆதலின், மெய்ப்பாடு, உவமை, செய்யுளுறுப்பு, மரபுச்சொல் என்ற நான்கினையும், ஆசிரியர் வெவ்வேறியனவுள் விதந்தோதினார். ஆகவே, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல். மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் என ஒன்பது பகுதிகளை உடைத்தாயிற்றென்றறிக.

(கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, பழந்தமிழர் நாகரிகம், ப.35)

என்று அகப்பாடல்களில் உவமை வழி புறச்செய்திகள் சுட்டப்படுகின்றன. பாடல்களின் பொருள் புரிதலுக்கும் மெய்ப்பாடும், உவமையும் பொருளதிகாரத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு இக்கருத்து சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு எனும் இந்த ஆய்விற்கு அரணாகிறது.

5.4. நெய்தல் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் குறுந்தொகையில் இருபது (20), நற்றிணையில் பதினொன்று (11), அகநானூற்றில் எட்டு (8) என மொத்தம் முப்பத்தொன்பது (39) பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் பிணி நிலைக்களனைக் கொண்ட இரண்டு (2) பாடல்களும், வருத்த நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்தொன்பது (29) பாடல்களும், மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட எட்டுப் (8) பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறுந்தொகையில் ஒரு (1) பாடலும், நற்றிணையில் நான்கு (4) பாடல்களும் என ஐந்து (5) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு என்பது தலைவி, பிரிவில் தோழியிடமும், காமம் மிகுந்தபோதும், வரைவு நீட்டித்தபோதும், பிரிவில் கூறும்போதும், பருவங்கண்டும், வரைவில் ஆற்றுவேன் என்றபோதும், வன்புரை எதிரழிந்து சொல்லும்போதும், தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லும்போதும், வரைவு கடாதலன்போதும், ஆற்றுவிக்கும்போதும், ஆற்றாமையின்போதும், தலைவி வருந்தியபோதும், அலரஞ்சிக் கூறியபோதும், பாணற்குக் கூறும்போதும், பகல் வந்தானை இரவும் தங்கிச்செல் என்றபோதும், குறை நயப்பித்தபோதும், தலைவன் தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே கூறும்போதும் தோன்றுகிறது.

5.4.1. தோழி அலரஞ்ச வேண்டாம் என்றது

தோழி, பிரிவிடை வேறுபடும் தலைவியைக் கண்டு, அவர் வரையும் நாள் விரைவில் உள்ளது. அலரஞ்சுவதை விடுக்க என்கிறாள்.

புலிநோக் குறழ்நிலை கண்ட

கலிகெழு குறும்பு ரார்ப்பினும் பெரிதே

(குறுந்.328: 7-8)

தலைவன் தலைவியிடம் அன்பொழுகப் பழகித் தண்ணளி செய்த நாட்கள் மிகவும் சிலவேயாகும். பழிமொழியோ விற்படையைக் கொண்ட படைகளையுடைய விச்சியர்களுக்குத் தலைவன் அரசர்களோடு போர்செய்த காலத்தில் பாணர்களது புலியினது பார்வையை ஒத்த நிலையினாற் காணப்பட்ட ஆரவாரமிக்கக் குறும்புரினிடத்துள்ளார் செய்த முழக்கத்தினும் பெரிய முழக்கத்தை உடையதாயிற்று என்கிறாள்.

விச்சியர் பெருமகன் என்பான் ஒருபகாரி போலும் என்று உ.வே.சா. கூறுகிறார்.

இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ள உவமையைப் பற்றிக் கூறும்போது,

பாணர் போக்களத்தில் களவழிப்பா, பரணி முதலியன பாடுதல்

மரபாதலின் அங்கே சென்றார். புலியென்றது இங்கே சிங்கத்தை. புலி

நோக்கு – அரிமா நோக்கு; ஸிஹ்மாவலோகனம்; இருபுறமும் பார்த்தல்.
பொருவார் இருசாராராதலின் இடை நின்ற பாணர் சிங்க நோக்காற்
பார்த்தனர்.

(டாக்டர் உ.வே.சா., குறுந்தொகை, 2020, ப.602)

அவ்வாறு பார்த்தவிடத்துக் குறும்பூரிடத்துள்ளார் செய்த முழக்கதினும் பெரிய முழக்கத்தை
உடையதாயிற்று என்று இங்குத் தலைவி தலைவன் களவொழுக்கம் அலர் தூற்றுவதற்குக்
காரணமாவது எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

இருபெரும் அரசரிடத்து யார் வெல்வர் என்ற நிலையில் ஒவ்வொருவரையும்
நோக்கும் பார்வை என்பது அவர்களைவிட நீவிர் வருந்தத் தக்கவர், வெற்றி அவருக்கு
அதாவது புலிவேடம் போட்டவர், பார்க்கும் பார்வையை ஒத்த நிலையை உடையது.
அதைப்போல அலர் தூற்றுவாரின் பார்வையும், வெளிப்படையான பேச்சாகும் போதும்
வெற்றிகண்ட குறும்பூரார் ஆரவாரம் போல் அதிகமாகிவிட்டது. இது தோற்றவர்களுக்குப்
பெரிதும் வருத்தத்தைத் தரக்கூடியது. அதைப் போன்று அலர் என்பது தலைவிக்கு மிக்க
வருத்தத்தை ஏற்படுத்த அவள் வருந்துவாள்.

சங்கப் பாடல்கள் உவமைக் களஞ்சியம் எனலாம். நாட்டை, நகரை,
ஆற்றை, போரை, ஊரை உவமை சொல்லும் புதுமை தமிழ்
இலக்கியத்திற்கேயுரிய தனிச்சிறப்பு,

(தமிழண்ணல், குறுந்தொகை அரும்புகள், ப.128)

எனும் இக்கருத்தையொத்து, நெய்தல் நிலத்தின் இரங்கல் உரிப்பொருளானது வரைவிடை
பிரிந்த தலைவனால் ஏற்பட்ட அலரால் வருத்த நிலைகளைக் கொண்ட இளிவரல்
மெய்ப்பாடு போர் வெற்றியின் ஆரவாரம் போன்று எனும் வினை உவமத்தின் வழி
வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.4.2. தலைவன் தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது

தலைவன் இரந்து பின்னின்ற வழி,

பசும்பூண் வேந்தர் அழிந்த பாசறை

ஒளிறுவேல் அழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத

பெரும்புண் உறுநர்க்குப் பேஎய் போலப்

பின்னிலை முனியா நம்வயின்,

(நற்.349: 6-8)

எனக் கூறுகிறான். இது பேய்க்காஞ்சி என்னும் புறத்துறையின் பாற்படும். புண்பட்டோரைத்
துன்பம் அடையாதபடி பேய் அருகிருந்து காப்பதுபோல, இவள் தெளிந்து கூறும் வரை
நான் பின்னின்றேன் என்று தலைவன் கூறுகிறான்.

அரசர்கள் அழித்த போரிலே பாசறையில் விளங்குகின்ற படையையுடைய போர்க்களப் பரப்பில் களிற்று யானை அழியும்படி போர் செய்தலால் பெரிய புண்ணுற்றுக் கிடந்தாரை, வேறு காப்போரின்மையால் அவருடைய உயிர் போகும் அளவும் கழுகும் நரியும் கடித்து அவர் தசையைத் தின்னுமே என்று கருணை கொண்டு, பேய் தானே காத்து நின்றார் போல, இரந்துபின் நின்றலை பெறாத நம்மிடத்து நம் தலைவியாகிய பரதவர் மகள் எவ்வாறு மாறுபாடாக நினைக்கின்றாளோ என்று வருந்துகின்றான்.

முன்னிலை யாக்கல், சொல்வழிப்படுத்தல்,

நன்னயம் உரைத்தல் நகை நனிஉறாஅது

அந்நிலை அறிதல், மெலிவு விளக்குறுத்தல்,

தன்னிலை உரைத்தல், தெளிவகப் படுத்தல் (தொல்.பொருள்.களவு.நூ.1047)

என்று தொல்காப்பியர் தலைவனின் இயல்பாகச் சுட்டும் மெலிவு விளக்குறுத்தல் இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. மேற்கூட்டியப் பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ள உவமையானது யானையைக் கொண்டு அதனால் ஏற்பட்ட பெரிய புண் ஏற்பட்டாரை யாரும் பார்க்காத விடத்து உயிர் போகும் அளவும் கழுகும் நரியும் கடித்துத் தின்னும் என்ற எண்ணத்தில் காத்து நின்ற பேய் போல, தலைவியை இரந்து பின்னின்றலால் என்ன நினைக்கின்றாளோ என்று ஏங்கி உரைக்கிறான்.

உயிர் போகும் அளவு புண்ணுள்ளதைப் போலத் தலைவன் நொந்துள்ளான். நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் தலைவன் தலைவிக்காக இரங்கி வருந்துதல் பிணி நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு, குண உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

இதைப்போல் நற்றிணைப் பாடலும் அமைகிறது.

பூவின் அன்ன நலம்புதிது உண்டு,

... ..

மாசுஇல் கற்பின் மடவோள் குழவி

பேய் வாங்கக் கைவிட் டாங்கு,

(நற்.15: 4, 7-8)

தலைவியின் அழகை உண்டு நீங்கி வரைவை மேற்கொள்ளாதவிடத்து, பேய் குழந்தையை வாங்கிக்கொண்ட போது செய்வதறியாது திகைக்கும் தாயைப் போலத் ஏதும் செய்யவியலாத தலைவி தன் நிலையில் இரங்கி உள்ளதைத் தோழி கூறுகிறாள். நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருளில் தலைவியது மென்மை நிலைக்களனைக் கொண்ட இளிவரல் மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழிப் பெறப்படுகிறது.

மெய் நிறுத்தலாலே தான் மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது. பாட்டின் செய்யுள்

ஒருணர்வை நிறுத்தினால், படிப்பவர் மனத்திரையில் அது

**மெய்ப்பாடாகி, பிழம்பாகி, உருப்பெற்றுத் தோன்றுகிறது. வடிவத்திற்கும்
பொருளுக்கும் உள்ள இயைபைப் பொருத்தத்தைப் பற்றிய
கோட்பாடாக மெய்ப்பாடு உளது**

(தமிழண்ணல், தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள் பாகம்-1, ப.199)

எனும் இக்கருத்து, மேற்கூறிய இரண்டு பாடல்களில் வெளிப்பட்டு வந்த உவமத்தின் வழி தலைவன், தலைவியின் மெய்ப்பாட்டு நிலைகளின் அடிப்படையில் படிப்போருக்கு உணர்ந்துகொள்ளும் தன்மையில் உள்ளது. பேய் காத்தலும், குழந்தையைப் பேய் வாங்கிக்கொண்ட தாயின் நிலையும் உவமை வழி படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ளத் தக்கவையாக உள்ளன.

5.5. நெய்தல் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு கொண்டு குறுந்தொகையில் பதினாறு (16) பாடல்களும், நற்றிணையில் எட்டுப் (8) பாடல்களும், அகநானூற்றில் பதினமூன்று (13) பாடல்களும் என மொத்தம் முப்பத்தேழு (37) பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட இருபத்திரண்டு (22) பாடல்களும், பெருமை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒன்பது (9) பாடல்களும், சிறுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட ஐந்து (5) பாடல்களும் ஆக்க நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒரு (1) பாடலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாக நற்றிணையில் இரண்டு (2), அகநானூற்றில் நான்கு (4) என மொத்தம் ஆறு (6) உள்ளன.

நெய்தல் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு தோழி வாயில் நேர்ந்தபோதும், தலைவனுக்குச் சொல்லியபோதும், சிறைப்புறமாக நிற்கும்போதும், வரைவிடைப்பிரிவில் ஆற்றுவி என்றபோதும், பகற்குறிச் செறிப்பு அறிவுறுத்தியபோதும், குறிமாற்றிக் கூறும்போதும், குறை நேர்ந்து முகம்புக்கும்போதும், அறத்தொடு நின்றபோதும், குறை நயப்பித்தபோதும், வரைவு கடாதலின்போதும், பகற்குறி நீங்கும் தலைவனிடமும், தலைவி வரைவு நீடச் சொல்லியபோதும், சிறைப்புறமானபோதும், ஆற்றுவேன் என்றபோதும், பிரிவிலும் இற்செறிப்பில் தன்னுள்ளேயும், தலைவன் கழறிய பாங்கனிடமும், பருவ வரவின்கண்ணும், இரண்டாங்கூட்டத்து எதிர்ச்சியில் தலைவியிடமும், இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த பின் பாங்கனிடமும், இரவுக்குறி நீங்கும் நெஞ்சிடமும் தோன்றுகிறது.

5.5.1. தோழி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது.

சிறைப்புறமாகத் தலைவன் நிற்க அவன் கேட்கத் தோழி, இற்செறிப்பானால் களவுப்புணர்ச்சி நடைபெறாது. விரைந்து மணம்புரிதல் சிறந்த வழி. இக் களவினை அன்னை அறியவில்லை. இருந்தபோதும் அயலார் கூறும் வார்த்தைகளால் சுடுவது போல நோக்குகின்றாள் என்கிறாள்.

சேரிஅம் பெண்டிர் சிறுசொல் நம்பிச்

சுடுவான் போல நோக்கும்

அடுபால் அன்னஎன் பசலை மெய்யே

(நற்.175: 7-9)

என்று இதற்கு,

தலைவனிடம் இற்செறிப்பு நிகழ்வதற்கு முன்பு தலைவியை வரைந்து
கொள்க. இது பசலை பாய்தலாம். காம வெம்மை மிகுதலால்
சுடுபாலன்ன மெய் என்றாள். சுடுபால் படர்தல் போல் காமத் தீயால்
உடம்பிலே பசலை பரந்தது

(நற்றிணை, ப.319)

என்று பின்னத்தூர் நாராயணசாமி விளக்கம் கூறுகிறார்.

சுடுவதைப் போல அன்னை நோக்குகிறாள். பால் சுட வைப்பதினால் ஏடு படிந்த
பொன்னிற வேறுபாடு தலைவியின் மேனியில் படும் என்பதை உவமை வழிப் புலவர்
குறிக்கிறார்.

நெய்தற் திணையில் இரங்கல் உரிப்பொருளைக் கொண்டு, அயலார் கூறும்
சொற்களால் களவு இன்பம் நீட்டிக்க முடியாமல், தாயின் சுடுபார்வையின் வழி
இற்செறிப்பு நிகழும். பிரிவால் தலைவி உணவு, உறக்கமின்றி நெஞ்சத்தால் இரங்கி
இருப்பதினால், மேனியில் சுடுபால் போல் பசலை பாயும். இதன்மூலம் புதுமையாய்
மெய்யினை நோக்குதல், மெய்யில் பசலை பாய்தல் என்ற மெய் உவமத்தின் வழி,
புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாடு இப்பாடலில் வெளிபட்டுள்ளதை
அறிய முடிகிறது.

கவிதை, சிறப்பதற்குச் செய்யும் முயற்சிகளில் இவ்வொப்பு நோக்கு
மிகுதியும் பயன்படுவதாகும். அதாவது பொருள்களை வடிவு, உருவு,
பண்பு, செயல் என்பவற்றால் ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறுவதாகும்.
இவ்வொப்புமை காரணமாகப் பொருளின் உள்ளே திகழும் தொடர்பை
ஆராய்வதும் கவிதையின் வேலைதான்.

(அ.ச. ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.233)

என்று பாடல் பொருளின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ள உவமையின் பயன் குறித்து
அ.ச.ஞானசம்பந்தன் குறிப்பது இவ்வாய்விற்குத் துணையாக அமைகிறது.

5.5.2. இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் தலைமகனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி சொல்லியது

தலைவன் களவிற்பமே பெரிதென்று இருந்தவிடத்து, இரவுக்குறி வந்து மீண்டான்.
அப்போது நீ தலைவியுடன் இன்பம் துய்த்துக் கூடியிருக்கும் நேரத்தை விடப்

பிரிந்திருக்கும் நேரமே மிகுதி. இப்பிரிவினைப் ஆற்றாது தலைவி துன்பம் எய்துகின்றாள். அவளைப் பாதுகாக்க விரைவில் மணந்துகொள்ள வேண்டும் என்கிறாள்.

ஊரும் சேரியும் உடன்இயைந்து அலர்எழ,
தேரோடு மறுகியும், பணிமொழி பயிற்றியும்,
கெடாஅத் தீயின் உருகெழு செல்லூர்

... ..

முன்முயன்று அரிதினின் முடித்த வேள்வி,
கயிறுஅரை யாத்த காண்தகு வனப்பின்,
அருங்கடி நெடுந்தூண் போல, யாவரும்
காண லாகா மாண்எழி ஆகம்

... ..

முழங்குகடல் ஓதம் காலைக் கொட்கும்
பழம்பல் நெல்லின் ஊணூர் ஆங்கண்,
நோலா இரும்புள் போல, நெஞ்சு அமர்ந்து,
காதல் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியின்,
இருங்கழி முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
முடங்குபுற இறவோடு இனமீன் செறிக்கும்.

(அகம்.220: 12-17)

செல்லூர் அழகுடன் திகழும் ஊர். ஒரு நாளும் அவியா வேள்வித் தீயினை உடையது. போரிலே அரசர் குலத்தை அடியோடு அறுத்தழித்த பரசராமன், முன்பொரு நாள் விடாமல் முயன்று வேள்வி ஒன்றினைச் செய்து முடித்தான். அவ்வேள்விக் காலத்திலே காவல் மிகுந்த வேள்வித் தீயைப் போன்று யாவரும் காணவியலாத அழகையுடைய தலைவியை நினைந்து வந்து புறத்தே நின்று நெடிது நின்று வருந்துகிறாய். முழங்கும் கடல் அலைகள் காலைப் பொழுது கரை வந்து மோதும் நெல்வளம் மிக்க ஊணூரிடத்து வாழும் ஒன்றையொன்று பிரியாத காதலிற் சிறந்த அன்றில் பறவைகள் போல நெஞ்சத்தால் அன்புகொண்டு இருக்கும் நீங்கள் பிரியாத வாழ்வுதனைப் பெற்றுள்ளீர்கள் என்கிறாள். இவ்விரண்டு உவமை வழிப் புதுமை நிலைக்களனைக் கொண்ட மருட்கை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இங்கு நோலா பறவை போல என்ற உவமையே உரிப்பொருள் பொருந்தப் பாடப்பட்டுள்ளதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. பிரிவில் இறந்துபடும் நிலை, தலைவியின் இரங்கல் நிலைக்கு ஒத்துள்ளதைச் சுட்டலாம். நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் குண உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை இவண் அறிய முடிகிறது.

5.6. நெய்தல் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் விலங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் ஒரு (1) பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடலாகவும் அது உள்ளது.

அப்பாடலில் மெய்ப்பாடு தோழி தலைவன் வரும் வழியின் ஏதம், செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாதலிடத்துத் தோன்றுகிறது.

கவைமக நஞ்சுண் டாஅங்

கஞ்சவல் பெருமவென் னெஞ்சத்தானே

(குறுந்.324: 6-7)

தோழி, தலைவனிடம் நீ தலைவி மீது கொண்ட அன்பினால் இரவில் வருகிறேன் என்கிறாய். அவ்விரவில் வளைந்த கால்களையுடைய கொல்லுதல் வல்ல முதலையுள்ள வழியிடத்தே பிறர் செல்வதைத் தடுக்கும். இப்படிப்பட்ட அரிய வழியில் வருகிறாய். தலைவி தன் அறியாமை உடையவளாய் உள்ளாள். மனத்தினுள்ளே வருந்துவாள். இரட்டைப் பிள்ளைகள் நஞ்சுண்டால் இருவர் திறத்தும் ஒரு தாய் வருந்துவது போன்று தான் அஞ்சுவதாக உரைக்கிறாள்.

தோழி இரங்கியிருக்கும் நிலை இங்குக் காட்டப்படுகின்றது.

தலைவரும் விழும நிலை எடுத்துரைப்பினும்

போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும் (தொல்.பொருள்.அகத்தி.நா.985)

என்ற வழி தலைவன், தலைவி இருவரின் நிலையும் அறிந்து எடுத்துரைக்கும் தோழியின் திறம் இப்பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. இவ்விருவரும் இரட்டைப் பிள்ளைகள் போலவும் உள்ளனர். தலைவன் வரும் வழியின் கொடுமையினால் ஏதேனும் நிகழுமோ என்ற பயம், தலைவனைக் காணாது தவிக்கும் தலைவியையும் நினைந்து துன்பமுண்டாகும். இந்நிலையில் இரட்டைப்பிள்ளைகள் நஞ்சுண்டால் இரங்கும் தாயைப்போல தான் இருவர் திறத்தும் இரக்கமுடையேன் என்கிறாள்.

நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் சிறக்க, தோழி தலைவன், தலைவிக்காக இரங்கி நிற்பதை அறிய முடிகிறது. நஞ்சுண்டவிடத்து எனும் வினை உவமத்தின் வழி, கொல்லும் விலங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது. நஞ்சு விலங்குகளிடமிருந்து உருவாவதால் விலங்கு நிலைக்களனைக் கொண்ட அச்ச மெய்ப்பாடாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

இந்த உவமையால் இரண்டு பிள்ளைக்கும் கொடுக்கும் மருந்து என்பது மணந்து கொள்ளுதலே ஆகும். இதற்கு,

காதலுக்குத் திருமணமின்றேல் சமுதாயத்துக்கு வாழ்வில்லை.

ஆதலின், அகத்திணை கண்ட தமிழ்ச் சான்றோர் வரைவை -

மன்றலை வலியுறுத்தினர் எனத் தெளிக. தோழி களவொழுகத்தில்
பேரிடம் பெற்றிருப்பதற்கும் 882 களவுப்பாடல்களில் பாதிக்கும் மேல்
வரைவுத் துறைகளாய் இருப்பதற்கும் திருமணக் கொள்கையே
ஏதுவாகும்

(வ.சுப. மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல், ப.57)

எனும் வ.சுப.மாணிக்கனார் கருத்து அரணாகிறது.

5.7. நெய்தல் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு கொண்டு, குறுந்தொகையில் ஒன்பது
(9) பாடல்களும், நற்றிணையில் முப்பத்து ஆறு (36) பாடல்களும், அகநானூற்றில்
எட்டுப் (8) பாடல்களும் என மொத்தம் ஐம்பத்து மூன்று (53) பாடல்கள் உள்ளன.
ஐம்பத்து மூன்றும் (53) இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பாடல்களாக உள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்கள் முறையே ஒன்று (1), எட்டு (8),
இரண்டு (2) எனப் பதினொரு (11) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு என்பது தலைவி, பரத்தைப் பிரிவில்
தலைவனிடமும், வற்புறுத்தும் தோழியிடமும், கடிநகர் வேறுபடாது ஆற்றினாய்
என்றபோதும் இயற்பட மொழிந்தபோதும், பருவ வரவில் தோழிக்கும், ஆற்றுவி
என்றபோதும், தோழி தலைவனிடமும், அவன் வரவுணர்ந்தபோதும், தமர் வரவை ஏற்பரோ
என்றபோதும், வரைவிடைப் பிரிவைக் கூறும்போதும், வரைவு கடாதலின்போதும்,
சிறைப்புறத்தும், மணம் புரிந்தபின்பு நன்கு ஆற்றினாய் என்றபோதும், பகற்குறி நீங்கும்
தலைவனிடமும், விரிச்சி பெற்றுப் புகன்ற தலைவியிடமும், வரைவு மலிந்தபோதும்,
செறிப்பு அறிவுறுத்தும்போதும், நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நின்றபோதும், பகல்
வந்தானைத் தங்கிச் செல் என்றபோதும், படைத்து மொழிந்தபோதும், குறிநீடத்
தலைவியை வற்புத்தியபோதும், இரவுக்குறி நேர்ந்தபோதும், குறை நயப்பித்தபோதும்,
தலைவன் பாங்கனுக்குச் சொல்லும்போதும் தோன்றுகிறது.

5.7.1. வரைவிடை வைத்து நீங்கும் தலைவனுக்குத் தோழி உரைத்தது.

நனைமுதிர் ஞாழற் சினைமரு டிரள்வீ

நெய்தன் மாமலர்ப் பெய்தல் போல

ஊதை தூற்று முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப

தாயுடன் றலைக்குங் காலையும் வாய்விட்

டன்னா வென்னுங் குழவி போல

(குறுந்.397: 1-5)

தலைவி தலைவனது அரவணைப்பில் வாழும் நிலையை உடையவள். ஆதலால்
விரைவிடைப் பிரியும் நீவிர் விரைந்து மீண்டு வரவேண்டும் என்று தோழி கூறுகிறாள். தாய்

கோப்பட்டுக் குழந்தையை வருத்தி அடிக்கும் போதும், அக்குழந்தை வாய்திறந்து அம்மா அம்மா என்றே அழும். அக்குழந்தையைப் போல, தலைவியும் நீ இப்படி விரைவிடைப் பிரிந்து சென்றாலும், துன்பத்தைத் தந்தாலும், இனிதாக ஆறுதல் கூறி அன்பு செய்தாலும், உன்னால் வாழ்பவள் உன் எல்லைக்குட்பட்டவள் ஆவாள். உன்னால் அன்றி அவள் துன்பத்தைப் போக்குவாரை அவள் பெறவில்லை என்கிறாள்.

நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் தோன்ற, தலைவன் வரைவிடைப் பிரியுமிடத்து தலைவியால் ஏற்று இரங்கும் நிலையில், குழந்தையைத் தாய் அடித்தாலும் அது அம்மா என்று அழும். அதைப் போலத் தலைவன் பிரிந்து சென்றாலும் அப்பிரிவுத் துயரைப் போக்குவனும் நீயே, என்பதனை அறிந்து விரைவில் வருக என்று தோழி கூறுகிறாள். தலைவனைப் பிரிவில் தலைவி ஆற்றியிருப்பது, துன்பத்தைத் தந்தாலும் தலைவன் அன்னையைப் போன்றவன் என்று புகழ்மை என்னும் இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பெருமித மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை, குண உவமத்தின் வழி அறிய முடிகிறது.

5.7.2. தலைவன் இல்லத்தில் தோழி கூறுதல்

தலைவன் தலைவியை மணந்தபின்பு தோழி தலைவன் இல்லத்திற்குச் செல்கிறாள். அப்போது, தலைவன் அவளிடம் பிரிவில் தலைவியை நன்கு ஆற்றிவித்தாய் என்கிறான். அதற்கு, உன்னுடைய காதல் மிகுதியே இவளது துயரத்தை ஆற்றிவித்தது என்று தோழி கூறுகிறாள்.

*துறைகெழு மாந்தை அன்ன இவள்நலம்
பண்டும் இற்றே கண்டிசின் தெய்ய
உழையின் போகாது அளிப்பினும் சிறிய
நெகிழ்ந்த கவின்நலம் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர்
கட்கழி செருக்கத்து அன்ன
காமம் கொல்இவள் கண்பசந் ததுவே.*

(நற்.35: 7-12)

குட்டுவனின் மாந்தை நகரத்தைப் போன்ற இவளுடைய எழில் நலமானது, முன்பும் இத்தன்மையுடையதாக இருந்ததைக் காண்பீராக. இவளிடம் களவுக் காலத்து விலகாமல் இருந்து அரவணைத்து இருந்தாலும், இவளது கண்கள் பசலை நோய் அடைந்த காரணம் சிறிதளவு கைநெகிழ்ந்ததனால் உண்டாகிய அழகின் சிறப்பாகுமோ? கள்ளுண்டு மகிழ்ந்தோர்க்குக் கள் இல்லாது போகும் காலத்தில் பிறந்த வேறுபாடு போன்ற காம மயக்கத்தின் வேறுபாடுதானோ? இதனை நான் அறியேன் என்கிறாள்.

கள்ளின் தன்மை போன்றதோ காமம் என்றவிடத்தும், குட்டுவனின் மாந்தை நகர் போன்ற அழகு என்றவிடத்தும் தலைவியின் சிறப்பும், தலைவன் நினைவு தலைவியைப் பிரிவில் காத்தது என்றவிடத்துத் தலைவனின் புகழும் கூறப்படுகின்றன.

நமது எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் மொழியின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறோம். ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தன் திறனுக்கு ஏற்ற வகையில் மொழியைப் பயன்படுத்துகிறான்.

(முனைவர் வ.ஜெயா, சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் மொழியும் கருத்தும், ப.8)
என்ற இக்கருத்திற்கிணங்க, நெய்தற் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் நிகழ்வில் தலைவியைக் காத்த தலைவன் அன்பும், தலைவியின் அழகும் தோன்ற இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பெருமித மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.7.3. தலைவன் வரைவு மலிந்தமை தலைமகட்குச் தோழி சொல்லியது

*கொழுங் கண் அயிலை பகுக்கும் துறைவன்
நம்மொடு புணர்ந்த கேண்மை முன்னே
அலர் வாய்ப் பெண்டிர் அம்பல் தூற்ற,
பலரும் ஆங்கு அறிந்தனர் மன்னே; இனியே
... ..*

*வெல் போர் இராமன் அரு மறைக்கு அவித்த
பல் வீழ் ஆலம் போல*

ஒலி அவிந்தன்று, இவ் அழுங்கல் ஊரே (அகம்.70: 1-4, 15-17)

தலைவன் நம்முடன் கொண்ட காதல் உறவினை முன்பு அலர் கூறுதலையே வாயின் தொழிலாகக் கொண்ட பெண்டிர் அம்பலாக்கித் தூற்றி, அவ்விடத்துப் பலரும் அறிந்தனர். அது இன்று கழிந்ததற்குக் காரணமாகத் தலைவன் வரைவுடன் வருகின்றான்.

கொன்றை, புன்னை நெய்தல் மலர்கள் நிறைந்துள்ள சிறப்பினையும் வெற்றி தரும் வேலினையும் உடைய பாண்டிய மன்னருடைய மிகவும் பழைமை வாய்ந்த திருவணைக்கரை அருகே முழங்கும் இயல்பினைக் கொண்ட கடலின் முன்னிடத்து, போரிலே வெல்லும் ஆற்றலுடைய இராமன் இலங்கைமேற் படையெடுப்பது பற்றிய மறை செய்திகளை வானர வீரர்களோடு ஆராயும் பொருட்டு, ஒலி செய்திருந்த பறவைகளின் ஒலியினைக் கைகவித்து அடங்கச் செய்தபோது, பல விழுதுகளைக் கொண்ட ஆலமரம் போல, இப்பொழுது நம் தலைவருடன் மணம் கூடிய பிறகு ஆரவாரமுடைய இவ்வூரும் ஒலியடங்கிப் போகும் என்கிறாள்.

ஆலமரத்திலுள்ள பறவைகளின் ஒலி இராமன் கைகாட்டி அடங்கச் செய்தது போல, தலைவன் மணம் முடிக்க வருகிறான் என்ற செய்தியர்', அலர் தூற்றிய ஊரும் அமைதியாகிவிடும் என்கிறாள்.

நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் தோன்ற, அலர் எழுந்த போது தலைவன் மணமுடிக்க வருவதினால் நீங்கும் என்பதால், தலைவனின் புகழ் வழி இசைமை நிலைக்களனைக் கொண்ட பெருமித மெய்ப்பாடு வினை உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.8. நெய்தல் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் ஒன்பது (9) பாடல்களும், நற்றிணையில் ஒன்பது (9) பாடல்களும், அகநானூற்றில் நான்கு (4) பாடல்களும் என மொத்தம் இருபத்திரண்டு (22) பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. குடிகோள் நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும், அலை நிலைக்களனைக் கொண்ட பத்தொன்பது (19) பாடல்களும் உள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக் கூடிய பாடல்களாக முறையே மூன்று (3), ஒன்று (1) ஒன்று (1) என ஐந்து (5) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு என்பது தலைவி பிரிவிடை ஆற்றாள் என்ற தோழியிடமும், பிரிவிலும், சிறைப்புறமாகச் சொல்லும்போதும், காப்பு மிகுதி நெஞ்சிடமும், பாணற்கு வாயில் மறுத்தபோதும், வன்பொறை எதிரழிந்து கூறும்போதும், தோழி வரைவிடைப் பிரிவில் ஆற்றாமையைக் கூறும்போதும், குறை வேண்டியபோதும், பாணற்கு வாயில் மறுத்தபோதும், உடன்போக்குக் கூறியபோதும், பிரிவிடைத் தடுத்தபோதும், செறிப்பு அறிவுறுத்தும்போதும், வரைவு கடாதலின்போதும் தோன்றுகிறது.

5.8.1. பிரிவில் ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைவி உரைத்தது

... ..

இமைதீய்ப் பன்ன கண்ணீர் தாங்கி

அமைதற் கமைந்தநங் காதலர்

அமைவில ராகுத னோமென் னெஞ்சே,

(குறுந்.4: 2-4)

என்று நெஞ்சம் வருந்தியிருக்கும் நிலையானது, இமைகளைத் தீயச்செய்யும் கருவியாய், வேதனை வெம்மையாய் உள்ளது. தலைவன் பிரிவில் ஆற்றியிரு என்றதற்கு எவ்வாறு முடியும் என்பதாக அவள் கேட்கிறாள். நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் தலைவனைப் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்கும் தோழியிடத்துத் தலைவி வெகுண்டு நொந்து சொல்கிறாள். இங்கு, நெஞ்சை நொந்து கொள்ளும் அளவுக்குத் துன்பம் தந்த

தலைவனை நினைந்து, வார்த்தைகளால் அலைத்தல் எனும் நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு மெய் உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளது.

வெகுளி வெளிப்பட்ட பிறகுகூடச் சற்று நேரத்திற்கு மனம் சின நிலையிலேயே இருக்கும்

(டாக்டர் மு.பொன்னுசாமி, சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம், ப.91)

என்பதற்கு இணங்க இப்பாடலில் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுகிறது.

தலைவியின் நலம் தொலைந்தது எனத் தலைவனைத் தோழி கூறி வரைவு கடாயது.

ஆபுலம் புகுதரு பேரிசை மாலைக்

கடல்கெழு மாந்தை அன்னம்

வேட்டனை அல்லையால் நலம்தந்து சென்மே,

(நற்.395: 9-10)

யானையையும், நெடிய தேரினையும் உடைய குட்டுவன் என்பான் பகை மன்னரைக் கொன்ற போர்க்களத்தில் அவனது வெற்றி முரசு அதிர்ந்தாற் போன்ற ஒலியை எழுப்பும் கடலில் மகளிர் விளையாடும் துறையை, கடற்கரையின் கண்ணே விளங்கிய மாந்தை நகர் போன்ற எம்மை விரும்பி ஒழுகுவாய். இல்லையென்றால் நின்னால் இழந்த எமது நலனை எம்பால் மீண்டும் தந்துவிட்டுச் செல்வாயாக என்கிறாள்.

தலைவன் வரையாது ஒழுகுமிடத்துத் தலைவியின் நலம் தொலைகிறது. மாந்தை நகர் போன்ற அழகைத் திரும்பத் தந்து செல்ல வேண்டும் என்று தோழி கூறுகிறாள். தலைவனை நினைந்து இரங்கி நலம் தொலைந்ததால் அந்நலனைத்தர வேண்டும் என்று வெகுண்டாள் எனும் நிலையில் வார்த்தையால் அலைத்தல் எனும் நிலைக்களனைக் கொண்ட உரு உவமத்தின் வழி இரங்கல் உரிப்பொருள் தோன்ற, வெகுளி மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.8.2. பகலில் சிறைப்புறமாகத் தலைமகனுக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது

கடல்கெழு செல்லி கரைநின் றாங்கு,

நீயே கானல் ஒழிய, யானே

வெறிகொள் பாவையின் பொலிந்தஎன் அணிதூறந்து,

ஆடுமகள் போலப் பெயர்தல்

ஆற்றேன் தெய்ய; அலர்க, இவ்ஊரே!

(அகம்.370: 12-16)

அந்திப் பொழுதில் கடல்தெய்வம் கரையின்கண் நின்றாற்போல நீ இக்கடற்கரைச் சோலையில் தனிமையில் நிற்க, வெறியாடும் மகள் போன்று பொலிவுற்ற என் அழகினைத் தூறந்து, அவ்வாடுமகள் தனித்து மீண்டு சென்றாற் போல யான் நின்னிற்பிரிந்து தனித்துச் செல்லேன். நின்னொடு யானும் நிற்பேன். இவ்வூர் வாழ் மக்கள் அலர் தூற்றினும் தூற்றுக என்கிறாள்.

ஆடு மகளிர் போல என்றவிடத்தும் தலைவியானவள் ஆடுமகள் அல்லள் என்பது பெற்படுகிறது. ஆடுமகளிர் போல என்றபதன் மூலம் தன் குடிப்பெருமைக்கு இழுக்கு ஏற்பட்டாலும் ஏற்படுக என்று கூறுகிறாள். இதன்வழி குடிகோள் நிலைக்களனைக் கொண்ட வெகுளி மெய்ப்பாடு குண உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளமை புலனாகிறது.

**ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளனின் நடை ஒரு மனிதனுடைய மேலுடை
போன்றது அன்று. அது அவனுடைய உடலோடு உடலாக
ஒட்டிக்கொண்டுள்ள தோல் போன்றது,**

(அ.ச.ஞானசம்பந்தன், இலக்கியக் கலை, ப.39)

என்ற கருத்திற்கிணங்க, நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் தோன்ற, தலைவன் வந்தவிடத்து இற்செறிப்பும், காவல் நீட்டிக்கவும் செய்யும் என்பது தலைவியின் நிலையை எடுத்துரைப்பதாகும். மேற்சட்டிய கருத்து வழி இப்பாடலுக்கு உவமை உரிப்பொருளுக்குப் பொருந்தி வந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

5.9. நெய்தல் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

நெய்தல் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு குறுந்தொகையில் இரண்டு (2), நற்றிணையில் இரண்டு (2) என மொத்தம் நான்கு (4) பாடல்கள் உள்ளன. செல்வ நிலைக்களனைக் கொண்ட ஒரு (1) பாடலும், புலன் நிலைக்களனைக் கொண்ட மூன்று (3) பாடல்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய பாடல்களாகக் குறுந்தொகையில் ஒன்று (1), நற்றிணையில் ஒன்று (1) என இரண்டு (2) பாடல்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

இத்திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு தோழி வரைவு மலிந்தவிடத்தும், தலைவன் செல்வமுங்கியவிடத்தும் தோன்றுகிறது.

பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய நெஞ்சை நோக்கித் தலைவியின் நல்லியல்பு கூறித் தலைவன் செல்வு தவிர்த்தது.

மன்னுயி ரறியாத் துன்னரும் பொதியிற்

சூருடை யடுக்கத் தாரங் கடுப்ப

வேனி லானே தண்ணியள் பனியே

வாங்குகதிர் தொகுப்பக் கூம்பி யையென

அலங்குவெயிற் பொதிந்த தாமரை

உள்ளகத் தன்ன சிறுவெம் மையனே

(குறுந்.376)

தலைவி பிரிதற்கரிய இயல்பினைக் கொண்டவள். வேனில் காலத்தில் தண்ணியள். பனியில் சிறு வெம்மையள். நிலைபெற்ற உயிர்த்தொகுதியினரால் முற்ற அறியப்படாத அணுகுதற்கரிய பொதிய மலையிலுள்ள தெய்வங்களையுடைய பக்கத்தில் வளர்ந்த

சந்தனத்தைப் போல வேனிற்காலத்தில் இத்தலைவி குளிர்ச்சியையுடையாள். பனிக்காலத்தில் அடக்கிக் கொண்ட சூரியனுடைய கதிர்கள் மறைய, குவிந்து அழகியதாக அசைகின்ற வெயிலை உட்பொதிந்த தாமரை மலரின் உள்ளிடத்தைப் போன்ற சிறிய வெம்மையை உடையவள் என்கிறான்.

செலவழுங்கல் குறித்து,

செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே

வன்புறை குறித்த தவிர்ச்சி ஆகும்

(தொல்.பொருள்.கற்பு.நா.1131)

என்று தொல்காப்பியம் சுட்டுவது, செலவைத் தவிர்த்தல் அன்று; செல்லுதற்குக் காலம் தாழ்த்துதல் ஆகும். அவ் அடிப்படையில் தலைவியின் புலன் இன்பத்தைப் பெற்றதன் வழி நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் சிறக்க, தலைவன் பிரிய நினைக்குமிடத்துத் தலைவியின் இயல்பு கருதிச் செலவழுங்குகிறான். தலைவியின் புலன் நிலைக்களனைக் கொண்ட உவகை மெய்ப்பாடு மெய் உவமத்தின் வழி வெளிப்பட்டுள்ளதை இவண் அறிய முடிகிறது.

5.9.1. வரைவு மலிந்தவிடத்துத் தோழி கூறியது

... தெண்கழி

வள்வாய் ஆழி உள்வாய் தோயினும்

புள்ளுநிமிர்ந்து அன்ன பொலம்படைக் கலிமா!

வலவன் கோலுற அறியா

உரவநீர்ச் சேர்ப்பன் தேர்மணிக் குரலே!

(நற்.78: 7-11)

பொருளிட்டச் சென்ற தலைவன் காலம் நீட்டித்தவிடத்துத் தலைவி வருந்தியிருக்கிறாள். அப்போது தலைவன் வரும் செய்தியறிந்த தோழி தலைவியிடம் உரைக்கிறாள். உவமையாகப் பறவைகள் விரைந்தோடுவதைப் போலத் தேர்ப்பாகன் தேரினை விரைந்து செலுத்தி வருகிறான். அதனால் தேரின் மணிக் குரல் ஒலிக்கிறது. இன்றைய பொழுதை இனிமையுடன் கழிப்பாயாக என்கிறாள். தலைவன் தேர் வரும் வேகம், பறவைப் பறக்கும் வேகத்துடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. மணியோசை கேட்டல் செல்வத்துடன் வருவதும் மகிழ்வவைத் தருகிறது.

ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி பொது மொழியையே தன் படைப்புக்குப்

பயன்படுத்துகிறான். எனினும் அந்த மொழியின் சாத்தியப்பாடுகளை

உச்ச அளவில் பயன்படுத்தி அந்த மொழியின் மூலம் பிறிதொரு

மொழியை உருவாக்குகிறான். அவ்வகையில் ஓர் இலக்கியம்

மொழியினால் ஆன மொழி எனலாம்.

(இரா. சம்பத் (பதி.ஆ.), தொல்காப்பியக் கவிதையியல், பதிப்புரை, ப.xv)

என்று இலக்கியத்திற்கு மொழியின் பயன் குறித்து கூறும் இக்கருத்து இவ்வாய்விற்கு அரணாகிறது, நெய்தல் திணையின் இரங்கல் உரிப்பொருள் சிறக்க, பொருளீட்டச் சென்ற தலைவனை நினைந்து வருந்திய தலைவி, அவன் வருகிறான் என்ற செய்தியால் இன்பமடைகிறாள். செல்வத்துடன் வரும் தலைவனால் செல்வ நிலைக்களனைக் கொண்ட பயன் உவமத்தின் வழி உவகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளதை இவண் அறிய முடிகிறது.

5.10. தொகுப்புரை

இயல் ஐந்தின் வழி அறியப்படுவன.

- நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு எனும் இவ்வியலில் உவமைகள் வழி இரங்கல் உரிப்பொருள் சிறக்க எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் வெளிப்பட்டுள்ளதை ஆராய்ந்ததன் வழி பெறப்பட்ட கருத்துக்கள் பின்வருமாறு:
- நெய்தல் திணையின் முதல், கருப்பொருள்கள் வழி உரிப்பொருள் சிறக்க உவமை வெளிப்பட்டுள்ளது.
- நகை மெய்ப்பாடு அகநானூற்றில் வெளிப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகை, நற்றிணையில் இடம்பெறவில்லை. அலர் ஏற்பட்ட வழி, தலைவன் வரைவொடு வருவதைக் கண்டு நகை மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது.
- அழகை மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் வகையில் மீன், சிறுநுரை, கங்கையாறு, தொண்டி நகரம், நெய்தல் மலர், கொக்குப் போன்றவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. தலைவி, தோழி, தலைவன், பரத்தை மூலம் அழகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- நெய்தல் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டிற்கான உவமைகளாக அலரஞ்சிய நிலையில் போர்க்களத்தில் ஆரவாரித்தலிலும் பெரிதாகவும், தலைவன் தலைவிக்காக இரங்கி இருக்குமிடத்துப் போர்க்களத்துப் பெரும்புண் உற்றார் போன்றுள்ளது என்றும் கூறப்படுகிறது. போர் என்பது இன்பம், துன்பம் இரண்டும் பெரிய அளவில் வினைபுரியக் கூடியது. அச்செய்தி நெய்தல் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாட்டிற்கு உவமையாகப் புலவர்களால் கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகிறது.
- நெய்தல் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாட்டிற்கான உவமைகளாக, பசலைக்கு சுடுபாலும், தலைவன் பிரியாதிருக்க அன்றில் பறவையும், தலைவியின் அழகு நுகரப்படாததற்கு யாரும் காணாத வேள்வித் தீயும் சுட்டப்படுகின்றன.
- அச்ச மெய்ப்பாடு தலைவன் தலைவியின் துன்பத்தால் தோழிக்குத் தோன்றுகிறது.

- நெய்தல் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு தலைவன் தலைவி இருவரின் அன்பில் ஒருவருக்கொருவர் இரங்கி நிற்கும் நிலையில் புகழ்மை நிலைக்களனைப் பெரிதும் வெளிப்படுத்தி உள்ளதை அறிய முடிகிறது. தலைவியின் அழகிற்கு ஊரின் அழகும், தலைவன் வரைவொடு வருவதற்கு இராமனைக் குறித்த புராணச் செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளனவற்றை ஆய்வின்வழி அறியமுடிகிறது.
- பெருமிதம், வெகுளி மெய்ப்பாடுகள் தலைவி, தோழி வாயிலாக இடம் பெற்றுள்ளன.
- தலைவி, தலைவன் வரைவினை மேற்கொள்ளாது ஒழுகும் நிலையால் இரங்கி அழகு தொலைந்தபோதும், உள்ளம் நொந்தபோதும், அழகிற்கு வளம் பொருந்திய நகரை உவமையாகச் சுட்டி அத்தன்மை வாய்ந்த நலனைத் தந்து செல்லும் என்று கூறும்போதும், வார்த்தைகளால் அலைத்தல் என்னும் நிலைக்களனைக் கொண்டும் வெகுளி மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது.
- நெய்தல் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு செல்வம், புலன் நிலைக்களன்களின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. பொருளீட்ட நினைக்கும் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் நிலையிலும், தலைவன் வரைவைக் கேட்டபோதும் உவகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- நெய்தல் திணையில் அழகை, பெருமிதம் ஆகிய இரண்டு மெய்ப்பாடுகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன. இனிவரல், மருட்கை மெய்ப்பாடுகள் அடுத்த நிலையில் வெளிப்பட்டுள்ளன என்பதனை ஆய்வின் வழி அறிந்துணரலாம்.
- சங்க அகப்பாடல்களின் நெய்தல் திணையில் உவமைகள் வழி அழகை மெய்ப்பாடு மிகுதியும் வெளிப்பட்டு இரங்கல் உரிப்பொருள் பொருந்தப் பாடப்பட்டுள்ளமை ஆய்வின்மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

துணை நூற்பட்டியல்

முதன்மை நூல்கள்

இலக்கண நூல்கள்

1. இளம்பூரணர், (உ.ஆ)

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம் லிட்ட.,
522, டி.டி.கே.சாலை, சென்னை.
பதிப்பாண்டு:2001

2. சுந்தரமூர்த்தி, டாக்டர் கு. (பதி.ஆ)

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பிற்பகுதி

பேராசிரியர் உரை (குறிப்புரையுடன்)
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
இரண்டாம் பதிப்பு: 2012, சிதம்பரம்,

3. சுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.வே. (உ.ஆ)

தொல்காப்பியம் தெளிவுரை,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை,
சென்னை-600 108.
முதற்பதிப்பு – மே, 1998.

4. பேராசிரியர் (உ.ஆ)

தொல்காப்பியம்,

சாரதா பதிப்பகம்,
சென்னை-600 014.
முதற்பதிப்பு 2018.

இலக்கிய நூல்கள்

1. சாமிநாதையர், டாக்டர் உ.வே.

குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்,

டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
வெளியீட்டெண்: 277,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை – 600 090.
எட்டாம் பதிப்பு – 2020.

2. செயபால், முனைவர் இரா. (உ.ஆ)

சங்க இலக்கியம் அகநானூறு (புத்தகம் 1)
(மூலமும் உரையும்)

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,
அம்பத்தூர், சென்னை – 600 098.
நான்காம் அச்சு: அக்டோபர், 2011.

3. செயபால், முனைவர் இரா. (உ.ஆ)

சங்க இலக்கியம் அகநானூறு (புத்தகம் 2)
(மூலமும் உரையும்)

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,
அம்பத்தூர், சென்னை – 600 098.
நான்காம் அச்சு: அக்டோபர், 2011.

4. வேங்கடராமன் வித்துவான் ஹெச்.
(பதி.ஆ)

நற்றிணை மூலமும் உரையும்,

டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
வெளியீட்டெண்: 277,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை – 600 090.
எட்டாம் பதிப்பு – 2020.

துணைமை நூல்கள்

இலக்கண நூல்கள்

1. இராமலிங்கத் தம்பிரன்

தண்டியாசிரியர் இற்றிய தண்டியலங்காரம்
சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரையுடன்,

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் லிட்.,
79, பிரகாசம் சாலை (பிராட்வே),
சென்னை 108
21 ஆம் பதிப்பு: 2004.

2. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்,
(முதல் பகுதி)

இளவழகன், கோ. (பதி.ஆ)

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்,
இளம்பூரணம் (உ.ஆ.) வாழ்வியல் விளக்கம்

தமிழ்மண் பதிப்பகம்,
2, சிங்காரவேலர் தெரு,
தியாகராயர் நகர்,
சென்னை – 600 017.
முதற்பதிப்பு 2003.

3. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.)

இளவழகன், கோ. (பதி.ஆ)

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்,
(இரண்டாம் பகுதி)
தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்,
இளம்பூரணம் (உ.ஆ.) வாழ்வியல் விளக்கம்

தமிழ்மண் பதிப்பகம்,
2, சிங்காரவேலர் தெரு,
தியாகராயர் நகர்,
சென்னை - 600 017.
முதற்பதிப்பு 2003.

4. கலியாண சுந்தரையர், S.

பவணந்தி முனிவரியற்றிய நன்னூல்
மூலமும் மயிலை நாதருரையும்,

கபீர் அச்சுக்கூடம்,
சென்னை.
இரண்டாம் பதிப்பு: கார்த்திகை 1946.

5. கோபாலையர், தி.வே. (பதி.ஆ)

இலக்கண விளக்கம்,
தஞ்சை சரஸ்வதி மஹால் வெளியீடு,
திருவையாறு.
1973.

6. சிவலிங்கனார், ஆ. (பதி.ஆ)

தொல்காப்பியம் உரைவளம்
பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல்,

உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
டி.டி.டி.ஐ., தரமணி,
சென்னை - 600 113.
முதற்பதிப்பு 1998

7. சுந்தரமூர்த்தி, (பதி.ஆ)

முத்துவீரியம்,

திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம், சென்னை. 1972.

8. சுப்பிரமணிய தேசிகர் (உ.ஆ)

தண்டியலங்காரம்,
சென்னை: கழகம்,
1943.

9. சுப்பிரமணியன், ச.வே.

தொன்னூல் விளக்கம்,

தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை.
1978.

10. சோமசுந்தர பாரதியார், டாக்டர். ச.

**தொல்காப்பியர் பொருட்படலப் புத்துரை
மெய்ப்பாட்டியல்,**

நாவலர் புத்தக நிலையம்,
மதுரை — 625 001.
இரண்டாம் பதிப்பு: திசம்பர், 1975.

11. நச்சினார்க்கினியர், (உ.ஆ.)

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம்,

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை.

12. நாராயணவேலுப்பிள்ளை,
வித்துவான் எம்.

நம்பியகப்பொருள் தெளிவுரையுடன்

பாரி புத்தகப் பண்ணை,
90, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
முதற்பதிப்பு:2007.

13. நாராயணனையங்கார், (பதி.ஆ.)

மாறனலங்காரம்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,
மதுரை. 1915.

14. பரமசிவம், டாக்டர் சொ.

நற்றமிழ் இலக்கணம்,

பாட்டுப் பதிப்பகம்,
1269,32ஆம் தெரு, 'ஐ' பிரிவு,
அண்ணா நகர் மேற்கு, கம்பர் குடியிருப்பு,
சென்னை — 600 040.
முதல் பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2001.

15. பவாநந்தம் பிள்ளை, ச.

பேரகத்தியத் திரட்டு மூலமும் உரையும்,

எஸ்.பி.ஸி.கே அச்சுக்கூடம்,
சென்னை.
1912.

16. புத்தமித்திரனார்

வீரசோழியம்

வை. தாமோதரம்பிள்ளையாரால்
பெருந்தேவனாருரையோடு
பலதேசப்பிரதிருபங்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து
வெளியிடப்பட்டது,
சின்னைய நாடார் அச்சுக்கூடம், சென்னை.

17. வெள்ளைவாரணன், க.

தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளம்,

பதிப்புத்துறை,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
பதிப்பு எண்:88, 1986.
எட்டாம் பதிப்பு: ஜூலை, 1992.

18. வைத்தியநாத தேசிகர்

இலக்கண விளக்கம் - பொருளதிகாரம் -
அகத்திணையியல் பிற்பகுதி,

தஞ்சை சரசுவதி மஹால் வெளியீடு - 144,
தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்
சரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையம்,
தஞ்சாவூர்.
1972.

இலக்கிய நூல்கள்

1. சாமிநாதையர் டாக்டர் உ.வே. (பதி.ஆ) புறநானூறு மூலம்,

டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை - 90.
இரண்டாம் பதிப்பு, 1993.

2. சுப்பிரமணியன், முனைவர் ச.வே.சு.

திருக்குறள் - (நயவுரை),
(சுவடி, பாடவேறுபாடுகளுடன்)

மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்,
53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம் - 608 001.
முதல் பதிப்பு: 5, ஜூன், 2001.

3. தேவிரா. முனைவர்.

தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம்,

ஸ்ரீநந்தினி பதிப்பகம்,
சென்னை. ஜூலை-2018.

4. பரிமேலழகர் (உ.ஆ)

பரிபாடல் மூலமும் ஆசிரியர்
பரிமேலழகரின் நூல் உரையும்,

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடம்,
சென்னை.
1918.

5. பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்,

உ.வே.சா. 1906.

6. வீமநாதபண்டிதர்

கடம்பவனபுராணம்,

வித்தியாவர்த்தனீ அச்சுக்கூடம்,
சென்னை.

திறனாய்வு நூல்கள்

1. அமிர்தகௌரி, டாக்டர் ஆ.

சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல்,

184, பிரகாசம் சாலை,
பாரி நிலையம்,
சென்னை – 600 108.
முதல் பதிப்பு: 1989.

2. அறவாணன், க.ப.

அற்றை நாட் காதலும் வீரமும்
மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்,
53, புதுத்தெரு, சிதம்பரம்-608 001.
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர், 2002.

3. அய்யப்ப பணிக்கர், கெ.

இந்திய இலக்கியக் கோட்பாடுகள் சூழல்-
பொருத்தம்,

மனோகரன், ந. (மொ.ஆ)

மாற்று: மொழியாக்க வரிசை 2,

மாற்று வெளியீட்டகம்,
எண்.96, ஜெ.பிளாக்,
நல்வரவு தெரு, எம்.எம்.டி.ஏ.காலனி,
அரும்பாக்கம், சென்னை -600 106.
டிசம்பர் 2012.

4. ஆறுமுகம், டாக்டர் நா.

முல்லை வாழ்க்கை,

கன்னி பதிப்பகம்,
19, முனிசாமி அவின்பூ,
காஞ்சிபுரம் - 631 501.
முதல் பதிப்பு: 1989.

5. இராமலிங்கம், பாஞ்.

மானிட உளவியல்.

முத்துப் பதிப்பகம்,
20, வ.உ.சி. தெரு,
விழுப்புரம் - 605 602.
முதல் பதிப்பு: ஜூலை, 1989

6. இலக்குவனார், சி.

தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி

வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை,
முதற்பதிப்பு: 1961.

7. இளமாறன், பா. (பதி.ஆ)

தொல்காப்பியம் பன்முக வாசிப்பு,

மாற்று வெளியீடு,
சென்னை 2008.

8. கலியாணசுந்தரனார்.திருவாளர்.வி.

உள்ளொளி,

பரி நிலையம்,
184, பிராட்வே, சென்னை 600 108
எட்டாம் பதிப்பு: ஜூலை, 1992.

9. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி,

தமிழின் - கவிதையியல்,

குமரன் புத்தக இல்லம்,
கொழும்பு, 2007.

10. கோதண்டபாணிப்பிள்ளை, கு.

கம்பரும் மெய்ப்பாட்டியலும்,

அண்ணாமலை நகர்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
1971.

11. சண்முக சுந்தரம், மு.(பதிப்.)

அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும்,

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை.
முதல் பதிப்பு: 1980.

12. சண்முகம், செ.வை.

தொல்காப்பிய ஆய்வு,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,
அம்பத்தூர், சென்னை – 600 098.
முதல் பதிப்பு: 2014.

13. சம்பத், இரா. (பதி.ஆ)

**தொல்காப்பியக் கவிதையியல்
வடிவம்-பாடுபொருள்-உத்தி-வகைமை,**

புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி
நிறுவனம்,
புதுச்சேரி-605 001.
முதற்பதிப்பு – அக்டோபர் 2015.

14. சாமி. பி.எல்,

சங்க இலக்கியத்தில் செடி கொடி விளக்கம்,

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், திருநெல்வேலி.
சென்னை – 1.

15. சாமிநாதையர் டாக்டர். உ.வே.

**சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும்
அடியார்க்குநல்லாருரையும்,**

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர்
நூல்நிலையம், 1978.

16. சாமிநாதையர் டாக்டர் உ.வே.

ஐங்குறுநூறு மூலமும் பழைய உரையும்,

டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையம்,
சென்னை – 600 090.

17. சிவச்சந்திரன், மு.

இலக்கணத் திறவுகோல்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை. 2016.

18. சீனிச்சாமி, துரை.

**இலக்கியத் திறனாய்வியல் சமூகவியல்
அணுகுமுறை,**

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை – 600 098.
முதற்பதிப்பு: ஜூலை, 2018.

19. சீனிவாசன், டாக்டர் ரா.

சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள்

அணியகம்,
5, செல்லம்மாள் தெரு, செனாய் நகர்,
சென்னை – 600 030.
நான்காம் பதிப்பு: 1997.
எட்டாம் பதிப்பு – 2018.

20. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா.

இலக்கிய வரலாறு பாகம்-1,

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை.
இரண்டாம் பதிப்பு: சனவரி, 1958.

21. சுப்புரெட்டியார், ந.

தொல்காப்பியம் காட்டும் வாழ்க்கை,

பழனியப்பா பிரதர்ஸ்,
கோனார் மாளிகை, சென்னை 2010

22. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா.

பழந்தமிழர் நாகரிகம்,

மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
31, சிங்கர் தெரு, பாரி முனை,
சென்னை – 600 108.
முதல் பதிப்பு: மே, 2009.

23. சோமசுந்தரனார், புலவர் பொ.வே.(உ.ஆ.) **கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரையும் விளக்கமும்,**

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
சென்னை 1.
முதல் பதிப்பு: 1969.

24. ஞானசம்பந்தன், அ.ச.

இலக்கியக் கலை,

சாரதா பதிப்பகம்,
சென்னை-600 014.
ஆறாம் பதிப்பு – 2020.

25. ஞானமூர்த்தி, டாக்டர் தா.ஏ.

இலக்கியத் திறனாய்வியல்,

ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
சென்னை – 600 040.
பதிப்பு: அக்டோபர், 2020.

26. தமிழண்ணல்

**சங்கச் செவ்வியல் அறிமுகம் குறுந்தொகை
அரும்புகள் பன்முகப்பார்வையில்
இலக்கிய விளக்கம்,**

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை - 625 001.
முதற்பதிப்பு: ஆகஸ்டு, 2010.

27. தமிழண்ணல்

தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்
பாகம்-1 உள்ளுறை, இறைச்சி,
மெய்ப்பாடு, நோக்கு

செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மயூரா வளாகம் 48,
தானப்ப முதலி தெரு,
மதுரை - 625 001.
இரண்டாம் பதிப்பு – ஆகஸ்ட் 2011

28. தமிழண்ணல்

தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்
பாகம்-2

செல்லப்பா பதிப்பகம்,
மயூரா வளாகம் 48,
தானப்ப முதலி தெரு,
மதுரை - 625 001.
முதற்பதிப்பு – சூலை 2012.

29. தமிழண்ணல்

சங்க மரபு,

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை – 625 001.
முதற்பதிப்பு: ஆகஸ்டு, 2012.

30. தமிழண்ணல்

சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு
இலக்கியக் கொள்கைகள்,

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மதுரை – 625 001.
நான்காம் பதிப்பு: 2014.

31. தேவநேயப்பாவாணர், ஞா.

பண்டைத் தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்,

பூம்புகார் பதிப்பகம்,
இரண்டாம் பதிப்பு: 2017.

32. பஞ்சாங்கம், முனைவர் க.

புதிய கோட்பாட்டு நோக்கில் பழந்தமிழ்

இலக்கியம், அன்னம்,
மனை எண்.1, நிர்மலா நகர்,
தஞ்சாவூர் – 613 007.
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர், 1012.

33. பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் சி.

தொல்காப்பியக் கட்டுரைகள்

பாரி நிலையம்,
184, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை -600 108.
முதல் பதிப்பு: மே, 1995.

34. பாலசுப்பிரமணியன், முனைவர் கு.வெ,

**சங்க இலக்கியத்தில் கலையும்
கலைக்கோட்பாடும்,**

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை - 600 098.
முதற்பதிப்பு: ஜூலை, 2016.

35. பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் சி.

அகப்பொருள் மரபும் திருக்குறளும்,

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை- 4.
1998.

36. பிச்சமுத்து, டாக்டர் ந.

திறனாய்வும் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகளும்,

சக்தி வெளியீடு,
42/3, மருதி தெரு,
சென்னை - 600 005.
நான்காம் பதிப்பு - மார்ச் 1998.

37. பெருமாள், அ.கா.

**தமிழகப் பண்பாடு (சங்ககாலம் முதல்
பிற்காலச்சோழர் காலம் வரை),**

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை - 600 098.
முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2018.

38. பொன்னுசாமி, டாக்டர் மு.

சங்க இலக்கியத்தில் காதல் மெய்ப்பாடுகள்,

இந்து பதிப்பகம்,
கோயம்புத்தூர்
முதல் பதிப்பு: டிசம்பர், 1990.

39. பொன்னுசாமி, டாக்டர் மு.

சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டு இயக்கம்,

இந்து பதிப்பகம்,
கோயம்புத்தூர்.
முதல் பதிப்பு டிசம்பர், 1998.

40. போவாஸ், ஜி.டி.
அரங்கராசன், தி.இரா. (தமிழாக்கம்)

பொது உளவியல் (இரண்டாம் பாகம்)

தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்,
முதல் பதிப்பு: மே, 1972

41. மணிவேல், மு.

தமிழ் இலக்கிய அகப்பொருள் மரபுகள்,

அன்னை பதிப்பகம்,
மதுரை – 625 019.
முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2004.

42. மாணிக்கம், வ.சுப.

தமிழுக்காதல்,

மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம்,
சிதம்பரம் - 608 001.
முதற்பதிப்பு: மே, 2002.

43. மாதையன், பெ.

**தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி
வளர்ச்சி வரலாறு,**

பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை – 600 014.
முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2017.

44. மோகனராசு, கு.

இலக்கிய ஆய்வில் புதிய பார்வைகள்,

சென்னை ஸ்டார் பிரசுரம்.
1987.

45. வரதராசன், மு.

கல்வி,
பாரி நிலையம்,
சென்னை.
மூன்றாம் பதிப்பு: 1958.

46. ராஜகோபாலன், வெ.

**பிரஞ்சு இலக்கிய வரலாறு III
(பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு)**

டில்லி .ஃப்ரஞ்சுத் தூதரகத்தின் கலாசாரத்
துறையினரின் உதவியுடன் வெளியிடப்பட்டது,
காவ்யா,
சென்னை-600 024.
முதல் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2006

47. ராஜ் கௌதமன்

**பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும்
தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும்,**

தமிழினி,
இரண்டாம் பதிப்பு: டிசம்பர், 2012.

48. ராஜ் கௌதமன்

**பழந்தமிழ் அகவல் பாடல்களில்
பரிமாற்றங்கள்,**
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்,
அம்பத்தூர்,
சென்னை – 600 098.
முதல் பதிப்பு: ஜூலை, 2019.

49. ஜெயம், முனைவர் அ.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,

ஜனகா பதிப்பகம்,
63, தம்பையா சாலை, மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை – 600 033.
திருந்திய பதிப்பு – 1997.

50. ஜெயா, முனைவர் வ.

**சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் மொழியும்
கருத்தும்,**

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
இரண்டாவது முதன்மைச்சாலை,
சி.ஐ.டி.வளாகம், தரணமணி,
சென்னை – 600 113.
முதல் பதிப்பு: 2003.

51. ஸ்டீபன், முனைவர் ஞா.

இலக்கிய இனவரைவியல்,

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை – 600 098.
முதற்பதிப்பு: அக்டோபர், 2017.

52. Sundaramoorthy, G.

**Early Literary Theories in Tamil,
in Comparison with Sanskrit Theories,**

Sarvodaya Ilakkiya Pannai, 1974.

அகராதிகள்

1. இராமலிங்கம், டி.எஸ்.

நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி,

நர்மதா பதிப்பகம்,
சென்னை – 600 017.
ஆகஸ்ட்: 2002.

2. க்ரியா

க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி
தமிழ்-தமிழ் - ஆங்கிலம்,
க்ரியா வெளியீடு,
சென்னை-600 041.
இரண்டாம் பதிப்பு: மே, 2008.

3. கோபாலையர், தி.வே.

தமிழ் இலக்கணப் பேரகராதி,
தமிழ்மண், சென்னை.
2005.

4. சங்கர், முனைவர் பேரா.வே.

தமிழ் இலக்கண அகராதி,

நன்மொழிப் பதிப்பகம்,
16, கங்கைவீதி, வசந்த் நகர்,
புதுச்சேரி -3.
முதற்பதிப்பு: செப்டம்பர், 2009.

5. சந்தியா நடராஜன்,

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி –முதல் பாகம்,

சந்தியா பதிப்பகம்,
அசோக் நகர்,
சென்னை - 600 083.
பதிப்பு: டிசம்பர், 2004.

6. சந்தியா நடராஜன்

மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி - இரண்டாம் பாகம்,

சந்தியா பதிப்பகம்,
அசோக் நகர்,
சென்னை - 600 083.
பதிப்பு: டிசம்பர், 2004.

7. சந்தியா நடராஜன்

தரங்கம்பாடி அகராதி என்கிற பெப்ரிசியஸ் அகராதி,

தமிழ்-ஆங்கில அகராதி மீள்பதிப்பு,
அசோக் நகர்,
சென்னை-600 083.
முதற்பதிப்பு – 2013.

8. சிவப்பிரகாச முதலியார்

அபிதான சிந்தாமணி,

சாரதா பதிப்பகம்,
ராயப்பேட்டை,
சென்னை -600 014.
முதற்பதிப்பு: பிப்ரவரி 2001.

9. பரிமணம், முனைவர் அ.மா.
(முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்)

வாழ்வியல் களஞ்சியம் (தொகுதி 14)

வெளியீட்டு எண்: 332
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இணைய வழி.

10. மம்மது, ந. (தொ.ஆ)

தமிழிசைப் பேரகராதி: சொற்களஞ்சியம்

இன்னிசை அறக்கட்டளை,
மதுரை.
2010

11. மாதையன், முனைவர் பெ.

சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியீடு:327,
தஞ்சாவூர் – 615 010.
முதல் பதிப்பு: 2007.

12. Tamil Lexicon,

University of Madras, Vol. I

Macmillan India Press,
Madras - 600 002
1982.

13. Tamil Lexicon,

University of Madras, Vol. VL

Macmillan India Press,
Madras - 600 002
1982.

ஆய்வேடுகள்

1. கலைவாணி, ஜே.

சமயப்பாடல்களும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்
(இயற்கை நெறிக்காலம், அறநெறிக் காலம்,
சமய நெறிக்காலம்),

2016, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு
ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

2. தமிழ்மதி, ம.

சங்க நூல்களில் மெய்ப்பாடுகள் (ஆளுமைப்
பண்புகள்),

2011, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
தருமபுரம் ஆதினம் கலைக்கல்லூரி,
தருமபுரம், மயிலாடுதுறை,

3. பானுப்பிரியா, தே.

சங்க கால அவ்வையார் பாடல்களும்,
இலக்கிய மெய்ப்பாடும்,

2018, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு
ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

4. பொன்னுசாமி, மு.

சங்க இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு,
1983, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

5. மாலினி, சீ.

அகநானூற்றில் மெய்ப்பாடுகள்,

2012, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
முதுகலை, தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை,
ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தமிழ்,
கலை அறிவியல் கல்லூரி, மயிலம்.

6. விஜயலட்சுமி, த.

**சங்ககால, இடைக்கால பெண்பாற் புலவர்களின்
பாடல்களில் மெய்ப்பாடுகள்,**

2015, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு
ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

7. ஜவகர், ம.

**தொல்காப்பியரின் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்
தமிழ்ப் புதுக்கவிதையும்,**

2022, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு
ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

8. ஜவகர், ம.

குறுந்தொகையில் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாடு,

2015, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு
ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

9. ஜெயஸ்ரீ, இரா.

**உளவியல் நோக்கில் மெய்ப்பாட்டியல்
- ஓர் ஆய்வு,**
2010, முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி.

10. ஹேமா, கி.

நற்றிணையில் மெய்ப்பாடு (அழகை),

2016, இளமுனைவர் பட்ட ஆய்வேடு,

புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு

ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி.

ஆய்வுக்கோவை

1. கடிகாசலம் ந., சிவகாமி, ச.(பதி.ஆசி.) தொல்காப்பியம் பாவியல் கோட்பாடுகள்,

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி,
சென்னை – 600 113 முதல் பதிப்பு: 1999.

இணையம்

1. விஜயபாஸ்கரன். வ. (தொகுத்தது)

விக்கிப்பீடியா அகராதி விளக்கம்,
ஆய்வு முன்னேற்ற ஆண்டு அறிக்கை,
சரஸ்வதி களஞ்சியம், கலைஞன் பதிப்பகம்,
சென்னை. 2001.

இதழ் கட்டுரை

1. பாக்கியலக்ஷ்மி, முனைவர் ச.

தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல்,

செந்தமிழ்ச் செல்வி,
சிலம்பு-85, பரல்-2 புரட்டாசி அக்டோபர்-2010,
திருவள்ளூர் ஆண்டு 2041.

இணைய இதழ் கட்டுரை

1. பழனி, முனைவர் கோ.

ஒப்பீட்டு நோக்கில் மெய்ப்பாட்டியல்,

International Journal of Linguistics and
computational Applications (IJLCA) Volume 2,
Issue 2, April-June 2015.
ISSN 2394-6385(Print)
ISSN 2394-6393 (online)

உதவிய இணைய இணைப்புகள்

1. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
2. தமிழிணையம் - மின்னூலகம் <https://tamildigitallibrary.in>
3. <https://tamilvu.org>
4. <https://freetamilbooks.com>
5. <https://tamilbookspdf.com>
6. <https://noolulagam.com>
7. <https://ta.wikipedia.org>
8. <https://archive.org>

பின்னிணைப்பு (1-16)

பின்னிணைப்பு (1-16)

(உள்ளடக்கம்)

1. மெய்ப்பாடும் நிலைக்களன்களும்
2. எட்டுத்தொகை அக நூல்களில் மெய்ப்பாடுகள்
3. குறிஞ்சித்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்
4. முல்லைத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்
5. மருதத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்
6. நெய்தல் திணையில் மெய்ப்பாடுகள்
7. பாலைத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்
8. எட்டுத்தொகை அக நூல்கள் (நானூற்றெல்லை) உவமைகள் வழி பாடல்கள்
9. குறிஞ்சித்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்
10. முல்லைத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்
11. மருதத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்
12. நெய்தல் திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்
13. பாலைத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்
14. கூற்று, துறை, திணை வழி மெய்ப்பாடுகள்
15. குறிஞ்சித்திணையில் மெய்ப்பாட்டிற்கான உவமைகள்
16. சங்க இலக்கியத்தில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

பின்னிணைப்பு - 1

மெய்ப்பாடும் நிலைக்களன்களும்

வ.எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்	பொருள்
1.	நகை	எள்ளல்	பிறரை இகழாது நகைத்தல்
		இளமை	மழலை மாறாதத் தன்மை
		பேதைமை	அறிவின்மை
		மடன்	ஒன்றை வேறொன்றாகத் திரித்துப் பொருள் கொள்ளுதல்
2.	அழுகை	இளிவு	பிறரால் இகழப்படும் அவலம்
		இழவு	உயிர் உள்ளிட்ட உடைமைகளை இழத்தல்
		அசைவு	தன்னிலையில் தாழ்தல்
		வறுமை	செல்வமற்ற நிலை
3.	இளிவரல்	மூப்பு	முதுமை காரணமாக எழும் தளர்ச்சி
		பிணி	நோயுடைமை
		வருத்தம்	தளர்ச்சி
		மென்மை	இயலாமை
4.	மருட்கை	புதுமை	முன்னர் கண்டிரா/கேட்டிரா நிலை
		பெருமை	முன்னர் கண்டு/கேட்டவை இன்று மிக்கிருத்தல்
		சிறுமை	மிக நுட்பமானவை
		ஆக்கம்	ஒன்று மற்றொன்றாதல்/பரிணாமம்
5.	அச்சம்	அணங்கு	தாக்கி வருந்தும் ஆற்றல்
		விலங்கு	தீய விலங்குகள்
		கள்வர்	பிறர் உடைமை கவர்வோர்
		இறை	அரசர்/தெய்வம்/தலைவன்
6.	பெருமிதம்	கல்வி	கல்வி, புலமை
		தறுகண்	வீரம்
		இசைமை	புகழ்
		கொடை	கொடை
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	உடல் உறுப்புகளைத் துண்டித்தல்
		குடிகோள்	தன்குடிப் பிறந்தார்க்குப் பழிகுழ்தல்
		அலை	அடித்தல்/தகுதிக்குரிய மதிப்புக் கிட்டாமை
		கொலை	கொல்லுதல்
8.	உவகை	செல்வம்	பொருளுடைமையால் வரும் இன்பம்
		புலன்	ஐம்புலன்களால் பெறும் இன்பம்
		புணர்வு	புணர்ச்சி
		விளையாட்டு	புனலாடல்/கடலாடல்

பின்னிணைப்பு - 2

எட்டுத்தொகை அக நூல்களில் மெய்ப்பாடுகள்

வ.எண்	நூல்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை	மொத்தம்	கடவுள் வாழ்த்து
1	குறுந்தொகை	147	46	48	70	90	401	+1 முருகன்
2	நற்றிணை	131	29	32	101	106	399*	+1 திருமால்
3	அகநானூறு	80	40	40	40	200	400	+1சிவன்
	மொத்தம்	358	115	120	211	396	1200	

*385பாடல் பிற்பகுதி கிடைக்கப்பெறவில்லை. 234ஆம் பாடல் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

பின்னிணைப்பு - 3

குறிஞ்சித்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

வ.எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	12	2	4	3	4	7	7	15
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	3	2		1		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழுகை	இளிவு	24	9	42	11	36	4	19	97
		இழவு	25	17		8		-		
		அசைவு	48	16		17		15		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	33	-	30	-	18	81
		பிணி	3	2		-		1		
		வருத்தம்	62	22		26		14		
		மென்மை	16	9		4		3		
4.	மருட்கை	புதுமை	32	15	28	13	20	4	8	56
		பெருமை	13	7		4		2		
		சிறுமை	8	4		3		1		
		ஆக்கம்	3	2		-		1		
5.	அச்சம்	அணங்கு	4	2	10	2	9	-	15	34
		விலங்கு	21	4		6		11		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	9	4		1		4		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	9	-	16	-	5	30
		தறுகண்	4	-		3		1		
		இசைமை	26	9		13		4		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	6	-	9	-	-	15
		குடிகோள்	3	-		3		-		
		அலை	10	4		6		-		
		கொலை	2	2		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	3	2	15	-	7	1	8	30
		புலன்	15	8		4		3		
		புணர்வு	11	5		2		4		
		விளையாட்டு	1	-		1		-		
			358	-	147	-	131	-	80	358

பின்னிணைப்பு - 4

முல்லைத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

வ.எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	-	-	-	-	-	-	-	-
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழகை	இளிவு	2	2	17	-	6	-	7	30
		இழவு	23	15		1		7		
		அசைவு	5	-		5		-		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	14	-	-	-	6	20
		பிணி	-	-		-		-		
		வருத்தம்	18	12		-		6		
		மென்மை	2	2		-		-		
4.	மருட்கை	புதுமை	1	1	4	-	1	-	5	10
		பெருமை	6	3		-		3		
		சிறுமை	1	-		1		-		
		ஆக்கம்	2	-		-		2		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	-	-	-	-	-	-
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	4	-	7	-	2	13
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	13	4		7		2		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	3	-	1	-	1	5
		குடிகோள்	1	1		-		-		
		அலை	4	2		1		1		
		கொலை	-	-		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	4	-	14	-	19	37
		புலன்	18	-		10		8		
		புணர்வு	19	4		4		11		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			115	-	46	-	29	-	40	115

பின்னிணைப்பு - 5

மருதத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	9	2	2	3	3	4	5	10
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	1	-		-		1		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழகை	இளிவு	-	-	8	-	2	-	1	11
		இழவு	7	5		2		-		
		அசைவு	4	3		-		1		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	18	-	4	-	7	29
		பிணி	2	2		-		-		
		வருத்தம்	20	11		4		5		
		மென்மை	7	5		-		2		
4.	மருட்கை	புதுமை	4	2	6	1	1	1	13	20
		பெருமை	9	1		-		8		
		சிறுமை	6	2		-		4		
		ஆக்கம்	1	1		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	1	-	-	-	-	1
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	1	1		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	-	-	-	-	-	-
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	-	-		-		-		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	12	-	20	-	12	44
		குடிகோள்	5	3		-		2		
		அலை	38	7		20		10		
		கொலை	2	2		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	1	-	2	-	2	5
		புலன்	2	-		1		1		
		புணர்வு	3	1		1		1		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			120	-	48	-	32	-	40	120

பின்னிணைப்பு - 6

நெய்தல் திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

வ.எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	1	-	-	-	-	1	1	1
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழுகை	இளிவு	4	1	13	3	34	-	6	53
		இழவு	16	6		6		4		
		அசைவு	33	6		25		2		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	20	-	11	-	8	39
		பிணி	2	1		1		-		
		வருத்தம்	29	14		8		7		
		மென்மை	8	5		2		1		
4.	மருட்கை	புதுமை	22	9	16	4	8	9	13	37
		பெருமை	9	2		4		3		
		சிறுமை	5	4		-		1		
		ஆக்கம்	1	1		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	1	-	-	-	-	1
		விலங்கு	1	1		-		-		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	9	-	36	-	8	53
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	53	9		36		8		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	9	-	9	-	4	22
		குடிகோள்	3	-		-		3		
		அலை	19	9		9		1		
		கொலை	-	-		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	1	-	2	1	2	-	-	4
		புலன்	3	2		1		-		
		புணர்வு	-	-		-		-		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			210	-	70	-	100+1	-	40	210+1*

*385-ஆவது பாடல் முழுவதும் கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் எம்மெய்ப்பாடு என அறியப்படவில்லை.

பின்னிணைப்பு - 7

பாலைத்திணையில் மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	1	-	-	-	-	1	1	1
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழகை	இளிவு	13	4	21	6	30	3	42	93
		இழவு	55	15		11		29		
		அசைவு	25	2		14		10		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	23	-	24	-	44	91
		பிணி	-	-		-		-		
		வருத்தம்	68	19		20		29		
		மென்மை	23	4		4		15		
4.	மருட்கை	புதுமை	31	9	18	8	9	14	27	54
		பெருமை	21	9		1		11		
		சிறுமை	1	-		-		1		
		ஆக்கம்	1	-		-		1		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	2	-	1	-	2	5
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	4	2		-		2		
		இறை	1	-		1		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	15	-	31	-	44	90
		தறுகண்	1	-		-		1		
		இசைமை	88	14		31		43		
		கொடை	1	1		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	1	-	5	-	4	1	31	40
		குடிகோள்	1	-		-		2		
		அலை	37	5		4		27		
		கொலை	1	-		-		1		
8.	உவகை	செல்வம்	1	-	6	1	7	-	9	22
		புலன்	18	5		6		7		
		புணர்வு	3	1		-		2		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			396	-	90	-	106	-	200	396

பின்னிணைப்பு - 8

எட்டுத்தொகை அக நூல்கள்

உவமைகள் வழி பாடல்கள்

வ.எண்	நூல்	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை	மொத்தம்
1.	குறுந்தொகை	48	11	21	14	22	116
2.	நற்றிணை	33	6	15	23	26	103
3.	அகநானூறு	29	4	24	10	61	128
	மொத்தம்	110	21	60	47	109	347

பின்னிணைப்பு - 9

குறிஞ்சித்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	5	2	2	-	-	3	3	5
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழுகை	இளிவு	3	2	16	1	11	-	9	36
		இழவு	8	6		2		-		
		அசைவு	25	8		8		9		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	10	-	9	-	2	21
		பிணி	2	2		-		-		
		வருத்தம்	14	4		8		2		
		மென்மை	5	4		1		-		
4.	மருட்கை	புதுமை	7	4	6	3	4	-	2	12
		பெருமை	4	2		-		2		
		சிறுமை	1	-		1		-		
		ஆக்கம்	-	-		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	1	-	1	1	3	-	6	10
		விலங்கு	6	1		1		4		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	3	-		1		2		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	2	-	3	-	2	7
		தறுகண்	1	-		1		-		
		இசைமை	6	2		2		2		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	3	-	-	-	-	3
		குடிகோள்	-	-		-		-		
		அலை	1	1		-		-		
		கொலை	3	2		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	8	-	3	-	5	16
		புலன்	8	6		-		2		
		புணர்வு	7	2		2		3		
		விளையாட்டு	1	-		1		-		
			110	48	-	33	-	29	-	110

பின்னிணைப்பு - 10

முல்லைத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	-	-	-	-	-	-	-	-
		இளமை	-	-		-				
		பேதைமை	-	-		-				
		மடன்	-	-		-				
2.	அழகை	இளிவு	-	-	4	-	2	-	1	7
		இழவு	5	4		-		1		
		அசைவு	2	-		2		-		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	2	-	-	-	-	2
		பிணி	-	-		-		-		
		வருத்தம்	2	2		-		-		
		மென்மை	-	-		-		-		
4.	மருட்கை	புதுமை	-	-	1	-	-	-	2	3
		பெருமை	3	1		-		2		
		சிறுமை	-	-		-		-		
		ஆக்கம்	-	-		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	-	-	-	-	-	-
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	2	-	1	-	-	3
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	3	2		1		-		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	1	-	1	-	-	2
		குடிகோள்	1	1		-		-		
		அலை	1	-		1		-		
		கொலை	-	-		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	1	-	2	-	1	4
		புலன்	1	-		1		-		
		புணர்வு	3	1		1		1		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			21	11	-	6	-	4	-	21

பின்னிணைப்பு - 11

மருதத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	2	1	1	1	1	-	1	3
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	1	-		-		1		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழகை	இளிவு	-	-	2	-	1	-	1	4
		இழவு	2	1		1		-		
		அசைவு	2	1		-		1		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	9	-	1	-	6	16
		பிணி	-	-		-		-		
		வருத்தம்	11	6		1		4		
		மென்மை	5	3		-		2		
4.	மருட்கை	புதுமை	-	-	2	-	-	-	7	9
		பெருமை	6	1		-		5		
		சிறுமை	2	-		-		2		
		ஆக்கம்	1	1		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	1	-	-	-	-	1
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	1	1		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	-	-	-	-	-	-
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	-	-		-		-		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	5	-	11	-	9	25
		குடிகோள்	1	-		-		1		
		அலை	23	4		11		8		
		கொலை	1	1		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	1	-	1	-	-	2
		புலன்	-	-		-		-		
		புணர்வு	2	1		1		-		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			60	22	-	15	-	24	-	60

பின்னிணைப்பு - 12

நெய்தல் திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்

வ.எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	1	-	-	-	-	1	1	1
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழுகை	இளிவு	-	-	7	-	7	-	2	16
		இழவு	6	2		2		2		
		அசைவு	10	5		5		-		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	1	-	4	-	-	5
		பிணி	1	-		1		-		
		வருத்தம்	2	1		1		-		
		மென்மை	2	-		2		-		
4.	மருட்கை	புதுமை	4	-	-	1	2	3	4	6
		பெருமை	2	-		1		1		
		சிறுமை	-	-		-		-		
		ஆக்கம்	-	-		-		-		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	1	-	-	-	-	1
		விலங்கு	1	1		-		-		
		கள்வர்	-	-		-		-		
		இறை	-	-		-		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	1	-	8	-	2	11
		தறுகண்	-	-		-		-		
		இசைமை	11	1		8		2		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	-	-	3	-	1	-	1	5
		குடிகோள்	1	-		-		1		
		அலை	4	3		1		-		
		கொலை	-	-		-		-		
8.	உவகை	செல்வம்	1	-	1	1	1	-	-	2
		புலன்	1	1		-		-		
		புணர்வு	-	-		-		-		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			47	14	-	23	-	10	-	47

பின்னிணைப்பு - 13

பாலைத்திணையில் உவமை வழி மெய்ப்பாடுகள்

வ. எண்	மெய்ப்பாடு	நிலைக்களன்		குறுந்தொகை		நற்றிணை		அகநானூறு		மொத்தம்
1.	நகை	எள்ளல்	1	-	-	-	-	1	1	1
		இளமை	-	-		-		-		
		பேதைமை	-	-		-		-		
		மடன்	-	-		-		-		
2.	அழுகை	இளிவு	2	-	5	1	6	1	15	26
		இழவு	16	5		1		10		
		அசைவு	8	-		4		4		
		வறுமை	-	-		-		-		
3.	இளிவரல்	மூப்பு	-	-	8	-	6	-	11	25
		பிணி	-	-		-		-		
		வருத்தம்	15	6		5		4		
		மென்மை	10	2		1		7		
4.	மருட்கை	புதுமை	7	1	1	2	2	4	8	11
		பெருமை	3	-		-		3		
		சிறுமை	-	-		-		-		
		ஆக்கம்	1	-		-		1		
5.	அச்சம்	அணங்கு	-	-	1	-	1	-	2	4
		விலங்கு	-	-		-		-		
		கள்வர்	3	1		-		2		
		இறை	1	-		1		-		
6.	பெருமிதம்	கல்வி	-	-	2	-	8	-	13	23
		தறுகண்	1	-		-		1		
		இசைமை	22	2		8		12		
		கொடை	-	-		-		-		
7.	வெகுளி	உறுப்பறை	1	-	2	-	2	1	9	13
		குடிகோள்	-	-		-		-		
		அலை	11	2		2		7		
		கொலை	1	-		-		1		
8.	உவகை	செல்வம்	-	-	3	-	1	-	2	6
		புலன்	5	2		1		2		
		புணர்வு	1	1		-		-		
		விளையாட்டு	-	-		-		-		
			109	22	-	26	-	61	-	109

பின்னிணைப்பு - 14

*உவமை வழி பாடல்கள்

கூற்று, துறை, திணை வழி மெய்ப்பாடுகள்

குறிஞ்சித் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-4					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (2)	வரைவு நீட்டித்த வழி வெறியாட்டு எடுப்பது குறித்து சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவன் கேட்ப கூறியது (1)	111*	நகை	எள்ளல்
2		வெறியாட்டு நிகழ்ந்தவிடத்து அறத்தொடு நின்றது (1)	214		பேதைமை
3	தலைவன் (1)	தோழிக்குக் குறைமறாமல், தலைவியிடம் கூறுதல் (1)	276		பேதைமை
4	தலைவி (1)	வேற்று வரைவு மாற்ற தோழியிடம் அறத்தொடு நின்றது (1)	385*		எள்ளல்

நற்றிணை-4

1	தோழி(4)	தெய்வத்துக்கு உரைப்பாளாய் வெறி விலக்கியது (1)	34	நகை	எள்ளல்(3)
2		பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைவியிடம் முகம்புக்கது (1)	129		
3		சிறைப்புறம் தலைவன் அம்பலும் அலரும் ஆயிற்று என்றது (1)	285		
4		குறைநயப்பச் சொல்லியது (1)	386		பேதைமை

அகநானூறு-7

1	தோழி (6)	குறைநயப்பச் சொல்லியது (1)	32*	நகை	எள்ளல்(6)
2		சிறைப்புறம் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது (2)	228,232*		
3		இரவுக்குறியில் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது (1)	248		
4		இரவு வருவானைப் பகல் வா என்றது (1)	308		

5		இரவுக்குறி வந்த தலைவனிடம் வரவு விலக்கி வரைவு கடாதல் (1)	318	நகை	
6	தலைவி (1)	சிறைப்புறம் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது (1)	388*		எள்ளல்

குறிஞ்சித் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-42					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (25)	தலைவன் பிரிவின் போது தோழியிடம் கூறியது(5)	13*,60*, 68*, 150,185*	அழகை	அசைவு, இழவு(3), அசைவு,
2		வரைவு நீட்டித்தவிடத்து தோழியிடம் கூறியது (14)	38,54,105, 170,112, 133*,134, 152*,160, 187,208, 223,302, 371		அசைவு, இழவு, அசைவு(2), இழவு(5), அசைவு, இழவு(2), இளிவு, அசைவு,
3		தலைவன் பிரிவை உணர்த்திய தோழிக்குக் கூறியது (1)	76*		அசைவு
4		பருவங்கண்டு வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கூறியது (2)	82,86		இளிவு, அசைவு
5		அல்லகுறிப்பட்டு, குறிஉணர்த்திய தோழியிடம் கூறியது (1)	121*		அசைவு
6		சிறைப்புறம் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது (2)	239,141		இழவு, இளிவு,
7		தலைவனிடம் வரைவு கடாதல் (4)	18*,90,342, 353		இளிவு, இழவு, இளிவு, இழவு

8	தோழி (8)	சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது (3)	138,336*, 372	அழகை	அசைவு, இளிவு, அசைவு
9		வரைவிடை பிரிவில் கூறியது (2)	143*,365		அசைவு, இளிவு
10		செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது (1)	366		இளிவு
11	தலைவன் (7)	பாங்கனிடம் கழற்றெதிர் மறை (தலைவனை இடித்துரைத்தபோது எதிர் மறுத்துரைத்தது) (2)	58*,272*,		இழவு(2)
12		வேறுபாடு கண்டு வினவிய பாங்கனுக்கு உரைத்தது (2)	95*,129*		அசைவு(2)
13		குறை மறுக்கப்பட்டு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (3)	165*,182, 199		அசைவு, இளிவு, இழவு,

நற்றிணை-36

1	தலைவன் (13)	தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (5)	6,77*,140, 209, 377*	அழகை	அசைவு, இளிவு, அசைவு, இழவு, அசைவு,
2		இரண்டாங் கூட்டத்துத் தொடக்கத்தில் சொல்லியது (1)	39*		அசைவு
3		ஆற்றானாய் தோழி கேட்பச் சொல்லியது (2)	75*,146*		அசைவு(2)
4		பாங்கனிடம் உரைத்தல் (4)	95,160*, 185*,201		அசைவு(4)
5		வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் ஆற்றானாய் கூறியது (1)	341		இழவு
6		தோழியிடம் கூறுதல் (3)	17,64,136*		இளிவு, அசைவு, இழவு

7	தலைவி (10)	காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவி (1)	102	அழுகை	அசைவு
8		வற்புறுத்தும் தோழியிடம் கூறுதல் (2)	133*,236		இழவு, அசைவு
9		வரைவு நீட்டித்தவிடத்து தோழியிடம் வன்பொறை எதிரழிந்துச் சொல்லியது (3)	116,225, 347		இளிவு(2), இழவு
10		ஆற்றின் வழி அச்சத்தால் கூறியது (1)	144		இழவு
11	தோழி (13)	வரைவு கடாதல் (4)	23,93,108, 326		இளிவு, இழவு, இளிவு(2)
12		சிறைப்புறத்தானாக இற்செறிப்பு உணர்த்தல் (5)	36,47*,68, 88*,322		இளிவு, அசைவு(4)
13		வரைவு நீட்டிப்புச் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது (1)	53		இளிவு,
14		தலைவன் வரவுணர்ந்து சொல்லியது (1)	85		இளிவு,
15		தோழி அருகு அடுத்தது (1)	355		இளிவு,
16		தலைவியின் அறியாமை கூறியது (1)	379		இழவு

அகநானூறு-19

1	தலைவி (3)	இரவுக்குறி சிறைப் புறமாகச் சொல்லியது (2)	102,128	அழுகை	அசைவு(2)
2		காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால், ஆற்றொடு புலந்து சொல்லியது (1)	398		அசைவு
3	தோழி (10)	பகல் வருவானை இரவு வா என்றது(1)	148*		அசைவு
4		தலைவியை இடந்துய்த்து வந்து வரைவு கடாதல் (2)	172*,218		அசைவு, இளிவு
5		செறிப்பு அறிவுறுத்தி இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	192		இளிவு,
6		இரவுக்குறி வந்து நீங்குவானிடம் வரைவு கடாயது (2)	202,238		இளிவு(2)
7		சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவிக்குச் குறைநயப்பச் சொல்லியது (3)	222*,242, 312*		அசைவு(3)

8		தலைவிக்குக் குறைநயப்பச் சொல்லியது (1)	268		அசைவு
9	தலைவன் (6)	அல்ல குறிப்பட்டு தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (6)	212*,258*, 322*,338*, 342*,372		அசைவு(6)

குறிஞ்சித் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-33					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (12)	வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லியது (2)	25	இளிவரல்	வருத்தம்
2		வரைவிடை ஆற்றால் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (4)	36,249,301, 315		வருத்தம் (4)
3		குறிமறுக்கப்பட்டு சிறைப்புறமாக வரைவு கடாதல் (1)	141		வருத்தம்
4		இரவுக்குறியில் தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது (3)	158,161,261		மென்மை, வருத்தம் (2)
5		வரைவுணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	257*		மென்மை
6		ஆற்றிடம் கூறியது (1)	327		வருத்தம்
7		செவிலி, நற்றாய் கட்டுவிச்சி காண்கின்றவிடத்து அறத்தொடு நின்றது (1)	26*		மென்மை
8.		இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	69		மென்மை
9		குறை மாறாமைக் கூறியது (2)	74*,176		பிணி, மென்மை
10		சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுத்தியது (1)	159		மென்மை,
11		வரைவிடைப் பிரியும் தலைவனுக்குச்	225*		மென்மை

	தோழி	சொல்லியது (1)		இனிவரல்	
12	(16)	இரவுக்குறி செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாதல் (2)	244*,375		வருத்தம் (2)
13		வெறியாட்டு எடுக்கக் கருதியதைச் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது (1)	263		வருத்தம்
14		வரைவிடைப்பிரிவில் சொல்லியது (3)	284,317, 339		வருத்தம் (3)
15		நொதுமலர் எனில் அறத்தொடு நிற்பேன் எனல் (1)	333		வருத்தம்
16		தலைவன் குறை அறியக் கூறியது (1)	337		வருத்தம்
17		அலர் மிகுதியால் வருந்தும் தலைவியிடம் கூறியது (1)	373	இனிவரல்	வருத்தம்
18		தலைவனை இயற்பழித்தது (1)	394*		வருத்தம்
19		பாங்கனுக்கு உரைத்தது (2)	100,136*		வருத்தம், பிணி
20	தலைவன் (6)	அல்ல குறிப்பட்டு தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	120*		வருத்தம்
21		கழறிய பாங்கற்கு அழிந்து கூறியது (2)	156,132*		மென்மை, வருத்தம்
22	பாங்கன் (1)	தலைவனைப் பாங்கன் இடித்துரைத்தது (1)	204*		மென்மை

நற்றிணை-30

1		இற்செறிப்பின் பின் குறியிடத்துச் சொல்லியது (1)	44		வருத்தம்
2	தலைவன் (5)	பின்னின்றவிடத்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (3)	190,204, 265*		வருத்தம்(3)
3		பாங்கனுக்குச் சொல்லியது (1)	324*		வருத்தம்
4		வரைவு மறுக்கப்பட்டு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	356*		வருத்தம்
5		வரவுணர்ந்து சொல்லியது (1)	61*		வருத்தம்
6		விரிச்சிபெற்று சொல்லியது (1)	65*		மென்மை,

7	தோழி (23)	இரவுக்குறி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (5)	83,151, 173,332, 344	இளிவரல்	வருத்தம் (2), மென்மை, வருத்தம்(2)
8		வரைவு கடாதல் (6)	98,154, 188,253*, 261,396		வருத்தம், மென்மை, வருத்தம்(4)
9		குறை நயப்பக் கூறியது (2)	128,220		வருத்தம்(2)
10		இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	156		வருத்தம்
11		சிறைப்புறம் செறிப்பு அறிவுறுத்தியது (5)	222,228, 251,313, 368		வருத்தம் (2), மென்மை, வருத்தம்(2)
12		சேட்படுத்து பிரிவின்கண் ஆற்றாமையால் தன்னுள்ளே சொல்லியது (1)	301*		வருத்தம்
13		ஆறு பார்த்துச் சொல்லியது (1)	383*		வருத்தம்
14	தலைவி (1)	தோழியிடம் அறத்தொடு நின்றது(1)	244*		வருத்தம்

அகநானூறு-18

1	தோழி (13)	பகற்குறி செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாதல்(3)	2,12,358	இளிவரல்	மென்மை (2), வருத்தம்
2		சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது(1)	28		மென்மை
3		தலைவன் குறை கூறியது (1)	38		வருத்தம்
4		களவுப்பிரிந்து வந்த தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	78		வருத்தம்
5		இரவுக்குறி சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது (4)	272,278. 362,382		வருத்தம்(4)
6		இரவுக்குறிச் சிறைப்புறம் தோழி சொல் எடுப்ப தலைவி சொல்லியது (3)	328,348, 378		வருத்தம்(3)

7	தலைவி (5)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (2)	8,122*	இளிவரல்	வருத்தம் (2),
8		வரைவிடை பிரிவு இயற்பழித்த வழி, இயற்பட மொழிந்தது (1)	22*		வருத்தம்
9		அறத்தொடு நின்றது (1)	52		பிணி
10		சேட்படுத்த வந்த தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	58		வருத்தம்

குறிஞ்சித் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-28					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (17)	கையுறை மறுத்தது (1)	1	மருட்கை	பெருமை
2		இரவுக்குறி மறுத்தது (4)	42,47,335, 355		புதுமை, சிறுமை, புதுமை, பெருமை
3		பிரியும் தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	81*		புதுமை
4		குறியிடம் மாற்றி உரைத்தது (1)	198		ஆக்கம்
5		உடன்போக்கு நயப்பக் கூறியது (1)	217		புதுமை
6		அறத்தொடு நின்றது (1)	259		புதுமை
7		வரைவு மலிந்தது (2)	297,389		புதுமை, பெருமை
8		வரைவிடை வன்சொற் உரைத்தது (2)	308,332		சிறுமை, புதுமை
9		இரவுக்குறி நயப்பக் கூறியது (1)	346		புதுமை
10		தலைவன் கேட்பச் சொல்லியது (1)	357		புதுமை
11		வெறி விலக்கி அறத்தொடு நின்றது (1)	362		புதுமை
12		நொதுமலர் வரைவு அறத்தொடு நின்றது (1)	379		பெருமை
13		சிறைப்புறத்தானாகத் தும்பிக்குச் சொல்லுவாளாய் கூறுதல் (1)	392*		பெருமை

14	தலைவி	சிறைப்புறத்தானாக வரைவு வேண்டி இயற்பழித்தல் (1)	3		பெருமை
15	(4)	கடிநகர் வேறுபடாது ஆற்றினாய் என்றது (1)	201		ஆக்கம்
16		தலைவன் வரவுணர்ந்து இயற்பட மொழிந்தது(1)	322*		புதுமை
17		வரைவிடைப் பிரிவில் கூறுதல் (1)	377		புதுமை
18		இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்ட வழி தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது (1)	29*		பெருமை
19		இயற்கைப் பணுர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	119*		புதுமை
20	தலைவன்	குறை மறுக்கப்பட்ட வழி கூறியது (1)	173		சிறுமை
21	(5)	தலைவியிடம் இரந்து பின்னிறல் (1)	222		புதுமை
22		இரவுக்குறி நீங்கும்விடத்து வரைவு பற்றி நெஞ்சிடம் கூறியது (1)	312*	மருட்கை	புதுமை
23	பாங்கன் (1)	தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	78		சிறுமை

நற்றிணை-20					
1		தலைவி காதல் மறைத்ததற்குச் சொல்லியது (1)	13*		புதுமை
2	தோழி (18)	குறை நயப்பக் கூறியது (3)	25*,32*, 365	மருட்கை	புதுமை, சிறுமை, புதுமை
3		வரைவிடைப் பிரிவில் சொல்லியது (2)	55,328		புதுமை, பெருமை
4		செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாதல் (8)	57,233, 259,288, 306,317, 339,373		சிறுமை, பெருமை, சிறுமை, புதுமை(5)
5		வெறி நிகழும் என்றது (1)	273		புதுமை
6		பகற்குறி உலகியல் சொல்லியது (1)	276		பெருமை
7		தோழி அருகு எடுத்தது (1)	351		புதுமை
8		தழையேற்றவிடத்துக் கூறியது (1)	359		புதுமை
9		சிறைப்புறம் செறிப்பு அறிவுறுத்தியது	194		பெருமை

	தலைவி	(1)			
10	(2)	வன்புறை எதிர் மொழிந்தது (1)	304*		புதுமை

அகநானூறு-8					
1	தோழி (6)	அறத்தொடு நின்றல் (1)	48	மருட்கை	புதுமை
2		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (2)	108,302		புதுமை(2)
3		வரைவு கடாதல் (2)	132,288		புதுமை, சிறுமை
4		பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	368*		பெருமை
5	தலைவன் (1)	அல்ல குறிப்பட்டு தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	62*	மருட்கை	பெருமை
6	தலைவி (1)	இரவுக்குறி சிறைப்புறம் வெறி அறிவுறுத்தியது (1)	292		ஆக்கம்

குறிஞ்சித் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-10					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவன் (3)	மடலேறுவன் என்றது (1)	14	அச்சம்	இறை
2		தோழியற்கூட்டம் வேண்டிப் பின்னின்று சொல்லியது (2)	17,32		இறை(2)
3	தோழி (4)	வரைவு மலிந்தவிடத்து அறத்தொடு நின்றதை கூறியது (1)	52		அணங்கு
4		இரவுக்குறியில் வழியின் ஏதம் குறித்து கூறியது (1)	88		விலங்கு
5		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	268*		விலங்கு
6		நொதுமலர் வரைவில் அறத்தொடு நிற்பேன் என்றது (1)	321		விலங்கு
7	தலைவி (3)	தெய்வத்திடம் வேண்டியது (1)	87		அணங்கு
8		பிரிவிடை ஆற்றாது கூறியது (1)	153		விலங்கு
9		தலைவனை ஏற்றதற்குக் கூறியது (1)	252		இறை

நற்றிணை-9

1		ஆறு பார்த்து சொன்னது (2)	104,255		விலங்கு,
---	--	--------------------------	---------	--	----------

					அணங்கு
2	தலைவி (3)	ஆறு ஏதமஞ்சி வேறுபட்ட வழி வெறியாடல் உற்றவிடத்துச் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	51*		இறை
3		ஆறு பார்த்து அச்சம், சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (3)	114,158*, 366	அச்சம்	விலங்கு(3)
4	தோழி (6)	வரும் வழியில் ஏதம் குறித்து வரைவு கடாதல் (1)	257		விலங்கு
5		இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	292		விலங்கு
6		கிளிமேல் வைத்து செறிப்பறிவுத்தியது (1)	376*	அச்சம்	அணங்கு

அகநானூறு-15

1		இரவு வருவாணைப் பகல் வா என்றது (2)	18*,182*		விலங்கு(2)
2		இரவுக்குறி வந்தமை தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	68		விலங்கு
3	தோழி (10)	இரவுக்குறி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (3)	88,98, 158*		விலங்கு, இறை, விலங்கு
4		இரவுக்குறி வரைவு கடாதல் (4)	92,112*, 118,168	அச்சம்	விலங்கு(4)
5	தலைவி (4)	இரவுக்குறி சிறைப்புறத்தானாக அறத்தொடு நின்றல் (4)	72,252*, 82,138		விலங்கு, இறை, விலங்கு, இறை
6	துலைவன் (1)	இரவுக்குறி வந்து நீங்கும்விடத்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	152*		இறை

குறிஞ்சித் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-9					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (5)	உடன்போக்கு ஒருப்படுத்தி மீளும் போது கூறியது (1)	115	பெருமிதம்	இசைமை
2		பகல் வருவானை இரவு வா என்று வரைவு கடாதல் (1)	179		இசைமை
3		கடிநகர்த் தெளிவு விலங்கியமையறிய கூறியது (1)	247		இசைமை
4		வரையாது பிரிந்தவிடத்து கூறியது (1)	265*	பெருமிதம்	இசைமை
5		வரைவொடு வர அறத்தொடு நின்றேன் என்றது (1)	374		இசைமை
6	தலைவி (2)	ஆற்றாளென்ற போது கூறியது (1)	264		இசைமை
7		தலைவன் வரவுணர்ந்து கூறியது (1)	288	இசைமை	
8	தலைவன் (2)	பாங்கற்கு உரைத்தது (1)	291	பெருமிதம்	இசைமை
9		இயற்கைப் புணர்ச்சியின் கண் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	116*		இசைமை
நற்றிணை-16					
1	தோழி (13)	செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	5	பெருமிதம்	இசைமை
2		பருவ வரவின்கண் வற்புறுத்தியது (1)	112*		இசைமை
3		வரைவு நீட்டிப்ப ஆற்றாளாய வற்புறுத்தியது (2)	125,182*		இசைமை (2)
4		இற்செறிப்பாரென ஆற்றாளாய தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	134		இசைமை
5		நொதுமலர் வரையும் பருவத்து சொல்லியது (1)	165		இசைமை
6		இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	168		இசைமை
7		சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது (2)	206,399		இசைமை (2)
8		வரைவு கடாதல் (1)	247		இசைமை

9		இரவுக்குறி முகம் புக்கது (1)	334		இசைமை
10		பகற்குறி வந்தொழுகிய போது சொல்லியது (1)	389		இசைமை
11		வரைவு மலிந்தது (1)	393		இசைமை
12	தலைவன்	இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு சொல்லியது (1)	192*		தறுகண்
13	(2)	மதியுடம்படுக்கும் தலைவன் சொன்னது (1)	213		தறுகண்
14	தலைவி (1)	வரைவு நீட ஆற்றாளென்ற போது சொல்லியது (1)	309		இசைமை
அகநானூறு-5					
1	தோழி (2)	இரவில் சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	188		தறுகண்
2		குறை நயப்பக் கூறியது (1)	392*	பெருமிதம்	இசைமை
3		இரவுக்குறிக்கண் சொல்லியது (1)	298		இசைமை
4	தலைவி (3)	இரவுக்குறி சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	332*	பெருமிதம்	இசைமை
5		வரைந்து எய்திய பின் சொல்லியது (1)	352		இசைமை

குறிஞ்சித் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-6					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (4)	தமரொடு வர மறுப்பரோ என்றதற்குச் சொல்லியது (1)	146	வெகுளி	அலை
2		சிறைப்புறம் காப்பு மிகுதி கூறியது (1)	292*		கொலை
3		கிழத்திக்குக் குறைமறாமற் கூறியது (1)	298*		கொலை
4		குறி மறுத்தது பற்றி கூறியது (1)	73*		அலை
5	தலைவி (2)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	360		அலை
6		இயற்பட மொழிந்தது (1)	96		அலை
நற்றிணை-9					
1	தோழி (7)	சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தியது (5)	119,122, 147,282, 297	வெகுளி	அலை, குடிகோள் (2), அலை(2)
2		தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	268		அலை
3		தலைவி ஆற்றாள் என்றது (1)	353		அலை
4	தலைவி (1)	தலைவி வாயில் மறுத்தது (1)	217		குடிகோள்
5	பரத்தை (1)	தலைவி பாங்காயினார்க் கேட்பச் சொல்லியது (1)	176		அலை
அகநானூறு-0					

குறிஞ்சித் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-15					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவன் (11)	இயற்கைப்புணர்ச்சி இடையீடுபட்டு நின்றவிடத்து கூறியது (கூந்தல் நலம் பற்றி) (1)	2	உவகை	புணர்வு
2		இயற்கைப்புணர்ச்சி பிரிவச்சம் கருதி கூறியது (2)	40*,300*		புணர்வு, புலன்
3		இடந்தலைப்பாட்டில் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	62*		புணர்வு
4		புணர்ந்து நீங்கும் இடத்து நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (2)	70,142		புலன், புணர்வு
5		தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (2)	72*,101*		புலன் (2)
6		கழறிய பாங்கற்கு உரைத்தது (2)	206*,280		புலன், புணர்வு
7		குறைமறாமற் கூறியது (1)	286*		புலன்
8		தோழி (2) அறத்தொடு நின்றது (1)	23		புலன்
9		செவிலியை வாழ்த்தியது (1)	83*		புலன்
10		தலைவி (2) பரத்தையர் பிரிவில் கூறியது (தலைவன் தூது கண்டு) (1)	106		செல்வம்
11		தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	361		செல்வம்

நற்றிணை-7					
1	தலைவி (2)	பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	1*	உவகை	புணர்வு
2		வரைவு நீட்டித்த வழி ஆற்றுவல் என்றது (1)	357		விளையாட்டு
3	தலைவன் (2)	இயற்கைப் புணர்ச்சி இறுதிக்கண் சொல்லியது (2)	8,82*		புணர்வு, புலன்
4		வரைவொடு வருகிறான் என்றது (1)	22		புணர்வு
5		பகல் வருவானை இரவு வா என்றது (1)	232		புணர்வு
6	தோழி (3)	தலைவன் மனையில் தலைவி கவின் கண்டு சொல்லியது (1)	294*		புலன்
அகநானூறு-8					
1	தோழி (3)	வரைவு மலிந்தமை கூறியது (2)	42,178	உவகை	புலன், புணர்வு
2		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	282		செல்வன்
3	தலைவன் (5)	இரவுக்குறி தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (3)	142*,162*, 262*		புலன்(2), புணர்வு
4		புணர்ந்து நீங்கும் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (2)	198*,208*		புணர்வு(2)

முல்லைத் திணையில் நகை மெய்ப்பாடுகள்

குறுந்தொகை-0
நற்றிணை-0
அகநானூறு-0

முல்லைத் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடுகள்

குறுந்தொகை-17					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்	நி.க
1	தலைவி (15)	பருவங் கண்டு கூறியது (8)	24*,64*, 110,126,188, 221,234,314	அழகை	இழவு(4), இளிவு, இழவு(3)
2		பருவங்கண்டு ஆற்றாளென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	186,190, 319*		இளிவு, இழவு(2)
3		வரைவிடை ஆற்றாளென்ற தோழிக்குக் கூறியது (1)	240		இழவு
4		வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	279,344,387		இழவு(3)
5	தலைவன் (1)	பருவம் கண்டு கூறியது (1)	200		இழவு
6	தோழி (1)	பிரிவிடை தலைவிக்கு உரைத்தது (1)	358*		இழவு
நற்றிணை-6					
1	தலைவி (5)	வினைவயிற் பிரிவுத்துயர் சொல்லியது (1)	69	அழகை	இழவு
2		பருவங்கண்டு கூறியது (3)	238,289*, 381*		அசைவு (3)
3		வரைவிடை மெலிந்தது (1)	364		அசைவு
4	தலைவன் (1)	பாகற்குச் சொல்லியது (1)	371		அசைவு

அகநானூறு-7					
1	தலைவன் (3)	பாசறையில் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (3)	164,174,84	அழகை	இழவு(3)
2	தலைவி (4)	போர்ப்பிரிவு பருவங்கண்டு சொல்லியது (1)	194		இழவு
3		பருவங்கண்டு தோழியிடம் கூறுதல் (2)	294,364*		இழவு(2)
4		வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	74		இழவு

முல்லைத் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-14					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (9)	பருவத்தில் ஆற்றுவேன் என்றது (3)	21,94,194	இளிவரல்	மென்மை, வருத்தம்(2)
2		பருவம் கண்டு கூறியது (6)	65,98,108,148, 155, 220*		வருத்தம்(6)
3	தோழி (4)	பருவம் அன்று என்றது (2)	66,251		மென்மை, வருத்தம்
4		பிரிவில் ஆற்றியது (2)	382,391		வருத்தம்(2)
5	தலைவன் (1)	வினைமுற்றி மீளும் போது முல்லைக்குக் கூறுவது (1)	162*		வருத்தம்
நற்றிணை-0					

அகநானூறு-6					
1	தலைவன் (5)	பருவங்கண்டு நெஞ்சுக்குச் சொல்லியது (1)	24	இளிவரல்	வருத்தம்
2		வினைமுற்றி திரும்பும் போது நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	214		வருத்தம்
3		தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (2)	224,284		வருத்தம்(2)
4		பாசறையில் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	304		வருத்தம்
5		தோழி (1) வரைவு கடாதல் (1)	394		வருத்தம்

முல்லைத் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-6					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (1)	கடிநகர்புக்கு நலம் தொலையாமல் நன்கு ஆற்றினாய் என்றதற்குச் சொல்லியது (1)	193	மருட்கை	பெருமை
2	தோழி (2)	நன்கு ஆற்றிவித்தாய் என்றதற்குக் கூறியது (1)	210		பெருமை
3		பருவ வரவின்கண் நிமித்தம் தோன்ற கூறியது (1)	275		புதுமை
4	தலைவன் (1)	வினைமுற்றி மீளும் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது (1)	233*		பெருமை
நற்றிணை-1					
1	தோழி (1)	பருவம் அல்ல என்றது (1)	99	மருட்கை	சிறுமை

அகநானூறு-5					
1	பாணன் (1)	தலைவி பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது (1)	14*	மருட்கை	பெருமை
2	தலைவன் (3)	தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (3)	234,244, 274		ஆக்கம் (2), பெருமை
3	உழையர் (ஏவலர்) (1)	போர் முற்றி தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	354*		பெருமை

முல்லைத் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-0
நற்றிணை-0
அகநானூறு-0

முல்லைத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-4					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	செவிலி (2)	கடிநகர் சென்று வந்து நற்றாய்க்கு உரைத்தது (2)	167,242	பெருமிதம்	இசைமை (2)
2	தலைவி (1)	பருவ வரவின் வழி ஆற்றுவேன் என்றது (1)	183*		இசைமை
3	தோழி (1)	பருவத்தே ஆற்றுவித்தல் (1)	287*		இசைமை
நற்றிணை-7					
1	தலைவன் (1)	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	169	பெருமிதம்	இசைமை
2	தோழி (5)	பருவம் அன்று என்றது (1)	248*		இசைமை
3		செலவு உடன்பட்டது (1)	266		இசைமை
4		வாயில்களோடு கூறியது (1)	361		இசைமை

5		தலைவன் விரைவில் வருவான் என்றது (1)	367	பெருமிதம்	இசைமை
6		ஆற்றுவி என்ற தலைவனிடம் கூறியது (1)	398		இசைமை
7	கண்டோர்(1)	இடைச்சுரத்து சொல்லியது (1)	394		இசைமை
அகநானூறு-2					
1	தோழி (1)	பருவங்கண்டு வற்புறுத்தியது (1)	4		இசைமை
2	தலைவன் (1)	தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (1)	254	பெருமிதம்	இசைமை

முல்லைத் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-3					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1		பிரிவிடை ஆற்றாள் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	191		அலை
2	தலைவி (2)	பருவம் கண்டு வேறுபட்டாய் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	289*	வெகுளி	குடிகோள்
3	பரத்தை (1)	தலைவி பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது (1)	370		அலை
நற்றிணை-1					
1	தலைவி (1)	பருவம் கண்டு கூறியது (1)	97*	வெகுளி	அலை
அகநானூறு-1					
1	தலைவி (1)	பருவத்தே வரவில்லை என்றது (1)	264	வெகுளி	அலை

முல்லைத் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-4					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவன் (4)	பிரிவில் நினைத்தீரோ என்றதற்குச் சொல்லியது (1)	99*	உவகை	புணர்வு
2		பாகனுக்குச் சொல்லியது (2)	323,400		புணர்வு(2)
3		நன்கு ஆற்றினாய் என்றது (1)	270		புணர்வு
நற்றிணை-14					
1	தலைவன் (11)	தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது (9)	21*,42,59, 81,142, 161,221, 242,321	உவகை	புணர்வு, புலன்(4), புணர்வு, புலன், புணர்வு, புலன்
2		மழையை வாழ்த்தியது (1)	139		புணர்வு
3		கண்டார்க்கு இடைச்சுரத்துக் கூறியது (1)	374		புலன்
4	தோழி (2)	பொருட்பிரிவில் கூறியது (1)	89*		புலன்
5		தலைவன் வரவை உணர்த்துதல் (1)	181		புலன்
6	தேர்ப்பாகன் (1)	வினைமுற்றி வரும்போது கூறியது (1)	121		புலன்
அகநானூறு-19					
1	தலைவன் (14)	தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (14)	34,44,54, 64,94, 114,124, 134,144*, 154,204, 334, 344,374	உவகை	புணர்வு(4), புலன்(2), புணர்வு(6), புலன், புணர்வு
2	தோழி (3)	வினைமுற்றி மீளும் தலைவனுக்குச் சொல்லியது (3)	104,184, 314		உவகை
3	உழையர் (2)	வினைமுற்றி வந்த தலைவனுக்குச் கூறியது (2)	324,384		

மருதத் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-2					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	பரத்தை (1)	தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	8*	நகை	எள்ளல்
2	தோழி (1)	வாயில் மறுத்தது (1)	384		எள்ளல்
நற்றிணை-3					
1	பரத்தை (2)	தலைவி உறவினர் கேட்பச் சொல்லியது (2)	40*,100	நகை	எள்ளல்(2)
2	தோழி (1)	பாணற்கு வாயில் மறுத்தது (1)	50		எள்ளல்

அகநானூறு-5					
1	தலைவி (2)	தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	16*	நகை	பேதைமை
2		வாயில் மறுத்தது (1)	56		எள்ளல்
3	பரத்தை (2)	தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	106		எள்ளல்
4		தன் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	166		எள்ளல்
5	தோழி (1)	தலைவனுக்கு வாயில் மறுத்தது (1)	346		எள்ளல்

மருதத் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-8					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவன் (1)	தலைவி ஊடல் தணியாதவிடத்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	19*	அழகை	இழவு
2	தலைவி (5)	அறத்தொடு நின்றல் (1)	31		இழவு
3		பிரிவில் சொல்லியது (1)	35		இழவு
4		வாயில் நேர்ந்தது (2)	50,293		இழவு, அசைவு
5		தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	171*		அசைவு
6		தோழி (2)	வரைவு மலிந்தமைக் கூறியது (1)		34
7	வாயில் நேர்ந்தது (1)		309		அசைவு
நற்றிணை-2					
1	தலைவி (1)	காமம் மிக்கக் கழிப்படர் கிளவி (1)	70	அழகை	இழவு
2	பரத்தை (1)	தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	216*		இழவு
அகநானூறு-1					
1	தலைவன் (1)	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	126*	அழகை	அசைவு

மருதத் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-18					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (11)	பிரிவிடை ஆற்றாமையால் கூறியது (2)	46,330	இளிவரல்	வருத்தம் (2)
2		பாணற்குச் சொல்லியது (1)	75		மென்மை
3		தலைவன் தூதை ஏற்க மறுத்தல் (5)	91*, 202*, 203*, 231*, 271		வருத்தம் (4), பிணி
4		தோழியிடம் இயற்பட மொழிதல் (1)	181		மென்மை
5		காப்பு மிகுதி தன்னுள்ளே கூறியது (1)	305*		வருத்தம்
6		வரைவு நீட்டித்தவிடத்து கூறியது (1)	399		பிணி
7	தோழி (7)	வரைவு நீட்டத்திவிடத்து கூறியது (1)	53		வருத்தம்
8		வாயில் மறுத்தது (4)	85,89*, 139*,295		வருத்தம், மென்மை (2), வருத்தம்
9		கடிநகர் புக்க கூறியது (1)	178*		மென்மை
10		சிறைப்புறம் வரைவு கடாதல் (1)	393*		வருத்தம்
நற்றிணை-4					
1	தோழி (1)	சிறைப்புறமாகச் செறிப்பு அறிவுறுத்தியது (1)	60	இளிவரல்	வருத்தம்
2	தலைவன் (2)	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	80		வருத்தம்
3		ஊடல் நீட ஆற்றாது பாணற்குச் சொல்லியது (1)	370		வருத்தம்
4	விறலி (1)	வாயில் மறுத்தது (1)	300*		வருத்தம்

அகநானூறு-7					
1	தோழி (5)	வரைவு கடாதல் (1)	156*	இளிவரல்	வருத்தம்
2		வாயில் மறுத்தது (4)	176*,306, 366*, 386*		வருத்தம்(4)
3		தலைவி (2)	206*, 266*		மென்மை (2)

மருதத் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-6					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (1)	வாயில் மறுத்தது (1)	33	மருட்கை	புதுமை
2	தோழி (5)	வாயில்களுக்குக் கூறுதல் (4)	61*,113, 196,359*		ஆக்கம், புதுமை, சிறுமை, பெருமை
3		ஆற்றுவித்தல் (1)	367		சிறுமை
நற்றிணை-1					
1	தலைவன் (1)	ஆற்றானாய் பாணற்கு உரைத்தது (1)	250	மருட்கை	புதுமை
அகநானூறு-13					
1	தலைவி (4)	வாயில் நேர்தலும், மறுத்தலும் (4)	6*,26*, 66,236*	மருட்கை	சிறுமை, பெருமை(3)
2	தோழி (9)	வாயில் நேர்தலும், மறுத்தலும் (8)	46*,116, 226,246, 296*, 316, 326*, 356*		சிறுமை(2), புதுமை, சிறுமை, பெருமை(4)
3		வரைவிடை பொருட்பிரிவில் கூறியது (1)	286		பெருமை

மருதத் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-1					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (1)	பாணற்கு வாயில் மறுத்தது (1)	127*	அச்சம்	கள்வர்
நற்றிணை-0					
அகநானூறு-0					

மருதத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-0					
நற்றிணை-0					
அகநானூறு-0					

மருதத் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-12					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (5)	வாயில் மறுத்தது (5)	10,45,238*, 258*,354	வெகுளி	குடிகோள் (2), அலை(3)
2	பரத்தை (2)	தலைவி பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (2)	80*,164		அலை(2)
3	இற்பரத்தை (1)	வேறுபரத்தைப் புறங்கூறினாள் என்று கூறியது (1)	364		குடிகோள்

4	தலைவி (4)	வாயில் மறுத்தல் (1)	93		அலை
5		காமம் மிக்கக் கழிப்பப்டர் கிளவி (1)	107		கொலை
6		பூப்பெய்திய நிலையில் சொல்லியது (1)	157*		அலை
7		தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	169*		அலை
நற்றிணை-20					
1	தலைவி (5)	வாயில் மறுத்தல் (5)	20*,260, 280,340*, 350	வெகுளி	அலை(5)
2	தோழி (11)	வாயில் மறுத்ததும், நேர்ந்ததும் (11)	30*,90, 170*,180*, 200, 210,230*, 310*,330, 360*,380		அலை(11)
3	பரத்தை (3)	பாணற்குச் சொல்லியது (1)	150*		அலை
4		விறலிக்குச் சொல்லியது (1)	290		அலை
5		தனக்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	320*		அலை
6	காமக்கிழத்தி (1)	பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	390		அலை
அகநானூறு-11					
1	தலைவி (2)	தலைமகனோடு புலந்து சொல்லியது (2)	36		குடிகோள்
2	தோழி (3)	பாணற்குச் சொல்லியது (1)	146*		அலை

3		வாயில் மறுத்தது (2)	96*,256	வெகுளி	குடிசைகள், அலை
4	பரத்தை (4)	பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (4)	76*,216*, 276*, 336*		அலை(4)
5	இல்லிடைப்பரத்தை (1)	பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது (1)	186*		அலை
6	காதற்பரத்தை (2)	தலைவனிடம் கூறியது (2)	376*,396*		அலை(2)

மருத்த திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-1					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (1)	வரைவு மலிந்த தோழிக்குக் கூறியது (1)	368*	உவகை	புணர்வு
நற்றிணை-2					
1	தலைவன் (1)	விருந்து வாயிலாகப் புக்கக் கூறியது (1)	120	உவகை	புலன்
2	பரத்தை (1)	பரத்தைத் தலைவனைப் புகழ்தல் (1)	400*		புணர்வு
அகநானூறு-2					
1	தலைவன் (2)	வாயில் மறுத்த தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது (1)	86	உவகை	புணர்வு
2		நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	136		புலன்

நெய்தல் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-0					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
நற்றிணை-0					
அகநானூறு-1					
1	தோழி (1)	அலர்கூறி வாயடங்கியது (திருமணத்திற்குப் பின்) (1)	400*	நகை	எள்ளல்

நெய்தல் திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-13					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நிலைக்களன்
1	தலைவி (10)	காப்பு மிகுதி கூறுதல் (1)	57*	அழகை	இழவு
2		பருவங்கண்டு கூறியது (2)	103,195*		இழவு(2)
3		வரைவிடை ஆற்றாள் வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (5)	226*,290*, 325,334, 386*		அசைவு(2), இழவு(2), அசைவு
4		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	326		இளிவு
5		இரவுக்குறி மறுத்தது (1)	340*		அசைவு
6	தலைவன் (1)	அல்லகுறிப்பட்டு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	128*	அழகை	அசைவு
7	தோழி (2)	காப்பு மிகுதி கூறியது (1)	166		அசைவு
8		குறைநயப்பக் கூறியது (1)	212		இழவு

நற்றிணை-34					
1	தலைவி (19)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது, தோழியிடம் வன்புறை மறுத்தல் (9)	31,38,130,199, 218,275, 338,369*,117	அழுகை	அசைவு(5), இளிவு, அசைவு, இழவு, அசைவு
2		காமம்மிக்க கழிபடர் கிளவி (2)	54,335		அசைவு, இழவு
3		வரைவிடைப் பரிவில் வருந்தி கூறுதல் (7)	87,196*,219,249, 272,348,388		அசைவு(7)
4		நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	187		அசைவு
5	தலைவன் (3)	காப்பு மிகுதி தன் நெஞ்சினுள்ளே சொல்லியது (1)	319		இழவு
6		தோழி கேட்பச் சொல்லியது (2)	101,152		அசைவு(2)
7	தோழி (11)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (4)	72,138,211,378*		அசைவு, இளிவு(2), அசைவு
8		பிரிவுணர்த்தப்பட்டபோது தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	124*		இழவு
9		காப்பு மிகுதி ஆற்றாளாகிய தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	132		இழவு
10		வரைவிடை பிரிவில் தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	183*		அசைவு
11		வரைவு கடாதல் (3)	195,203,263		அசைவு(3)
12		பொருட்பிரிவில் தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	358		இழவு
13		பரத்தை (1) தலைவனை நொந்து கூறியது (1)	315*		அசைவு

அகநானூறு-6					
1	தோழி (2)	இரவுக்குறி தலைவனிடம் (1)	10*	அழகை	இழவு
2		குறைநயப்பக் கூறிது (1)	250		அசைவு
3	தலைவ (3)	பொருட்பிரிவில் வருந்தி கூறுதல் (2)	40,170		இழவு(2)
4		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	290*		இழவு
5	தலைவன் (1)	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	230		அசைவு

நெய்தல் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-20					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (14)	பிரிவில் தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	5,6,118	இளிவரல்	பிணி, வருத்தம்(2)
2		காமம் மிக்க கழிப்படர் கிளவி (1)	92		வருத்தம்
3		வரைவு நீட்டித்தவிடத்து (1)	97		வருத்தம்
4		தலைவன் பிரிவில் கூறியது (2)	122,163		மென்மை (2)
5		பருவங்கண்டு சொல்லியது (1)	197	இளிவரல்	வருத்தம்
6		வரைவில் ஆற்றுவன் என்றது (2)	205,245		வருத்தம்(2)
7		வன்புரை எதிரழிந்து சொல்லியது (1)	243		மென்மை
8		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (3)	246,311,320		வருத்தம், மென்மை, வருத்தம்

9		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (2)	55,123		வருத்தம்(2)
10	தோழி (6)	வரைவு கடாதல் (3)	117,303, 328*		வருத்தம், மென்மை, வருத்தம்
11		ஆற்றுவித்தல் (1)	248		வருத்தம்
நற்றிணை-11					
1		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (2)	11,299*		வருத்தம், மென்மை
2	தோழி (7)	வரைவு கடாதல் (3)	15*,96,135		மென்மை, வருத்தம்(2)
3		இரவுக்குறி நயப்பித்தது (1)	49		வருத்தம்
4		வாயில் நோந்தது (1)	270	இளிவரல்	வருத்தம்
5	தலைவி (3)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	94*		வருத்தம்
6		ஆற்றாமையால் கூறியது (1)	287		வருத்தம்
7		தலைவியின் அறிவற்ற வருத்தம் (1)	303		வருத்தம்
8	தலைவன் (1)	தோழி கேட்பத் தன்னுள்ளே கூறியது (1)	349*		பிணி
அகநானூறு-8					
1		பகற்குறி அலரஞ்சி கூறியது (1)	30		வருத்தம்
2	தோழி (8)	பாணற்குச் சொல்லியது (1)	50		வருத்தம்
3		வரைவு கடாதல் (3)	100,270,150		வருத்தம்(3)
4		பகல்வந்தானை இரவும் தங்கிச் செல் என்றது (1)	120	இளிவரல்	மென்மை
5		குறை நயப்பித்தது (1)	380		வருத்தம்
6		சிறைப்புறமாகச் கூறியது (1)	210		வருத்தம்

நெய்தல் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-16					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (7)	வாயில் நேர்ந்தது (1)	9	மருட்கை	புதுமை
2		தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	109		சிறுமை
3		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	227		பெருமை
4		தலைவியிடம் சொல்லியது (1)	230		புதுமை
5		வரைவிடைப்பிரிவு ஆற்றுவது என்றது (1)	236		சிறுமை
6		பகற்குறி, செறிப்பு அறிவுறுத்தியது (1)	294		புதுமை
7		பகல் வருவானை இரவு வா என்றது (1)	345		புதுமை
8	தலைவி (8)	தோழியிடம் வரைவு நீட சொல்லியது (2)	125,318		சிறுமை, புதுமை
9		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (3)	269,299, 219		ஆக்கம், புதுமை (2)
10		வரைவிடை பிரிவில் ஆற்றுவேன் என்றது (1)	216		பெருமை
12		பிரிவில் சொல்லியது (1)	349		புதுமை
13		இற்செறிப்பில் தன்னுள்ளே சொல்லியது (1)	401		புதுமை
14	தலைவன் (1)	கழறிய பாங்கனுக்கு உரைத்தது (1)	184	மருட்கை	சிறுமை
நற்றிணை-8					
1	தோழி (5)	சிறைப்புறம் செறிப்பு கூறியது (2)	27,191		புதுமை (2)
2		வரைவு கடாதல் (2)	172,227*		பெருமை (2)

3		குறைநேர்ந்த தோழி முகம் புக்கது (1)	245	மருட்கை	புதுமை
4	தலைவன் (2)	பருவ வரவில் பாங்கற்குச் சொல்லியது (1)	106		பெருமை
5		இரண்டாங் கூட்டத்து தலைவியை எதிர்ப்பட்டு சொல்லியது (1)	155		பெருமை
6	தலைவி (1)	சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	175*		புதுமை
அகநானூறு-13					
1	தோழி (11)	இரவு வருவானைப் பகல் வா என்றது (3)	80,240,360	மருட்கை	புதுமை (2), பெருமை
2		செவிலியிடம் அறத்தொடு நின்றல் (2)	110,190		புதுமை (2)
3		குறை நயப்பித்தது (2)	180,310		புதுமை, பெருமை
4		வரைவு கடாதல் (3)	220*,320, 330*		புதுமை, சிறுமை, பெருமை
5		பகற்குறி நீங்கும் தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	300*		புதுமை
6	தலைவன் (2)	இயற்கைப்புணர்ச்சிப் புணர்ந்து பின் பாங்கனுக்குக் கூறியது (1)	140*		புதுமை
7		இரவுக்குறி வந்து நீங்கும் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	280		புதுமை

நெய்தல் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-1					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (1)	வழியின் ஏதம், செறிப்பு அறிவுறுத்தி வரைவு கடாதல் (1)	324*	அச்சம்	விலங்கு
நற்றிணை-0					
அகநானூறு-0					

நெய்தல் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-9					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (5)	பரத்தைப்பிரிவு தலைவனுக்குச் கூறியது (1)	49	பெருமிதம்	இசைமை
2		வற்புறுத்துங் தோழிக்கு உரைத்தது (1)	175		இசைமை
3		கடிநகர் வேறுபடாது ஆற்றினாய் என்றதற்குக் கூறியது (1)	228		இசைமை
4		இயற்பட மொழிந்தது (1)	313		இசைமை
5		பருவ வரவின் கண் வேறுபடுவதைக் கண்ட தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	341		இசைமை
6	தோழி (4)	தலைவனிடம் கூறியது (1)	114		இசைமை
7		தலைவன் வரவுணர்ந்து கூறியது (1)	177		இசைமை
8		தமர் வரைவை ஏற்பரோ என்றதற்குக் கூறியது (1)	351		இசைமை
9		வரைவிடை நீங்குவதைத் தலைவிக்குக் கூறுதல் (1)	397*		இசைமை

நற்றிணை-36					
1	தோழி (35)	வரைவு கடாதல் (13)	4,19*,63, 67,145, 159,223, 231,235, 283,295* 354*,375*	பெருமிதம்	இசைமை (13)
2		சிறைப்புமாகச் சொல்லியது (2)	123,239		இசைமை (2)
3		மணம் செய்தப் பின்பு தலைவன், பிரிவில் நன்கு ஆற்றினாய் என்பதற்குச் சொல்லியது (1)	35*		இசைமை
4		பகற்குறி வந்து நீங்கும் தலைவனிடம் கூறியது (1)	58*		இசைமை
5		விரிச்சி பெற்று புகன்ற தலைவிக்குச் கூறியது (2)	111,131*		இசைமை (2)
6		வரைவு மலிந்து சொல்லியது (2)	163,278		இசைமை (2)
7		செறிப்பு அறிவுறுத்தியது (3)	178,258*, 267		இசைமை (3)
8		நொதுமலர் வரைவு அறத்தொடு நின்றது (1)	107		இசைமை
9		பகற்குறி வந்தவனைத் தங்கிச்செல் என்றது (1)	215		இசைமை
10		தோழி படைத்து மொழிந்தது (1)	254		இசைமை
11		குறிநீட ஆற்றாளாகிய தலைவியை வற்புறுத்தியது (4)	307,311, 372,363		இசைமை (4)
12		இரவுக்குறி நேர்ந்தது (3)	323,331, 392		இசைமை (3)
13		குறைநயப்பக் கூறியது (1)	342		இசைமை
14	தலைவி (1)	ஆற்றாவி என்றதற்குச் கூறியது (1)	382		இசைமை

அகநானூறு-8					
1	தோழி (6)	வரைவு மலிந்து கூறுதல் (2)	70*,160	பெருமிதம்	இசைமை (2)
2		வரைவு கடாதல் (1)	90		இசைமை
3		பகற்குறி நீங்கும் தலைவனிடம் இரவில் தங்கிச் செல் என்றது (3)	200,340*, 350		இசைமை (3)
4	தலைவன் (2)	பாங்கனுக்குச் சொல்லியது (2)	130,390		இசைமை (2)

நெய்தல் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-9					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (8)	வரைவிடை பிரிவில் ஆற்றாள் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (4)	4*,172*, 304,310*	வெகுளி	அலை(4)
2		பிரிவில் தோழியிடம் (2)	102,145		அலை(2)
3		சிறைப்புறமாகச் சொல்லியது (1)	296		அலை
4		காப்பு மிகுதி நெஞ்சிக்குச் சொல்லியது (1)	306		அலை
5	தோழி (1)	வரைவிடை ஆற்றாமையைக் கூறியது (1)	381		அலை

நற்றிணை-9					
1	தோழி (7)	குறை வேண்டிய தலைவனை மறுத்தல் (1)	45	வெகுளி	அலை
2		பாணற்கு வாயில் மறுத்தது (3)	127,167, 291		அலை(3)
3		உடன்போக்கு வலித்தது (1)	149		அலை
4		பிரிவினைத் தடுத்தல் (1)	345		அலை
5		வரைவு கடாதல் (1)	395*		அலை
6	தலைவி (2)	பாணற்கு வாயில் மறுத்தது (1)	74		அலை
		வன்பொறை எதிரழிந்து கூறியது (1)	327		அலை

அகநானூறு-4					
1	தோழி (3)	சிறைப்புறம், செறிப்பு அறிவுறுத்தியது (2)	20,370*	வெகுளி	அலை, குடிகோள்
2		செறிப்பு கூறி வரைவு கடாதல் (1)	60		குடிகோள்
3	தலைவி (1)	இரவுக்குறி சிறைப்புறம் சொல்லியது (1)	260		குடிகோள்

நெய்தல் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-2					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (1)	வரைவு மலிந்தது (1)	51	உவகை	புலன்
2	தலைவன் (1)	பொருள் வலிக்கும் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்கியது (1)	376*		புலன்
நற்றிணை-2					
1	தோழி (2)	வரைவு மலிந்தது (2)	78*,91	உவகை	செல்வம், புலன்
அகநானூறு-0					

பாலைத் திணையில் நகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-0					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
நற்றிணை-0					
அகநானூறு-1					
1	தோழி (1)	ஓதல் பிரிவு வாடைக்குக் கூறுவாளாய் சொல்லியது (1)	125*	நகை	எள்ளல்

பாலைத்திணையில் அழகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-21					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (15)	தலைவன் பிரிவு தோழி கேட்ப தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	12	அழகை	இளிவு
2		பிரிவிடை ஆற்றாள் என்ற தோழிக்கு உரைத்தது (8)	27*,67, 104,140, 192*,216, 218, 329		இழவு, இளிவு, இழவு, இளிவு, இழவு(4)
3		பிரிவிடை வேறுபாடு கண்ட தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	41*,43*, 154		இழவு(3)
4		பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியது (2)	174,207		இழவு(2)
5		வரையாது பிரிந்தவிடத்து தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	266		அசைவு
6	செவிலி (2)	இடைச்சுரத்து கையறுநிலை (1)	44		இழவு
7		மகட்போக்கிய நிலையில் கூறியது (1)	144		இழவு

8		புணர்ந்துடன் போக நினைத்த தலைவனுக்குச் சொல்லியது (1)	124		இளிவு
9	தோழி (3)	பிரிவிடை தலைவிக்குச் சொல்லியது (2)	130,180		இழவு(2)
10	தலைவன் (1)	இயற்கைப்புணர்ச்சி பிரிவச்சம் (1)	137		அசைவு
நற்றிணை-30					
1		மகட்போக்கிய தாய் (2)	29,279		இழவு(2)
2	நற்றாய் (4)	மனைமருட்சி (2)	179,184*		இழவு(2)
3		வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்கும் தோழிக்குச் சொல்லியது (4)	56,177, 226,314	அழுகை	இழவு, அசைவு(2), இழவு
4	தலைவி (19)	செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்டபோது கூறியது (4)	73*,79, 84,243*		இளிவு, இழவு, அசைவு(2)
5		பிரிவிடை ஆற்றாது தோழியிடம் கூறியது (5)	92,109, 193,240, 153*		இளிவு, இழவு(3), அசைவு
6	தலைவி (19)	பருவம் கண்டு சொன்னது (3)	118,214*, 302		அசைவு(2), இழவு
7		பரத்தைப்பிரிவு வற்புறுத்தியதற்குக் கூறியது (1)	174		இளிவு
8		வன்புரை எதிரழிந்து சொல்லியது (1)	281		அசைவு
9		பிரிவுணர்த்தியபோது சொல்லியது (1)	296		அசைவு
10	தோழி (3)	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	92		இளிவு
11		பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவியிடம் தலைவன் பிரியான் என்றது (1)	224		அசைவு
12		செலவழுங்குவித்தது (1)	325		இளிவு
13	தலைவன் (3)	இடைச்சுரத்து நெஞ்சிடம் கூறியது (2)	113,298		அசைவு, இழவு
14		பொருட்பிரிவு பருவங்கண்டு நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	157*		அசைவு
15	செவிலி (1)	இடைச்சுரத்து கண்டோரிடம் கூறியது (1)	198		அசைவு

அகநானூறு-42					
1	நற்றாய் (1)	உடன் போக்கு (1)	15*	அழுகை	இழவு
2	தலைவன் (10)	பொருட்பிரிவு - இடைச்சுரம் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (9)	41*,57, 123*,239, 297, 299*,371, 373*, 381*		இழவு(2), அசைவு, இழவு, அசைவு(2), இழவு, அசைவு, இழவு
3		பிரிந்து போக நினைத்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	289		இழவு
4	செவிலி (4)	உடன்போக்கு நினைந்து (மனையின்கண்) வருந்தியது (4)	49*,189, 383,153,		இழவு, இழவு(3)
5	தலைவி (18)	பிரிவில் ஆற்றுவித்தத் தோழிக்குக் கூறியது (9)	67,97, 113*, 135*, 229,301, 325,345, 347*	அழுகை	இழவு(7), அசைவு(2)
6		செலவு உணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியது (2)	119,157		இளிவு, அசைவு
7		பொருட்பிரிவு (1)	187		இழவு
8		பிரிவில் சொல்லியது (1)	273		இளிவு
9		பருவம் கண்டு தோழியிடம் (2)	183,277*		இழவு(2)
10		வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	391,395, 175		இழவு(3)
11		பொருட்பிரிவில் ஆற்றுவித்தல் (5)	71,171, 211*,223, 313*		அசைவு, இழவு, இளிவு, அசைவு, இழவு
12	தோழி (8)	பிரிவானோ என்று வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	137*		இழவு
13		செலவழுங்குவித்தது (2)	143*,215		இழவு, அசைவு
14	கண்டோர் (1)	தாயது நிலை எண்ணி இடைச்சுரத்து கூறியது (1)	165		இழவு

பாலைத் திணையில் இளிவரல் மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-23					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (9)	பொருட்பிரிவில் தேற்றும் தோழிக்குச் சொல்லியது (2)	20,352	இளிவரல்	வருத்தம் (2)
2		வரைவிடைப் பிரிவில் ஆற்றாது துன்பம் (கனவால்) (3)	30,39, 224*		மென்மை (3)
3		பொருட்பிரிவில் தலைவன் பற்றி (1)	79		வருத்தம்
4		பருவம் கண்டு வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	254		வருத்தம்
5		கடுஞ்சொல் சொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	307		வருத்தம்
6		ஆற்றாமை மீதூரச் சொல்லியது (1)	398		வருத்தம்
7	தோழி (8)	பிரிவில் வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (3)	48*, 282*,350		மென்மை, வருத்தம் (2)
8		செலவுக்குறிப்பறிந்து தலைவிக்குக் கூறியது (3)	331*,348, 383*		வருத்தம் (3)
9		பிரிவுணர்த்திய தலைவனிடம் கூறியது (1)	363		வருத்தம்
10		பருவம் கண்டு தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	380		வருத்தம்
11		பாலைவழி கொடுமையைக் கூறியது (1)	56		வருத்தம்

12		வினைமுற்றி பருவ வரவிற்கண் சொல்லியது (1)	131*		வருத்தம்
13		கனாக்கண்டு சொல்லியது (1)	147*		வருத்தம்
14	தலைவன்	பாகற்குச் சொல்லியது (வாடைக்கு) (1)	235*		வருத்தம்
15	(5)	பொருட் பிரிவு மீளும் போது தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (1)	237	இளிவரல்	வருத்தம்
16	செவிலி (1)	மகட்போகிய நிலையில் கூறியது (1)	356		வருத்தம்
நற்றிணை-24					
1	கண்டோர் (1)	இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொன்னது (1)	2		வருத்தம்
2	தலைவன் (16)	பொருட் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்கியது (10)	3*,16,52, 62,137, 205,262, 308*,346, 366	இளிவரல்	மென்மை, வருத்தம், மென்மை, மென்மை, வருத்தம் (6)
3		இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் (5)	103,105, 284*,312, 312,352		வருத்தம் (5)
4		உடன்போக்குத் தவிர்த்து வரைவு கடாதல் (1)	12		வருத்தம்
5	தோழி (4)	செலவு அழுங்குவித்தது (2)	26*,71		வருத்தம் (2)
6		வரைவிடை வைத்துப் பிரியும் தலைவனிடம் கூறியது (1)	37		வருத்தம்
7	நற்றாய் (2)	மமைனருட்சி (2)	66*,271*		வருத்தம் (2)
8	தலைவி (2)	பிரிவில் தோழிக்குச் சொல்லியது (2)	107,343		மென்மை, வருத்தம்

அகநானூறு-44					
1	தலைவன் (20)	நெஞ்சு செலவழுங்கியது (7)	3*,43, 131*,167, 191, 327*, 377*	இளிவரல்	மென்மை, வருத்தம், மென்மை (5)
2		பொருட்பிரிவு இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் (9)	19,79, 109*,169, 279,287, 291,339*, 343		மென்மை, வருத்தம் (4), மென்மை, வருத்தம்(3)
3		உடன்வரும் என்ற தோழி கேட்ப நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (1)	121		மென்மை
4		பொருட்பிரிவில் நினைத்தீரோ என்ற தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	29*		மென்மை
5		முன்னர் பொருட்பிரிவு, பின்னரும் பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (2)	337,379		வருத்தம்(2)
6	செவிலி (5)	மகட்போக்கிய வருத்தம் (5)	385,17, 219,321, 369		வருத்தம்(5)
7	நற்றாய் (4)	மகட்போக்கியது (4)	397,275, 315*,195		வருத்தம்(2) மென்மை, வருத்தம்

8	தோழி (6)	செலவழுங்குவித்தது (5)	81*,179, 271,307, 319	இளிவரல்	மென்மை (2), வருத்தம் (2), மென்மை
9		பிரிவில் வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	227*		வருத்தம்
10	தலைவி (9)	பொருட்பிரிவில் தோழியிடம் (2)	103,139		வருத்தம்(2)
11		ஆற்றாமை மீதூரச் சொல்லியது (1)	235		வருத்தம்
12		பிரிவில் வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (4)	241,247, 281*,367		வருத்தம்(4)
13		பிரிவை உணர்ந்து தோழியிடம் கூறியது (2)	293*,329		மென்மை, வருத்தம்

பாலைத் திணையில் மருட்கை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-18					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	கண்டோர் (1)	உடன்போக்கில் கூறியது (1)	7	மருட்கை	புதுமை
2	தோழி (5)	பிரிவில் தலைவியைத் தேற்றுதல் (5)	59,211, 215, 213, 260		பெருமை, புதுமை, பெருமை(3)

3	தலைவன் (5)	பொருட்பிரிவு நெஞ்சிடம் செலவழுங்கியது (3)	63,151, 256	மருட்கை	புதுமை, பெருமை(2)
4		பொருட்பிரிவு மீண்டுவந்து கூறியது (1)	209		புதுமை
5		வினைமுற்றி பாகற்கு உரைத்தது (1)	250		பெருமை
6	தலைவி (4)	பிரிவில் ஆற்றாளாகிய தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	77		பெருமை
7		உடன்போக்கு உணர்த்தியது (1)	149*		புதுமை
8		பிரிவிடை வேறுபட்டவளை வற்புறுத்தும் தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	281		புதுமை
9		பருவம்கண்டு வன்புறை எதிரழிந்து கூறியது (1)	285		புதுமை
10	செவிலி (3)	மகட்போக்கியவிடத்து கூறியது (2)	84,396		புதுமை(2)
11		தெய்வத்துக்குப் பாராயது (1)	378		பெருமை

நற்றிணை-9

1	தோழி (4)	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைவனுக்குச் சொல்லியது (2)	33,318	மருட்கை	புதுமை(2)
2		பருவ வரவு கண்டு கூறுதல் (2)	237*,329		புதுமை(2)
3	தாய் (2)	மனைமருட்சி (1)	143*		புதுமை
4		தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	305		புதுமை
5	தலைவன் (2)	உடன் வருவேன் என்ற தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	162		புதுமை
6		செலவுக்குறிப்பு வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	166		பெருமை
7	தலைவி (1)	பிரிவில் ஆற்றுவேன் என்றது (1)	397		புதுமை

அகநானூறு-27

1	தலைவி (3)	பிரிவில் தோழியிடம் (3)	1*,23,151		புதுமை, சிறுமை, புதுமை
2		பிரிவில் ஆற்றுவேன் என்றது (3)	11*,37, 205*		பெருமை, புதுமை, பெருமை

3		செலவு உணர்ந்து வேறுபட்ட தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	27*	மருட்கை	பெருமை
4		பருவம் வந்தும் வாராதவிடத்து தேற்றுதல் (6)	73,111,17 3,213, 285,323*		பெருமை (5), புதுமை
5	தோழி (12)	தலைவனிடம் செலவழங்குவித்தல் (1)	161		புதுமை
6		உடன்போக்கிற்கு உடன்படச் சொல்லியது (3)	221,259, 283		புதுமை(2), பெருமை
7		தலைவன் வருவதை உணர்த்துதல் (1)	363		பெருமை
8		பொருட்பிரிவு மீண்டான் தலைவியைப் புகழ்தல் (1)	39		புதுமை
9	தலைவன்	இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் கூறுதல் (1)	83*	மருட்கை	புதுமை
10	(3)	உடன்போக்கில் மீண்டுவந்து இடைச்சுரத்து நிகழ்ந்ததைக் கூறுதல் (1)	261		புதுமை
11	நற்றாய் (3)	மகட்போக்கில் தெய்வத்திடம் வேண்டல் (1)	35*		ஆக்கம்
12		மகட்போக்கில் கூறியது (2)	105,263*		புதுமை(2)
13		உடன்போக்கு வழி கொடுமை (1)	89		புதுமை
14		உடன்போக்கில் கூறியது (1)	117		பெருமை
15	செவிலி (3)	தனக்குள் சொல்லியது (1)	203		புதுமை

பாலைத் திணையில் அச்ச மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-2					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி(1)	பிரிவில் காட்டின் கொடுமை நினைந்து கூறியது (1)	283*	அச்சம்	கள்வர்
2	கண்டோர் (1)	உடன்போக்கில் செலவு விலக்கியது (1)	390		கள்வர்

நற்றிணை-1					
1	தோழி (1)	செலவழுங்குவித்தது (1)	43*	அச்சம்	இறை
அகநானூறு-2					
1	செவிலி (1)	உடன்போக்கு தோழியிடம் கூறுதல் (1)	63*	அச்சம்	கள்வர்
2	தலைவி (1)	பருவம் வந்தும் வாராத நிலையில் கூறியது (1)	375*		கள்வர்

பாலைத் திணையில் பெருமித மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-15					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	செவிலி (1)	உடன்போக்குச் சென்றதை நற்றாயிடம் அறத்தொடு நின்றல் (1)	15*	பெருமிதம்	இசைமை
2	தோழி (12)	செலவுக்குறிப்பறிந்து தலைவியை வற்புறுத்தியது (6)	22,135, 232,253, 255,338		இசைமை (6)
3		விரைவில் வருவான் என்று ஆற்றுவித்தது (1)	37		இசைமை
4		உடன்போக்கு உணர்த்திய தலைவியிடம் கூறியது (1)	262		இசைமை
5		பிரிவில் அறிவரைக்கண்டு வினவுதல் (1)	277		கொடை
6		உடன்போக்கு நயப்பக்கூறியது (2)	343,369		இசைமை (2)
7		உடன்போக்கு அழுங்கல் கூடாது தலைவனிடம் கூறியது (1)	388		இசைமை
8	தலைவன் (1)	நெஞ்சு செலவழுங்கியது (1)	347		இசைமை
9	கண்டோர் (1)	இடைச்சுரம் கண்டு சொல்லியது (1)	229*		இசைமை

நற்றிணை-31					
1	தோழி (21)	பொருட்பிரிவு விரைவில் வருவான் என்றது (4)	7,186, 197*,337	பெருமிதம்	இசைமை (4)
2		உடன்போக்கில் பாதுகாப்பாயாக என்றது (1)	10*		இசைமை
3		பிரிவில் தலைவியை வற்புறுத்தியது (7)	18*,41, 115,189, 286,333, 316		இசைமை (7)
4		தலைவனைச் செலவழங்குவித்தது (2)	46,48*		இசைமை (2)
5		பருவத்தே வந்தவனை சிறப்பித்தது (1)	86		இசைமை
6		பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டவனை வற்புறுத்தியது (6)	148,171, 208*,229, 246,252		இசைமை (6)
7		தலைவன் வருவதை வாயில் வழி அறிந்து கூறியது (1)	164		இசைமை
8		பருவம் அன்று என்றது (1)	274		இசைமை
9		பருவம் காட்டி வற்புறுத்தியது (2)	387,391*		இசைமை (2)
10	தலைவி (1)	இயற்பட மொழிந்தது (1)	14	பெருமிதம்	இசைமை
11	நற்றாய் (1)	மனைமருட்சி (1)	110*		இசைமை
12	தலைவன் (11)	நெஞ்சு செலவழங்கியது (2)	126,141*		இசைமை(2)
13		பொருட்பிரிவான் என்று தலைவியை ஆற்றியது (1)	256		இசைமை
14		இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் கூறியது (1)	362		இசைமை
அகநானூறு-44					
1	தலைவன் (11)	நெஞ்சு செலவழங்கியது (6)	5,77*, 149,199*, 335,353	பெருமிதம்	இசைமை (6)
2		பொருள்வயின் பிரிவான் நினைத்த தலைவிக்குக் கூறியது (1)	75		இசைமை
3		உடன்போக்கில் தலைவியிடம் கூறியது	99,257		இசைமை

		(2)			(2)
4		இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் கூறியது (1)	181		இசைமை
5		வினைமுற்றி மீளும்போது நெஞ்சிடம் கூறியது (1)	351		இசைமை
6		பருவம் காட்டி வருவார் என்றது (3)	25,69, 359*		இசைமை (3)
7		பிரிவில் தலைவி நிலை கண்டு கூறியது (3)	59,61*,85		இசைமை (3)
8		உடன்போக்கு உடன்பட்டதைக் கூறுதல் (2)	65*,107		இசைமை (2)
9	தோழி (24)	பிரிவில் ஆற்றுவித்தல் (11)	91,127*, 129,159, 201*, 209*, 231*,233, 251,295, 311	பெருமிதம்	இசைமை (11)
10		வற்புறுத்தியது (6)	171,197,2 69*,357, 393,399		இசைமை (6)
11		தலைவர் வரவை உணர்ந்து சொல்லியது (1)	317*		இசைமை
12		பிரிவிடை ஆற்றாள் என்ற தோழிக்குக் கூறியது (2)	133,141*		இசைமை (2)
13	தலைவி (7)	செலவு உணர்த்திய தோழிக்குச் சொல்லியது (1)	147*		தறுகண்
14		பிரிவில் தோழியிடம் (2)	155,389		இசைமை (2)
15		தோழி வற்புறுத்தியவிடத்துக் கூறியது (2)	267,333		இசைமை (2)

பாலைத் திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-5					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தலைவி (4)	பிரிவில் தோழி கேட்ப நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது (2)	11	வெகுளி	அலை
2		ஆற்றாள் என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது (3)	28,278, 395*		அலை(3)
3	தோழி (1)	பிரிவர் என்ற தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	273*		அலை
நற்றிணை-4					
1	தோழி (2)	பிரிவின் கண் ஆற்றாத தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	28*	வெகுளி	அலை
2		வாயில் மறுத்தது (1)	269		அலை
3	தலைவி (1)	பட்ட பின்றை வரையாது, பொருட்பிரிய தும்பிக்குச் சொல்லியது (1)	277		அலை
4	நற்றாய் (1)	மனைமருண்டு சொல்லியது (1)	293*		அலை
அகநானூறு-31					
1	செவிலி (3)	உடன்போக்கில் தேடிச்செல்லல் (3)	7,145*, 207	வெகுளி	அலை, உறுப்பறை, அலை
2	தோழி (2)	செலவழுங்குவித்தல் (2)	13,387		அலை(2)
3	தலைவன் (4)	இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் கூறியது (3)	21,33, 361,365,		அலை, குடிகோள் (2), அலை,
4		செலவழுங்கியது (1)	245		அலை

5	தலைவி (20)	தோழியிடம் வெகுண்டது பருவம் வந்தும் வாரார் (10)	45*,53, 163*, 185*, 217,265*, 303*,309, 249*,255	வெகுளி	அலை(10)
6		உடன்போக்கு உடன்பட்டதைக் கூறியது (1)	95		அலை
7		பிரிவிடை வேறுபட்ட போது தோழியிடம் சொல்லியது (7)	31,101, 115*, 331,341, 349,355,		அலை(7)
8		பிரிவு உணர்த்தப்பட்ட தோழியிடம் சொல்லியது (1)	305		அலை
9		பிரிவில் ஆற்றுவேன் என்றது (1)	243		அலை
10	நற்றாய் (1)	உடன்போக்கு அயலார் தேற்ற கூறியது (1)	55*		கொலை

பாலைத் திணையில் உவகை மெய்ப்பாடு

குறுந்தொகை-6					
வ. எண்	கூற்று	துறை	பாடல் எண்கள்	மெய்.	நி.க.
1	தோழி (1)	பொருட்பிரிவு ஆற்றாள் என்ற தலைவிக்குச் சொல்லியது (1)	16*	உவகை	புலன்
2	தலைவன் (5)	பொருட்பிரிவு நெஞ்சிடம் செலவழுங்கியது (4)	71,168*, 267*,274		புலன், புணர்வு, புலன்(2)
3		வினை முடித்து பாகற்கு உரைத்தது (1)	189		புலன்
நற்றிணை-7					
1		உடன்போக்கு இடைச்சுரம்	9*,76,202,		புலன்(5)

	தலைவன் (5)	தலைவிக்குச் சொல்லியது (5)	264,384		
2	தலைவி (1)	பொருட்பிரிவு உடன்பட்ட தோழியை உவந்து கூறியது (1)	24	உவகை	செல்வம்
3	தோழி (1)	தலைவன் வரவை வாயில் வழி அறிந்து கூறியது (1)	212		புலன்
அகநானூறு-9					
1	தலைவன் (4)	வினைமுற்றி தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லியது (1)	9*	உவகை	புலன்
2		பொருட்பிரிவு இடைச்சுரம் நெஞ்சிடம் கூறியது (3)	47,87,93		புலன்(2), புணர்வு
3		நெஞ்சிடம் செலவழுங்குதல் (3)	51,193,225		புணர்வு, புலன்(2)
4	தோழி (2)	பிரிவில் வேறுபட்ட தலைவியை வற்புறுத்தியது (2)	237,253*		புலன்(2)

பின்னிணைப்பு - 15

குறிஞ்சித் திணையில் மெய்ப்பாட்டிற்கான உவமைகள்

குறிஞ்சித்திணையில் நகை

1. தோழி - நகை - எள்ளல்

வென்றி நெடுவே ளென்னு மன்னையும்
அதுவென வுணரு மாயி னாயிடைக்
கூழை யிரும்பிடிக் கைகரந் தன்ன
கேழிருந் துறுகற் கெழுமலை நாடன்

(குறுந்.111: 2-5)

2. தலைவி - நகை - எள்ளல்

பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவ னென்றும்
அன்றை யனன நட்பினன்
புதுவோர்த் தம்மவிவ் வழுங்க லாரே

(குறுந்.385: 5-7)

3. தோழி - நகை - எள்ளல்

புரவலன் போலும் தோற்றம் உறழ்கொள
இரவல் மாக்களின் பணி மொழி பயிற்றி

(அகம்.32: 3-4)

4. தோழி நகை - எள்ளல்

மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கும்
ஆர்கலி விழவுக் களம்கடுப்ப நாளும்,
விரவுப்பூம் பலியொடு விரைஇ . அன்னை
கடியுடை வியல்நகர்க் காவல் கண்ணி,
'முருகு'என வேலுற் தருஉம்

(அகம்.232:10-14)

5. தலைவி - நகை - எள்ளல்

வினவின் எவனோ மற்றே - 'கனல்சின
மையல் வேழ மெய்உளம் போக,
ஊட்டி யன்ன ஊன்புரள் அம்பொடு
காட்டுமான் அடிவழி ஒற்றி,
வேட்டம் செல்லுமோ, நம் இறை?' எனவே

(அகம்.388: 22-26)

குறிஞ்சித்திணையில் அழகை

1. தலைவி - அழகை - அசைவு

மாசறக் கழீஇய யானை போலப்
பெரும்பெய லுழந்த விரும்பிணர்த் துறுகல்

பைத லொருதலைச் சேக்கு நாடன்
(குறுந்.13: 1-3)

2. தலைவி - அழகை - இழவு

குறுந்தாட் கூதளி யாடிய நெடுவரைப்
பெருந்தேன் கண்ட விருக்கை முடவன்
உட்கைச் சிறுகுடை கோலிக் கீழிருந்து
சுட்டுபு நக்கி யாங்குக் காதலர்
நல்கார் நயவா ராயினும்
பல்காற் காண்டலு முள்ளத்துக் கினிதே

(குறுந்.60)

3. தலைவி - அழகை - இழவு

பூழ்க்கா லன்ன செங்கா லுமுந்தின்
ஊழ்ப்படு முதுகா யுழையினங் கவரும்
அரும்பனி யச்சிரந் தீர்க்கும்
மருந்துபிறி தில்லையவர் மணந்த மார்பே

(குறுந்.68)

4. தலைவி - அழகை - அசைவு

சொல்லி னெவனாந் தோழி பல்வரிப்
பாம்புபை யவிந்தது போலக் கூம்பிக்
கொண்டலிற் றொலைந்த வொன்செங் காந்தள்
(குறுந்.185: 4-6)

5. தலைவி - அழகை - இழவு

புனவன் றுடவைப் பொன்போற் சிறுதினை
கிளிகுறைத் துண்ட கூழை யிருவி
பெரும்பெய லுண்மையி னிலையொலித்
தாங்கென்
உரஞ்செத்து முளேனே தோழியென்
நலம்புதி துண்ட புலம்பி னானே. (குறுந்.133)

6. தலைவி - அழகை - இழவு

யாவது மறிகிலர் கழறு வோரே
தாயின் முட்டை போலவுட் கிடந்து
சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ
யாமைப் பார்ப்பி னன்ன
காமங் காதலர் கையற விடினே (குறுந்.152)

7. தலைவி - அழகை - அசைவு

காந்தள் வேலி யோங்குமலை நன்னாட்டுச்
செல்ப வென்பவோ கல்வரை மார்பர்
சிலம்பிற் சேம்பி னலங்கல் வள்ளிலை
பெருங்களிறுச் செவியின் மானத் தைஇத்
தண்வரல் வாடை தூக்கும்
கடும்பணி யச்சிர நடுங்கருருவே.

(குறுந்.76)

8. தலைவி - அழகை - அசைவு

மெய்யோ வாழி தோழி சாரல்
மைப்பட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை
ஆற்றப் பாயாத் தப்ப லேற்ற
கோட்டொடு போகி யாங்கு நாடன்
தான்குறி வாயாத் தப்பற்குத்
தாம்பசந் தனவென் றடமென் றோளே.

(குறுந்.121)

9. தோழி - அழகை - இளிவு

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே

(குறுந்.18: 4-5)

10. தோழி - அழகை - இளிவு

கடுமா நெடுந்தேர் நேமி போகிய
இருங்கழி நெய்தல் போல
வருந்தின ளளியணி பிரிந்திசி னோளே

(குறுந்.336: 4-6)

11. தோழி - அழகை - அசைவு

நில்லா மையே நிலையிற் றாகலின்
நல்லிசை வேட்ட நயனுடை நெஞ்சிற்
கடப்பாட் டாள னுடைப்பொருள் போலத்
தங்குதற் குரிய தன்றுநின்
அங்கலுழ் மேனிப் பாய பசப்பே

(குறுந்.143: 3-7)

12. தலைவன் - அழகை - இழவு

ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற்
கையி லாமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெ யுணங்கல் போலப்
பரந்தன் றிந்நோய் நோன்றுகொளற் கரிதே

(குறுந்.58: 3-6)

13. தலைவன் - அழகை - இழவு

சிலைமாண் கடுவிசைக் கலைநிறத் தழுத்திக்
குருதியொடு பறித்த செங்கோல் வாளி
மாறுகொண் டன்ன வுண்கண்
நாறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி தோளே

(குறுந்.272: 5-8)

14. தலைவன் - அழகை - அசைவு

சிறுகுடிக் குறவன் பெருந்தோட் குறுமகள்
நீரோ ரன்ன சாயல்
தீயோ ரன்னவென் னுரனவித் தன்றே

(குறுந்.95: 3-5)

15. தலைவன் - அழகை - அசைவு

மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப்
பசுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக்
கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்

(குறுந்.129: 3-5)

16. தலைவன் - அழகை - அசைவு

மகிழ்ந்ததன் றலையு நறவுண் டாங்கு
விழைந்ததன் றலையு நீவெய் துற்றனை
அருங்கரை நின்ற வுப்பொய் சகடம்
பெரும்பெய றலையவீந் தாங்கிவள்
இரும்பல் கூந்த லியலணி கண்டே.

(குறுந்.165)

17. தலைவன் - அழகை - இளிவு

மலையமா ஊர்ந்து போகி புலையன்
பெருந்துடி கறங்கப் பிற்புலம் புக்கவர்
அருங்குறும்பு எருக்கி அயாஉயிர்த் தாஅங்கு
உய்த்தன்று மன்னே நெஞ்சே செவ்வேர்ச்

(நற்.77:1-4)

18. தலைவன் - அழகை - அசைவு

அகல்இரு விசம்பின் அரவுக்குறை படுத்த
பசுங்கதிர் மதியத்து அகல்நிலாப் போல
அளகம் சேர்ந்த சிறுநுதல்
கழறும் மெனிக்கும் நோயா கின்றே

(நற்.377: 6-9)

19. தலைவன் - அழகை - அசைவு

கொடுவில் கானவன் கோட்டுமா தொலைச்சிப்
பச்சுன் பெய்த பகழி போலச்
சேயரி பரந்த ஆய் இதழ் மழைக்கண்
உறாஅ நோக்கம் உற்ற என்
பைதல் நெஞ்சம் உய்யுமாறே (நற்.75: 6-10)

20. தலைவன் - அழகை - அசைவு

கடன்அறி மன்னர் குடைநிழற் போலப்
பெருந் தண்ணென்ற மரநிழல் சிறிதுஇழிந்து
இருந்தனை சென்மோ வழங்குக கடர்என

(நற்.146: 4-6)

21. தலைவன் - அழகை - அசைவு

முதுநீர் இலஞ்சி பூத்த குவனை
எதிர்மலர்ப் பிணையல் அன்ன இவள்
அரிதமர் மழைக்கண் காணா ஊங்கே

(நற்.160: 8-10)

22. தலைவன் - அழகை - அசைவு

இரவலர் மெலியாது ஏறும் பொறையன்
உரைசால் உயர்வரைக் கொல்லிக் குடவயின்
அகல்இலைக் காந்தள் அலங்குகுலைப்
பாய்ந்து

பறவை இழைத்த பல்கண் இறாஅல்
தேனுடை நெடுவரைத் தெய்வம் எழுதிய
வினைமாண் பாவை அன்னோள்
கொலைசூழ்ந் தனளால் நோகோ யானே.

(நற்.185: 6-12)

23. தலைவன் - அழகை - அசைவு

கொடுங்கேழ் இரும்புறம் நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்
தலைமருப்பு ஏய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணை கதவ அல்ல; நண்ணார்
அரண்தலை மதில ராகவும் முரசுகொண்டு
ஓம்பரண் கடந்த அடுபோர்ச் செழியன்
பெரும்பெயர்க் கூடல் அன்னநின்
கரும்புடைத் தோளும் உடையவால் அணங்கே.

(நற்.39: 4-11)

24. தலைவி - அழகை - இழவு

திருந்துகோல் எல்வனை வேண்டியான் அழவும்
அரும்பிணி யுறுநர்க்கு வேட்டது கொடாது
மருந்தாய்ந்து கொடுத்த அறவோன் போல்
என்னை வாழிய பலவே பன்னிய
மலைகெழு நாடனொடு நம்மிடைச் சிறிய
தலைப்பிரிவு உண்மை அறிவான் போல
நீப்பநீங் காது வரின்வரை அமைந்து

(நற்.136:1-7)

25. தலைவி - அழகை - இழவு

காமுறு தோழி காதலம் கிளவி
இரும்புசெய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த
தோய்மடற் சிஸ்நீர் போல
நோய்மலி நெஞ்சிற்கு ஏமமாம் சிறிதே.

(நற்.133: 8-11)

26. தோழி - அழகை - அசைவு

வெறியென உணர்ந்த உள்ளமொடு மறியறுத்து
அன்னை அயரும் முருகுநின்
பொன்னேர் பசலைக்கு உதவா மாறே

(நற்.47: 9-11)

27. தோழி - அழகை - அசைவு

கடல்விளை அமுதம் பெயற்கு ஏற்றாஅங்கு

உருகு உகுதல் அஞ்சவல் உதுக்காண்
தம்மோன் கொடுமை நம்வயின் ஏற்றி

(நற்.88: 4-6)

28. தோழி - அழகை - அசைவு

கடும்பரிக் குதிரை ஆஅய் எயினன்
நெடுந்தேர் ஞிமிலியொடு பொருதுகளம்
பட்டென,
காணிய செல்லாக் கூடை நாணி,
கடும்பகல் வழங்கா தாஅங்கு, இடும்பை
பெரிதால் அம்ம இவட்கே; அதனால்
மாலை, வருதல் வேண்டும் - சோலை

(அகம்.148: 7-12)

29. தோழி - அழகை - அசைவு

அணிஇழை, உண்கண், ஆய்இதழ்க் குறுமகள்
மணிஏர் மாண்நலம் சிதைய,
பொன்னேர் பசலை பாவின்னு மன்னே!

(அகம்.172: 16-18)

30. தோழி - அழகை - அசைவு

ஆட்டன் அத்தி நலன்நயந்து உசைஇ,
தாழ்இருங் கதுப்பின் காவிரி வவ்வலின்,
மாதிரம் துழைஇ, மதிமருண்டு அலந்த
ஆதி மந்தி காதலற் காட்டி,
படுகடன் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்
மருதி அன்ன மாண்புகழ் பெறீஇயர்,
சென்மோ - வாழி, தோழி! - பல்நாள்
உரவுஉரும் ஏறொடு மயங்கி
இரவுப்பெயல் பொழிந்த ஈர்ந்தண் ஆறே

(அகம்.222: 7-15)

31. தோழி - அழகை - அசைவு

ஓடுபுறம் கண்ட, தாள்தோய் தடக்கை,
வெல்போர் வழுதி செல்சமத்து உயர்த்த
அடுபுகழ் எ.கம் போல,
கொடிபட மின்னிப் பாயின்றால், மழையே!

(அகம்.312: 11-14)

32. தலைவன் - அழகை - அசைவு

தாஇல் நன்பொன் தைஇய பாவை
விண்தவழ் இளவெயிற் கொண்டு நின்றன்ன,
மிகுகவின் எய்திய, தொகுசூரல் ஐம்பால்,
கிளைஅரில் நாணற் கிழங்குமணற்கு ஈன்ற
முளைஓ ரன்ன முள்ளியிறுத் துவர்வாய்,
நயவன் தைவரும் செவ்வழி நல்யாழ்
இசைஓர்த் தன்ன இன்தீம் கிளவி,

(அகம்.212: 1-7)

33. தலைவன் - அழகை - அசைவு

தண்மழை தவழும் தாழ்நீர் நனந்தலைக்
கடுங்காற்று எடுக்கும் நெடும்பெருங் குன்றத்து
மாய இருள்அளை மாய்கல் போல,
மாய்கதில் - வாழிய, நெஞ்சே! - நாளும்
(அகம்.258: 5-8)

34. தலைவன் - அழகை - அசைவு

புகல்அரும், பொதியில் போலப்
பெறல் அருங் குரையள்,எம் அணங்கி யோளே!
(அகம்.322: 14-15)

35. தலைவன் - அழகை - அசைவு

ஒன்னார் தேளம் பாழ்பட நாளும்
துன்அருந் துப்பின் வென்வேற் பொறையன்
அகல்இருங் கானத்துக் கொல்லி போல,
தவாஅ லியரோ, நட்பே! அவள்வயின்
(அகம்.338: 12-15)

36. தலைவன் - அழகை - அசைவு

ஒறுப்ப ஓவலை; நிறுப்ப நில்லலை;
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி! நினக்குயான்
கிளைஞன் அல்லெனோ? நெஞ்சே! -
தெனாஅது
(அகம்.342: 1-3)

குறிஞ்சித்திணையில் இளிவரல்

1. தலைவி - இளிவரல் - மென்மை

வேரு முதலுங் கோடு மோராங்குத்
தொடுத்த போலத் தாங்குபு தொடரிக்
கீழ்தாழ் வன்ன வீழ்கோட் பலவின்
ஆர்கலி வெற்பன் வருதொறும் வருஉம்
அகலினு மகலா தாகி
இகலுந் தோழிநங் காமத்துப் பகையே.
(குறுந்.257)

2. தோழி - இளிவரல் - மென்மை

பூக்கொய் மகளிரிற் றோன்று நாடன்
தகாஅன் போலத் தான்றிது மொழியினும்
தன்கண் கண்டது பொய்க்குவ தன்றே
(குறுந்.26: 3-5)

3. தோழி - இளிவரல் - பிணி

விட்ட குதிரை விசைப்பின் னன்ன,
விசம்புதோய் பசங்கழைக் குன்ற நாடன்

யாந்தற் படர்ந்தமை யறியான், றானும்
வேனி லானேறு போலச்
சாயின னென்பதாம் மாணல நயந்தே.
(குறுந்.74)

4. தோழி - இளிவரல் - மென்மை

கெட்டிடத் துவந்த வுதவி கட்டில்
வீறுபெற்று மறந்த மன்னன் போல
நன்றிமறந் தமையா யாயின் மென்சீர்க்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள்
ஒலிமென் கூந்த லுரியவா நினக்கே.
(குறுந்.225: 3-7)

5. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

பல்லோர் துஞ்ச நள்ளென் யாமத்
துரவுக்களிறு போல்வந் திரவுக்கவதவ முயறல்
கேளே மல்லேங் கேட்டனம் பெரும
ஓரி முருங்கப் பீலி சாய
நன்மயில் வலைப்பட்ட டாங்கியாம்
உயங்குதொறு முயங்கு மறனில் யாயே
(குறுந்.244)

6. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

குறியிறைப் புதல்வரொடு மறுவந் தோடி
முன்னா ளினிய தாகிப் பின்னாள்
அவர்தினை மேய்தந் தாங்குப்
பகையா கின்றவர் நகைவிளை யாட்டே.
(குறுந்.394: 3-6)

7. தலைவன் - இளிவரல் - பிணி

காமம் காம மென்ப காமம்
அணங்கும் பிணியு மன்றே நுணங்கிக்
கடுத்தலுந் தணிதலு மின்றே பாணை
குளகுமென் றாண்மதம் போலப்
பாணியு முடைத்தது காணுநர்ப் பெறினே.
(குறுந்.136)

8. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

இல்லோ னின்பங் காமுற் றாஅங்
கரிதுவேட் டனையா னெஞ்சே காதலி
நல்ல ளாகுத லறிந்தாங்
கரிய ளாகுத லறியா தோயே.
(குறுந்.120)

9. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

யாங்குமறந் தமைகோ யானே ஞாங்கர்க்
கடுஞ்சுரை நல்லா னடுங்குதலைக் குழவி
தாய்காண் விருப்பி னன்ன
சாஅய்நோக் கினளே மாஅ யோயே.
(குறுந்.132: 3-6)

10. பாங்கன் - இளிவரல் - மென்மை

காமங் காம மென்ப காமம்
அணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின்
முதைச்சுவற் கலித்த முற்றா விளம்புல்
மூதா தைவற் தாங்கு
விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே.

(குறுந்.204)

11. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

வீளை அம்பின் வில்லோர் பெருமகன்
பூந்தோள் யாப்பின் மிஞிலி காக்கும்
பாரத்து அன்ன ஆர மாப்பின்
சிறுகோற் சென்னி ஆரேற்று அன்ன
மாரி வண்மகிழ் ஓரி கொல்லிக்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள்
ஒலிமென் கூந்தல் நம்வயி னானே.

(நற்.265: 3-9)

12. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

நெய்ப்பட்டு அன்ன நோன்காழ் எ.கின்
செல்வத் தந்தை இடனுடை வரைப்பின்
ஆடு பந்து உருட்டுநள் போலஓடி

(நற்.324: 5-7)

13. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

வான்அர் மகளிர்க்கு மேவல் ஆகும்
வளராப் பார்ப்பிற்கு அல்குஇரை ஓய்யும்
அசைவில் நோன்பறை போலச் செல்வர
வருந்தினை வாழினன் உள்ளம் ஒருநாள்

(நற்.356:4-7)

14. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

ஏமான் பிணையின் வருந்தினேன் ஆக
துயர்மருங்கு அறிந்தனள் போல அன்னை
துஞ்சாயோ என் குறுமகள் என்றலின்

(நற்.61: 3-5)

15. தோழி - இளிவரல் - மென்மை

அமுதம் உண்கநம் இயல் இலாட்டி
கிடங்கில் அன்ன விட்டுக்கரைக் கான்யாற்றுக்
கலங்கும் பாசி நீர்அலைக் கலாவ

(நற்.65: 1-3)

16. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

பல்குடைக் கள்ளின் வண்மகிழ்ப் பாரி
பலவுறு குன்றம் போலப்
பெருங்கவின் எய்திய அருங்காப் பினளே

(நற்.253: 7-9)

17. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

நாள்மலர் புரையும் மேனிப் பெருஞ்சுனை
மலர்பிணைத்து அன்ன மாதிழ் மழைக்கண்
மயிலோர் அன்ன சாயல் செந்தார்க்
கிளியோர் அன்ன கிளவிப் பணைத்தோள்
பாவை அன்ன வனப்பினள் இவளெனக்
காமர் நெஞ்சமொடு பலபா ராட்டி

(நற்.301: 2-7)

18. தோழி - இளிவரல் - வருத்தம்

அருளினை போலினும் அருளாய் அன்றே
கனைஇருள் புதைத்த அஞ்சுவரும் இயவில்
பாம்புஉடன்று இரிக்கும் உருமோடு
ஓங்குவரை நாடநீ வருத லானே. (நற்.383: 6-9)

19. தலைவி - இளிவரல் - வருத்தம்

மணிகெழு நெடுவரை அணிபெற நிவந்த
செயலை அந்தளிர் அன்ன என்
மதனில் மாமெய்ப் பசலையும் கண்டே

(நற்.244: 9-11)

20. தலைவி - இளிவரல் - வருத்தம்

நொச்சி வேலித் தித்தன் உறந்தைக்
கல்முதிர் புறங்காட்டு அன்ன
பல்முட் டின்றால் தோழி! நம்களவே.

(அகம்.122: 21-23)

21. தலைவி - இளிவரல் - வருத்தம்

களிற்று இரை தெரீஇய பார்வல் ஒதுக்கின்
ஒளித்து இயங்கும் மரபின் வயப்புலி போல,
நல் மனை நெடு நகர்க் காவலர் அறியாமை -
தன் நசை உள்ளத்து நம் நசை வாய்ப்ப,

(அகம்.22: 14-17)

குறிஞ்சித்திணையில் மருட்கை

1. தோழி - மருட்கை - புதுமை

நிலவு மிருளும் போலப் புலவுத்திரைக்
கடலுங் கானலுந் தோன்றும்
மடறாழ் பெண்ணையெஞ் சிறுநல் லாரே

(குறுந்.81: 5-7)

2. தோழி - மருட்கை - பெருமை

தமரிற் றீரா ளென்மோ வரசர்
நிரைசெல னுண்டோல் போலப்
பிரசத் தூங்கு மலைகிழ வோர்க்கே

(குறுந்.392: 6-8)

3. தலைவி - மருட்கை - புதுமை

இளைய ரோம்ப மரீஇயவ ணயந்து
மனையுறை வாழ்க்கை வல்லி யாங்கு
மருவி னினியவு முளவோ
செல்வாந் தோழி யொல்வாங்கு நடந்தே
(குறுந்.322: 4-7)

4. தலைவன் - மருட்கை - பெருமை

நல்லுரை யிகந்து புல்லுரை தாஅய்ப்
பெயனீர்க் கேற்ற பசங்கலம் போல
உள்ளந் தாங்க வெள்ள நீந்தி
... ..
பெரிதா லம்மநின்பூச லுயர்கோட்டு
மகவுடை மந்தி போல
அகனுறத் தமீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே
(குறுந்.29: 1-3,5-7)

5. தலைவன் - மருட்கை - புதுமை

சிறுவெள் ளரவி னவ்வரிக் குருளை
கான யானை யணங்கி யாஅங்
கிளையண் முளைவா ளெயிற்றள்
வளையுடைக் கையளெம் மணங்கி யோளே.
(குறுந்.119)

6. தலைவன் - மருட்கை - புதுமை

இரண்டறி கள்விநங் காத லோளே
முரண்கொ டுப்பிற் செவ்வேன் மலையன்
முள்ளுர்க் கான நாற வந்து
நள்ளென் கங்கு னம்மோ ரன்னள்
கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமல ருதிர்த்துச்
சாந்துளர் நறுங்குதப் பெண்ணெய் நீவி
அமரா முகத்த ளாகித்
தமரோ ரன்னள் வைகறை யானே. (குறுந்.312)

7. தோழி - மருட்கை - புதுமை

ஏனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த
பகழி அன்ன சேயரி மழைக்கண்
நல்ல பெருந் தோளோயே! கொல்லன்
(நற்.13: 3-5)

8. தோழி - மருட்கை - புதுமை

தாதுண் வேட்கையின் போதுதெரிந்து உளதா
வண்டு ஓரன்னவலன் தண்டாக் காட்சி
(நற்.25: 9-10)

9. தோழி - மருட்கை - சிறுமை

“மாயோன் அன்ன மால்வரைக் கவாஅன்

வாலியோன் அன்ன வயங்குவென் அருவி
அம்மலை கிழவோன் நம்நயந்து என்றும்
வருந்தினன்” என்பதோர் வாய்ச்சொல் தோறாய்
(நற்.32: 1-4)

10. தலைவி - மருட்கை - புதுமை

மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயஎன்
அணிநலம் சிதைக்குமார் பசலை அதனால்
அசணம் கொல்பவர் கைபோல் நன்றும்
இன்பமும் துன்பமும் உடைத்தே
தண்கமழ் நறுந்தார் விறலோன் மார்பே.
(நற்.304: 6-10)

11. தலைவன் - மருட்கை - பெருமை

கொங்கர்
மணிஅரை யாத்து மறுகின் ஆடும்,
உள்ளி விழவின் அன்ன,
அலர்ஆ கின்றுஅது பலர்வாய்ப் பட்டே?
(அகம்,368: 16-19)

12. தலைவன் - மருட்கை - பெருமை

கடும் புனல் மலிந்த காவிரிப் பெரியாற்று
நெடுஞ் கழி நீத்தம் மண்ணுநள் போல,
நடுங்கு அஞர் தீர முயங்கி, நெருநல்
ஆகம் அடைதந்தோளே (அகம்,62: 9-12)

குறிஞ்சித்திணையில் அச்சம்

1. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

யாங்குச்செய் வாங்கொ றோழி பாம்பின்
பையுடை யிருந்தலை துமிக்கு மேற்றொடு
நடுநா ளென்னார் வந்து
நெடுமென் பணைத்தோ ளடைந்திசி னோரே.
(குறுந்.268: 3-6)

2. தலைவி - அச்சம் - இறை

மின்னுநிமிர்ந்த தன்ன வேலன் வந்தெனப்
பின்னுவிடு முச்சி அளிப்பு ஆனாதே
(நற்.51: 6-7)

3. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

விடர்முகைச் செறிந்த வெஞ்சின இரும்புலி
புகர்முக வேழம் புலம்பத் தாக்கி
குருதி பருகிய கொழும்புக் கயவாய்
வேங்கை முதலொடு துடைக்கும்
ஓங்கு மலைநாடன் வருஉம் ஆறே.
(நற்.158: 5-9)

4. தோழி - அச்சம் - அணங்கு

வரையோன் வண்மை போலப் பலவுடன்
கிளையோடு உண்ணும் வளைவாய்ப் பாசினம்
(நற்.376: 3-4)

5. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

... - அகல் மலை
வாங்கு அமைக் கண் இடை கடுப்ப, யாய்
ஓம்பினள் எடுத்த, தட மென் தோளே.
(அகம்.18: 16-18)

6. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

நெஞ்சுஅழிந்து அரணம் சேரும்; அதன்தலைப்
புலிக்கணத் தன்ன நாய்தொடர் விட்டு,
முருகன் அன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திறல்
(அகம்.158: 14-16)

7. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

உயர்சிமை நெடுங்கோட்டு உகள், உக்க
கமழ்இதழ் அலரி தாஅய் வேலன்
வெறிஅயர் வியன்களம் கடுக்கும்
பெருவரை நண்ணிய சாரலானே.
(அகம்.182: 15-18)

8. தோழி - அச்சம் - விலங்கு

பெண் கோல் ஒழுக்கம் கண் கொள நோக்கி,
நொதுமல் விருந்தினம் போல, இவள்
புதுநாண் ஒடுக்கமும் காண்குவம், யாமே.
(அகம்.112: 17-19)

9. தலைவி - அச்சம் -இறை

தொழில்மழை பொழிந்த பானாட் கங்குல்,
எறிதிரைத் திவலை தூஉம் சிறுகோட்டுப்
பெருங்குளம் காவலன் போல,
அருங்கடி அன்னையும் துயில்மறந் தனளே?
(அகம்.252: 11-14)

10. தலைவன் - அச்சம் -இறை

பாரத்துத் தலைவன், ஆர நன்னன்;
எழில் நெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பில்
களிமயிற் கலாவத் தன்ன, தோளே-
வல்வில் இளையர் பெருமகன்; நள்ளி
சோலை அடுக்கத்துச் சுரும்பு உண விரிந்த
கடவுட் காந்தருள்ளும் பலஉடன்
(அகம்.152: 12-17)

குறிஞ்சித்திணையில் பெருமிதம்

1. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

தாமறி செம்மைச் சான்றோர்க் கண்ட
கடனறி மாக்கள் போல விடின்விட்
டிதழ்தளை யவிழ்ந்த வேகல் வெற்பன்
நன்னர் நெஞ்சத்தன் றோழி நின்னிலை
(குறுந்.265: 3-6)

2. தலைவன் - பெருமிதம் - இசைமை

யான்யந் துறைவோ டேம்பாய் கூந்தல்
வளங்கெழு சோழ ருறத்தைப் பெருந்துறை
நுண்மண லறல்வார்ந் தன்ன
நன்னெறி யவ்வே நறுந்தண் ணியவே.
(குறுந்.116)

3. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

தாழ்நீர் நனந்தலை அழுந்துபடப் பாஅய்
மலைஇமைப்பது போல் மின்னிச்
சிலைவல் ஏற்றொடு செறிந்தஇம் மழைக்கே!
(நற்.112: 7-9)

4. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

கீழும் மேலும் காப்போர் நீத்த
வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத்
தமியன் வந்தோன் பனியலை நிலையே!
(நற்.182: 8-10)

5. தலைவன் - பெருமிதம் - தறுகண்

பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப்
பூதம் புணர்த்த புதிதுஇயல் பாவை
விரிகதிர் இளவெயில் தோன்றி அன்னநின்
ஆய்நலம் உள்ளிவரின் எமக்கு
(நற்.192: 8-11)

6. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

விழைதக ஓங்கிய கழைதுஞ்சு மருங்கின்
கான்அமர் நன்னன் போல,
யான்ஆ குவல்,நின் நலம்தரு வேனே.
(அகம்.392: 26-28)

7. தலைவி - பெருமிதம் - இசைமை

... -வேட்டோர்க்கு
அமிழ்த்து அன்ன கமழ்தார் மார்பின்
வண்டுஇடைப் படாஅ முயக்கமும்,
தண்டாக் காதலும், தலைநாள் போன்மே!
(அகம்.332: 12-15)

குறிஞ்சித்திணையில் வெகுளி

1. தோழி - வெகுளி - கொலை

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ வன்னை
ஒருநாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப்
பகைமுக வூறிற் றுஞ்சலோவிலளே.
(குறுந்.292: 5-8)

2. தோழி - வெகுளி - கொலை

இன்கடுங் கள்ளி னகுதை பின்றை
வெண்கடைச் சிறுகோ லகவன் மகளிர்
மடப்பிடிப் பரிசின் மானப்
பிறிதொன்று குறித்ததவ னெடும்புற நிலையே.
(குறுந்.298: 5-8)

3. தோழி - வெகுளி - அலை

... நன்னன்
நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய
ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல
வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.
(குறுந்.73:2-5)

குறிஞ்சித்திணையில் உவகை

1. தலைவன் - உவகை - புணர்வு

செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே.
(குறுந்.40: 4-5)

2. தலைவன் - உவகை - புலன்

குண்டுநீர்த் தாமரைக் கொங்கி னன்ன
நுண்ப. '. நித்தி மாஅ யோயே
(குறுந்.300: 3-4)

3. தலைவன் - உவகை - புணர்வு

ஐதுதொடை மாண்ட கோதை போல
நறிய நல்லோண் மேனி
முறியினும் வாய்வது முயங்கற்கு மினிதே.
(குறுந்.62: 3-5)

4. தலைவன் - உவகை - புலன்

பூவொத் தலமருந் தகைய வேவொத்
தெல்லாரு மறிய நோய்செய் தனவே
(குறுந்.72: 1-2)

5. தலைவன் - உவகை - புலன்

பூப்போ லுண்கட் பொன்போன் மேனி
மாண்வரி யல்குற் குறுமகள்
தோண்மாறு பழுஉம் வைகலொ டெமக்கே.
(குறுந்.101: 4-6)

6. தலைவன் - உவகை - புலன்

அமிழ்தத் தன்ன வந்தீங் கிளவி
அன்ன வினியோள் குணனு மின்ன
இன்னா வரும்படர் செய்யு மாயின்
(குறுந்.206: 1-3)

7. தலைவன் - உவகை - புலன்

உள்ளிக் காண்பென் போல்வன் முள்ளெயிற்
றமிழ்த முறுமஞ் செவ்வாய்க் கமழகில்
ஆர நாறு மறல்போற் கூந்தற்
பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி
முரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே.
(குறுந்.286)

8. தோழி- உவகை - புலன்

...அன்னை
தம்மிற் றமதுண் டன்ன சினைதொறும்
தீம்பழந் தூங்கும் பலவின்
ஓங்குமலை நாடனை வருமென் றோளே
(குறுந்.83: 2-5)

9. தலைவி- உவகை - புணர்வு

தாமரைத் தண்தாது ஊதி மீமிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை
நீரின்(று) அமையா உலகம் போலத்
தம்மின்(று) அமையா நம்நயந்(து) அருளி;
(நற்.1: 3-7)

10. தலைவன் - உவகை - புலன்

என்னுடன் வருதியோ நன்னடைக் கொடிச்சி
முருகு புணர்ந்து இயன்ற வள்ளிபோல நின்
உருவுகண் எறிப்ப நோக்கல் ஆற்றலனே
(நற்.82: 3-5)

11. தோழி- உவகை - புலன்

தீயும் வளியும் விசம்புபயந் தாங்கு
நோயும் இன்பமும் ஆகின்று மாதோ

... ..

இலங்குமலை நாடன் மலர்ந்த மார்பே.

(நற்.294: 1-2,9)

12. தலைவன் - உவகை - புலன்

பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற
குறையோர் கொள்கலம் போல,

(அகம்.142: 5-6)

13. தலைவன் -உவகை - புலன்

வில்கெழு தானைப் பசும்பூண் பாண்டியன்
களிறுஅணி வெல்கொடி கடுப்ப, காண்வர

(அகம்.162: 21-22)

14. தலைவன் - உவகை - புணர்வு

இன்உயிர் செகுப்பக் கண்டு சினம்மாறிய
அன்னி மிஞிலி போல, மெய்ம்மலிந்து
ஆனா உவகையேம் ஆயினெம் - பூமலிந்து

(அகம்.262: 11-13)

15. தலைவன் - உவகை - புணர்வு

இளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல,
வண்டுவழிப் படர, தண்மலர் வேய்ந்து

(அகம்.198: 7-8)

16. தலைவன் - உவகை - புணர்வு

அகுதை களைதந் தாங்கு, மிகுபெயல்
உப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல,
நாணுவரை நில்லாக் காமம் நண்ணி
நல்கினள், வாழியர், வந்தே-ஓரி
பல்பழப் பலவின் பயம்கெழு கொல்லிக்
கார்மலர் கடுப்ப நாரும்,
ஏர்நுண், ஒதி மாஅ யோளே!

(அகம்.208: 18-24)

முல்லைத் திணையில் மெய்ப்பாட்டிற்கான உவமைகள்

முல்லைத்திணையில் அழகை

1. தலைவி - அழகை - இழவு

ஆற்றய லெழுந்த வெண்கோட் டதவத்
தெழுகுளிறு மிதித்த வொருபழம் போலக்
குழையக் கொடியோர் நாவே
காதல ரகலக் கல்லென் றவ்வே.
(குறுந்.24: 3-6)

2. தலைவி - அழகை - இழவு

பல்லா நெடுநெறிக் ககன்று வந்தெனப்
புற்றலை மன்ற நோக்கி மாலை
மடக்கட் குழவி யணவந் தன்ன
நோயே மாகுத லறிந்தும்
சேயர் தோழி சேய்நாட் டோரே.
(குறுந்.64)

3. தலைவி - அழகை - இழவு

பொன்னோர் மேனி நன்னலஞ் சிதைத்தோர்
இன்னும் வரா ராயின்
என்னாந் தோழிநம் மின்னயிர் நிலையே.
(குறுந்.319: 6-8)

4. தோழி - அழகை - இழவு

தனியோ ரிரங்கும் பனிகூர் மாலைப்
பல்லான் கோவலர் கண்ணிச்
சொல்லுப வன்ன முல்லைமென் முகையே.
(குறுந்.358: 5-7)

5. தலைவி - அழகை - அசைவு

கொல்லைக் கோவலர் எல்லி மாட்டிய
பெருமர வேரடிப் போல
அருள்இலேன் அம்ம அளியேன் யானே
(நற்.289: 7-9)

6. தலைவி - அழகை - அசைவு

கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று
இசுகரை
வேர்கிளர் மாஅத்து அம்தளிர் போல
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை

... ..

கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்சமோடு இசைசேண் விளங்கத்
தேர்வீச இருக்கை போல
மாரி இரீஇ மான்ற்றன்றால் மழையே.
(நற்.381: 3-5,7-9)

7. தலைவி - அழகை - இழவு

யாதுசெய் வாம்கொல்? தோழி! — நோதகக்
கொலை குறித் தன்ன மாலை
துனைதரு போழ்தின், நீந்தலோ அரிதே!
(அகம்.364: 12-14)

முல்லைத்திணையில் இளிவரல்

1. தலைவன் - இளிவரல் - வருத்தம்

முல்லை வாழியோ முல்லை நீநின்
சிறுவெண் முகையின் முறுவல்
கொண்டனை
நகுவை போலக் காட்டல்
தகுமோ மற்றிது தமிழோர் மாட்டே.
(குறுந்.162: 3-6)

2. தலைவி - இளிவரல் - வருத்தம்

இருவிசேர் மருங்கிற் பூத்த முல்லை
வெருகுசிரித் தன்ன பசுவீ மென்பிணிக்
குறுமுகை யவழிந்த நறுமலர்ப் புறவின்
வண்டுசூழ் மாலையும் வாரார்
(குறுந்.220:3-6)

முல்லைத்திணையில் மருட்கை

1. தலைவன் - மருட்கை - பெருமை

கவலை கெண்டிய வகல்வாய்ச் சிறுகுழி
கொன்றை யொள்வீ தாஅய்ச் செல்வர்
பொன்பெய் பேழை முய்திறந் தன்ன
(குறுந்.233: 1-3)

2. பாணன் - மருட்கை - பெருமை

கல் பொருது இரங்கும் பல் ஆர் நேமிக்
கார் மழை முழக்கு இசை கடுக்கும்,
முனை நல் ஊரன், புனை நெடுந் தேரே.
(அகம்.14: 19-21)

3. உழையர் - மருட்கை - பெருமை
யாண்டுறை வதுகொல் தானே - மாண்ட
போதுஉழ் கொண்ட உண்கண்
தீதி லாட்டி திருநுதற் பசப்பே?
(அகம்.354: 12-14)

முல்லைத்திணையில் பெருமிதம்

1. தலைவி - பெருமிதம் - இசைமை

சென்ற நாட்ட கொன்றையும் பசவீ
நம்போற் பசக்குங் காலைத் தம்போற்
சிறுதலைப் பிணையிற் றீர்ந்த நெறிகோட்
டிரலை மானையுங் காண்பர்கொ னமரே
(குறுந்.183: 1-4)

2. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

ஓதுங்கல் செல்லாப் பசம்புளி வேட்கைக்
கடுஞ்சூள் மகளிர் போல நீர்கொண்டு
விசும்பிவர் கல்லாது தாங்குபு புணரிச்
செழும்பல் குன்ற நோக்கிப்
பெருங்கலி வான மேர்தரும் பொழுதே.
(குறுந்.287: 4-9)

3. தோழி - பெருமிதம் - இசைமை

பொய்இடி அதிர்குரல் வாய்செத்து ஆலும்
இனமயில் மடக்கணம் போல
நினைமருள் வேனோ வாழியர் மழையே
(நற்.248: 7-9)

முல்லைத்திணையில் வெகுளி

1. தலைவி - வெகுளி - குடிகோள்

வளர்பிறை போல வழிவழிப் பெருகி
இறைவனை நெகிழ்த்த வெவ்வ நோயொடு
குழைப்பிசைந் தனையே மாகிச் சாஅய்
(குறுந்.289: 1-3)

2. தலைவி - வெகுளி - அலை

அழுந்துபடு விழுப்புண் வழுப்புவாய் புலரா
எவ்வ நெஞ்சத்து எ.கெறித் தாங்குப்
பிரிவில் புலம்பி நுவலும் குயிலினும்
தேறுநீர் கெழீஇய யாறுநனி கொடிதே
(நற்.97: 1-4)

முல்லைத்திணையில் உவகை

1. தலைவன் - உவகை - புணர்வு
நீடிய மரத்த கோடுதோய் மலிர் நிறை
இறைத்துணச் சென்றற் றாஅங்
கனைப்பொருங் காம மீண்டுகடைக்
கொளவே.
(குறுந்.99: 4-6)

2. தலைவன் - உவகை - புணர்வு
ஏமதி வலவ தேரே! உதுக்காண்
உருக்குறு நறுநெய் பால்விதிர்த் தன்ன
அரிக்குரல் மிடற்ற அம்நுண் பல்பொறிக்
(நற்.21: 5-7)

3. தோழி - உவகை - புலன்
அகல்இலை அகல வீசி அகலாது
அல்கலும் அலைக்கும் நல்கா வாடை
பரும யானை அயாஉயிர்த் தாஅங்கு
இன்னும் வருமே தோழி வாரா
(நற்.89: 6-9)

4. தலைவன் - உவகை - புணர்வு
பனிபடு நறுந்தார் குழைய, நம்மொடு,
துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல
உவக்குநள்-வாழிய, நெஞ்சே! விசும்பின்
(அகம்.144: 9-11)

**சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய
மெய்ப்பாடுகள்**
(SANGA AGAPPADALGALIL ILAKKIYA MEIPPADUGAL)

(முனைவர் (Ph.D.) பட்டப்பேற்றிற்காகப் புதுவைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு)

ஆய்வாளர்

கி. புனிதவதி

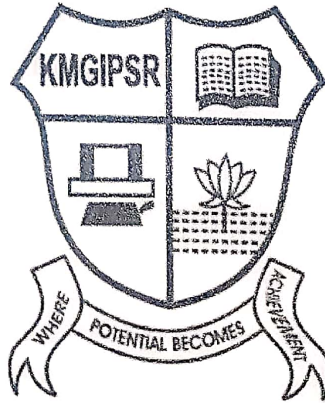
K. PUNIDAVATHI

பதிவெண் : 20191125002

நெறியாளர்

முனைவர் **வேல். கார்த்திகேயன்**

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

காஞ்சி மாமுனிவர் அரரசினர் பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்

புதுச்சேரி - 605 008.

ஜூலை - 2022

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1 - 8
ஒன்று	இலக்கியமும் இலக்கிய மெய்ப்பாடும்	9 - 76
இரண்டு	குறிஞ்சித் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	77 - 114
மூன்று	முல்லைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	115 - 132
நான்கு	மருதத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	133 - 153
ஐந்து	நெய்தல் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	154 - 175
ஆறு	பாலைத் திணையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்	176 - 208
	முடிவுரை	209 - 216
	துணைநூற்பட்டியல்	217 - 235
	பின்னிணைப்புகள்	236 - 333

முடிவுரை

முடிவுரை

- சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு என்னும் தலைப்பில், குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய நானூற்று எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான அகப்பாடல்களில் வெளிப்படும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை முதலிய திணைகளில் உவமைவழி வெளிப்பட்டு உரிப்பொருள் ஒத்து, சிறக்கப் பாடப்பட்டு உள்ளதனை இவ்வாய்வின் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளது.
- இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாட்டை உணர்ந்துகொள்ள உவமை கண்ணாடியாக அமைவது இவ்வாய்வின் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளது.
- சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு எனும் இவ்வாய்வில் உரிப்பொருளுக்கு ஏற்ற உவமை கண்டறிந்ததில், வினை உவமத்தில் அன்ன உருபு மிகுதியாகவும், ஆங்க, மான, உறழ் உருபுகள் குறைவாகவும், பயன் உவமத்தில் எள்ள, மெய் உவமத்தில் கடுப்ப, ஏய்ப்ப, மருள, ஓடு உருபுகள் குறைவாகவும், உரு உவமத்தில் போல மிகுதி யாகவும், ஒப்ப, நேர உவம உருபுகள் குறைவாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளன. நிறம், சுவை, குணம், அளவு, மனம் இவற்றினால் அறிப்படும் உவமங்களும் அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளன.
- நிறம், சுவை, குணம், அளவு, மனம் இவ்வுருபுகளும் மிகுதியாக வெளிப்பட்டிருப்பது அகம் சார்ந்த உணர்வுகள் எனும் போது அவை ஒப்பீட்டு நிலையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளன. சங்க அகப்பாடல்களில் உவம உருபுகளாக அன்ன, போல என்பவை அதிகமாக வெளிப்பட்டு நேரடியாகப் பொருளை உணர்த்திட புலவர்களால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளன.
- தொல்காப்பியர் இலக்கியத்தின் சிறப்பும் அதன்வழி மெய்ப்பாட்டுணர்வினை உவமையின்வழி வெளிப்படுத்துவதையும், உள்ளத்தின் இயல்பினையும் அறிந்து தம் நூலில் குறித்துள்ளதை இவ்வாய்வின்வழி விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் குறிப்பிடும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வு இலக்கியத்திற்கானது ஆகும்.
- இலக்கியம் தோற்றுவிக்கும் மெய்ப்பாட்டு உணர்விற்கு இடையில் பாலமாக அமைவது உவமையாகும். அவ்வுவமை சங்க அகப்பாடல்களில் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டினை உவமை அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியம் உணர்வினை உவமை மூலம் எளிதில் புரிந்துகொள்வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை ஆய்வின் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- இலக்கியம் இயற்றுவது சமூகத்தில் நடைபெறும் மாற்றங்களை உணர்ந்து, உணர்த்தி நல்வழிப்படுத்துவதாகும். அடிப்படையில் இன்பம் தருவதாகும். இன்பச்சுவையை விட

துன்பச் சுவையே இலக்கியத்தின் உயிர்ப்பு என்பது அறிஞர்களின் கருத்து வழி அறியமுடிகிறது.

- சமூகத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகளைப் படைப்போர் தான் உணர்ந்த வழி வெளிப்படுத்தும் ஒரு சமூகக்கடத்தியாக இலக்கியம் அமைகின்றது. அவர் உணர்ந்ததை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியத்தினைப் படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ளவதற்கு உவமையைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பது இலக்கிய உலகின் நியதியாய் அமைந்துள்ளது.
- இலக்கியம் மெய்ப்பாட்டு உணர்வினை வெளிப்படுத்துவதற்காகப் படைக்கப்படுவதாகும். அவர் உணர்ந்த வழி அடுத்தவர் அறிந்திட வழிகாட்டியாய் உவமையை மேற்கொள்கின்றனர் என்பது ஆய்வின் வழி பெறப்படுகின்றது.
- தொல்காப்பியர் உணர்த்தும் மெய்ப்பாடு என்பது இலக்கியத்திற்கானது ஆகும். அம்மெய்ப்பாட்டு உணர்வை உவமை வழி அறிந்துகொள்ள அவர் கூறியுள்ளதன் அடிப்படையில் சங்க அகப்பாடல்களில் வெளிப்பட்டுள்ள இலக்கிய மெய்ப்பாட்டு உணர்வினை திணை அடிப்படையில் உவமை வாயிலாக ஆராயப்பட்டன.
- குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய திணைகளில் இலக்கிய மெய்ப்பாட்டினை நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்னும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் திணையின் புணர்தல், இருத்தல், ஊடல், இரங்கல், பிரிதல் உரிப்பொருட்கள் உவமை வழி எவ்வாறு உணர்த்தப்படுகின்றன என்பது சங்க அகப்பாடல்களில் நானூற்று எல்லையாகக் கொண்ட குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு ஆகியவை ஆராயப்பட்டன.
- திணைவழி குறிஞ்சியின் புணர்வு உரிப்பொருள் இன்பம் தரக்கூடியது. ஆய்வில் அகப்பாடல்களில் அழகை மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் மிகுதி என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- உவமைகள் குறிஞ்சியின் முதல் கருப்பொருள் வழி வெளிப்படுத்தி புணர்வு உரிப்பொருள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளதனை அறிய முடிகிறது
- முல்லைத்திணையில் உரிப்பொருள் இருத்தல். தலைவன் தலைவி இருவரும் பிரிந்திருக்கக் கூடிய வேளையில் உணர்வினை உவமை வாயிலாக எண்வகை மெய்ப்பாடுகளில், நகை மெய்ப்பாடு இடம்பெறாமல், அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளதையும், காத்திருப்பின் பயன் இன்பத்தில் முடிவதாய் உவகை மெய்ப்பாடு அடுத்த நிலையில் வெளிப்பட்டுள்ளது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- மருதத்திணையின் ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க எண்வகை மெய்ப்பாட்டில் அகப்பாடல்களில் மருதத்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது. பெருமித மெய்ப்பாடு இடம்பெறவில்லை என்பது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

- ஊடலுக்கான காரணம் பரத்தையர் பிரிவு இதன் வழி ஊடல் நிகழ்வது வெறுப்பின் வழி வெகுளியால் தோன்றுவது உவமையில் காட்டப்படுகின்றது. போர் தொடர்பான புறச்செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தன் உள்ள உணர்வினை வெகுளி மெய்ப்பாட்டை சங்க அகப்பாடல்களில் பயன்படுத்தியுள்ளதை ஆய்வின் வழி கண்டறிய முடிகிறது.
- நெய்தல் திணையின் உரிப்பொருளான இரங்கல் அகப்பாடல்களில் உவமை வழி அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளது. பிரிவில் தலைவன் தலைவி இருவரின் அன்பு பெருக்கத்தினால் அவர்களின் நற்பண்புகளை நினைவில் கொண்டு இரங்குவதினால் பெருமித மெய்ப்பாடும் அகப்பாடல்களில் நெய்தல் திணையில் உவமை வழி வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளதை ஆய்வின் வழி எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.
- காமத்தின் இயல்பினால் இரங்கி இருப்பதினால் ஐந்திணைகளிலுமே காமம் என்பதனை, இயற்கைப்பொருள்களுள் ஒன்றான நீருடன் உவமையாக ஒப்பிடப்படுகிறது. மேலும் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும், தனித்தன்மையாகவும் உள்ளதனை ஆய்வின்வழி அறியப்படுகின்றது.
- இன்பம் இளகிய நிலை, காமம் கரைவது போன்ற உவமைகளின் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதனை ஆய்வின்வழி புலப்படுத்தப்படுகிறது.
- ஐந்திணைகளிலும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் உவமைகளாக வெளிப்படுத்தும் போது அந்நிலத்தின் முதல் கருப்பொருள் வழி உரிப்பொருள் உணர்த்தப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளதனை ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது.
- பாலைத்திணையில் தலைவன் தலைவி பிரிதல் துன்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியது. அதன்வழி அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் உவமை வழி வெளிப்பட்டு உரிப்பொருள் ஒத்து சிறக்கப் பாடப்பட்டுள்ளதை ஆய்வின் வழி கண்டறிய முடிகிறது. வெகுளியில் புறச்செய்திகள் உவமைப்படுத்தப்படுகின்றன.
- மூன்று அகப்பாடல்களிலும் பெரும்பான்மையான திணைகளுக்கான உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாட்டு உணர்விற்கான உவமை ஒப்புமையுடையனவாகவும், சிறுபான்மை வேறுபட்டும் வெளிப்பட்டுள்ளதை ஆய்வில் வழி கண்டறியப்பட்டுள்ளன.
- குறிஞ்சியில் மட்டுமே, புணர்வு இன்பத்தைவிட அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளது. இலக்கியம் இன்பச்சுவையை விட துன்பியல் சுவையில் படைக்கப்படும்போது அவ் இலக்கியம் நிலைபேறுடையதாய் இருக்கின்றது என்கிற அறிஞர்களின் கருத்து வழி இன்று வரை செவ்வியல் சிறப்புடன் விளங்கும் சங்க இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தியுள்ளது அறியமுடிகிறது.
- ஐந்திணைகளில் எண்வகை மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகள் முதல் கருப்பொருளின் உவமை வழி உரிப்பொருள் ஒத்து சிறக்க வெளிப்பட்டுள்ளதை நானூற்றெல்லையிலான குறுந்தொகை,

நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய சங்க அகப்பாடல்களின் வழி இவ்வாய்வில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

- மனிதர் உணர்வுடையவர். வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலும் கொண்டவர். இலக்கியம் படைப்போர் உணர்த்தும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வு படிப்போரைச் சென்றடையும். அதற்குப் பாலமாக உவமை அமைக்க எளிதில் உணர்ந்துகொள்ள உதவும் என்பதைத் தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு, இலக்கியம் படைப்போர் படிப்போர் உணர்ந்துள்ளனர். அதற்கு உவமை துணைக்கருவியாகி நிற்கின்றது என்பது அறிஞர்களின் கருத்துக்களுடன் இவ்வாய்வின் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளது.
- இலக்கியம் என்பது படைப்போர் உணர்த்தும் உணர்வு படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வுணர்வை உணர்த்திட உவமை ஊசி போல் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- மூன்று அகப்பாடல்களிலும் உவமை வழி வெளிப்படக் கூடிய பாடல்கள் வெளிப்பட்டன. எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் வெளிப்பட்டுள்ளன. புணர்வு உரிப்பொருள் இன்பம் தரக்கூடியது. உவமை வழி ஆராய்ந்த நிலையில் அழகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன. அடுத்து இனிவரல் உள்ளது. மூன்றாவதாக உவகை உள்ளது. புணர்வு நிகழாத சூழலில் அழகையும் இனிவரலும் வெளிப்பட்டுள்ளது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டது. வெகுளி மெய்ப்பாடு குறைவாக வெளிப்பட்டுள்ளது. நகை, மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம் போன்ற மெய்ப்பாடுகள் சீரான நிலையில் வெளிப்பட்டுள்ளது கண்டறிப்பட்டது.
- இனிவரல் மெய்ப்பாட்டில் தலைவன் தலைவி பிரிவு பசு-கன்று, பறவை-பார்ப்பு, இறச்செறிப்பில் முட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த உறந்தை, வலையில் சிக்கிய மயில் எனக் கருப்பொருள் வழி இடம்பெறுகின்றன. மருட்கையில் புணர்வினால் பெற்ற இன்பம் வியப்பை ஏற்படுத்தியதற்கு மழையை ஏற்ற பசுங்கலம் போலவும், அச்சம் பாம்பும் நடுங்கும், பெருமிதம் தலைவன் தலைவியுடன் கொண்ட புணர்வு இன்பம், அமிழ்தம் போன்ற தலைவன் மார்பு என்னுமிடத்தும், வெகுளி மெய்ப்பாடு, புணர்வுக்குத் தடையாகிய அன்னையை நன்னன் போல் துன்புற நினைக்கும் தோழி, உவகையில் புணர்வினால் செம்புலப்பெயல்நீர் போலவும் உவமைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. வெகுளியில் புறச்செய்திகளே மிகுதியும் இடம்பெறுகின்றன.
- குறிஞ்சித்திணையின் முதல் கருப்பொருள் உவமை வழி புணர்வு உரிப்பொருள் இன்பம் உடையது. இங்கு உவமை வழி ஆராயப்பட்ட நிலையில் அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் வெளிப்பட்டுள்ளது. அறிஞர்களின் கருத்துக்களோடும் ஒப்பிட்டு, இத்திணையில் புணர்வு இன்பத்தைவிட அழகை வெளிப்பட்டுள்ளன ஆய்வின் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளன.

- முல்லையின் உரிப்பொருள் சிறக்க, அழகை மெய்ப்பாடு மிகுதியாக இடம்பெற்றிருப்பது ஆய்வின் கருதுகோளுக்குப் பொருந்திவந்துள்ளது.
- மருதம் பெருமிதம் தவிர்த்து மற்ற மெய்ப்பாடுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. இதில் வெகுளி மெய்ப்பாடு அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. நகையில் பரத்தை, அழகையில் தலைவன், இளிவரல் மருட்கை, அச்சம் இவற்றில் தோழி, வெகுளியில் தோழி, பரத்தை, தலைவி, உவகையில் தலைவி, பரத்தை கூற்றுகள் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது கண்டறியப்பட்டது.
- மருதத்திணையில் பரத்தைப் பிரிவினால் ஊடல் உரிப்பொருள் சிறக்க பாடப்பட்டுள்ளது. வெகுளி மெய்ப்பாடு எண்ணிக்கையில் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது. தலைவன் தலைவி, பரத்தை ஊடல் நாடுகளுக்கு இடையே நடக்கும் போர் போலவும், தலைவி பரத்தையின் நலன் வளம் பொருந்திய நாடு நகர் உவமம் ஆகியுள்ளது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- ஐந்தாவதாகிய நெய்தல் திணையில் நாற்பத்தேழு பாடல்கள் உள்ளன. இதில் எண்வகை மெய்ப்பாடும் வெளிப்பட்டுள்ளன. நெய்தல் இரங்கல் உரிப்பொருள் ஒத்து பாடல் சிறக்க அழகை மெய்ப்பாடு மிகுதியாக பாடப்பட்டுள்ளது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. குறைவாக நகை மெய்ப்பாடு வெளிப்பட்டுள்ளது.
- நெய்தல் திணையில் மிகுதியாக இடம்பெறும் கூற்று மாந்தர்கள் சிலர். குறிப்பாக, நகை மெய்ப்பாட்டில் தோழியும், அழகை மெய்ப்பாட்டில் தலைவியும் தோழியும் இடம்பெறுவர். தோழி, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம் ஆகிய நான்கு மெய்ப்பாடுகளில் தோழியும், வெகுளி மெய்ப்பாட்டில் மிகுதியும் தலைவி இடம்பெறுவர். தலைவன், தோழி கூற்றுகளில் உவகை மெய்ப்பாடே மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன என்பதனை மேற்காணும் ஆய்வின்வழி அறியமுடிகிறது.
- நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் இரங்கல் உரிப்பொருள், உவமை வழி அழகை மெய்ப்பாடு அதிகம் வெளிப்பட்டு ஆய்வின் கருதுகோளுக்குப் பொருந்திவந்துள்ளது.
- பாலைத்திணையில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளும் உவமைவழி வெளிப்படுவதனை ஆய்வின்வழி அறிந்துணரலாம்.
- பாலைத்திணையில் நகை, அச்சம் முதலிய மெய்ப்பாடுகள் குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன.
- பாலைத்திணையில் பிரிவு எனும் உரிப்பொருள், அழகை, இளிவரல் ஆகிய இரண்டு மெய்ப்பாடுகளே மிகுதியாக இடம்பெற்று ஆய்வின் கருதுகோளுக்கேற்ப பொருந்தி வந்துள்ளது என்பதனை ஆய்வின் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளது.

- ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று அகநூற்பாடல்களிலும் நன்னன், வெள்ளிவீதியார், ஆதிமந்தியார் போன்றோர் வரலாறு உவமைகளாகவே வெளிப்பட்டுள்ளன என்பது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது.
- குறுந்தொகையில் அடி வரையறை சிற்றெல்லையாக இருப்பதினால் புறச்செய்திகள் குறைவாக இடம்பெற்றுள்ளன. நற்றிணையில் குறைவாகவும் இன்றி அதிகமாகவும் இன்றி நடுநிலையில் இடம்பெறுகின்றன. அகநானூற்றின் அடி பேரெல்லையினால் (31 அடி) புறச்செய்திகளும், வருணனைகளும் மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளதனை ஆய்வின்வழி அறியமுடிகிறது.
- மூன்று அகநூல்களிலும் தலைவனிடம் வெகுளி மெய்ப்பாடு இடம்பெறவில்லை. தலைவியிடத்தில் தோன்றும் உவகை மெய்ப்பாடு மிகக்குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளது.
- புறச்செய்திகளில் மிகுதியாக வெகுளி மெய்ப்பாடே இடம்பெற்றுள்ளது. அப்பாடல்களின்வழி, தலைவி, பரத்தையர் தன் நலன் தொலைந்ததாக குறிப்பிடுகின்றனர்.
- சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு என்னும் ஐந்திணைகளில் வெளிப்படும் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகளில் உவமைகள், திணையின் முதல் கருப்பொருள்களின் உவமை வழி உரிப்பொருள் நிலைநிறுத்தப்படுவது ஆய்வின் வழி கண்டறியப்பட்டது.
- குறிஞ்சித்திணையில் பாடல்களின் எண்ணிக்கை மிகுதி என்பதனால் மிகுதியான உவமைகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.
- முல்லைத்திணையின் உரிப்பொருள் இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் கொண்டது. இதில் அதிகம் வெளிப்படக்கூடிய மெய்ப்பாடாக இடம்பெறுவது உவகையாகும். நகையும். அச்சமும் கொண்ட அகப்பாடல்கள் உவமை வழி கிடைக்கப்பெறவில்லை.
- முல்லைத்திணையில் இடம்பெறும் பாடல்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையைக் கொண்டது. இருப்பினும் அதிலும், குறைவான உவமை வழி வெளிப்படக்கூடிய மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் மிகக்குறைவே என்பதனை ஆய்வின்வழி உணரலாம்.
- முல்லைத்திணையில் உவகை மெய்ப்பாட்டைக் கொண்ட பாடல்களே மிகுதி. உவமைவழி ஆராய்கின்றபோது அழகை மெய்ப்பாடு கொண்ட பாடல்கள் ஏனைய மெய்ப்பாடுகளைவிட மிகுதியாகக் காணப்படுவதனை ஆய்வின் வழி அறியமுடிகிறது.
- மருதத்திணையில் மிகுதியும் வெளிப்படக்கூடிய மெய்ப்பாடாக வெகுளி அமைந்துள்ளது. தலைவி, தோழி, பரத்தை ஆகிய மூவரிடத்தும் இம்மெய்ப்பாடு காணப்பெறுகிறது.
- தலைவனிடத்தில் வெகுளி மெய்ப்பாடு காணப்பெறவில்லை. காரணம் வினையின் பொருட்டும், பரத்தையின்பொருட்டும் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் எப்போதும் தான்

செயலாற்றும் நிலையில் ஒன்றிற்காகக் காத்திருத்தலோ ஊடல் கொள்வதோ கிடையாது. தலைவன் கூற்றுவழி அகப்பாடல்களில் மருதத்திணையில் வெகுளி மெய்ப்பாடு இடம் பெறவில்லை.

- தலைவி, தோழி, பரத்தை இவர்கள் தலைவன் பிரிவால் தாம் இழந்த நலனைக் கொடுக்கும்படி வெறுப்பினால் வெகுளி மெய்ப்பாடு தோன்றியுள்ளது. நாடு, நகர், அரசன் பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெறுகின்றன. அகத்தில் புறச்செய்திகள் அதிகம் இடம் பெறும் திணையாக மருதமும், அதில் வெகுளி மெய்ப்பாட்டில் வளம்பொருந்திய தலைவி, பரத்தையின் நலனை அழித்தவன்(பகை) மன்னன் போல, தலைவன் குறிக்கப்படுகின்றான்.
- மருதத்திணையில் ஊடல் உரிப்பொருள், வெகுளி மெய்ப்பாட்டுடன் மிகுதியாக வெளிப்படுவதனை ஆய்வின்வழிப் பெறப்படுகிறது.
- நெய்தல் திணையில் இரங்கல் உரிப்பொருள் பாடல்களில் அழகை மற்றும் பெருமித மெய்ப்பாடுகளே மிகுதியாக வெளிப்பட்டுள்ளன. அதிலும், தலைவன் பிரிவின்வழி அழகை மெய்ப்பாடு மிகுதியும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.
- நெய்தல் கடல் சார்ந்த பகுதி என்பதனால் மிகுதியான போக்குவரவும் வாணிபமும் கொண்டுள்ளதால் கடற்கரைப் பட்டினங்கள், நாடு, நகர், வளம் பொருந்திய பகுதி தலைவியின் அழகுக்கு உவமைகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரங்கல் உரிப்பொருள் சிறக்க தலைவன் தலைவி பிரிவு உவமை வழி வெளிப்பட்டுப் பொருந்தி வந்துள்ளது.
- அழகை, பெருமிதம், வெகுளி போன்ற மெய்ப்பாடுகள் தலைவி, தோழி, பரத்தை முதலானவர்களின் கூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.
- தலைவன் கூற்று இடம்பெறவில்லை என்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது. காரணம் தலைவன் இரங்குவதைவிட தலைவியின் துயரம் கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டு உணர்விற்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதை அறிந்துணரமுடிகிறது.
- பாலைத்திணையில் பாடல்களும் உவமைகளும் மிகுதியே. பாலைத்திணைப்பாடல்களில் ஒரே பாடலில் மட்டும் மூன்று உவமைகள் வெளிப்பட்ட நிலையில் உரிப்பொருளுடன் இயைந்த உவமை சார்ந்த மெய்ப்பாட்டினையே ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- பாலைத்திணையில் அழகை, இளிவரல், பெருமிதம் ஆகிய மெய்ப்பாடுகளே மிகுதியாக வெளிப்பட்டுள்ளன. பிரிதல் உரிப்பொருள் சிறக்க உவமையே எனக் கண்டறியப்பட்டது.
- மருதம் மற்றும் பாலைத்திணைகளின்வழி புறச்செய்திகளே மிகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளன என்பது ஆய்வின்வழி அறியமுடிகிறது.

- எட்டுத்தொகையில் நானூறு என்னும் எண்ணிக்கையினை அடிப்படையாகக்கொண்ட அகநூல்களில் ஐந்திணைகளில் காணலாகும் உரிப்பொருளில் உவமைவழி வெளிப்படும் மெய்ப்பாட்டுணர்வுகள் பொருந்தியிருப்பதனை ஆய்வின் வழி அறிய முடிகிறது.
- இவ்வாய்வில் இடம்பெறும் இலக்கிய மாந்தர்தம் உள்ளத்தின் உணர்வு சார்ந்த மெய்ப்பாட்டுணர்வுகள் யாவும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை முன்னிறுத்தியே அமைந்துள்ளது என்பதனை இவ்வழி அறிந்துணர முடிகிறது.
- ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட (மூன்று அகநூல்களில்) ஐந்திணைகளில் உரிப்பொருள் சிறக்க உவமை சார்ந்த பாடல்களில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளில் அழகை மெய்ப்பாடே மிகுதியாக இடம்பெற்று முதன்மை பெற்றுள்ளதனை இவ்வாய்வின்வழி உணரமுடிகிறது.
- வெகுளி மற்றும் இனிவரல் மெய்ப்பாடு இரண்டாம் இடத்தினையும், வெகுளி மெய்ப்பாடு மூன்றாம் இடத்தினையும், பெருமிதம் எனும் மெய்ப்பாடு நான்காமிடத்தினையும், மருட்கை ஐந்தாவது இடத்தினையும், உவகை மெய்ப்பாடு ஆறாவது இடத்தினையும், அச்சம் எனும் மெய்ப்பாடு ஏழாவது இடத்தினையும், நகை எனும் மெய்ப்பாடு எட்டாவது இடத்தினையும் பெற்றுள்ளதனை ஆய்வின் வழி நிறுவப்படுகிறது.
- குறிஞ்சி புணர்வு இன்பம் கூறுவதற்கு மாறாக அழகை மிகுதியாக வெளிப்பட்டுள்ளது. மூலையில் அழகை வழி இருத்தலும், மருதத்தில் வெகுளி வழி ஊடலும், நெய்தலில் அழகை, வழி இரங்கலும், பாலையில் அழகை வழி பிரிதலும் அதிகம் வெளிப்பட்டு உரிப்பொருள் சிறக்க உவமை பயன்பட்டு இலக்கிய மெய்ப்பாட்டை உணர்த்தியுள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் கருதுகோள் வழி நிறுவப்பட்டுள்ளது.

➤ மேலாய்வுக் களங்கள்

சங்க அகப்பாடல்களில் இலக்கிய மெய்ப்பாடு எனும் தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வின் வழி மேலாய்வுக் களங்களாக ஆய்வுத் தலைப்புகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன.

- கலித்தொகையில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
- ஐங்குறுநூற்றில் இலக்கிய மெய்ப்பாடுகள்
- அகநூல்களில் புறச்செய்திகள் ஓர் ஆய்வு
- அகநூல்களில் வெகுளி மெய்ப்பாட்டில் புறச்செய்திகள்
- சங்க அகநூல்களில் தலைவி - உளவியல் அணுகுமுறை